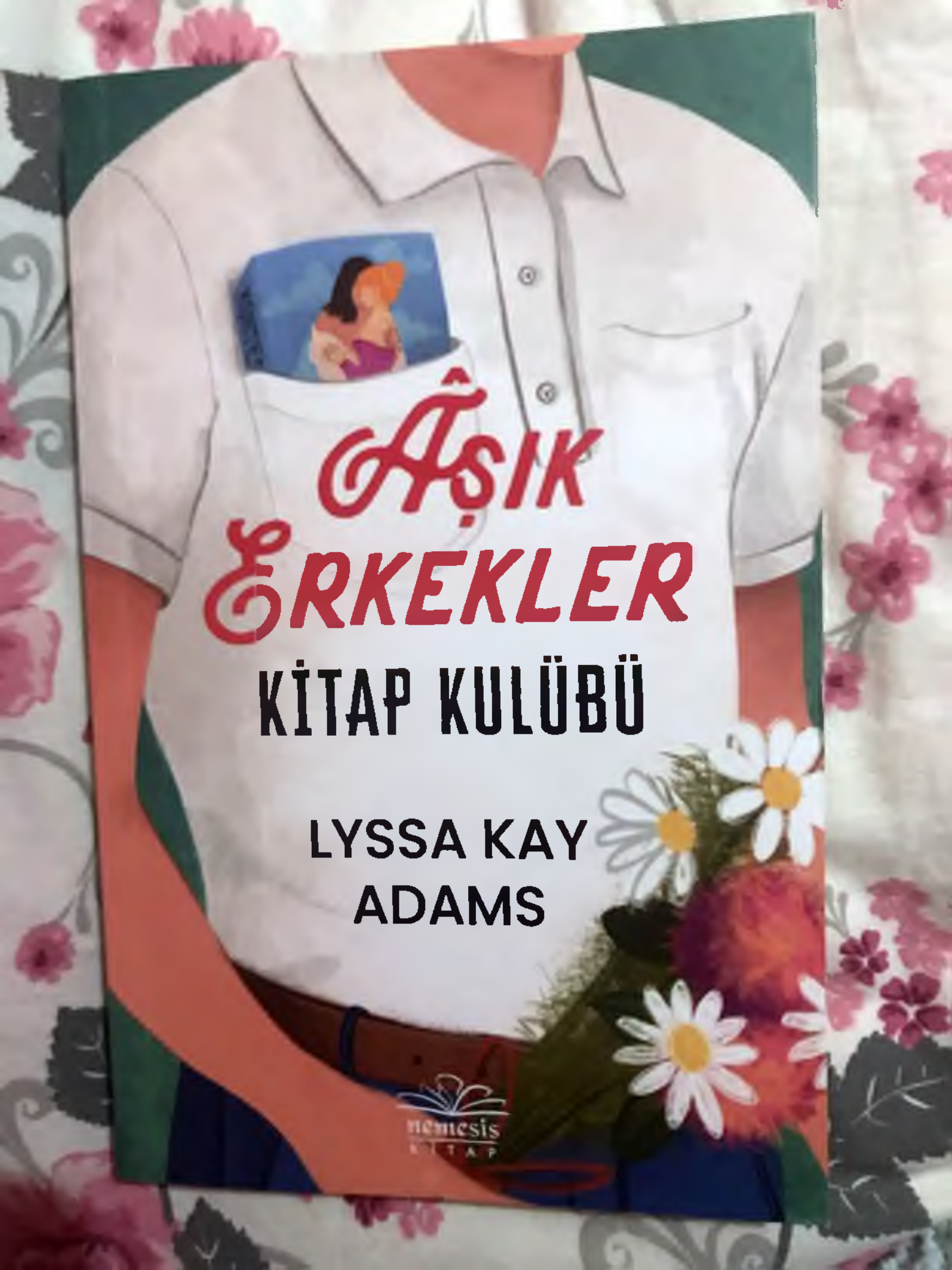

Âşık
Erkekler
Kitap Kulübü
Lyssa Kay
Adams
nemesis
KİTAP

AŞIK ERKEKLER KİTAP KULÜBÜ

LYSSA KAY ADAMS

Çeviren: Gülfem Çırak

nemesis KİTAP

Büyükanneciğime...

Bu sefer zil takmış solucanı yakalamayı başardım, değil mi?

BİRİNCİ BÖLÜM

Gavin Scott'ın sık sık içki içmemesinin bir nedeni vardı.

Vücudunun alkolü kaldırabildiği pek söylenemezdi.

İçtiğinde kafayı öyle bulurdu ki yere serilse de içtiğiyle yetinmeyip hâlâ şişeye uzanmaya çalışır ya da etrafını göremeyecek kadar sarhoş olduğu için düştüğü yerden kalkamayıp orada sabahlardı.

En yakın dostu ve Nashville Legends'daki takım arkadaşı Delray Hicks –hayatını batıracaksa bunu en azından bir şampiyon gibi yapabileceğini hatırlatacak depresyon mekânı olarak tuttuğu– otel odasının kapısını yumrukladığında işte bu yüzden yerden kalkamamıştı.

"Kilitli değil," diye seslendi dili dolanarak.

Kapı ardına kadar açıldı ve Del tavan lambalarından birini açar açmaz bir küfür savurdu. "Sıçayım. Sızmış bu." Arkasındaki birine döndü. "Yardım etsene."

Del ve bir başka devasa adam, kocaman kollarıyla omuzlarından tutarak onu kaldırdılar ve odadaki boktan kanepeye oturttular. Kafası minderlere yaslanırken tepesindeki tavan sanki dönüyordu.

"Hadi ama." Del yanaklarına tokat attı. "Hayata dön."

Gavin derin bir nefes alıp kafasını kaldırmaya çalıştı, gözlerini birkaç kez kırpıştırdı ve avuçlarını yüzüne bastırdı. "Sarhoşum."

"Yok ya?" dedi Del. "Ne içtin bu kadar?"

Gavin sehpadaki özel yapım viskiyi işaret etti. Birkaç hafta önceki sezon sonunda yerel bir içki imalathanesi tarafından tüm takım oyuncularına hediye edilmiş şişelerdendi. Del bir küfür daha savurdu. "Sıçayım, dostum. Direkt saf alkol içseydin bari."

"Elimde yoktu."

"Ben su bulayım," dedi diğer adam. Yüzü bulanıktı ama Nashville'deki birkaç gece kulübünün sahibi olan Braden Mack'e benziyordu. Ama o neden burada olacaktı ki? Hayır kurumu için şu golf şeyinde bir araya gelmiş ama bir daha karşılaşmamışlardı. Del'le ne zaman arkadaş olmuştu?

O sırada üçüncü bir adam içeri girdi. Gavin onu tanıdı. Takım arkadaşlarından Yan Feliciano'ydu bu. "*Como es el?*"

Nasıl? Gavin bu cümleyi anlamıştı. Kahretsin. Sarhoşken İspanyolca anlayıp konuşabiliyor muydu yani?

Del kafasını iki yana salladı. "Birazdan Ed Sheeran dinlemeye başlayacak durumda."

Gavin hıçkırdı. "*No me gusta,** Ed Sheeran."

"Kapa çeneni."

"İspanyolca konuşurken kekelemiyorum." Gavin bir kez daha hıçkırdı. Bu sefer ağzında ekşi bir tat belirmişti. "Sarhoşken yani."

Bu kez Yan küfretti. "*Que paso?*"**

"Thea boşanmak istemiş," dedi Del.

Yan duyduklarına inanamıyormuş gibi bir ses çıkardı. "Karım ikisinin arasının bozuk olduğuna dair bir söylenti çıktığından bahsetmişti ama inanmamıştım."

---

* (İsp.) "Sevmemek, hoşlanmamak" anlamına gelir. (ç.n.)

** (İsp.) "Ne oldu?" anlamına gelir. (ç.n.)

"İnan inaaan," diye hırladı Gavin, kafasını tekrar kanepeye yaslayarak. *Boşanmak*. Üç yıllık karısı, ikiz kızlarının annesi, onu ilk görüşte aşkın gerçek olduğuna inandıran kadın boşanmak istiyordu. Lanet olsun ki bu Gavin'in suçuydu.

"Al, iç şunu," dedi Del, ona bir şişe su uzatarak. Sonra tekrar Yan'a döndü. "Gavin iki haftadır burada kalıyor."

"Thea beni evden attı," dedi Gavin, kapağını bile açmadığı şişeyi yere fırlatarak.

"Çünkü tam bir pislik gibi davranıyordun."

"Biliyorum."

"Seni uyarmıştım, ahbap."

"Biliyorum."

"Bir an önce toparlanmazsan senden usanacağını söylemiştim."

Başını kaldıran Gavin, "Biliyorum," diye homurdandı. Ama çok hızlı hareket etmişti. Bir anda gelen öğürtü hissiyle içtiği bütün viski gırtlağına dayandı. Gavin yutkunup derin bir nefes aldı ama kahretsin... Alnı ve koltuk altları fena terliyordu.

"Siktir! Suratı morardı!" diye bağırdı Braden Mack'e benzettiği adam.

Del ile *kesin* Braden Mack olan adamın devasa elleri onu tekrar kavrayarak ayağa kaldırdı ve banyoya uçurdu. Gavin tökezleyerek eğildiğinde, rengi kötü kararları andıran bir şeyler ağzından fışkırdı. Mack bir küfür savurup öğürerek banyodan kaçtı. Del ise Gavin'in tenis oyuncuları gibi böğürme sesleri çıkarıp kusmaya devam etmesine rağmen yanında kalmıştı.

"Zor şeylerle başa çıkmayı hiç beceremiyorsun," dedi Del.

"Ölmek üzereyim," diye inledi Gavin, tek dizinin üstüne çökmüştü.

"Ölüyor falan değilsin."

"O zaman beni öldür de bu acınası halden kurtar."

"Ah bunu nasıl isterdim."

Gavin kıçının üstüne oturup bej rengi banyo duvarına yaslanırken, dizini bej rengi naylon duş perdesiyle kapanmış bej rengi küvete çarptı. Yılda on beş milyon dolar kazanıyordu ama bir çaylakken bile adım atmadığı tipte boktan bir otel odasına tıkılıp kalmıştı. Parası daha iyi yerlere yeterdi tabii ama bu kendine verdiği bir cezaydı. Gururunun, hayatında başına gelen en güzel şeyi mahvetmesine izin vermişti çünkü.

Del klozetin sifonunu çekip kapağını kapattı ve dışarı çıkıp bir şişe suyla geri döndü. "İç şunu. Bu sefer gerçekten içmen gerek."

Gavin şişeyi açıp suyun yarısını kafasına dikti. Birkaç dakika sonra baş dönmesi geçmişti bile. "İçeridekiler burada ne arıyor?"

"Birazdan öğreneceksin." Del klozetin üstüne oturup dirseklerini bacaklarına dayadı. "Daha iyi misin?"

"Hayır." Gavin'in boğazı düğümlendi. *Lanet olsun*. Del'in karşısında gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Gözlerini sıkıca yumup başparmağını iki gözünün arasındaki boşluğa bastırdı.

"Ağlamak istiyorsan ağla, dostum," dedi Del, spor ayakkabısının ucuyla Gavin'in ayağına hafifçe vurarak. "Utanacak bir şey yok."

Gözlerinden yaşlar akmaya başlayan Gavin kafasını tekrar duvara yasladı. "Onu kaybettiğime inanamıyorum."

"Onu kaybetmeyeceksin."

"Benden b-b-boşanmak istiyor, seni ahmak."

Del kekelemesine tepki vermedi. Artık takımdaki kimse kekelemesi konusunda bir şey demiyordu çünkü Gavin onların yanındayken kendini tutmaya çalışmaktan vazgeçmişti. Bu da Thea'nın sayesinde olan şeylerden biriydi. Onunla tanışmadan önce Gavin özgüvensiz biriydi ve tanıdığı insanların karşısında bile konuşmaktan çekinirdi. Fakat Thea kekelediğini duyduğu ilk anda dahi herhangi bir tepki göstermemiş, rahatsız olarak kafa-

sını çevirmemiş ya da cümlelerini tamamlamaya çalışmamıştı. Sadece onun kelimelerini bitirmesini beklemişti. Gavin, ailesi dışındaki birinin yanında ilk defa kendini kekeme, aptal bir sporcu gibi hissetmemişti.

İşte bu yüzden, bir ay önce karısının yalanını öğrendiğinde ihanete uğramış gibi hissetmişti. Evet, karısı ona yalan söylemişti.

Evliliklerinin ilk gününden beri yatakta rol yapıyordu.

"Boşanmak istediğini mi söyledi?" diye sordu Del. "Yoksa boşanmayı düşünme vakti geldiğini mi?"

"Siktir! İkisinin farkı ne ki?"

"İlki seninle işinin bittiğini gösterir. İkincisiyse hâlâ bir şansın olduğu anlamına gelir."

Gavin ona katılmadığını gösterircesine bitkinlikle kafasını duvara yasladı. "Şans mans kalmadı. Ses tonunu duymadın. Bir yabancı gibi konuştu."

Del kalkıp tepesinde kule gibi dikildi. "Evliliğin için savaşmak istiyor musun?"

"Evet." Yüce İsa, kesinlikle istiyordu. Hem de her şeyden çok... Kahretsin, boğazı yine düğümlenmişti.

"Bunun için ne yapabilirsin peki?"

"Her şeyi yaparım."

"Yüzde yüz emin misin?"

"N-n-ne demek istiyorsun? Kahretsin, tabii ki eminim."

"Güzel." Del elini ona uzattı. "O halde kalk bakalım."

Gavin onun kendini ayağa kaldırmasına izin verdi ve peşi sıra yatak odasına ilerledi. Sendeleyerek kanepeye doğru gidip üstüne düştü, sanki vücudu bin kiloydu.

"Odan güzelmiş, Scott," dedi mutfak alanından gelen Mack. Elindeki yeşil elmayı omzunda silerek kocaman bir ısırık aldı.

"O benimdi," diye homurdandı Gavin.

"Yememişsin ama."

"Yiyecektim ama."

"Tabii. Şişenin dibini gördükten sonra mı?"

Gavin ona ortaparmağını gösterdi.

"Kes şunu," dedi Del, Mack'e. "Hepimiz aynı yoldan geçtik."

Bir dakika. Ne? Bu da ne demek oluyordu?

Yan kanepenin diğer ucuna oturup kovboy çizmeli ayaklarını sehpaya uzatırken Mack de duvara yaslandı.

Del onlara baktı. "Ne düşünüyorsunuz, çocuklar?"

Mack elmadan bir ısırık daha alıp ağzı tıka basa doluyken konuştu. "Bilemiyorum. Sence başa çıkabilir mi?"

Gavin avuçlarını yüzüne sürdü. Kendini saçma bir filmin ortasındaymış gibi hissediyordu. "Biri ne olduğunu açıklayabilir mi lütfen?"

Del kollarını göğsünde kavuşturdu. "Evliliğini kurtaracağız."

Gavin burnundan alaycı bir nefes verdi ama ona bakan üç çift gözde ciddiyet vardı. "Benim işim bitik," diye homurdandı.

"Daha az önce Thea'yı geri kazanmak istediğini söyledin," dedi Del.

"Evet."

"O zaman senden dürüst olmanı istiyorum."

Gavin gerildi. Del kahve sehpasına oturup dev bedeninin altında gıcırdamasına neden oldu.

"Neler olduğunu anlat bize."

"Anlattım ya. Boşanmak istediği..."

"Sadece bu akşamdan bahsetmiyorum. *Neler oldu* diyorum."

Gavin karşısındaki adamlara baktı. Yan ve onun elmasını yiyen Mack orada olmasaydı bile bu konuda konuşmazdı. Çok

aşağılayıcıydı çünkü. Karısını yatakta tatmin edemediğini itiraf etmek zaten yeterince kötüydü. Bir de koca bir geri zekâlı gibi kendini kaybettiğini, misafir odasına taşındığını, karısını küserek cezalandırdığını ve egosu böyle bir şeyi kaldıramayacak kadar kırılgan olduğu için kadının açıklamalarını bile dinlemeyi reddettiğini anlatmayı düşünemiyordu. Evet, tüm bunları kendine saklayacaktı.

"Anlatamam," diye mırıldandı sonunda.

"Neden ki?"

"Şahsi bir mesele."

"Burada evliliğinden söz ediyoruz. Tabii ki şahsi olacak," dedi Del.

"Ama bu çok..."

Mack sinirli bir sesle onun lafını kesti. "Karını aldatıp aldatmadığını soruyor, ahmak."

Gavin kafasını çevirip Del'e dik dik baktı. "Böyle mi düşünüyorsun gerçekten? Onu aldatabileceğimi mi düşündün?" Bunun düşüncesi bile tekrar klozete eğilip akşam yemeğinden kalanları çıkarmak istemesine neden oluyordu.

"Hayır," dedi Del. "Ama sormak zorundayız. Kural bu. Biz eşini aldatanlara yardım etmeyiz."

"*Biz* mi? Kimmiş bu biz? Neler dönüyor burada?"

"Dün gece seninle yabancıymış gibi konuştuğunu söyledin," dedi Del. "Gerçekten yabancı olabileceği aklına gelmedi mi hiç?"

Gavin ona ne demek istiyorsun der gibi baktı.

"Bütün eşler evliliğin bir noktasında birbirlerine karşı yabancı gibi olurlar," dedi Del. "Herkes yaş aldıkça gelişimine devam eder fakat hepimiz aynı hızda değişmeyiz. Kim bilir kaç kişi, aslında geçici süreçler olmasına rağmen aşılmaz sandıkları sorunlar yüzünden boşanmıştır." Ellerini iki yana açtı. "Siz ikinize gelince... Birbirinizi nasıl tanıdınız insan hayrete düşüyor doğrusu."

"Bunun k-k-kendimi iyi hissettirmesi mi gerekiyor şimdi?"

"Thea hamile kalmadan önce dört ay falan mı çıkmıştınız?"

"Üç."

Mack eline doğru öksürdü. Öksürük arasında *zoraki evlilik* gibi bir şey demişti.

"Aynen," diye devam etti Del. "Sonra yıldırım nikâhıyla evlendiniz ve ikizler daha doğamadan sen birinci ligde oynamak için çağırıldın. Kahretsin Gavin, evliliğiniz boyunca hep yollardaydın. Thea ise kendine yabancı olan bir şehirde neredeyse bir başına iki kız evlat yetiştirdi. Böyle şeyler yaşadıktan sonra eskisi gibi kalabileceğini düşünüyor musun gerçekten?"

Hayır. Ama ne yazık ki Thea'yla aralarındaki problem bu değildi. Evet, karısı değişmişti. Gavin de değişmişti. Ama ikisi de iyi ebeveynlerdi ve birlikte mutluydular. En azından Gavin mutlu olduklarını *sanmıştı*.

Del kayıtsızca omuz silkip sırtını dikleştirdi. "Bak, demek istediğim şu ki bizim meslek, eşleriyle yıllarca çıkmış ve evlenirken neye bulaştıklarından haberdar olanlar için bile çok zorlayıcıdır. Ama siz ikiniz can yeleği bile almadan derin sulara atlayıverdiniz. En iyi şartlara sahip evlilikler bile bundan sağ çıkamaz. Yardım almadan olmaz."

"Yardım almak için çok geç."

"Hayır, değil. Ama ben o tür yardımdan bahsetmiyorum zaten."

"*Hangi* halttan bahsediyorsun o zaman?"

Del onu duymazdan gelip tekrar Yan ile Mack'e baktı. "Eee?"

"Bence evet," dedi Yan. "Hayatını toparlamasına yardım etmezsek önümüzdeki sezon işe yaramaz."

Mack omuz silkti. "Bana da uyar. Sırf buradan kurtulması için bile kabul edebilirim. Tanrım, şuraya bir baksanıza." Eliyle odayı işaret etti.

Gavin, Yan'a doğru eğildi. "İspanyolcada *siktir git* nasıl deniyor?"

Mack elmanın son lokmasını da ısırdı ve çöpünü omzunun üstünden arkaya atarak tam lavabonun içine denk getirdi. Gavin bu adamdan nefret ediyordu. "O elmayı bana kızlarım vermişti."

"Tüh," dedi Mack.

"Dinle," dedi Del. "Bu gece bir güzel uyuyup dinlen. Yarın akşam ilk resmi toplantımızda bize katılırsın."

"*Neyin* ilk resmi toplantısı?"

"Tüm sorunlarının çözümünün."

Bu her şeyi açıklıyormuş gibi üçü de ona öylece bakıyordu. "Bu kadar mı?"

"Bir şey daha var," dedi Del. "Hiçbir şekilde karını görmeye gitmeyeceksin."

İKİNCİ BÖLÜM

Dünyada hiç kimse, canı burnuna gelmiş bir kadın kadar güçlü olamazdı.

Şu anda muhtemelen bir ton ağırlığındaki balyozu elinde tutan Thea Scott, sevgili büyükanneciğinin –yıllar içinde ona aktarılan bilgece sözlerin sahibi– bu sözünün doğru çıkmasını umuyordu. Duvara çizdiği işarete dört kez vurmaya çalışmış ama becerememişti. Başardığı tek şey sırtındaki kasları incitmek olmuştu. Ama kahretsin, asla pes etmeyecekti. Bu evde yaşadıkları üç yıl boyunca karşısındaki duvarı yıkma hayali kurup durmuştu.

Evliliği resmen yıkılma noktasına gelmişti. Şimdi de sıra bu duvardaydı.

Ayrıca Thea'nın gerçekten, *gerçekten* bir şeylere vurmaya ihtiyacı vardı.

Homurdanarak balyozu bir kez daha savurdu ve sonunda tatmin edici bir gümbürtüyle duvarda bir delik oluştu. Thea zafer nidası atıp balyozu duvardan çekerek deliğin içine baktı. Diğer taraftaki ışığı gördüğünde neredeyse bej rengi hapishanesinden kurtulduğunu hissetti. Buraya bir duvar koymayı kim düşün-

müştü acaba? Aklı başında hangi mimar, oturma odasını yemek odasından ayırır ve dışarıdaki muhteşem ışığın alt kata dolmasını engellerdi ki?

Balyozu bir kez daha savurdu ve ilk deliğin yanına ikinci bir delik ekledi. Ayaklarının dibine alçı panel parçaları düşerken tozlar havaya uçuştu. Kendini harika hissediyordu.

Soluk soluğa kalırken balyozu, yeri korusun diye serdiği naylon örtünün üstüne bıraktı ve omzunu ovalayarak oturma odasında etrafına bakındı. Evet. Tam şurası. Arka bahçeye açılan Fransız kapıların hemen yanı, şövalesi ve boyaları için mükemmel noktaydı. Okulu bittikten sonra bir gün kendi sanat atölyesini bile kurabilirdi. Şimdilik tekrar resim yapabileceği için mutluydu. Kızları doğduğundan beri boş bir tuvale elini bile sürmemişti. Son günlerdeki en sanatsal çalışması, lekeleri belli olmasın diye beyaz tişörtlerine batik boyama yapmaktı.

Aslında zamanında bu duvarı işe yarar hale getirmeye çalışmıştı. Gavin'in lisede en sevdiği beyzbol sopasını ve aile fotoğraflarını çeşitli şekillerde sergilemeyi, kızların el izlerini ve resimlerini çerçeveletip asmayı denemişti. Ama aklında hep burayı düzeltmek vardı. Ya duvarı parlak bir renge boyayacak, ya niş falan ekleyecek ya da bir gün tamamen yıkıp kurtulacaktı.

Bu sabah, tüm gece banyoda yumruğunu ağzına bastırarak ağlamaktan şişmiş gözlerini açtığı ilk anda, *o günün* bugün olduğunu biliyordu.

Gözyaşlarının beyhude olduğunu da biliyordu. Pişmanlıklar, hayata en baştan başlamasını sağlamazdı ki... İlerlemenin tek yolu vardı, o da azimle devam etmekti.

Gerçekten.

Bu yüzden, kahvaltının ardından kızlarını –Gavin evden ayrıldıktan sonra– onunla birlikte yaşamaya başlayan kız kardeşi Liv'le dans okuluna gönderir göndermez eski boya tulumunu üstüne çekmiş ve yerel nalbura gidip balyoz satın almıştı.

"Bunu nasıl kullanacağınızı biliyor musunuz?" diye sormuştu tezgâhtar, kaşını bilmiş bilmiş kaldırarak.

Thea dudaklarını gülümser gibi kıvırmıştı. "Evet."

"Dominant elinizin sapın altında olduğundan emin olun."

"Tamamdır," demişti Thea para üstünü cebine atarken.

Adam pantolon askılarını çekiştirmişti. "Ne yıkacaksınız?"

"Ataerkil güç yapılarını."

Adam gözlerini kırpıştırmıştı.

"Duvar yıkacağım."

"Taşıyıcı duvar olmadığından emin olun."

Bir şeylere vurma ihtiyacı tekrar bastırınca Thea balyozu omzuna kaldırdı ama tam savurmak üzereyken evin kapısı açıldı. Kızları, pembe taytlarının üstüne giydikleri tütülerini ve sarı atkuyruklarını sallayarak içeri koştular. Köpekleri Butter Ball da bir dadı gibi sabırla peşlerinden geldi. Golden Retriever'ın tasmasını tutan Liv en arkadaydı.

"Anne, ne yapıyorsun sen?" diye bağırdı Amelia, ince sesinde hayret ve kaygıyla. Thea onu suçlayamazdı. Şu anda anneciği gözüne pek de annecik gibi görünmüyordu.

"Şu duvarı yıkıyorum," dedi Thea, sesini kaygısız tutmaya çalışarak.

"İşte bu," dedi Liv, avuçlarını birbirine sürterek. "Ben de yapmak istiyorum." Butter'ın tasma kordonunu bırakıp balyoza uzandı. "Duvarda o adamın yüzü varmış gibi düşünsem olur mu?"

"Liv," dedi Thea kısık ve uyarıcı bir sesle. Kardeşinin, yeğenlerinin yanında Gavin hakkında kötü şeyler söylemeyeceğini biliyordu. Çünkü ebeveynlerin birbirini kötülemesinden en çok etkilenenlerin çocuklar olduğunu ikisi de birinci elden öğrenmişlerdi. Ama Liv'in ağzı bazen özgür iradesiyle hareket ederdi. Şimdi de öyle olmuştu.

"Hangi adamın yüzü, Livvie Teyze?" diye sordu Amelia.

Thea, kardeşine *sana demiştim* der gibi baktı.

"Patronumun," dedi Liv hemen. Meşhur bir Nashville restoranında, despot bir şefin altında çalışıyordu. Onun hakkında sürekli yakındığı için kızlar durumdan şüphelenmemişlerdi.

Amelia, "Biz de duvara vurabilir miyiz?" dedi.

"Bu iş oldukça tehlikeli, sadece yetişkinler yapabilir," dedi Thea. "Ama isterseniz izleyebilirsiniz."

Liv, Tarzan gibi haykırarak balyozu savurdu ve alçı panelin bir kısmını daha yere düşürdü. Kızlar neşeli bağırışlarla zıplıyorlardı. Ava ulur gibi bir sesle havaya bir karate tekmesi savurdu. Amelia yanlamasına takla atmaya çalıştı. Oturma odası enerjiyle dolmuştu.

"Bu çok iyi hissettirdi, yemin ederim," dedi Liv, balyozu Thea'ya uzatarak. "Bir de müzik olsa tadından yenmez."

Thea aleti bir kez daha kavrarken Liv ceptelefonunu çıkarıp ekranı birkaç kez kaydırdı ve evdeki Bluetooth hoparlörlerden Aretha Franklin'in S-A-Y-G-I isteyen sesi yükseldi.

Liv, Gavin'in beyzbol sopasını yerden alıp mikrofon gibi tutarak sözlere eşlik etmeye başladı. Thea, kardeşi elini uzattığında, bu hazırlıksız konser hayatlarında gördükleri en komik şeymiş gibi gülen kızlarının hatırı için ona katıldı.

Liv'le gençlik günlerine, ninelerinin evinde paylaştıkları daracık odada bağıra bağıra şarkı söyledikleri anlara geri dönmüşlerdi adeta. Anneleri tüm öfkesiyle nafaka peşinde koşmakla ve babaları ikinci karısını da aldatmakla meşgul olduğu için onlara vakit ayıramazlardı. İki kardeş o küçük odada tüm P!nk şarkılarını ezbere söyler ve hiçbir erkeğe güvenmeyeceklerine, anneleri gibi zayıf ya da babaları gibi bencil olmayacaklarına, birbirlerini her zaman koruyacaklarına dair söz verirlerdi.

Dünyaya karşı her daim birlikte olacaklardı.

Artık Thea'nın sadece küçük kardeşini değil, kızlarını da koruması gerekiyordu ve bunu yapacaktı. Gerginlikle çevrili bir hayat yaşamalarına veya savaşan iki ebeveyn arasında piyon olmalarına ne pahasına olursa olsun izin vermeyecekti.

Göğsüne ani bir sızı saplanırken gözleri yaşlarla doldu. Şarkıya eşlik eden sesi bile boğuklaşmıştı. Kızları görmesin diye hemen arkasına dönüp yüzünü sildi.

Liv durumu fark edince devreye girdi. "Kızlar, siz yukarı çıkıp üstünüzü değiştirin, tamam mı? Merdivene ilk varan bu akşamki filmi seçme hakkı kazanır."

Yarışma lafını duyan kızlar merdivene doğru atıldılar. Saniyeler sonra şarkı da sustu.

"Sen iyi misin?" diye sordu Liv.

Thea'nın boğazında acı verici bir yumru vardı. "Ya kızları incitiyorsam?"

"Öyle bir şey yok," dedi kardeşi keskin bir sesle. "Sen benim tanıdığım en iyi annesin."

"Tek istediğim onlara benim sahip olmadığım bir hayat vermek. Güvende olmalarını sağlamak ve..."

Liv omuzlarından tutarak onu kendine çevirdi. "Evden ayrılan kocandı."

"Gitmesini ben söyledim..." Gavin'in neredeyse bir ay boyunca meseleyi konuşmayı reddetmesini ve misafir odasına yerleşip günlerini asık suratla geçirmesini daha fazla kaldıramamıştı. Evdeki iki küçük çocuğu düşünmesi gerekiyordu.

"O da arkasına bakmadan gitti ama," dedi Liv.

Bu doğruydu. Yine de Thea'nın vicdanı sızlıyordu. Liv'in bilmediği şeyler vardı sonuçta. Gavin, Thea'nın yatakta rol yaptığını öğrendiğinde verdiği tepkide haksızdı ama Thea da onun o şekilde öğrenmesine izin vermemeliydi. "İlişkilerin bozulmasında her iki tarafta da hata vardır."

Kardeşi başını yana eğdi. "Evet ama ben senin kardeşinim, yani biyolojik açıdan bakınca yalnızca ve yalnızca senin tarafını tutmam normal."

Birbirlerine bakarak şu dünyada güvenebilecekleri biri olduğu için şükrettiler.

Thea bir zamanlar Gavin'e de aynı şekilde güvenirdi.

Lanet olasıca adam! Thea balyozu tekrar kaldırdı. Artık kendi ayakları üstünde durma zamanı gelmişti. Gavin için her şeyden vazgeçmişti ama şimdi, yıllar önce kardeşiyle birlikte verdikleri sözleri tutma vaktiydi.

Balyozu savurarak duvarda bir delik daha açtı.

Kardeşi bir kahkaha attı. "Şu anda duvarda o adamın yüzünü gören sadece ben değilim, doğru mu?"

"Evet," diye homurdandı Thea aleti tekrar savurarak.

"Güzel. İçindeki sıkıntıları at. Sen güçlü bir kadınsın, bir erkeğe ihtiyacın yok."

Hoparlörlerden, Taylor Swift'in fotoğrafları yakmakla alakalı öfkeli bir şarkısı yükselirken Liv, yerdeki beyzbol sopasını tekrar aldı. "Ben de geliyorum, dikkatli ol."

"Bir dakika! O, Gavin'in en sevdiği sopası!"

"Giderken yanında götürseydi o zaman."

Liv sopayı savurup büyük bir gümbürtüyle duvara vururken Thea kafasını eğdi. Sonra balyozu bırakıp sopayı kardeşinin elinden çekti. "Kırmasak iyi olur."

"Sadece bir sopa ya!"

"Liseler arası şampiyonayı kazandıklarında bu sopayla oynamış."

Liv gözlerini devirdi. "Erkekler ve sopaları."

"Onun için önemli," dedi Thea.

"Sorun da bu değil mi zaten?" diye çıkıştı kardeşi. "Beyzbolu her zaman senden önde tuttu."

"Hayır, öyle yapmadı." Gavin'in kalın sesini duyunca ikisi de irkilerek kapıya döndü.

Bu konuşmayı yaparak büyülü yöntemlerle onu çağırmışlar gibi karşılarında belirivermişti. Butter mutlulukla havlayıp kuyruğunu sallayarak ona doğru koştu.

Gavin'in eğilip dalgınca köpeği okşamasını izlerken Thea'nın içi ürperdi. Kocası bugün soluk renkli bir kot ve gri, sade bir tişört giymişti. Nemli saçları duştan çıkınca havluyla gelişigüzel kurulanmış gibiydi. Siyah halkalarla çevrili ela gözleri kan çanağına dönmüştü. Yüzünde en az iki günlük kahverengimsi sarı kirli sakal vardı.

Tüm bunlara rağmen hâlâ karşı konulamaz şekilde seksi görünüyordu.

Liv müziğin sesini kısıp kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ne istiyorsun, pislik?"

"Liv," dedi Thea uyarıcı bir sesle. Sonra Gavin'e döndü. "Artık burada yaşamıyorsun, Gavin. İstediğin gibi girip çıkamazsın."

Gavin arkasındaki kapıyı işaret etti. "Kapıyı tıklattım." Bakışları bir kırık duvara bir de yerdeki balyoza döndü. "Sen... Sen ne yapıyorsun?"

"Duvarı yıkıyorum."

"Onu görebiliyorum," dedi kocası yavaşça. "Ama neden?"

"Çünkü bu duvardan nefret ediyorum."

Gavin kaşlarını çattı. "O benim sopam mı?"

Thea'nın göğsünde beliren yakıcı bir his, tüm mantıklı düşüncelerini sildi. "Evet. Çok işe yarıyor." Sonra dönüp sopayla duvara vurdu.

Gavin içgüdüsel bir tepkiyle kafasını eğdi.

"Buraya şövalemi yerleştireceğim," dedi Thea, sopayı yine duvara geçirirken. "Bu aptal duvar, ışığın içeri girmesini engelliyor."

"Belki de önce bu konuyu konuşsak..." diye başladı Gavin ama Thea sopayla bir kez daha duvara vurunca yüzünü buruşturarak sustu.

"Belki de pek çok konuyu konuşmakta geç kalmışızdır," dedi Thea öfkeyle. Geri adım atıp alnındaki teri sildi.

O sırada merdivenden gelen bir cıyaklama sesi, konuşmalarını böldü. "Babacığım!" Amelia en alt basamağı atlayıp Gavin'e doğru koştu ve kollarını bacaklarına sardı. "Annem duvarı kırıyor!" Bir kahkaha atıp kucağa alınmak için ellerini kaldırdı.

Hâlâ temkinli bir şekilde Thea'ya bakan Gavin, kızını kollarına aldı. Amelia bakışlarını hemen onun yüzüne dikti. "Hasta mı oldun, babacığım?"

"Şey, hayır tatlım," dedi Gavin. "Dün gece pek iyi uyuyamadım." Kızın yanağına bir öpücük kondurdu. "Şerbet kokuyorsun. Annen kahvaltıda özel cumartesi pankeklerinden mi yaptı yoksa?"

"Evet. Hem de çikolata parçacıklı!" *Çikovata pağçacıklı* diye söylemişti.

Gavin, Thea'nın gözlerine baktı. Bir an için savaşmayı kesip ebeveynliğe döndüler. Amelia son birkaç ayda peltek konuşmaya başlamıştı ve Gavin, bunun kalıcı bir konuşma problemine dönüşmesinden korkuyordu. Thea hafifçe gülümsedi. "Sadece yanlış telaffuz ediyor," dedi alçak sesle.

Gavin sessizce kardeşinin arkasından gelen Ava'ya da diğer kolunu uzattı. "Selam, bücürük."

Ava onun yanına gitmeyip annesinin dibinde durmayı seçti. Bu içgüdüsel korumacı davranış, Thea'nın kalbinin sancımasına neden olmuştu. Kızının çenesini asice kaldırıp, "Annem ağladı," demesi de üstüne tuz biber oldu.

Ava, Gavin gittiğinden bu yana geceleri Thea'nın yanına gelmeye alışmıştı. Dün gece gizlice banyoya gittiğini mi duymuştu

acaba? Halbuki Thea kızlarına gözyaşlarını *asla* göstermek istemiyordu.

Gavin hafifçe yutkundu ve sanki onu hiç görmemiş gibi Thea'ya baktı. Makyajla kapatmaya zahmet etmediği çillerini ve lekelerini bir süre inceledikten sonra gözlerini gözlerine çevirdiğinde Thea kızardığını hissetti. Niye kocası ona böyle bakıyordu?

"Butter'ı yürüyüşe çıkarabilir miyiz?" diye sordu Amelia. Köpeği mahallede yürüyüşe çıkarmak babasıyla sürekli yaptıkları bir şeydi.

"Başka bir zaman, tatlım," dedi Gavin. "Şimdi annenle konuşmam lazım."

Amelia dudaklarını büzdü. Bunun etkili bir yöntem olduğunu yeni keşfetmişti. Gavin güçlükle yutkundu. Onu böyle görmek Thea'nın neredeyse üzülmesine neden olacaktı. "Pazartesi günü okuldaki müzikaline geleceğim," dedi genç adam. "Butter'ı o zaman yürüyüşe çıkarabiliriz istersen."

"Ben onları yürüyüşe çıkarırım," dedi Liv, tepkisini belli etmek için sesini sertleştirerek.

Tasma kordonu tekrar takılınca Butter kapının yanında dans etmeye başladı, Liv de kızlara montlarını giydirerek dışarı çıktı. Sonra kafasını tekrar içeri uzattı. "Fazla uzatmayın. Şu randevu sitesinde profilini oluşturmamız lazım, biliyorsun."

Kapı sertçe kapandı.

Gavin anlaşılmaz bir ses çıkardı.

Thea gülümsemesini bastırdı.

"Telefonunu açmıyorsun," dedi Gavin, kızlar duyma mesafesinden çıkar çıkmaz.

"Dün gece şarjım bitti. Canım şarja takmak istemedi."

Kocası endişeli gözlerle ona doğru bir adım attı. "İyi misin?"

Thea kalbinin kanat çırpmasını görmezden geldi. "Gece viski banyosu yapmış gibi kokan ben değilim."

"Dün gece sarhoş oldum."

Thea duvara doğru dönüp bir darbe daha indirmeye hazırlandı. "Özgürlüğü mü kutluyordun?"

"Eğer gerçekten böyle düşünüyorsan işleri sandığımdan daha fena batırmışım demektir."

Beyzbol sopasının duvarda çıkardığı ses bu sefer tatmin etmemişti. "Eh, gerçekten de fena batırdın, Gavin."

Kocası karşı gelmedi. "Gerçekten de bir randevu sitesine mi kaydolacaksın?"

"Tanrım, hayır." Thea alaycı bir şekilde gülerek eliyle alnını sildi. "İhtiyacım olan son şey bu." Hayatında başka bir erkeğe, yerine getirilip getirilmeyeceğinden emin olmadığı sözlere yer yoktu.

Rahatladığı belli olan genç adam kafasını salladı.

"Eşyalarını almaya geldiysen hızlı hareket et. Kızlar birazdan gelir."

"Eşya almaya gelmedim."

"Niçin geldin?"

"Seninle k-k-k..."

Onun gırtlağındaki kasları zorlamasını izlerken Thea'nın kalbi tekrar kanat çırptı.

Gavin sonunda cümlesini tamamlamayı başardı. "Seninle konuşmak istiyorum."

"Konuşacak bir şey kalmadı."

"Lütfen, Thea."

Lanet olası kalbi ve kanatları. "İyi." Thea sopasını ona fırlatıp ayaklarını yere vurarak mutfağa doğru ilerledi. Ona sırtını dönüp musluktan bir bardak su doldururken ve buzdolabının yanındaki geniş duvarı kaplayan dev takvimi incelerken içten içe köpürüyordu. Eskiden ne kadar da fevri ve kaygısızdı. Şimdiyse

hayatlarının her bir dakikasında ne yapacaklarını programlayıp renkli bir şema haline getirdiği bu takvime göre yaşıyorlardı. Şu anda takvimde dans derslerinin, diş doktoru randevularının ve okul öncesi gönüllülük işlerinin zamanları ile akşam yemeği menüleri vardı. Ayrıca önemine istinaden kocaman kırmızı harflerle yazılmış bir BUNU SAKIN UNUTMA ibaresi vardı; pazartesi günkü okul müzikalinden önce Ava'nın en sevdiği taytı bulması gerekiyordu.

Eskiden bu takvim, resmi bir Nashville LHK –Legends hanımları ve kız arkadaşları kulübü– üyesi olduğu için sosyal etkinlikler ve hayır işleri hatırlatmalarıyla dolu olurdu. Ama Gavin'le sorunları olduğu söylentileri yayılmaya başlar başlamaz kulüptekiler onunla aralarına mesafe koymuşlardı. Bu ayki aptal öğle yemeği toplantısına bile davet edilmemişti. Halbuki o zaman daha boşanmayı istediğini bile dile getirmemişti.

Gerçi eskiden ne kadar denese de kendini kulübe ait hissettiğini söyleyemezdi. O kadınların yanındayken, zengin ve profesyonel bir sporcuyu tuzağına düşürmek için hamile kaldığını düşündükleri hissinden bir türlü kurtulamıyordu.

Ama onun bu dünyada para için evlenecek son kişi olduğunu nereden bileceklerdi? Thea paranın her şeyi nasıl mahvettiğini, nasıl çürüttüğünü çok iyi bilirdi.

Gavin'le de sadece âşık olduğu için evlenmişti.

Fakat işin geldiği yere bakınca aslında para için evlenmenin de fena fikir olmadığını düşünmeye başlıyordu.

Evlenmeden önce, bir beyzbol oyuncusunun karısı olarak geçireceği hayata hiç hazırlıklı değildi. Özellikle de bir Legends oyuncusunun eşi olmak, insanı ünlendiriyor ve omuzlarına belirli bir sorumluluk yüklüyordu. Hayır işleri ve reklam etkinlikleri için oradan oraya koştururken hiç istemediği bir üniversite birliğine üye olmuş gibi hissediyordu. Üniversite birliklerine bir

garezi yoktu, hatta okurken tiyatrocular, müzisyenler ve feministlerle dolu bir birliğe üyeydi.

Ama bu birlik çok farklıydı. Tüm gelenek ve kurallarına mutlak surette uyulması gerekiyordu ki bu, onun bir zamanlar tamamıyla karşı olduğu bir şeydi. Maalesef ki Gavin çoğunlukla evde olmadığı için Thea hem ikiz kızlarıyla hem de böyle şeylerle tek başına uğraşmak zorunda kalmıştı. Bir süre sonra da kendini bile tanıyamaz hale gelmişti. Geçen yaz Tennessee'nin profesyonel sporcuları ve aileleri hakkında bir yazı yazan *Southern Lifestyle* dergisi ondan bahsederken nasıl bir ifade kullanmıştı? *Bütünüyle pastel.* Kesinlikle. Thea'nın dolabındaki her şey Lilly Pulitzer markaydı ve pamuk şekeri andırıyordu. Eskiden günlerini Depeche Mode tişörtleri ve siyah Converselerle geçiren biri için bu çok fazlaydı.

Dergideki yazı, başından aşağı bir kova soğuk su dökülmüş gibi hissetmesine neden olmuştu. Onu uyandırmıştı. Yuttuğu suları tükürüp kendine gelirken bir zamanlar tiksindiği türde birine dönüştüğünün farkına varmıştı. Ama Gavin bunu fark etmemişti bile. Ya da onun pastele dönüşmesini umursamamıştı.

Veya daha kötüsü, bu pastel versiyonunu eski haline tercih ediyordu.

Kocasının boğazını temizlediğini duyunca sonunda ona döndü. Genç adamın gözlerinin altındaki gölgeler mutfak ışıklarının altında daha da kötü görünüyordu. Gavin sert şeyleri pek kaldıramazdı. Alkol de bunlardan biriydi.

Bardağını ada tezgâhta ona doğru kaydırdı. "Aspirin ister misin?"

"Gelmeden yuttum."

"İşe yaradı mı?"

"Sayılmaz." Gavin hafifçe gülümseyip elini az önce onun kullandığı bardağın etrafına sardı ve başparmağını buğunun üzerine sürttü. Thea'nın vücudunun bazı kısımları hasretle karıncalandı.

Sırf kocasının parmağının bir bardağın üzerinde dolaşmasını izlemekle hassas noktaları sızlıyorsa ya acınacak hale düşmüştü ya da sadece dokunulmaya açtı. Gavin o meşum geceden beri ona elini sürmemişti. Thea -Gavin'in inandığının aksine- kocasının ellerini üzerinde hissetmekten hep çok hoşlanmıştı. *Bu* konuda asla rol yapmamıştı.

Kahrolasıca adam. "Evin bende kalmasını istiyorum."

Gavin onu iyi duyamamış gibi kafasını yana eğdi. Bir köpeğe benziyordu. "N-ne?"

"Bunun biraz fazla kaçtığını biliyorum ama sen, evin bizde kalması için kızlarla bana yardımcı olacaksan nafakaya gerek olacağını sanmıyorum. Tabii ben de bir işe gireceğim ama..."

Gavin bardağı itti. "Thea..."

"Babam, annemi terk ettikten sonra evi satmasaydı Liv'le hayatımız daha kolay olurdu sanırım. Ama kızlarımız bu eve alışık ve..." Sesi çatallanınca derin bir nefes aldı. "Onlara birlikte söylemeliyiz. Doğru zamanı nasıl belirleriz bilmiyorum gerçi. Bayramdan önce mi yoksa sonra mı konuşmalıyız? Konuyu anlayıp anlamayacaklarından bile emin değilim ama... Senin yine beyzbol için gittiğini düşüneceklerdir. Tabii bir süre sonra düşünceleri değişecektir."

"Thea, yapma!"

Kocasının sesi alışılmadık şekilde keskindi. Thea olduğu yerde sıçramıştı. "Neyi yapmayayım?"

"Bunu istemiyorum."

"Neyi? Evi mi?"

"Hayır! Siktir!" Gavin ellerini saçlarına geçirdi. "Yani evet, evi istiyorum. Ama b-b-burada sen ve kızlarla beraber olmak istiyorum."

"Anlamıyorum."

"*Seni* istiyorum!"

Thea'nın ağzı bir karış açık kaldı. Ama anlık şaşkınlık yerini hemen kuşkuya bıraktı. "Yapma, Gavin. Bunun için çok geç."

Genç adam tezgâhın kenarını sıktı. Kalın kollarındaki damarlar belirginleşmişti.

"Hayır, geç değil."

"Kızlar henüz küçükken bunu yapmamız en iyisi. Böylelikle bu günleri hatırlamayacaklar ve..." Boğazı sıkışınca cümlesini bitiremedi. Bu duygusal saçmalıklar için zamanı yoktu.

Kocasının yüzü sertleşti. "Neyi hatırlamayacaklar? Anne babalarının bir zamanlar evli olduğunu mu?"

"Aileleri parçalandığı için acı çekmeleri yerine evli olduğumuzu hatırlamamalarını yeğlerim."

"O halde ailemiz parçalanmasın."

"Bu evden ayrıldığında *sen* ailemizi parçaladın zaten."

"Gitmemi sen istedin, Thea!"

"Sen de arkana bakmadan gittin ama..."

Gavin'in ağzı açılıp kapandı. "Düşünmek için vakte ihtiyacım vardı."

"Şimdi istediğin kadar vaktin var işte."

Gavin eğilip dirseklerini ada tezgâha dayadı ve kafasını avuçlarının arasına aldı. "Bu hiç de istediğim gibi g-g-gitmiyor."

Thea şimşek hızıyla tezgâhtan uzaklaştı. "Gerçekten mi? Nasıl gidecekti? Herhalde karşıma dikildiğinde sana gülümseyeceğimi ve her şey yolundaymış gibi davranacağımı sanmıştın. Bunu üç yıldır yapıyorum, Gavin. Daha fazla yapamayacağım, kusura bakma."

İçerideki duvarın başına döndü. Yine bir şeylere vurma ihtiyacı hissediyordu.

"B-bu ne demek şimdi?" diye sordu kocası peşinden gelerek.

"Sorunlarımızın en küçüğü orgazmdı!" Thea'yı en çok kızdıran da buydu. Gavin ona yatakta rol yaptığı için öfkelenmişti ama yılladır her konuda rol yaptığının farkında değildi.

Beyzbol sopasını yerden alıp elinden geldiğince sert bir şekilde duvara vurarak bir delik daha açtı.

"Thea, dur," dedi Gavin, tekrar vurmasını engellemek için sopayı kavradı. "Lütfen, beni bir saniye dinle."

Thea hışımla ona döndü. "Dinleme safhasını çoktan geçtik, Gavin. O gece bin kere beni dinlemeni istedim ama sen dinlemedin!"

"O gece yaşanan her şey kötü değildi."

Kalbi hiddetle dolan Thea onun üstüne yürüdü. "Sen benimle dalga mı geçiyorsun? İhtişamlı zaferini hatırlatmanın sırası mı şimdi?"

Şu anda pek eğlenceli gelmese de yaptığı kelime oyunu komikti aslında. Gavin kariyerindeki en büyük zaferi –Amerikan Ligi Şampiyonası'nın altıncı maçıyla ezici bir zafer kazanmışlardı– tattığı gece yatakta da büyük vuruş yapmıştı.

"Maçtan sonra yaptıklarımızdan bahsediyorum," dedi Gavin, ona yaklaşıp sesine kışkırtıcı bir ton katarak. "Hiç de kötü geçmemişti."

"O zaman neden sonrasında misafir odasına taşındın?"

Gavin ateşkes ister gibi ellerini kaldırdı. "Aşırı tepki gösterdim ve her şeyi batırdım, tamam mı? Farkındayım. Ve ş-ş-ş..."

Dudakları sözcüğü çıkarmak için uğraşıyor, kasları tüm güçleriyle buna karşı çıkıyordu. Ellerini çenesine sürtüp ensesini kavradı. En sonunda da sinirle homurdanarak yere baktı.

O sırada ön kapı aniden açılıp Amelia'yla Butter koşarak eve girince Gavin kısık bir küfür savurdu. Ava ile Liv de onların arkasındaydı. Amelia koridorda durup elindeki ödül mamasını olabildiğince yüksekte tuttu. "Babacığım, bak!"

Amelia, Butter'a zıplama komutu verdi. Köpek kafasını hafifçe kaldırarak elindeki mamayı almayı başarsa da Amelia, ona konuşmayı öğretmiş gibi neşeyle cıyakladı.

Gavin hafifçe gülümsedi. "Aferin, bebeğim," dedi gergin bir sesle.

Liv mutfağa girip Thea'nın gözlerine baktı. Birkaç saniye sonra Bluetooth hoparlörlerden *All the Single Ladies* şarkısı yükseldi.

"Düşüncelerinin üstü hiç de kapalı değil," dedi Gavin alçak sesle.

"Şu dünyada kız kardeşlerden daha sadık birini bulamazsın."

"Biz trambolinde zıplayacağız," dedi Liv. Odadaki gerginliği hissetmiş olmalıydı. Müziği durdurup kızlarla birlikte arka tarafa gitti.

Gavin ihtiyatla Thea'ya yaklaştı. "Ne g-g-gerekiyor söyle yeter. Ne yapmalıyım?"

Kocasının yakaran bakışları, annesinden ikinci, hatta üçüncü ve dördüncü bir şans isterken babasının sahte bir yalvarış sesiyle "*bebeğim, lütfen*" demesini hatırlatıyordu. Annesi, babasının sözlerine kaç kez inanmış ve onu tekrar kabul etmişti? Sayısız kez. Thea bu hataya düşmeyecekti.

"Bunun için çok geç, Gavin." Thea az önceki sözlerini tekrarlarken içini çekti.

Gavin'in rengi attı. "Bana bir şans ver lütfen."

Thea başını iki yana salladı.

Genç adam gözlerini kıstı. Sonra boğulur gibi bir ses çıkarıp arkasını dönerek ellerini kafasının arkasına götürdü. Düşünceleriyle savaşırken tişörtünün altındaki sert kasları gerilmişti. Gergin birkaç saniyeden sonra döndü ve kararlı adımlara ona doğru yürüdü. "Her şeyi yaparım, Thea. Lütfen."

"Neden Gavin? Bunca zaman sonra *neden* şimdi?"

Kocası bakışlarını onun dudaklarına indirdi. Yüce İsa, yoksa...

Sonra inleyip bir elini Thea'nın ensesine kaydırarak dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Thea sendeleyince düşmemek için koltuğun arkasına tutunmaya çalıştı ama Gavin onun belini çoktan kavramıştı. Güçlü, kaslı koluyla onu sert bedenine bastırıyor, dudaklarını adeta yiyordu. Dilini ağzına kaydırdığında Thea da

kendini tutamayıp ona karşılık verdi. Parmaklarıyla tişörtünün önünü sıkıca kavrayıp içini çekerek ağzını açtı. Kocasının dilinde diş macunu, viski ve kayıp hayallerinin tadı vardı.

Ama kısa süre içinde bu dürtünün yerini kafa karışıklığı ve ihanete uğramışlık hissi aldı. Thea bu kadar kolay bir kadın mıydı? Baş döndüren bir öpücük yüzünden kendini onun kollarına öylece bırakacak mıydı yani? Tek bir öpücükle her şeyi silip atacak mıydı?

Dudaklarını onunkilerden ayırdı. "Sen ne yaptığını sanıyorsun?"

"Neden diye sordun," dedi Gavin soluk soluğa. Gözleri kararmıştı. "İşte bu yüzden."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Ne yaptın *ne*?"

Gavin, Del'in kamyonetinin yolcu koltuğuna gömüldü. Arka koltuktaki pizzaların, tavuk kanatlarının ve diğer yiyeceklerin kokusu midesindeki yangını daha da körüklüyordu. Son kusmasının üzerinden birkaç saat geçmişti ama bufalo sosun baharatlı kokusu her an tekrar kusacakmış gibi hissetmesine neden oluyordu. "Onu öptüm."

Del bir küfür savurdu. "Onu görmeye gitmemeni özellikle söylemiştim!"

"Biliyorum."

"Onu öpmene de kesinlikle izin vermedim."

"Senin iznine ihtiyacım olduğunu bilmiyordum."

"Var tabii ki. Daha da önemlisi, *karının* iznine ihtiyacın var. Kahretsin!" Del direksiyona vurdu. "Bu hareketinle kendini birkaç *hafta* geriletmiş olabilirsin."

Gavin bir şey demedi çünkü içten içe Del'in haklı olduğunu biliyordu. Eğer o anda Thea'nın elinin altında bir tava olsaydı kesin onun kafasına geçirirdi. Bunun yerine öpmeye hakkı olmadığını söyleyerek onu itmek ve evden kovmakla yetinmişti.

Ama kendini ona bıraktığı, dudaklarını aralayıp dilini ağzına daldırdığı ve hafifçe içini çektiği bir an da olmuştu. Kısa da olsa karısı onun öpücüğüne karşılık vermişti. Belki de henüz ondan tamamen soğumamıştı.

Del sağa sapıp otobanda ilerlemeye başladı. Nashville'in merkezindeki adi barlara yollanmış araçların sarı ışıkları arabanın içine doluyordu. Del, on beş dakika kadar ilerledikten sonra, çoğunlukla sporcular ve *country* müzik yıldızlarının yaşadığı bir bölge olan Brentwood'un yakınlarındaki bir çıkışa döndü.

Gavin, Brentwood'dansa Franklin'i tercih ederdi. Orada da pek çok ünlü yaşıyordu ama mahallenin ağaçlıklı, tarihi caddeleri insana küçük bir kasabadaymış gibi hissettiriyordu. Gerçi malikânelerle dolu bir bölgede değil, normal bir mahallede yaşıyordu. Evleri, kızların kütüphaneden kitap alabilecekleri, dondurmacıya gidebilecekleri ve eski kabin masaları olan yerel lokantaya sık sık uğrayabilecekleri bir yerdeydi. Orada karşılaştıkları tek turistler, savaş alanlarını turlamak isteyen Sivil Savaş meraklıları olurdu.

Thea orada yaşamayı önerdiğinde Gavin ilk önce kararsız kalmıştı. Kazandığı para çok daha lüks bir yere yeterdi çünkü. Ama telefonunda 1930'lu yıllarda yapılmış evin fotoğraflarını açtığında karısının yüzünün nasıl aydınlandığını görmüş ve fazla ısrarcı davranmamaya karar vermişti. Şimdi de o küçük kasaba hayatına öyle alışmıştı ki asla ayrılabileceğini sanmıyordu.

Gerçi... Neredeyse ayrılmak üzereydi.

Gavin, beş dakika sonra beş kutu pizzayla beş kutu tavuk kanadını yüklenip oldukça bakımlı bir bahçede yürümeye başladı. "Kimin evi burası?"

Garajdaki gösterişli spor arabalara bakılırsa Elmasını-Yiyen-Pislik'in evine gelmiş olabilirlerdi.

Evet, haklıydı. Kapı açıldı ve Mack onları alaycı bir gülüşle karşıladı. "Hey, bakın kim sonunda ayılmış."

Gavin yiyecekleri onun eline tutuşturdu. "Hey, bakın kim hâlâ sik kafalıymış."

"Şu atışmaları kesin artık," diye hırladı Del, eve girerken.

Mack ayağıyla kapıyı itip kapattı. "Sadece eğleniyoruz dostum, değil mi?"

"Yoo, ben senden nefret ediyorum," dedi Gavin.

Del arkasına döndü. "Herkes geldi mi?"

"Evet," diye cevapladı Mack. "Bodrum katındalar. Adamımız kabul törenine hazır mı?"

Gavin kaşlarını çatarak geniş antrede onların peşinden gidip kıvrımlı merdivene doğru ilerledi. İleride kendi evindekinin iki katı bir mutfak vardı. Bodrum katına inen kapıya yaklaştıklarında aşağıdan gelen sesler yükseldi.

Gavin, Mack ile Del'in önden gitmesi için bekledi.

"Yemek geldi," diye seslendi Mack, en alt basamaktaki köşeyi dönerek. İçeriden birkaç homurdanma ve *sonunda* nidaları yükseldi.

"Geç mi kaldık?" diye sordu Gavin, önündeki Del'e.

"Yok. Bizimkiler planı tamamlamak için erken geldiler."

Gavin arkadaşının tişörtünün arkasını kavradı. "Bir dakika. Ne planı?"

"Thea'nın seni tüm aptallığına rağmen tekrar kabul etmesini sağlama planı," dedi Del köşeyi dönerken. "Senin bugün neredeyse bozmak üzere olduğun plan."

Gavin son basamakta dikilip derin bir nefes alıp verdi. Sonunda bunu sırf evliliğini kurtarmak için yaptığını kendine hatırlatarak cesaretini topladı ve arkadaşının peşinden gitti.

Odadaki barın önünde Nashville'de sektöre yön veren on kişi -profesyonel sporcular, işinsanları ve devlet çalışanları- duruyordu. Yemeği duyduklarında birbirlerini iterek pizza ve tavuk

kutularına hücum ettiler. Del atıştırmalıklarla dolu kâğıt torbayı bir kenara atınca içinden birkaç paket cips ve bir yeşil elma düştü.

Mack torbayı yerden alıp, "Piçin tekisin," dedi.

"Millet, hemen toplanın," dedi Del. "Toplantıyı derhal başlatmamız lazım. Bu salak herif bugün karısını öpmüş."

Odada bir patlama oluştu sanki. Herkes birden kafasını kaldırırken birkaç sandalye yere devrildi ve köşedeki Nashville hokey oyuncusu Rusça bir küfür savurdu.

"Ne bokuma yaptın bunu?" diye kükredi Mack. "Sana onu görmeye gitmemeni söylemiştik!"

Nashville'in en büyük futbol takımında oynayan Malcolm James neredeyse içtiği birayla boğulacaktı. "En azından izin aldın mı? Yoksa kadını öylece öptün mü?"

"Öylece öptüm."

Yan, Gavin'in ensesine vurdu. "Bu yapabileceğin en kötü şeylerden biri, dostum! Yapmamalıydın."

"Ne kötüsü ya?"

Adamlar ona pis bakışlar atarak tabaklarını aldılar ve bodrum katının diğer ucundaki devasa oyun masasına yöneldiler.

Az önceki Rus, artakalan yiyeceklere bakarak homurdandı, sonra bir paket krakerde karar kılarak koltuk altına sıkıştırdı. "Pizza ağır geliyor," dedi Gavin'e dik dik bakarak. "Üstündeki peynir yani. Hemen kıçımdan dışarı çıkıyor."

Bu Gavin'in hiç de gözünde canlandırmak istemeyeceği bir görüntüydü.

"Gavin, gel buraya. Başlıyoruz."

Gavin tezgâhtaki elmasını alıp ayaklarını sürüyerek masadaki son boş sandalyeye yerleşti.

Del boğazını temizledi. "Herkes hazır mı?"

Yemeklerini mideye indirmekle meşgul olan adamlar kafa salladılar.

"Güzel. Kitap kulübünün ilk kuralı nedir?"

Hep bir ağızdan, "Kitap kulübünden kimseye bahsetmemek," dediler.

Bu neydi şimdi?

Gavin gizli kamera var mı diye etrafına bakındı. Çünkü böyle bir şey ancak şaka olabilirdi.

"Kitap kulübü mü? Evliliğimi kurtarmak için büyük planınız bu mu yani?"

Del kafasıyla işaret verince Mack kalçasının bir tarafını sandalyeden kaldırıp arka cebindeki kitabı çıkardı ve Gavin'e fırlattı. Kitap Gavin'in yüzüne çarpınca da, "Reflekslerin harikaymış. Umarım beyzbolda kısa top bölgesinde daha iyisindir," dedi.

Gavin dişlerini göstererek hırladı. "Ben ikinci kaleciyim, pislik."

Mack omuz silkti. "İkisi de aynı şey değil mi?"

Gavin onu duymazdan gelip kitabı masada düştüğü yerden aldı ve kapağına bakarak gözlerini kırpıştırdı. 1800'lerden bir kadın, bir kanepeye oturmuştu ve üstünde eski zamanlarda giyilen giysilerden olan bir adam arkasında dikiliyordu. Gömleğinin önü açıktı.

"*Kontesin Âşığı*," diye okudu Gavin yavaşça. Sonra dişlerini sıkıp kafasını kaldırdı. "Şaka mı bu?"

"Yoo," dedi Del.

"Ama bu bir aşk romanı."

"Aynen."

Gavin ayağa fırladı. "Size inanamıyorum. Burada hayatım parçalanıyor, sizse karşımda oturmuş benimle dalga geçiyorsunuz."

"Malcolm beni kulübe ilk getirdiğinde ben de aynı şeyi düşünmüştüm," dedi Del. "Ama bu bir şaka değil. Otur da dinle."

Gavin avcunu alnına dayayıp gözlerini yumdu. Tekrar açtığında herkes ona bakıyordu. Tuhaf bir rüyada değildi demek. "B-b-burada ne oluyor, söyler misiniz?"

"Biraz susarsan anlatacağız, geri zekâlı," dedi Mack.

Gavin sandalyesine oturdu. "*Aşk romanları* mı okuyorsunuz?"

"Biz bunlara *kullanma kılavuzu* diyoruz," dedi Rus.

"Ayrıca okumaktan daha fazlasını yapıyoruz," diye ekledi Malcolm.

Gavin kanının donduğunu hissetti. "Eğer beni sapkın bir kulübün içine çekmeye niyetliyseniz hiç heveslenmeyin."

Del dirseklerini masaya dayayarak öne eğildi. "Sana daha önce hiç söylemediğim bir şey söyleyeceğim."

"Şey, duymak istediğimden pek emin değilim aslında."

"İki yıl önce Nessa benden boşanmak için dava açmıştı."

Gavin ayaklarının altından yerin kaydığını hissetti. "Ne? Bana neden söylemedin?"

"O zamanlar seni çok iyi tanımıyordum. Ayrıca, şimdi sen Thea'yla aranda olanları nasıl anlatmak istemiyorsan ben de o zaman öyleydim. Bunlar duygusal ve şahsi meseleler sonuçta."

"Ama sen ve Nessa mükemmel çiftsiniz."

"Kapalı kapıların ardında her şey farklıdır, değil mi?"

Bu doğruydu. Ama Gavin'in durumu başkaydı. Sorunun bir kısmı, yatakta berbat olduğunu anlamayacak kadar, hatta karısının ondan ölesiye nefret ettiğini fark etmeyecek kadar aptal olmasıydı. Thea'nın ona bugün nasıl baktığını hatırlayınca tüyleri ürperiyordu. Yani Del'in onu anlayabileceğinden şüpheliydi.

"Bu masadaki neredeyse her erkek bir zamanlar karısını, kız arkadaşını ya da nişanlısını kaybetme noktasına geldi," diye devam etti Del. Gavin, onun dün gece söylediği kuşkulu cümleyi

hatırladı. *Hepimiz aynı yoldan geçtik.* "Ve hepimiz sadece eşlerimizi veya sevgililerimizi geri kazanmakla kalmadık, ilişkilerimizi hiç olmadığı kadar mükemmel hale getirdik."

Gavin masadakilerin yüzlerine baktı. Hepsi ya kafasını sallıyor ya da gülümsüyordu. Mack hariç; o, ortaparmağını gösteriyordu. "Tüm bunlar ne anlama geliyor ya da benimle ne alakası var hiç anlamadım."

"Bak dostum," dedi Malcolm, orman koruma ekibine seçilmesini sağlayacak kadar büyük sakalını devasa eliyle sıvazlıyordu. "Erkekler geri zekâlıdır. Kadınların esrarengiz olmasından yakınıp durur, ne istediklerini hiç anlamayız. İlişkilerimizi mahvederiz çünkü kendimizi, kadınları çözmenin çok zor olduğuna ikna ederiz. Ama asıl sorun bizde. Bir şeyler hissetmememiz, ağlamamamız, kendimizi ifade etmememiz gerektiğini düşünüyoruz. İlişkilerde duygusal yükün tamamını kadınlara yüklüyor, onlar bize sırtlarını dönünce de ne olup bittiğini anlamıyoruz."

Gavin gergin bir nefes verdi. Can evinden vurulmuştu. *Herhalde karşıma dikildiğinde sana gülümseyeceğimi ve her şey yolundaymış gibi davranacağımı sanmıştın. Bunu üç yıldır yapıyorum, Gavin. Daha fazla yapamayacağım, kusura bakma.* "N-neden bahsettiğinizi hâlâ anlamadım," diye kekeledi.

"Aşk romanları genel olarak kadınlar tarafından, kadınlar için yazılır. Kendilerine nasıl davranılmasını istediklerini, hayattan ve ilişkilerden beklentilerini bu romanlarda ifade ederler. Biz de kendimizi daha iyi anlatabilmek ve hayata onların bakış açısından bakabilmek için aşk romanları okuyoruz."

Gavin gözlerini kırpıştırdı. "Siz ciddisiniz."

"Kesinlikle," dedi Del.

Peynirle arası iyi olmayan Rus da kafasını salladı. "Aşk romanları okumak, karımla dünyaya bakış açımızın ne kadar farklı olduğunu, onun dilini konuşabilmek için çabalamam gerektiğini görmemi sağladı."

"Onun dilini mi?"

"Hiç Thea'ya zararsız olduğunu düşündüğün bir şey söyleyip de sinirle yanından ayrılmasına, sonra da saatlerce surat asıp yine de *iyiyim* demesine neden oldun mu?" diye sordu Malcolm.

"Evet."

"Ya da çok komik olduğunu düşünerek söylediğin ama Thea'nın çok kızdığı bir şey oldu mu?"

"Eh, evet ama..."

Yan da lafa girdi. "Veya ona bulaşıkları makineye koyduğunu söylediğinde evdeki tüm yetişkinlerin sorumluluğunda olan bir şeyi yaptığın için sana yıldızlı pekiyi vermesini mi beklediğini sordu mu?"

Gavin'in sırtından bir ürperti geçti. "Siz Thea'yla mı konuştunuz yoksa?"

Yan alaycı bir şekilde güldü. "İkiniz farklı dillerde konuşuyorsunuz." Parmağıyla kitabı gösterdi. "Aşk romanları okuyarak onun dilini öğreneceksin."

"Ama Thea böyle kitaplar okumaz ki!"

Masadakiler birbirlerine baktıktan sonra kahkahalara boğuldular. Del, onun sırtına vurdu. "Sen öyle san."

"Evde hiç o türde kitap görmedim."

Gavin'in daha önce televizyonda gördüğü bir işinsanı olan Derek Wilson konuştu: "Karının e-kitap okuyucusu var mı?"

"Evet. Yani, bilmiyorum. Sanırım var."

"O aygıtın aşk romanlarıyla dolu olduğundan emin olabilirsin."

Gavin elindeki kitaba baktı. "Yani b-b-bu kitaptaki adamın yaptıklarını yapmam gerektiğini mi söylüyorsunuz?" Yüce İsa, bu adamlara gerçekten inanmaya mı başlamıştı?

"Kelimesi kelimesine değil tabii," dedi Del. "Amaç, kitaptan aldığın dersleri kendi evliliğinde uygulamak. Ayrıca o kitap Naiplik Dönemine ait, yani..."

"Naiplik Dönemi ne zamanmış be?"

"Yani hikâye 18. ya da 19. yüzyıl İngilteresinde geçiyor."

"Ne harika. Bize de çok uygun doğrusu."

"Aslında gerçekten öyle," dedi Malcolm. "Modern romancılar, eski zamanlardaki İngiliz aristokrasinin ataerkil yapısını kullanarak, bugünün kadınlarına dayatılan sınırları hem profesyonel hem de kişisel açıdan ele alıyorlar. Demem o ki bu kitaplar fena feminizm kokuyor."

Mack göz kırptı. "Seks sahneleri de yakıyor, benden söylemesi."

Gavin kitabı elinden düşürdü.

Mack ile Wilson kahkaha atıp beşlik çaktılar. "Ben o kitabı çok sevmiştim," dedi Wilson. "EP Dört diyebiliriz bence."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmek ister miyim?" dedi Gavin ürpererek.

"Kitaplarda ne kadar fazla seks sahnesi olduğunu göstermek için kullandığımız puanlama sistemi," dedi Wilson.

"Ama EP ne demek?"

Masadakilerin hepsi aynı anda konuştular. "Ereksiyon Puanı."

Gavin yine ayağa fırladı. "Bu çok saçma. K-k-karım böyle aptal kitaplar sayesinde beni kabul etmeyecektir," dedi ama daha da saçma olanı, bu konuya ciddi ciddi kafa yormaya başlamış olmasıydı. Ne de olsa işleri olduğundan daha beter hale getiremezdi.

"Kitaplar işin sadece bir parçası." Del, adı *Çıplak Kontes* ya da başka bir şey olan kitabı eline aldı. "Hepimiz bu yoldan geçtik ve yolun sonunda çok daha iyi birer adam, eş ve yatak arkadaşı olduk."

Gavin kafasını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bakın bu dikkatini çekti işte." Mack alaycı bir şekilde güldü. "Derdin bu mu yoksa, dostum? Yatak odanızda sorunlar mı var?"

"Hayır," diye hırlarken Gavin'in ensesi yanmaya başlamıştı.

"Biliyor musun? Yatak odasındaki sorunlar, yatak odası dışındaki sorunlar yüzünden baş gösterir aslında. Birini düzeltmeden diğerini halledemezsin."

Sorunlarımızın en küçüğü orgazmdı!

Gavin başparmağıyla Mack'i gösterdi ama Del'e hitaben konuştu. "Bu göt herif neden kulüpte ki? Evli bile değil."

"Ben işin müstehcen kısmı için buradayım," dedi Mack, göz kırpıp elindeki pizza diliminin yarısını ısırırken.

Yan ayağa kalkıp Gavin'in yanına geldi. "Bak, ben de ilk zamanlar benimle alay ettiklerini düşünmüştüm. Elime tutuşturdukları kitaba bir ay boyunca göz bile atmadım. Ama şimdi gönül rahatlığıyla söyleyebilirim –*hepimiz* söyleyebiliriz– ki sana yardım edebiliriz. Bu kitap kulübü sadece kitaplarla alakalı değil."

Malcolm ciddiyetle kafa salladı. "Bu bir kardeşlik kulübü, ahbap."

"Bir yaşam biçimi," dedi devlet görevlilerinden biri.

Mack kolunu Wilson'ın omzuna attı. "Lanet olası bir duygusal yolculuk."

Gavin geriledi. "Ben duygusal yolculuklardan hoşlanmam."

"Bize güven," dedi Del. "Evliliğini kurtarmak için adım adım plan yapacağız."

"Benimle dalga geçmediğinizden emin misiniz?"

Del, "Sen benim en yakın arkadaşlarımdan birisin," dedi. "Thea'yla ayrılığınızdan şaka malzemesi çıkarabileceğimi gerçekten düşünüyor musun?"

"Hayır."

Gavin içini çekti. Ama bu kitap meselesi çok basit görünüyordu. Birkaç kitap okuyacaktı ve her şey düzelecek miydi yani? Yolun sonunda Thea kollarını açmış onu bekliyor mu olacaktı? Gavin gerçekten bu kadar çaresiz durumda mıydı?

Sonra Thea'nın olmadığı bir hayatı gözünde canlandırdı.

Evet, gerçekten bu kadar çaresiz durumdaydı.

Tekrar kitabın kapağına baktı. "Neden bu kitap?"

Mack sırıttı. "Çünkü evliliğini mahveden ve karısını geri kazanmak isteyen bir geri zekâlıyla ilgili. Tanıdık geldi mi?"

Gavin küçük düştüğünü hissederek yutkundu. "Ne yapmam gerek?"

"Çok kolay," dedi Malcolm. "Bizi dinle ve kitabı oku."

"Aynen." Del alaycı bir şekilde güldü. "Ve kutsal sevişmeler aşkına, ben sana söyleyene dek karını bir daha öpme."

Kontesin Aşığı

Yedinci Latford Kontu, yirmi dokuz yıllık hayatında pek çok kadını, pek çok farklı şekilde çıplak görmüştü fakat bu, gerdek gecesinde karısını üstündeki incecik gecelikle melekleri andıran bir şekilde karşısında gördüğünde nefesinin kesilmesine engel olmamıştı.

Genç kadının gözleri, onun kendine dokunan ellerini hissetmektense domuz pisliğinde yuvarlanmayı tercih eder gibi bakıyordu, o başka.

Ah, bu çok kötüydü. Zira Benedict Charles Arthur Seymour, hayatında ilk kez sırılsıklam âşık olmuştu.

"Size karşı görevimi yerine getireceğim, lordum," dedi karısı, donuk bir sesle. Bir yandan da belindeki bağcığı çözüyordu. Geceliği yere düşüp ayaklarının dibinde ipekten bir göl oluşturdu. Karşısındaki manzara sayesinde kontun dili damağı kurudu.

Benedict ayaklarını hareket etmeye zorlayarak kendi yatak odasını karısınınkinden ayıran eşikten geçti. Ona yaklaşırken ne kadar rahatsız olduğunu görmek kalbini parçalıyordu. Genç kadın ellerini yumruk yapmıştı ve titrek nefesler alıp veriyordu. Ama asi gözleri onunkilerden asla ayrılmıyordu.

Buna Benedict sebep olmuştu. Kendi hatasıydı.

"Gönlün rahat olabilir," dedi çatallanan sesiyle. Eğilip yerdeki ipek geceliği alırken gördüğü çıplak ayaklar dünyadaki en erotik şey olabilirdi. Geceliği karısına uzattı. "Buraya bunun için gelmedim."

Gözlerindeki şaşkınlık yerini kızgınlığa bırakan genç kadın, tekrar giyinirken geceliği adamın tutmasına izin verdi. Benedict, yapmaması gerektiği halde belindeki bağcığı bağlamak için uzandığındaysa yanakları al al oldu. Yüce İsa, bu kadına böylesine yakın olmak beynindeki tüm mantıklı düşünceleri yok ediyordu.

"O halde neden yatak odamda olduğunuzu sorabilir miyim?" dedi genç kadın, geri adım atarak.

"Senin için bir hediyem var." Benedict, kendi gece giysisinin cebindeki küçük paketi çıkardı.

Karısının gözleri sade pakete döndü. "Düğün hediyesi istemiyorum, lordum."

"Benedict."

"Affedersiniz?" Onun gibi iyi yetiştirilmiş bir genç kadın için fazla alaycı olan bir ifadeyle tek kaşını kaldırdı. İşte tam da böyle ara ara karşısına çıkan sürprizler, Benedict'in ona âşık olmasını sağlamıştı.

"Artık evliyiz. Bana seslenirken adımı kullanmanı istiyorum." Hediyeyi ona uzattı. "Lütfen."

Genç kadının dolgun dudaklarından bir iç çekiş yükseldi. "Bana bunu niçin veriyorsunuz?"

"Bir koca, karısına hediye vermek için sebep mi aramalı?"

"Öyle bir evliliğimiz olmayacağını size açıkça söyledim sanıyordum, lordum."

"Benedict. Nasıl bir evliliğimiz olacağıyla alakalı herhangi bir koşula onay verdiğimi hiç hatırlamıyorum."

"Yaptığınız suçlamayla evliliğimizin koşullarını kendiniz oluşturdunuz."

Benedict'in kalbi pişmanlıkla doldu. Ne kadar yanıldığını anladığı anda içinde oluşan yara tekrar kanamaya başlamıştı. Gerçeği öğrendiğinde her şey için çok geçti. Karısının güvenini çoktan kaybetmişti. "Sonsuza dek bu hatam için pişman olacağım," dedi sonunda pürüzlü bir sesle.

"Bu da özür hediyesi mi?" dedi genç kadın, pakete bakarak.

"Affını satın alabileceğimi düşünecek kadar budala değilim, aşkım. Bu sadece sevgimin göstergesi."

Karısı onun gözlerine bakmaktan kaçınarak paketi açtı ve içindeki uzun, kadife kutuyu ortaya çıkardı. Kutuda elmas ve yakutlarla süslü, küçük bir servet değerinde görünen bir bileklik vardı. Genç kadının gözleri kocaman açıldı. "Lordum..." dedi alçak sesle.

"Benedict," diye düzeltti kont. Kendi de alçak sesle konuşmuştu. "Beğendin mi?"

"Çok güzel. Ama benim için fazla gösterişli."

"Saçmalık. Sen Latford Kontesisin. Mücevherlerin en güzellerine layıksın."

"Teşekkür ederim, lordum." Genç kadın kutuyu makyaj masasına koydu. "Eğer başka bir isteğiniz yoksa..."

Kontesin nezaketi odada soğuk bir esintiye neden oldu sanki. Benedict, talihsiz bir yanlış anlaşılma yüzünden gururu devreye girmeden önce sahip oldukları alevi geri istiyordu. "Lütfen aşkım. Her şeyi düzeltmek için bana bir şans ver, yalvarırım."

Genç kadın gözlerini kırpıştırdı. Gözbebekleri büyümüştü. "Sonra ne olacak peki, Benedict?"

"Birlikte uzun, mutlu bir ömür geçireceğiz."

Eşinin incecik, zarif boynu gergin yutkunuşuyla hareket etti. "Ben artık böyle şeylere inanmıyorum." Onun yanından geçip yatağının ucunda durdu. "Sana karşı görevimi yerine getireceği-

mi söyledim. Yapacağım da. Sana en kısa sürede bir vâris vereceğim. Sonra çocuğu da alıp kırsalda yaşamaya gideceğim. Böylece benden kurtulabileceksin."

"Ben senden kurtulmak istemiyorum," diye hırladı kont.

"Lordum, daha iki hafta önce beni -cemiyetin en azılı yılanının önünde- sizinle sırf unvanınız için evlenme gayem olduğundan dolayı birilerinin bizi uygunsuz biçimde yakalaması için tezgâh kurmakla suçladınız."

"Fakat artık gerçeği öğrendim."

"İş işten geçti."

"Her şeyi düzeltmeme izin ver," dedi Benedict, ona doğru ilerleyerek. "Lütfen Irena."

Genç kadının dudakları aralandı. Sebebi belki de adını onun dudaklarından duymaktı. Ya da onu inandırana dek tekrar etmekten hiç bıkmayacağı özür sözcüklerini dile getirirken sesinde duyduğu gerginlikti.

"Yaptığım şeyi ya da söylediğim korkunç sözleri geri alamam. Tek yapabileceğim, ne kadar pişman olduğumu ve sana karşı hislerimin ne kadar samimi olduğunu kanıtlamaya çalışmak. Eğer bana izin verirsen."

İşte. Genç kadının gözlerinde tiksintiden başka bir şey belirmişti. Çabucak kaybolsa da Benedict bunu görmüştü ya, önemli olan da buydu.

"Irena..."

"Çok geç."

"Söz konusu aşksa asla çok geç değildir." Benedict, karısının ellerini dudaklarına götürüp parmak eklemlerini tek tek öptü, sonra şaşkın gözlerine baktı. "Ve ben samimiyim, Irena. Sana âşığım."

Genç kadın ellerini geri çekerken acı acı gülümsedi. "Keşke aşk yeterli olsaydı, lordum."

"Benedict," diye düzeltirken parmağını onun narin çenesinde kaydırdı. "Yanılıyorsun. Önemli olan tek şey aşktır. Ben de bunu sana kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapacağım."

Yine o alaycı kaş hareketiyle, "Peki, böyle bir şeyi nasıl başarmayı planlıyorsunuz?" diye sordu.

"Sana kur yapacağım."

Irena bir leydiye hiç yakışmayacak şekilde burnundan alaycı bir nefes verdi. "Gülünç olmayın."

Genç kadının gülüşü, Benedict'in kalbinin daha da büyük bir kararlılıkla dolmasına yetmişti. "Aşkım," dedi. "Her şeye en baştan başlayacağız."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Beni hayal kırıklığına uğrattın."

Thea, arkasında Liv'in sesini duyunca irkildi. Elindeki faraş kayıp da topladığı bütün toz ve moloz tekrar yere dökülürken omzunun üstünden dik dik baktı. "Neden?"

"Seni mükemmel bir şişe şarapla baş başa bırakıyorum ve sen onu görmezden gelip kendini temizliğe mi veriyorsun yani?"

Pazar akşamıydı ve Liv, Thea biraz yalnız kalıp boş boş duvarlara bakabilsin diye kızları yatırmayı teklif etmişti. Ama Thea'nın hayallere dalıp gitmeye vakti yoktu. Kızlarla köpek, duvardan dökülen pisliklerin içinde oynamaya karar vermeden önce etrafı temizlemeliydi. Yerdekileri bir kez daha toplayıp çöp kutusuna atmaya gitti. Liv de buzdolabındaki Riesling şişesini alıp iki kadehe doldurdu ve birini Thea'ya verip kanepeye çöktü. "Eğer bunu sarhoş olmak için bir fırsat olarak görmeyeceksen boşanmanın eğlencesi nerede kalıyor ki?"

"Ben boşanmanın eğlenceli bir şey olduğunu hiç düşünmedim zaten," dedi Thea, kanepenin diğer tarafına otururken.

Liv, "Şarabı bu yüzden içiyoruz ya," dedi bacaklarını gerip ayaklarını onun kucağına yerleştirirken. Kardeşinin bacakları-

nın bu kadar uzun olması gerçeğinin kötü ruh halini iyileştirdiğini söyleyemeyecekti. Liv nasıl bu kadar şanslı olup da babalarının uzun, ince yapısını almış, Thea ise Şirinler'den biriymiş gibi minicik kalmıştı? Gerçi bu kadar kısa olmak hakkında her yakındığında Gavin bunun mükemmel bir şey olduğunu, çünkü sarıldıklarında çenesini onun başına yaslayabildiğini söylerdi.

"Tereddütlerin var gibi görünüyorsun."

"Yok."

Liv kafasını yana eğip ona inanmadığını gösterir gibi gözlerini kıstı. "Doğru kararı verdin."

"Biliyorum." Thea, Liv'e söylemediği, söyleyemeyeceği şeylerle ilgili suçluluk duygusunu bastırabilmek için içkisinden bir yudum aldı ve konuyu değiştirmek adına duvarı işaret etti. "Bu biraz fevri oldu sanki."

"Aynen. Ama bu yüzden harika ya. Eski, cesur Thea kükreyerek geri döndü resmen."

Thea kaşlarını kaldırdı. "Eski, cesur Thea mı?"

"Evet. Yoksa onu unuttun mu? Bir zamanlar çırılçıplak resim yapan, kampüsteki bir ağaç kesilmesin diye kendini buldozere kelepçeleyen Thea vardı ya? Onu özlemiştim doğrusu."

Thea duvarda açtığı deliklere baktı. "Ben de özlemiştim."

En son ne zaman fevri *bir şey* yapmıştı? Ama düşününce... Bu noktaya gelmesine sebep olan şey de fevriliğiydi. Gavin'in arabasının arka koltuğunda tüm tedbirleri elden bıraktıkları o tek gece, spermin yumurtayla buluşmasına yetmişti. Ve ailesinin geleneği olan hatalar bir kez daha tekrar etmişti. Planlanmayan bir hamilelik. Yıldırım nikâhı. Banliyöye taşınma. Asla eve gelmeyen bir koca.

Kocalardan söz açılmışken... "Davete cevap gönderdin mi bu arada?" diye sordu kardeşine. Babaları, aralıkta dördüncü kez dünya evine girecekti.

Liv alaycı bir şekilde güldü. "Neden göndereyim ki?"

Thea başını salladı. "Ben bir ara karta *belki bir dahaki sefere*, yazıp göndermeyi düşündüm ama bu kadarı da fazla olurdu."

"Bence harika olurdu."

"Bu kadınlar neden bu kadar salak acaba? Adamın yaptığı kötü evlilikleri nasıl görmezden gelebiliyorlar? Onları nasıl ikna ediyor?"

"Banka hesabını göstererek."

Bu mantıklıydı. Aklı olan hiçbir kadın, kronik aldatma hastalığına yakalanmış bir adama bakıp da *işte bu adamdan mükemmel koca olur* demezdi.

Liv şarabının kalanını kafasına dikti. "Kadın otuz iki yaşındaymış."

"Kim?"

"Yeni üvey annemiz."

Thea'nın ağzı bir karış açık kaldı. Yani kadın ondan sadece altı yaş büyüktü. "Of, annem buna *bayılacak*," dedi alaycı bir gülüşle.

"Sevgili annemizden bahsetmişken," dedi Liv. "Bugün beni iki kez aramış."

Thea sırtını dikleştirdi. Ne kendi ne de Liv, aylardır anneleriyle konuşmamışlardı. İkisinin de kendilerine göre sebepleri vardı.

"Aramalarına dönmedim," diye ekledi kardeşi.

"Düğünü mü duydu acaba?"

Liv omuz silkip bir yudum su içti. "Hiçbir fikrim yok. Ama ona ben söylemeyeceğim."

Thea yüzünü buruşturdu. Kendi de bunu annelerine söylemek istemezdi. Ama konu başka bir şey de olabilirdi. "Belki de Gavin'le beni duymuştur."

"Sanmam. Sesli mesajında bahsederdi yoksa."

"Ya da direkt beni arardı." Hiçbir şey annelerini, Thea'nın evliliğinin bitmesinden daha mutlu edemezdi.

Yıllarca beni yargıladın durdun. Şimdi kendin göreceksin. Çok âşık olduğunu, karşına hiçbir sorun çıkmayacağını düşünüyorsun. Ama bir gün senin kalbini kıracak. Bir gün benden özür dilemek zorunda kalacaksın.

Thea'nın düğün gününde annesinin verdiği tavsiye buydu işte.

Kafasını kanepeye yaslayıp konuyu değiştirdi. "Alexis'in kafe işi nasıl gidiyor?" Liv, bir kedi kafe açan arkadaşının menüyü hazırlamasına yardımcı oluyordu.

Kardeşi konuyu değiştirdiğini anlamış gibi bir bakış atsa da sorusunu cevapladı. "İyi gidiyor. Ocak ayının sonlarına doğru açılışı yapacak sanırım."

"Büyükannemin şekerli kurabiye tarifini kullanmasına izin verecek misin? Kararını verdin mi?"

"Henüz değil. Bir yanım o tarifleri saklayıp..." Omuz silkti. "Biliyorsun işte."

Kendi restoranında kullanmak istiyordu. Hayali hep bu olmuştu.

Eh, belki *hep* demek doğru olmazdı. Liv'in tek hayalinin yepyeni ve özgün başkaldırı yöntemleri bulmak olduğu zamanlar da olmuştu. Notları kötüydü. Tavırları kötüydü. Kötü çocuklarla takılırdı. Ergenlik yıllarını kötü şeylerden zevk alarak geçirmişti. Büyükanneleri onun için hep, *zil takmış bir solucanı kovalayan bir adam gibi kıpırdak*, derdi. Thea bu sözün tam anlamını asla kavrayamamıştı ama Liv'in var olmayan bir şeyin peşinde koşmasıyla alakalı bir şey olduğunu düşünüyordu.

Bu, Thea'nın da hissettiği bir şeydi aslında. İkisi de korkunç çocukluk dönemlerinden büyük yaralar alarak çıkmışlardı. Ve ikisi de bu yaraları farklı şekillerde saklıyorlardı.

Liv, kendi restoranını açmayı ne kadar çok istese de Thea'nın borç verme tekliflerini hep reddetmişti. Zorba patronunun işkencelerine katlanmak zorunda olsa dahi her şeyi ya kendi başına başarmalı ya da hiç yapmamalıydı ona göre.

"Yanımda olduğun için teşekkür ederim," dedi Thea, kafasını çevirip kardeşine bakarak.

"Bana teşekkür etmek zorunda değilsin. Sen de her zaman benim yanımdaydın. Hakkını hiçbir şekilde ödeyemem."

"Ablan olarak görevim buydu."

"Sen kendin de çocuktun."

Thea şarabını bitirip içini çekerek kalktı. "Ben artık yatayım."

Liv yanından geçerken onun elini tuttu. "Her şey yoluna girecek, Thea."

"Sen ve ben, dünyaya karşı, değil mi?"

Kardeşi hafifçe gülümseyip elini sıktı.

Thea üst kata çıkınca kızları kontrol etmek için sessizce odalarına girdi. Önce Amelia'nın yatağının yanına eğilip saçlarını geriye itti ve alnına küçük bir öpücük kondurdu. Ardından odanın diğer tarafındaki Ava'nın yatağına geçip onu da öptü ama yanında biraz daha uzun kaldı. Kız, uykusunda bile ikizinden daha ciddi görünüyordu. En sevdiği pelüş hayvanı iyice göğsüne bastırmış, minik pembe dudaklarını sıkmıştı. Kardeşiyle arasındaki bir dakikalık yaş farkı bile onu abla yapmış, omzuna büyük bir sorumluluk yüklemişti sanki.

Odadan çıkan Thea kapıyı arkasından kapatıp parmaklarını hafifçe şıklatarak Butter'ı çağırdı, kendi yatak odasına geçip hızlıca geceliğini giydi ve gece yüz-diş-saç rutinini gerçekleştirmek için banyoya girdi. İşini bitirip de yatağa giderken Gavin'in şifonyerinin önünde duraksadı. Kalbinde minik bir pişmanlık sızısı belirmişti. Kocası neredeyse her şeyini; giysilerini ve ayakkabılarını, hatta beyzbol şapkası koleksiyonunu bile burada bırakmıştı. Şifonyerin üstünde ceplerinden boşalttığı şeylerle –madeni paralar, benzin fişleri ve bir paket portakallı Tic Tac– dolu küçük bir tabak vardı.

Thea parmaklarını Tic Tac kutusuna sürdü. Şekerin tadını dilinde hissedebiliyordu. Gavin takımla çıktığı her yolculuktan önce dudaklarını onunkilere bastırdığında nefesinde bu şekerlerin kokusu olurdu.

O öpücükler, bugünkü öpücüğünden ne kadar da farklıydı.

Şeker kutusunu alıp çöpe attı, lambayı söndürdü ve yatağa girdi. Butter da yatağa atlayıp birkaç kez kendi etrafında döndü ve Gavin'in tarafına çöktü.

Gerçi artık orası Gavin'in tarafı değildi. Kocası evi terk etmişti. Defalarca özür de dilese, kapısına gelip yalvarsa da bu değişmeyecekti. Kim olduğunu sanıyordu ki? Hangi hakla eve öylece girip onu öpebiliyordu? Thea'nın, kollarında eriyip yaşanan her şeyi unutacağını mı zannediyordu?

Yani evet, kısacık bir an için olsa bile unutmuştu aslında. O şekilde öpüşmeyeli çok zaman olmuştu çünkü. Kendi hamile kalmadan önce, deliler gibi âşık olmaya başladıkları o ilk zamanlarda Gavin onu hep böyle öperdi. O zamanlar Thea, onu her defasında neredeyse giysilerini yırtacak kadar arzulayan adamın geceleri ona daha az yaklaşacağını, ona olan arzusunun günden güne azalacağını, onun ihtiyaçlarını gözetmeyi keseceğini ve birlikte oldukları her seferinde onu hüsrana uğramış halde bırakacağını tahmin bile edemezdi.

Bu senelerce böyle sürmüştü. Ta ki o büyük geceye dek.

Thea kolunu gözlerine dayayıp anıları bastırmaya çalıştı ama o gecenin hatırası, insanın kafasına takılan sinir bozucu şarkılar gibi beyninde dönüp durmaya başlamıştı.

İki aydır seks yapmıyor, kızların ve evin ihtiyaçları, bir de Gavin'in maç programı dışında bir şeyler hakkında konuşmuyorlardı bile. Thea o akşamki maça gitmek istemiyordu ama zihninde yeni yeni baş gösteren "ben nasıl birine dönüştüm" düşüncelerine rağmen kocasının maçına gitmeyecek kadar kötü biri

değildi. O kadar önemli bir maçı asla kaçıramazdı. Bu yüzden uysal bir LHK olarak, üstünde kocasının adı yazılı olan formayı giymiş, fotoğrafçılara poz vermiş ve aile locasındaki yerine yerleşip yüzüne *bütünüyle pastel* gülümsemesini oturmuştu.

Maçın dokuzuncu vuruşu gelip çatmıştı. Ve sıra Gavin'deydi. Skoru eşitlemek için sadece bir sayıya ihtiyaçları vardı. Çifte sayı alırsa maçı kazandılar demekti. Kocasının kariyerindeki en önemli andı bu. Çok uzun zamandan beri ilk kez Thea da bu anın çok önemli olduğunu hissetmişti. Neden böyle hissettiğini düşünecek vakti olmamıştı çünkü daha Gavin'in sopayı savurmasını izlerken hıçkırmaya başlamıştı. Topun çıkardığı ses bile kocasının başardığını anlamasına yetmişti. Gavin sayı vuruşu yapmıştı. Hem de öyle basit bir sayı değildi bu. Büyük bir zaferdi.

Kocasının kollarını havaya kaldırarak sahada takım arkadaşlarına doğru koşturmasını izlerken gözyaşlarına engel olamıyordu. Takımdakiler genç adamı zafer naraları atarak karşılamışlardı. Tribünler adını haykırıyordu. Del elindeki Gatorade şişesini üstüne boşaltmıştı. Spikerler turnuvanın Hollywood'a yaraşır bir sonla bittiğini söylüyorlardı. Bu, her sporcunun hayatı boyunca hayal ettiği bir başarıydı. Herkes böyle bir başarıya erişemezdi. Thea da arenadaki diğer herkes gibi ana kapılmıştı. Maç sonrası lokalde ikram edilen şampanyadan içmiş, kocasının onu kucaklayıp öpmesine izin vermişti.

Eve döndüklerinde tıpkı eski günlerindeki gibiydiler. Deli gibi öpüşüyor, birbirlerini soymak için yatak odasına gitmeyi bile bekleyemiyorlardı. Ve Gavin... ah, Gavin. Ona tıpkı eskiden yaptığı gibi zevk veriyordu.

Dokunuşunda Thea'nın çok uzun zamandır hissetmediği bir kıvılcım vardı. Hevesi onu heyecanlandırıyor, kanının kaynamasına neden oluyordu. Bu yüzden kendi de kocasına aynı hevesle, aynı delilikle karşılık vermişti. Şampanya yüzünden, kocası yüzünden, arzusu yüzünden sarhoş olmuştu.

Tüm bedenini sarsan orgazm onu gafil avlamış, gözlerini kör etmiş, yüksek sesle haykırmasına neden olmuştu. O anda Gavin birden hareketsiz kalmıştı.

"B-b-bu neydi şimdi?"

Thea coşkuyla kahkaha atmıştı. "Bir süredir yapmadık, evet ama bunun ne olduğunu unuttun mu?"

Kocası ellerini onun iki yanına koyarak doğrulmuştu. "Bu neydi diyorum Thea?"

Genç adamın sesindeki soğukluk Thea'nın içini dondurmuştu. "Ne demek istiyorsun?"

Yüzündeki tutkunun yerini ne olduğu belli olmayan bir maske almış olan Gavin onun içinden aniden çıkınca Thea dehşete kapılmıştı. Kocası anlamıştı. Kahretsin. Anlamıştı işte.

"Ş-ş-şimdi sen..." Gavin cümlesini yarıda kesmiş, gözlerini kırpıştırıp yutkunmuştu. "Orgazm mı oldun?"

Thea gülümsemeye çalışsa da yapamamıştı.

"Aman Tanrım," demişti kocası, geriye doğru çekilirken. "Rol yapıyordun." Bu bir soru değildi.

"Ne? Hayır, yapmıyordum." Thea yutkunmuştu.

Yüzünde incindiğini ve ihanete uğradığını gösteren bir ifade belirirken Gavin, onun uzattığı elden kaçmıştı. "Bana yalan söyleme, Thea. Ne zamandır rol yapıyordun?"

"Gavin..."

"Siktir. Ne zamandır diyorum!"

Böyle bir bağırışa alışkın olmadığı için Thea korkuyla sıçramış, sonra yerdeki formayı alıp üstüne geçirmişti. Son iki saatin büyüsü hızla kayboluyordu.

Onun sessizliği karşısında Gavin ellerini kafasına götürmüştü. "*Hep* rol mü yaptın yani?"

Yalan söylemenin manası yoktu. Kahretsin, Thea yalan söylemekten bıkmıştı zaten. Yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirmekten, her şey yolundaymış gibi davranmaktan, yatakta rol yapmaktan bıkmıştı. "Hep mi?" demişti sertçe. "Hayır, hep değil. Kızlar doğduğundan beri sadece."

"Bu, evliliğimizin başından beri demek oluyor!"

"Evet, öyle. Senin fark etmen neden bu kadar uzun sürdü acaba?"

Bunun üzerine Gavin ona bir süre öylece bakmış, sonra bir hışım misafir odasına gitmişti. Bir daha da onunla aynı yatağı paylaşmamıştı.

Ninesinin bir lafı daha vardı: *Eğer bir erkek seni terk etmek istiyorsa arkasından el salla ve kapını kilitle. Bir ümitsiz vakanın peşinden koşmaktan çok daha önemli işlerin var.*

Thea'nın da çok daha önemli işleri olduğu kesindi. Lisans eğitimini bitirmek gibi. Gavin'in kariyeri için bir kenara attığı kendi kariyerine tekrar başlamak gibi. Güçlü, özgüvenli kız evlatlar yetiştirmek gibi. Ve bir daha hiçbir erkeğe kalbini verecek kadar çok güvenmemek gibi.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Pazartesi sabahı Gavin, olduğundan daha fazla karamsar hissedemeyeceğini düşünmeye başlamıştı artık. Ama sonra, sabahın sekizinde biri otel odasının kapısını tıklatmış ve ne kadar yanıldığını göstermişti.

Çünkü kapıyı açtığında karşısında gördüğü kişi Ereksiyon Puanlamacısı Braden Mack'ten başkası değildi.

"Sen burada ne bok arıyorsun?"

"İnsan kendine kahve getiren bir dostunu böyle mi karşılar?"

"Sen benim dostum falan değilsin. Sadece baş belasının tekisin," dedi Gavin ama kahveye hayır diyemeyecekti. Bu yüzden kenara çekilip Mack'i içeri aldı. "Soruma cevap vermedin."

"Del'i bekliyorum."

"Niye?"

"Çünkü yapacak işlerimiz var." Mack, elindeki içecek kutusundaki karton bardaklardan birini çıkardı. "Sana balkabaklı *latte* aldım. Tarçınlı. Senin hızına ancak bu yetişebilirdi çünkü."

Gavin surat ekşiterek kafasını çevirdi ama kafein ihtiyacı, gururuna baskın geldi. Bardağın üstündeki plastik tıkacı çıka-

rıp kahveden bir yudum aldı ve ağzındaki tat patlamasıyla inlemeden edemedi. Kahve tanrıları aşkına, muhteşem bir şeydi bu. Balkabağı turtasının sıvı hali gibiydi. Daha önce neden denememişti acaba? Kadınların böyle saçma sapan şeyleri tercih etmesine şaşmamalıydı.

Mack sırıttı. "Nasıl ama? Böyle kahveleri çok seviyorum."

Kapı bir kez daha tıklatıldı ve Del, saçmalıklarla uğraşacak hali olmadığını gösteren bir ifadeyle içeri girdi. "Benim için de kahve almış olsan iyi edersin," diye kükredi.

Diğer adam içecek kutusuna işaret etti. "Balkabaklı latte. Tam sipariş ettiğin şekilde."

Gavin'in ağzı bir karış açık kalmıştı. "Sen de mi bunlardan içiyorsun?"

Arkadaşı cam kenarındaki sandalyeye çöktü. "Bunlara bayılıyorum ama kendim sipariş etmeye utanıyorum."

Kanepeye yerleşen Mack, ayaklarını da bir güzel uzattı. "Böyle şeyleri sevdiğiniz için utanmayın. Balkabaklı latte nefreti, toksik erkekliğin, hayattaki en basit şeyleri bile nasıl mahvettiğinin en iyi örneklerinden biri. Eğer kadınların büyük çoğunluğu bir şeyden hoşlanıyorsa toplum otomatik olarak bu şeyle dalga geçmeye başlıyor. Aşk romanları gibi mesela. Kadınlar seviyorsa saçma olmalı, değil mi?"

Gavin gözlerini kırpıştırdı. "Malcolm gibi konuştun."

"Ben güzel bir surattan ibaret değilim, ahbap." Mack, kahvesini sehpaya bırakıp kalktı. "Bana kıyafetlerini göster bakayım."

Kahvesini yudumlamakta olan Gavin neredeyse boğulacaktı. "Niyeymiş o?"

"Bu akşam okul müzikaline giderken ne giyeceğini kararlaştırmamız gerek."

"Buraya benim için kıyafet seçmeye mi geldiniz?"

"Başka şeyler de var tabii," diye araya girdi Del.

Mack, banyonun tam karşısındaki dolaba gitti. "Dostum, bu çok üzücü," dedi birkaç askıyı kenara iterek. "Sahip olduğun tek giysiler bunlar mı?"

"Hayır, kıt zekâ. Giysilerimin çoğu hâlâ evde."

"Eh, bunlarla kombin falan yapamam. Alışverişe gitmemiz gerekebilir."

"Seninle *asla* alışverişe gitmem."

"Toksik erkeklik," dedi Mack dilini şaklatarak.

Del, üç saat aralıksız otobüs sürmek zorunda olan bıkkın bir şoför gibi iç geçirdi. "Şu anda evde karımla sevişiyor olabilirdim."

Mack ile Gavin aynı anda ona dönüp bağırdılar.

Del omuz silkti. "Bu sabah çok istekliydi. Beni yatağa geri çekmeye çalışıp durdu ve..."

Mack kulaklarını tıkadı. "Çocuklar var burada!"

"O zaman uslu dur sen de!" diye bağırdı Del, parmağını ona doğrultarak. "Kıyafetleri aşağılamayı bırak da bir şeyler ayarla. Sana gelince." Parmağı bu sefer Gavin'e döndü. "Anlat bakalım."

Gavin, acaba arkadaşı başka biriyle mi konuşuyor diye etrafına bakındı. "Ne anlatayım?"

"Şimdiye dek neler öğrendin?"

"Öğrenmek derken?"

"Kitaptan diyorum," dedi Del, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Okumaya *başladın*, değil mi?"

Gavin yüzünü buruşturdu.

Arkadaşı o anda birkaç santim uzadı sanki. "Bu işi ciddiye alıyor musun sen?"

"Evet..."

"Çünkü seni kulübe davet ederek riske girdik."

"Lanet kitabı daha cumartesi verdiniz!"

"Ah, kusura bakma. Şu anda hayatında daha önemli bir konu mu var yoksa? Ben de ilk önceliğinin evliliğini kurtarmak olduğunu zannetmiştim." Del elini saçlarından geçirip bir süre boşluğu izledi, sonra gözlerini ona çevirdi. "Ne kadar okudun?"

"Birinci bölümü."

"Tanrım," diye mırıldandı Del.

"Bak Del, sana karşı dürüst olacağım. Bu kitaptan ne kazanacağımı anlamış değilim."

"Denemiyorsun da ondan. Git getir şu kitabı."

Gavin ödevini yapmadığı için müdürün odasına gönderilen bir çocuk gibi hissederek komodine gitti ve çekmeceden, adı *Öfkeli Kontes* ya da her neyse olan kitabı aldı. Del, kitabı onun elinden çekip vaaza hazırlanan bir rahip gibi tuttu.

"Bu kitabı senin için seçmemizin bir nedeni var."

"Evliliğini mahveden bir adam hakkında. Onu anladık."

"Sadece o değil." Del, kitabı açıp birkaç sayfa çevirerek aradığı yeri buldu. Boğazını temizledi. "*Aşkım*," diye okudu. "*Her şeye en baştan başlayacağız.*"

"Eee?" dedi Gavin.

"Sen ve Thea'nın da yapacağınız şey tam olarak bu."

"Anlamıyorum."

"Karına tekrar kur yapacaksın." Del kitabı yatağa fırlattı. "Fazla vaktimiz yok. Kalk hadi."

"Neden?"

"Flört yeteneğin üzerinde çalışmamız gerek."

Gavin bir kez daha kahveyle boğulur gibi oldu. "Hayır, gerekmez."

"Cumartesi günü karının yanına giderek her şeyi mahvettin zaten. Bu akşam doğru düzgün davranman gerek. Onu biraz yumuşatmalısın. Gel hadi."

Gavin geriledi. "Hayatta olmaz. Thea flörtleşmekten nefret eder."

"Ne?" Mack alaycı bir şekilde güldü. "Saçmalık bu. İlk seferinde onu çıkmaya nasıl ikna ettin?"

"Flört etmeyerek." Bu doğruydu. Thea bunu kendi dile getirmişti hatta. Çalıştığı kafeye geldiğinde aptalca tavlama sözleri kullanmadığı ya da fazla samimi olmaya çalışmadığı için dikkatini çektiğini söylemişti. Gavin aslında onun kendine gülmesinden korktuğu için öyle davranmıştı ama sonuçta işe yaramıştı, değil mi?

Del bir kez daha iç geçirdi. "Gavin, tüm kadınlar kendileriyle flört edilmesinden hoşlanırlar. Hepsinin zevki farklıdır sadece. Bazıları müstehcen konuşmaları sever, bazılarıysa centilmenliği. Bazılarının tercihi sessizce yapılan, hoş jestlerdir."

"Thea'nın ne sevdiğini ben nereden bileceğim?"

Dolabı incelemekte olan Mack kafasını çevirip ona inanamıyormuş gibi baktı. "Siz ne zamandır evliydiniz?"

Del araya girdi. "Karının konuştuğu dilin bir kısmını da bu oluşturuyor işte. Öğrenmen gereken bu."

"Bu akşam öğrenecek değilim herhalde!" Yüce İsa, kendini çok fena küçük düşmüş hissediyordu.

Del kafasını sallayarak Mack'e bir şey ima etti, o da "Neden ben ya?" diye inleyerek odadan çıktı. Bir saniye sonra odaya döndüğünde duruşu tamamen değişmişti. Kapıya yaslanırken kolları göğsündeydi ve yüzünde yarım bir gülümseme vardı. Sonra göz kırptı.

Gavin omzunun üstünden ona baktı. "Ne oluyor be?"

"Harika görünüyorsun. Bu akşam senin yanında olacağıma inanamıyorum."

"Şey..."

"Böyle bir elbiseyle bir erkeğin karşısına çıkmadan önce onu uyarmalısın," dedi Mack, gözleriyle onu baştan aşağı süzerek.

Sonra kapıdan ayrıldı. Flört anı bitmişti. "Flörtleşmenin temelinde özgüven vardır, dostum. Tek gereken bu."

"Şu anda bende yeterli özgüven olduğunu söyleyemeyeceğim."

"*Senin* özgüveninden bahsetmiyorum, mal. Kadının özgüveninden bahsediyorum. Ona kendini odadaki tek kadınmış gibi hissettirmelisin. Yüzüne bir gülümseme yerleşmesini, yürürken havada uçar gibi hissetmesini, yanaklarının kızarmasını sağlamalısın. Yatağa yattığında kafasında tekrar tekrar çevireceği sözler söylemelisin."

Gözünde canlanan manzara yüzünden Gavin neredeyse inleyecekti. Thea'yı, kısacık ipekli geceliklerinden biriyle yatakta hayal etmişti. Yalnızdı. Ya da daha kötüsü... Başka bir adamlaydı. Yüce İsa, Gavin her an kusabilirdi.

"Kahveni bırak," dedi Del.

Gavin arkadaşının sözünü hemen yerine getirdi. Del tuhaf bir gülümsemeyle ona doğru yürümeye başladı. Gözleri onunkilere kilitlenmişti. Kahretsin, Gavin de nedense gözlerini ondan ayıramıyordu. Sırtı duvara çarpana kadar geri geri gittiğini fark etmemişti bile. Del avuçlarını onun iki yanına bastırıp gülümseyerek eğildi. "Selam."

"Selam," dedi Gavin otomatik olarak.

"Dün gece seni düşünüp durdum."

Gavin yutkundu. "D-dün gece ne oldu?"

Del göz kırptı. "Sana hatırlatmamı ister misin?"

Yüce İsa. Gavin sırtını iyice duvara yapıştırdı. "Şu anda biraz tahrik olduğumu söylemem gerek sanırım."

"Cidden çaresiz durumda olmalısın," dedi Del, karakterden çıkmadan. Kaşlarını hareket ettirerek Gavin'in ağzına baktı. "En iyi hamlemi yapmadım bile."

Mack boğazını temizledi. "Bu özel anı böldüğüm için üzgünüm ama kötü bir haberim var." Elindeki gri kazağı havaya kaldırdı. "Kaptan Mankafa'nın acınası dolabındaki tek düzgün şey bu."

Gavin, Del'in kollarını kendinden uzaklaştırdı.

Del geriledi. "Karının gözlerine sık sık bakmayı unutma. Gözlerin buluşması çok önemlidir."

"Tabii bir de göz kırp," dedi Mack, kazağı yatağa atarken. "Kadınlar buna bayılır."

"Ayrıca dudaklarına da bakmalısın. Onun dudaklarının, vücudunun her yerinde dolaştığını hayal ettiğini düşünmesini sağla," diye ekledi Del son olarak.

En azından bu fazla çaba gerektirecek bir şey değildi. Gavin gününün çoğunu Thea'nın dudaklarını üstünde hayal ederek geçiriyordu zaten.

Ama bir dakika... Gavin iki adama baktı. "Bu kadar mı yani? Elbisesini sevdiğimi söyleyecek ve beni yalamasını istiyormuşum gibi davranacağım, öyle mi? Benim için yaptığınız o koca plan bu mu?"

"Şimdilik."

Gavin yatağa oturdu. "Çaresiziz."

"Aranızda ne geçtiğini söylesen işimiz çok kolaylaşırdı."

"Öyle bir şey olmayacak."

"Peki," dedi Del içini çekerek. "O zaman *bir şeyler* anlat. Ne olursa. Thea'nın cumartesi akşamı söylediği bir şey mesela. Bu akşamki planımıza yardımcı olabilir."

Kendini yatağa bırakan Gavin, tavana bakarak karısının cumartesi akşamı söylediklerini düşündü. Hepsi zihnine kazınmıştı ama çoğu, aralarında geçenleri fazlasıyla açık edecek şeylerdi.

"Evi almak istiyormuş," dedi.

Del kafasını kaldırdı. "Öyle mi dedi?"

Gavin başını salladı. "Oranın kızların bildiği tek ev olduğunu, bu yüzden ikimizden birinde kalmasının iyi olacağını söyledi ve parasını benim ödememi istedi."

Del ile Mack bakıştılar. "Buradan bir plan kurabiliriz."

"Riskli bir konu," dedi Del. "Ve Naiplik Döneminde değiliz. Mülkün yarısı kanunen Thea'nın."

"Ama sembolize ettiği şeyleri kullanabiliriz," diye ekledi Mack.

"Hey," dedi Gavin, doğrulup ellerini sallayarak. "Bana da lanet bir şeyler söylemek ister miydiniz acaba?"

"Bahisleri artıracaksın."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmem gerekiyor mu?"

Del ve Mack bir kez daha bakıştılar. Hallerine bakılırsa Gavin cevaptan hoşlanmayacaktı.

Haklıydı da.

Del derin bir nefes alıp hızlıca verdi. "Boşanmayı kabul edeceksin."

Ne?

"Aynen," dedi Mack. "Ama önce alışverişe gideceğiz."

ALTINCI BÖLÜM

"Anneciğim acıdı."

Thea, Ava'nın yüzüne bastırdığı yüz boyası kalemine baktı. Okul müzikali için sahne hazırlıklarına ve yüz boyama işine gönüllü olmuştu ve bu görev sayesinde dikkati ne kadar dağılsa da aklı Gavin'in geleceği saate kayıp duruyordu.

Moral desteği için Liv'in yanında olmasını yüzüncü kez diledi ama kardeşi bugün maalesef ki gece vardiyasındaydı.

"Özür dilerim, tatlım," dedi Thea, kalemi kızının yüzünden çekerken.

"Anneciğim ne kadar güzel!" dedi Amelia yanlarına koşarak. "Fazla iyi çizmişsin."

"*Çok* iyi," diye düzeltti Thea alçak sesle. "Ve teşekkür ederim. Çok naziksin."

Ava'nın yüzüne çizdiği son çiçekleri de bitirdikten sonra –kızlarının ikisi de yavru geyik rolündeydi– boya kalemlerini topladı. Müzikalin başlamasına on dakika kalmıştı. Öğretmen avuçlarını birbirine vurup heyecanlı konuşmaları bastırmak için bağırarak çocukların sıraya girmesini istedi. Thea için de seyircilerin

arasına inme vakti gelmişti. Gavin'e gösteri esnasında sahne arkasında olması gerektiği yalanını söylemiş olmayı diledi çünkü her zaman olduğu gibi kocasıyla insan içindeyken yüzüne sahte gülücükler yerleştirmeye ve havadan sudan muhabbet etmeye enerjisi yoktu. Bu akşam Gavin'in büyük zaferiyle ilgili yorum yapan ilk kişinin suratına bir yumruk geçirmemek için kendini zor tutacaktı.

Sahnenin yanındaki basamaklardan inerken midesi düğüm düğümdü. Gözlerini koltuklara yerleşmiş ailelerin üzerinde gezdirdi. Muhtemelen kocaları geç kaldığından dolayı ailelerinin bir arada oturabilmesi için yeterli koltuk bulamamış olan, suratlarını ekşitmiş bir sürü kadın vardı. Neyse ki Gavin görünürlerde değildi. Belki de Thea da yeterince oyalanırsa kocasıyla birlikte oturmak zorunda kalmazdı.

Ne yazık ki bu rahatlığı kısa ömürlü oldu.

"Selam."

Kocasının sesiyle sıçrayarak arkasını döndü. Daha önce hiç görmediği V yaka bir kazağın içindeki Gavin, en alt basamakta durmuş ona gülümsüyordu. Kumaş sanki kaslara karşı koyamıyormuşçasına gerilmişti. Neyse ki Thea karşı koyabiliyordu. Birkaç hafta önce *kırık kalp* aşısı olduğu için artık bağışıklığı vardı. O dev kol kaslarına, geniş göğüs kasları arasındaki kışkırtıcı bölgeye...

Off. Basamakların geri kalanını indi. "Yer buldun mu?"

Genç adam yukarıyı işaret etti. "Onuncu sırada. Koltukları tutmak için montumu bıraktım." Sonra onun geçmesini bekleyip elini sanki hâlâ birliktelermiş gibi beline koydu. Mutlu anne baba tablosu, ne harika. Thea kocasından kimseye belli etmeden uzaklaşmaya çalışırken seyircilerin gürültüsü arasında bir ses yükseldi.

"Hey, siz Gavin Scott'sınız, değil mi?"

Tabii ki de! Geç bile kalmışlardı. Kafasından bir dizi küfür geçen Thea arkasına döndü. Kot pantolon giymiş, asker tıraşı

yaptırmış bir baba, elini Gavine uzatmıştı. Gavin de tüm hayranlarına yaptığı gibi nezaketle durdu.

Thea yüzüne sahte gülümsemesini oturtup elini uzattı. "Thea Scott."

Adam onun parmaklarının ucunu tutup hafifçe sıktı. Bu yüzyılda hâlâ kadınlarla el sıkışmayan adamlar olması ne kadar inanılmazdı. Adam ona şöyle bir bakıp dikkatini tekrar Gavine verdi.

"Dün akşamki maçta nasıl bir şanssızlık yaşandı öyle," dedi. "O son karara inanamadım. Hakem kör olmalı."

Gavin'in çenesindeki bir damar belirginleşti. İnsanların kaybedilen maçlar için görevlileri suçlamasından nefret ederdi. "Kötü bir kararın bizi mağlubiyete götürmesine izin vermek kendi hatamızdı. Ben de gerektiği kadar iyi oynayamadım."

"Alakası yok. Sorun Del Hicks'teydi. O topu kaçırdı ya. Ama artık sözleşmesi bitiyor, değil mi? Seneye ondan kurtulup gereksiz yükü omzumuzdan atabiliriz."

"Del Hicks b-b-be..."

Thea, kocasının kekelemeye başladığını duymasaydı bile adamın yüzündeki ifadeye bakınca anlardı. Pislik herif, Gavin'den başka her yere bakmaya başlamıştı. Sanki kekelemek utanılacak bir şeymiş gibi. Thea böyle insanlardan iğreniyordu. Gavin'in hayranıymış gibi görünüyor ama kekelemeye başladığı anda bulaşıcı bir hastalığı varmış gibi davranıyorlardı.

İçgüdüsel olarak elini Gavin'in avcuna kaydırıp sıktı. Kocası da onun parmaklarını sıkıp derin bir nefes verdi ve cümlesine tekrar başladı. "Del Hicks benim en iyi arkadaşım," dedi soğuk bir sesle.

"Ah, şey, ben... Ben sizi bırakayım da yerinize geçin," dedi pancara dönen adam. "Tanıştığıma memnun oldum."

Thea dönerken elini Gavin'inkinden çekmeye çalıştı ama kocası onu bırakmadı. Eğilip dudaklarını kulaklarına götürdü. Kullandığı sabunun ve nefesindeki portakallı şekerin kokusu etrafını sararken, "Teşekkür ederim," dedi alçak sesle.

"Adam pisliğin tekiydi."

"Thea."

Kocasının ciddi ses tonu, Thea'nın bakışlarını istemeden de olsa ona çevirmesine neden oldu. Ama çabucak başka yöne baktı çünkü sesindeki ağırlığın aynısı gözlerinde de vardı ve kendi şu anda bunu kaldırabilecek durumda değildi. "Şunu keser misin?"

"Neyi?"

"Ne yapmayı düşünüyorsan onu. Şu anda modumda değilim."

"Sadece adını söyledim."

"Adımı söyleme *şeklini* diyorum ya ben de."

"Nasıl söylemişim?"

"Bir anlama geliyormuş gibi," dedi Thea alçak sesle.

Gavin bir amacı varmış gibi yavaşça ona doğru eğildi. Gözlerindeki muzip parıltılar şaşırtıcıydı. Ama Thea'nın kalbi kesinlikle gümbürdemeye *başlamamıştı* ve tüyleri kesinlikle diken diken *olmamıştı*. "Bu sabah senin adını sayıklayarak uyandığımı söylesem ne anlama gelirdi peki?" diye mırıldandı genç adam.

Ne oluyordu buna böyle?

Sonra Gavin ona göz kırpıp elini bıraktı ve ayırdığı koltuklara doğru ilerledi.

Thea koridorda öylece kalakalmıştı. Ayakları tekrar çalışınca yerine oturdu ve "Bu neydi şimdi?" diye tısladı.

Gavin gayet rahatmış gibi ayak bileğini erkeksi bir tavırla bacağının üstüne koydu. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun! Az önce bana göz mü kırptın?"

"Evet, öyle yaptım."

"Sen göz kırpmazsın ki."

"Bu doğru değil."

"Kesinlikle doğru. Bir kadın, bir erkeğin kendine göz kırptığı her anı hatırlar çünkü bize göz kırpılmasına bayılırız. Bizim için kedi otu gibi bir şeydir bu. Göz kırptığın anda yerde yuvarlanıp mırlamaya başlarız. Ama sen bana uzun zamandır göz kırpmamıştın."

"O zaman ahmaklık etmişim." Gavin bakışlarını onun dudaklarına kaydırdı. "Çünkü mırlamanı duymayı çok isterdim."

Thea hafifçe inledi. "Pardon?"

"Çok güzel görünüyorsun bu arada," dedi kocası, gayet kayıtsız bir şekilde. Sonra bakışlarını sahneye çevirdi. "O elbiseyle b-bir erkeğin karşısına ç-ç-çıkacaksan önce onu uyarmalısın."

O anda ışıklar söndü ve neyse ki karanlık sayesinde, Thea kesinlikle ama kesinlikle *kızarmamış* olan yanaklarını saklayabildi.

Gavin, karanlık salonda Thea'ya yandan bir bakış attı. Genç kadının sırtı dimdik, bacakları üst üsteydi. Eğer ellerini daha fazla sıkarsa parmaklarını kırabilirdi.

Eğer bu plan işe yaramazsa Del ile Mack'i parça parça edecekti. Bu gece ondan bunu yapmasını istediklerine inanamıyordu. Denemeyi kabul ettiği için kendine de inanamıyordu.

Perde açıldı ve önceden kaydedilmiş orkestra müziği hoparlörlerden yükseldi. Yüzleri birer hayvanmış gibi boyanmış çocuklar, dengesiz adımlarla dans ederek sahneye giriş yaptılar. Gavin kızlarını tanıyınca küçük bir kahkaha attı. Kişilikleri sahnede bile açıkça görülebiliyordu. Amelia fazlasıyla neşeli ve canlıydı, kendi ritmine göre dans ediyordu. Ava ise gayet ciddi bir şekilde, ona öğretilmiş olan dans adımlarını atmaya uğraşıyordu. Thea'nın yumrukları açıldı ve sırtı rahatlayıp koltuğa yaslandı. Kızlarını görünce Gavin'e olan öfkesi geçici bir süreliğine de olsa kenara kaldırılmıştı.

Karısını, Ava ile Amelia'nın yaptığı hareketlere tepki verirken yüzünün aldığı şekilleri, çenesinin zarif kıvrımını, gülerken orta-

ya çıkan gamzesini, sol kulağının altındaki hilal şekilli yara izini incelerken Gavin sanki boşluğa düşüyormuş gibi hissetti.

Karanlıkta Thea'nın bakışları ona kaydı ve gözlerindeki ihtiyat, tüylerinin ürpermesine neden oldu.

Gösteri bir saat sürdü. Ve perde iner inmez Thea ona döndü. "Kes şunu."

Gavin aptalı oynamaya karar vermişti ama *kahretsin*, koltuk altlarında boncuk boncuk terler birikmeye başlamıştı bile. "Neyi keseyim?"

"Bu yaptığın şey her neyse onu işte," diye fısıldadı Thea, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakınarak. "Bütün gösteri boyunca bana baktın. O mırıldanma yorumun var bir de. Ne *yapıyorsun*?"

Gavin, Mack'in otel odasında gösterdiği yarım gülümsemeyi denedi. "Karımla flört ediyorum sadece."

"Flört mü?!" Thea elini onun alnına götürdü. "Ateşin mi çıktı senin?"

Kalbi gümbürdeyen Gavin onun elini alnından alıp çevirdi ve dudaklarını avcuna bastırdı. "Aslında," diye mırıldandı, kışkırtıcı olduğunu umduğu bir ses tonuyla. "Çıktı diyebilirim."

Thea elini hızla çekip arkasına dayandı ve ona sanki boynuzları çıkmış gibi baktı. "Araba kazası falan geçirdin, değil mi? Veya merdivenlerden düştün ve kafanı çarptın."

"Ne?"

"Beyin sarsıntısı. Tek açıklaması bu. Doktora görünmelisin."

"O zaman doktorculuk oynasak mı?" dedi Gavin ama sesindeki hafif inleme, kışkırtma girişimini mahvetmiş olmalıydı.

Karısının dolgun, parlak dudakları aralandı. Ama yarım saniye sonra hemen kapandı, aynı zamanda dişleri de sıkıldı. Hazır ol çağrısını duymuş bir asker gibi ayağa fırlayan Thea, Gavin de

onunla birlikte kalkmayınca dramatik bir çıkış yapmasını engelleyen uzun bacaklarına işaret etti.

Gavin sonunda kalkıp onun geçmesine izin verdi ve peşinden ilerleyip kalabalıkla birlikte çıkışa gitti. Salonun hemen dışındaki alan, çocuklarını bekleyen ailelerle dolduğu için karısını gözden kaybetmemek adına insanları kibarca iterek geçti. Gergin bir şekilde ilerleyen genç kadın kafasını eğmişti ve çantasını, sanki içinde nükleer sır taşıyormuş gibi göğsüne sıkı sıkı bastırmıştı.

Birkaç kişinin samimi gülümsemesine aynı şekilde karşılık verdi ama diğer türlü gülümsemeleri –imza ya da fotoğraf isteyecek kadar heyecanlı görünenleri– görmezden gelmeyi çoktan öğrenmişti. Hayranlar, sporun can damarıydı ve Nashville'deki kadar sadık bir hayran tayfasını Amerika'nın başka bir yerinde bulmak belki de mümkün değildi. Ama profesyonel sporcular da insandı ve bazen aileleriyle sessiz bir akşam geçirmeyi ya da çocuklarının gösterisini huzurla izlemeyi... Veya kendilerinden boşanmamaları için karılarını şımartmayı isterlerdi.

Thea'nın yanına vardığında ellerini ceplerine soktu. "Aslında gösteriden sonra hep birlikte..."

Birlikte yemek yeme teklifini –bu Del'in fikriydi– bitirmeye fırsat bulamadı çünkü kırmızı tayyör ve topuklu ayakkabılar giymiş bir kadın, Thea'ya seslenip neşeyle el sallayarak yanlarına gelmişti.

"Bayan Martinez," diye karşıladı Thea kadını.

"Bana Lydia de lütfen." Kadın gülümsedi. "Seni yakaladığıma çok sevindim."

Thea, Gavin'e bakıp gözlerini kırpıştırdı. "Şey, Gavin, bu hanım Bayan Martinez. İlkokulun müdiresi. Lydia, bu da kocam Gavin."

Kocam. Bu kelime Gavin'e aynı zamanda hem çok yapmacık hem de çok umut verici gelmişti.

Müdire tokalaşmak için elini uzattı. "Tanıştığıma memnun oldum." Sonra tekrar Thea'ya döndü. "Referans mektubunu önü-

müzdeki hafta tamamlayacağımı söylemek istemiştim. Geç olmaz, değil mi?"

Tavsiye mektubu mu? Thea, Gavin'e gergin bir bakış atıp müdireye döndü. "Mükemmel olur, Lydia. Teşekkür ederim."

Lydia önemli değil dermiş gibi elini salladı. "Son iki yıldır katıldığın gönüllü işlerin karşılığında senin için bu kadarını yapabildiğime seviniyorum," dedi ve hızlıca "*haftaya görüşürüz*" diye ekleyerek uzaklaştı.

"Ne için referans mektubu yazacak?" diye sordu Gavin, o gidince.

"Vanderbilt için," dedi Thea zoraki gülümseyerek. "Lisans eğitimimi tamamlamak için okula döneceğim."

"B-buna ne zaman karar verdin?"

Karısının gözlerinde şimşekler çaktı. "Eğitimimi tamamlamayı hep istemişimdir zaten, Gavin."

"Thea, yapamayacağını söylemiyorum..."

Kahretsin. Yanlış şeyi söylemişti. Hem de çok yanlış. Karısının boynu uzadı ve kıpkırmızı oldu. "Oh, çok şükür. Çünkü senin iznin olmadan kesinlikle yapmayacaktım."

Gavin parmaklarını saçlarından geçirdi. "Bebeğim, kastettiğim o değildi. Birazcık sakinleşsek de..."

"Şu anda cidden bana sakinleşmemi mi söylüyorsun? Bunun gerçekleşmeyeceğini biliyorsun, değil mi?"

Tanrı aşkına. Gavin ateş çukuruna doğru yuvarlanıyordu. Alevlerin tenini yaladığın hissedebiliyordu. Kulağındaki ıslık sesi, tek bir yanlış kelime daha ettiği anda dibe vurup öleceğini söylüyordu.

"Anneciğim, bizi gördün mü?"

Amelia ile Ava'nın kendilerine doğru koştuğunu görünce, "Şükürler olsun," dedi Gavin, rahat bir nefes alarak.

Thea yüz ifadesini değiştirip kızlarına sarılmak için kollarını açtı. "Harikaydınız!" dedi eğilip ikisini de öperken. "Gördüğüm en iyi dansçı yavru geyikler sizsiniz."

"Bizi gördün mü babacığım?" diye sordu Amelia, Gavin'in bacaklarına sarılarak.

"Gördüm canım. İnanılmazdınız."

"Karnım aç," dedi Ava. Gavin, konuyu açtığı için onu kucağına alıp döndürmek istedi.

"Eve gidince size peynirli makarna yaparım," dedi Thea.

Islık sesi yükselmeye başlamıştı ama Gavin yine de riske girmeye karar verdi. "Biliyor musunuz? Ben de çok acıktım. Stella'nın Yeri'ne gidelim mi?"

Stella'nın Yeri, en sevdikleri restorandı. Kızlarını, bebek sandalyesine oturabildikleri zamandan beri bu yerel lokantaya götürüyorlardı.

"Evet. Anneciğim! Stella'nın Yeri'ne gidebilir miyiz?" diye sordu Amelia.

Gavin, bakışlarını karısının sert bakışlarına çevirip yutkundu. "Orada bana Vanderbilt'i anlatmaya devam edebilirsin."

Thea ona tekme yemiş gibi hissettiren keskin bir bakış attı ama sonra kızlar için yüzüne mutlu bir gülümseme yerleştirdi. "Harika olur," dedi. "Sen kızları al istersen. Ben sizinle orada buluşurum."

"Ben annemle gitmek istiyorum," dedi Ava, onun elini tutarak.

Gavin kızının sözleri karşısında irkilse de gülümsemeyi başardı. "Amelia benimle gelsin, Ava da seninle."

Otoparkın farklı yerlerine park ettikleri için kaldırımda ayrıldılar. Amelia, Gavin'in elini tutup öne arkaya sallamaya başladı. "Ava heğ gece annemle uyuyoğ," dedi kaldırımdan aşağı atlarken.

Kızının peltek konuşması karşısında Gavin göğsünün sıkıştığını hissetti. Thea, minik kız bunu arada sırada yaptığı için

endişelenecek bir şey olmadığını defalarca söylemişti ama... Yapamıyordu işte. Kekeme olmak utanılacak bir şey değildı tabii ki ama kendi konuşma bozukluğunu kabullenmesi çok zaman almıştı. Çocukluğunda ve ergenliğinde sürekli zorbalığa maruz kaldığı için kızlarının da aynı şeyle baş etmek zorunda kalacağını düşünmek onu endişelendiriyordu.

"Her gece, ha?" dedi sonunda, Amelia'nın anlattığı şeyi idrak edebilmişti.

"Gece uyanıp annemin yanına gidiyor. Ben sabaha kadar yatağımda kalıyorum. Şimşek sesi sevmediğim için bana bebek diyor ama asıl o bebek, çünkü karanlıktan korkuyor."

Gavin park etmiş arabaların yanında durup kızıyla aynı hizada olabilmek için çömeldi. "Birbirinize bebek demeniz hiç hoş değil, tatlım. Bir şeylerden korkmak gayet normaldir." Bir baba olarak bu öğütleri veriyordu ama aklı başka yerlerdeydi. Ava ne zamandan beri karanlıktan korkuyordu? "Büyükler bile bazı şeylerden korkabilirler. Bu bizi bebek yapmıyor, değil mi?"

Amelia kafasını iki yana salladı. Gavin gülümseyip ayağa kalktı ve tekrar yürümeye başladılar. Birkaç adım sonra kızı tekrar konuştu: "Sen nelerden korkuyorsun, babacığım?"

Sizi ve annenizi kaybetmekten, diye düşündü Gavin, boğazında bir yumru oluşurken. Görünüşe göre kızları bugün onu duygusal yönden mahvetmeye kararlıydılar. Yutkunarak yumruyu yok etmeye çalıştı. "Palyaçolardan," dedi abartılı bir şekilde titreyerek. "Kocaman kırmızı ayakkabıları ve öten burunlarından."

Sonra Amelia'yı kaldırıp omuzlarına oturttu ve coşkulu bağırışlarının tadını çıkardı.

YEDİNCİ BÖLÜM

"İşte geldiler."

Thea, Stella'nın otoparkına giren Gavin'in SUV'sine işaret etti. Ava'yla birlikte beş dakikadır restoranın önündeki bankta bekliyorlardı. Gavin gösteri sonrası otoparkta oluşan trafiğe karışmış olmalıydı ama bu Thea için sorun değildi çünkü zaten sakinleşmek için bir –ya da beş– dakikaya ihtiyacı vardı. Hayır, Gavin istediği için *değil*, sakinleşmesini söyleme cüretinde bulunduğu için sakinleşmeye ihtiyaç duyuyordu. Bir kadının, sırf bir erkek istediği için sakinleştiği nerede görülmüştü?

Ama şu anda onu sakinleştirebilecek tek şey, akşamın bir an önce sona ermesiydi. Çocukların önünde Stella'nın Yeri'ne gitmeyi teklif ettiği için Gavin'i gebertebilirdi. Kızların bu fikre bayılacağını ve gitmek için yalvaracaklarını tahmin etmeliydi.

Kocası ile kızı otoparkı geçerlerken ayağa kalktı. Gülümsemesine karşılık falan vermemişti ama her nasılsa Gavin'in eli yine belini buldu. Tabii nasıl gerildiğini hissedince o el hemen geri çekildi.

İçeri girdiklerinde, "Bakın kimler gelmiş," dedi Ashley. En az onların buraya gelmeye başladığı zamanlardan beri restoran-

da garsonluk yapıyordu. "Yazdan beri sizi buralarda görmedim." Sonra kızların yüzlerini görüp dramatik bir şekilde iç geçirdi. "Aman Tanrım, ne yazık ki burada ceylanlara servis yapmıyoruz."

"Biz yavru geyiğiz," diye düzeltti Amelia neşeyle. "Bugün okul müzikalinde oynadık!"

"Okul müzikali mi? Siz o kadar büyüdünüz mü? Buna inanamıyorum." Ashley, Thea'ya göz kırpıp kafasıyla onu takip etmelerini işaret etti. "En sevdiğiniz kabin masa boş."

Thea bu yüzden küçük kasabalarda yaşamayı seviyordu. Sık sık geldikleri restorandakiler onları tanıyor, en sevdikleri masanın hangisi olduğunu biliyorlardı. Herkesin isminizi bildiği bir yerden, menünün asla değişmediği bir restorandan daha rahatlatıcı ne olabilirdi ki? Thea ve Liv'in çocukken hiç tatmadıkları, basit bir gelenekti bu. Acaba buraya dört değil de üç kişilik bir aile olarak gelmeye başladıkları zaman kendi kızlarına hâlâ özel bir gelenekmiş gibi hissettirmeye devam eder miydi?

İkizler, kırmızı-beyaz damalı örtüler ve her sabah tazelenen çiçeklerle dolu vazolarla süslü masaların arasında Ashley'yi takip ettiler. Pencerelerin her birinde çiftlik evlerindeki beyaz panjurlardan vardı. Stella bu panjurlara astığı sicimlere müşterileriyle ailelerinin fotoğraflarını iliştiriyordu. Ne yazık ki Scottların aile fotoğrafı birkaç ay sonra tuhaf hissettirecekti.

Kızlar masaya karşılıklı yerleşince Thea bir süredir tuttuğu nefesi verdi. Yaptığı çocukça olsa da Gavin'in yanına oturmayı istemiyordu.

"Her zamanki içeceklerinizden mi istiyorsunuz?" diye sordu Ashley, hepsi oturunca. "İki su, iki çikolatalı süt?"

"Harika olur," dedi Gavin. "Teşekkürler."

"Ben kaşarlı tost istiyorum," dedi Amelia, dizlerinin üstüne oturup dirseklerini masaya dayayarak. "Bir de elma püresi."

"Sen ne istersin, tatlım?" diye sordu Thea, Ava'ya. "Sana da kaşarlı tost getirsinler mi?"

Ava omuz silkince Thea içini çekmemek için kendini tuttu. Kızının bu karamsar ruh halinin devam etmesine izin veremezdi çünkü artık saygısızlık noktasına doğru ilerliyordu ama şu anda bir şey demeyecekti. Bu akşam yeterince gerilmişlerdi. Ayrıca kızını, çocuk olduğu ve kafa karışıklığını çocukça ifade ettiği için cezalandıramazdı. Yetişkinler bazen çocuklardan çok fazla şey bekliyordu.

Bir keresinde, babası boşanma davası açtıktan sonra Thea'nın annesi kendini günlerce odasına kilitlemişti. Thea kapıyı tıklatıp aç olduğundan yakınınca annesi çığlıklar atarak artık büyümesini ve bencillik etmeyi kesmesini söylemişti.

Thea o zaman on yaşındaydı. O günden sonra Liv de o da kendileri için yemek hazırlamayı öğrenmişlerdi.

Bu yüzden Thea boşandıktan sonra kızlarının psikolojik danışmanlık almalarını sağlayacaktı. O zaman Ava'nın yeni hayatına ve o hayatın gerçeklerine adapte olmasının daha da kolaylaşacağını umuyordu. Liv'le kendi böyle bir fırsata sahip olamamışlardı maalesef.

Ashley, içeceklerini getirip siparişlerini aldıktan sonra yanlarından ayrılarak onları gergin bir sessizlikle baş başa bıraktı.

"Papatya," dedi Gavin birden, masanın ortasındaki vazoya bakarak. Sonra Amelia'ya dönüp gülümsedi. "Anneni ilk gördüğümde saçında bir papatya vardı."

Amelia kıkırdadı. "Gerçekten mi?"

"Öyle mi?" dedi Thea.

Gavin ona baktı. "Saç örgüne takmıştın."

"Neden saç örgüne papatya takmıştın, anneciğim?" diye sordu Amelia.

"Bilmem. Hiç hatırlamıyorum."

"Ne kötü," dedi Gavin kısık sesle. "Ben hiç unutmadım."

"Annem karahindiba sever," dedi Ava huysuzca.

Thea birkaç kez gözlerini kırptıktan sonra bakışlarını, onu yine tiyatro salonundayken yaptığı gibi izlemekte olan Gavin'den ayırdı. Şimdi düşününce, cumartesi akşamı da aynı şeyi yapmış, onu ilk kez görüyormuş gibi bakmıştı. Belki de öyleydi. Çünkü Thea yıllardır onun kendini görmediğini hissediyordu.

Ava'nın saçlarını düzeltti. "Senin bana verdiğin karahindibalar her zaman en sevdiğim çiçekler olacak."

Masada, kalın bir nem tabakasını andıran bir tuhaflık oluştu. Thea, dışarı çıktıklarında kızları oyalasın diye hep çantasında taşıdığı boya kalemleriyle kitapları çıkardı. Fakat bu sefer kendini meşgul etmek için kullanmayı düşünüyordu. Ava'nın boyama yapmasına yardımcı olmaya başladı.

Bir süre sonra Gavin boğazını temizledi. "Eee," dedi. "N-ne zaman dönüyorsun okula?"

Thea gözlerini boyama kitabından ayırmadı. "Kabul edilirsem bu yaz derslere başlayacağım."

"Bir dönem mi sürecek?"

"Keşke," dedi Thea alaycı bir şekilde gülerek. "Tam zamanlı gidebilsem belki bir dönemde biterdi ama kızlar varken mümkün değil. On sekiz ayda biter diye umuyorum."

"On sekiz ay," diye tekrar etti Gavin. "Bu... Şey, gayet makul görünüyor."

"Onaylamana sevindim."

"Sonra ne olacak? Yani, mezun olduğunda?"

"Sanat alanında kariyer yapacağım. Her zaman planladığım gibi."

Gavin uzunca bir süre tereddüt ettikten sonra, "Bu... bu harika," dedi. "Sanata geri dönmene sevindim."

"Ben de."

Yiyecekleri gelince hem kızları yedirmeye hem de kendileri yemeye çalışırken muhabbet edecek fırsat çıkmadı neyse ki. Tatlının ortasında –buraya her geldiklerinde ailece paylaştıkları tavada *brownie*'den istemişlerdi– Stella restoranın arka tarafından çıkıp muhabbet etmek için yanlarına geldi.

"Ben de bir süredir sizi düşünüyordum," dedi. "Uzun zamandır uğramıyorsunuz."

"Çok yoğunduk," dedi Thea otomatik olarak. "Kızlar anaokuluna gidiyor, aynı zamanda da dans dersi alıyorlar. Dışarı çıkacak vakit bulmak zor."

"Bayram için plan yaptınız mı?"

"Kesin bir şey yok," dedi Thea.

Ağzında çikolatadan bir halka olan Amelia kafasını kaldırdı. "Şükğan Günü içiğn Ohio'daki babaannemle dedeme gidiceğğiz."

Ah, kahretsin. Thea, Gavin'in ailesini ziyaret etme planlarının iptal edildiğini kızlara henüz söylememişti. Oraya gitme konusunu konuşalı iki ay olduğu için şimdiye unutmuş olmalarını ummuştu. Gerçi küçük kızlar, kendilerini şımartan büyükanneleriyle büyükbabalarının evine gideceklerini asla unutmazlardı.

"Aslında plan buydu ama... Şey..." Thea bir bahane bulmak için havaya bakındı. Yalan söyleme yeteneğini kaybediyor olmalıydı. "Ama muhtemelen buralarda olacağız."

"Ama ben babaannemi görmek istiyordum!" diye yakındı Amelia.

"Ben de," dedi Ava, ikizinden bir oktav daha yüksek sesle.

Thea elini Ava'nın bacağına koydu. "Tatlım, bu konuyu sonra konuşuruz."

"Ama neden gidemiyoruz ki?" diye sordu Amelia.

"Amelia," dedi Gavin, kısık ama ciddi bir sesle. "Annen b-bu konuyu evde konuşuruz dedi."

"Ama sen artık eve gelmiyorsun ki!"

Bu cümleyi takip eden sessizlik tam çizgi filmlere yaraşır komiklikteydi. Thea neredeyse çekirge seslerini duyacağını düşünmeye başlamıştı. "Eh," dedi Stella, yanakları kızarsa da küçük kızın az önce annesiyle babasının ayrı yaşadığını tüm restorana ilan ettiğini duymamış gibi davranarak. "Sizi tekrar görmek çok güzeldi. Ben sizi tatlınızla baş başa bırakayım."

Kadın yanlarından ayrılınca gerçek kaos başladı.

"Babaannemlere gidebilir miyiz *lütfen*?" dedi Amelia.

"Bu yıl gidemeyeceğiz, güzel kızım," dedi Gavin.

"Ama niye?"

"Beyzbolla ilgili işlerim var, tatlım."

Ava koltuğuna çöküp dudaklarını büzdü.

"Bu geceki hikâyemizi babam okuyabilir mi?" diye sordu Amelia.

Thea parmaklarını şakaklarına bastırdı. "Kızım, baban bu gece size hikâye okuyamaz."

"Neden?" Amelia'nın dudakları titremeye başlamıştı.

"Hey," Gavin, Amelia'yı kendine doğru çekti. "Size hikâye okumak için yakında geleceğim, tamam mı?"

"Ama ben bu gece istiyorum!" Gözyaşı barajının kapakları açılmıştı işte.

Ava da ağlamaya başladı çünkü ikizlerden biri ağlarken diğeri boş duramazdı. Ve o ağladığında büyük patlamalar yaşanırdı. "Babamın beyzbol oynamasını istemiyorum!" diye patladı bu sefer de.

Anlık bir sessizlik daha oldu ve Ava daha yüksek sesle hıçkırmaya başladı. Sonra Amelia, "Ben de babamın beyzbol oynamasını istemiyorum!" diye bağırdı.

Restorandaki herkes onlara bakıyordu şimdi. Gavin alçak sesle "*kahretsin*" diyerek ellerini yüzüne sürdü.

Kolunu Ava'nın omzuna sararken Thea'nın tüm vücudu titriyordu. "Tatlım, neden babanın beyzbol oynamasını istemiyorsun?"

Ava eliyle yüzünü silip yavru geyik makyajının bozulmasına neden oldu. "Çünkü onun uzaklara gitmesine ve ikinizin birbirinize kötü şeyler söylemesine neden oluyor."

Thea kafasını kaldırıp Gavin'e baktı. Kendi düşüncelerini onun gözlerinde de okuyabiliyordu. "Birbirimize ne zaman kötü şeyler söyledik?"

"Babam büyük maçı kazanınca." Ava hıçkırdı. "Kavga sesleri çıkardınız, sonra kötü şeyler söylediniz."

Her şeyi anlayan Thea'nın yüzü ve boynu alev almıştı sanki. Ava o gece uyanmış ve ikisinin seks yaptığını –*kavga sesleri* ancak bu anlama gelebilirdi– ve ardından tartıştıklarını duymuş olmalıydı.

Thea, bir kez daha kocasına bakarken kafası sanki jöleden oluşmuş gibi hissediyordu. Bakışları buluştu. Kendi gözlerinde yaşlar, Gavin'in gözlerinde acı vardı.

Kızlar ağlıyor, insanlar onlara bakıyordu. Thea'nın başından aşağı buz gibi bir kova su dökülür gibi oldu o anda. Kendine engel olamadan ağzını açıp, "Biliyor musunuz? Aslında babanız bu gece gelip size masal okuyabilir. Ne dersiniz? Kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlar mı?" dedi.

***

Thea kızları hızlıca arabasına götürürken Gavin hesabı ödemek için kasaya gitti. Ardından arabasına atlayıp direksiyonu sıkarak peşlerine düştü. Midesi altüst olmuştu. Ava'nın sözleri kafasında daha ne kadar yankılanacaktı acaba? *Çünkü onun uzaklara gitmesine ve ikinizin birbirinize kötü şeyler söylemesine neden oluyor.* Kahretsin. Çocuklarına, ailesine ne yapmıştı böyle?

Garaj yolunda Thea'nın arabasının arkasına park etti. Karısı, kızları arka koltuktan indirirken onun gözlerine bakmayı reddediyordu. İçeri girdiklerinde Butter tarafından karşılandılar.

"İlk önce banyomuzu yapalım, sonra babanız size masal okusun, olur mu?" dedi Thea, kızların montlarını asarken. Sesinde bir gerginlik vardı. Her an patlayacakmış ya da tekrar duvarı parçalamaya girişecekmiş gibiydi.

"Ben Butter'ı tuvalete çıkarayım," diye önerdi Gavin.

Thea gergince teşekkür etti. Gavin daha önce hiç kendi evinde böyle misafir gibi hissetmemişti. Karısı, ikizleri de alıp üst kata çıkarken kendi Butter'ı arka kapıya yönlendirdi. Evin tanıdık kokularına –Thea'nın losyonu, içeride hep yanan lavantalı mumlar, köpeğin hafif kokusu ve kızların resim ve el işi malzemeleri– toz ve alçı kokusu karışmıştı şimdi. Tam Butter çişini yapmak için bahçede daireler çizmeyi bırakıp mükemmel noktayı bulduğunda Gavin üst kattaki musluğun açıldığını duydu. Dışarıda işleri bitince eve girip kapalı banyo kapısını tıklattı.

"Yardım ister misin?" diye seslendi.

Thea "*hayır*" dedi.

Kapının dışında beklerken yabancılık hissi geri dönmüştü. Sağındaki ana yatak odasına baktı. Kendi yatak odasına. Sonra o tarafa ilerleyip eşikte durdu. Thea o sabah yatağı düzeltmemişti. Dağınık yatak örtüsüyle çarşafın görüntüsü Gavin'in midesine yumruk yemiş gibi hissetmesine neden oldu. Bu yatakta en son o gece yatmıştı. Hayatının en güzel anlarından birini en kötü anının takip ettiği o gece.

"Ne yapıyorsun?" dedi Thea arkasından. Gavin ona döndü. Banyo kapısının açıldığını duymamıştı ama kızları şimdi bedenlerine sarılmış bir örnek havlularla koridorda duruyorlardı.

"Hiçbir şey," dedi. "Ben sadece... Pijamalarını giydirmene yardım edeyim."

Karısıyla birlikte kızlarını kurulayıp üstlerine bir örnek tek boynuzlu pijamalarını geçirirken eve sessizlik hâkimdi. Thea doğrulup ıslak havluları aldı ve kızlara bir kitap seçmelerini söyledi.

Kızlar, Noel için büyükannelerinin evine giderken yolunu kaybeden bir rakunla ilgili masalı seçtiler. Birlikte Amelia'nın yatağına yerleşmişlerdi ki Thea tekrar odaya girdi. Üstünü değiştirip bir eşofman altıyla Gavin'in eski Huntsville Rockets *sweatshirt*'ünü giymişti. Bu kazağı, çıkmaya başlamalarından kısa süre sonra ondan çalmıştı ve Gavin giydiğini ilk gördüğünde tüm mantıklı düşüncelerini kaybetmişti. Bir sahiplenme hissi tüm göğsünü kaplamıştı. Sanki bu tek *sweatshirt*'le ona sahip olmuş gibiydi.

Bugün bile minyon karısını böyle devasa kıyafetler içinde görmek fena tahrik olmasına yol açıyordu. Thea bu gece bunu giymesi kolay olduğu için seçmişti muhtemelen. Ama Gavin için çok anlamlı ve hatırası olan bir şeydi. Hamile olduğunu ona söylediği gün de üstünde bu *sweatshirt* vardı. O günden önce Gavin ona tam üç gün boyunca ulaşamamıştı. Tüm mesajları ve aramaları cevapsız kalmıştı. Kafedeki iş arkadaşları da günlerdir hasta olduğu için izin aldığını söylemişlerdi. Sonunda kaldığı daireye gidip kapıyı açması için onu ikna etmeyi başardığında karşılaşabileceği her şey için hazırdı.

"Sen burada ne arıyorsun?" dedi Thea, sweatshirt'ün içinde kaybolmuş kollarını gövdesine sararken.

Onu gördüğünde, prova ettiği tüm konuşmayı unutan Gavin panikleyip ellerini kapı çerçevesine dayadı. "Benimle konuşur musun? M-m-mesele her neyse söyle lütfen."

Thea ona bir süre boş gözlerle baktıktan sonra tek kelime etmeden arkasını dönüp içeri gitti. Gavin onun banyoya girip saniyeler sonra elinde beyaz bir çubukla dönmesini izledi ve vücudundaki bütün sinir uçları elektrik verilmiş gibi hissettirirken, "O n-nedir?" diye sordu.

Genç kadın, küçük oturma odasının ortasında durunca Gavin de onun yanına gidip uzattığı çubuğu aldı. Üstünde mavi renkli tek bir çizgi vardı.

"Hamile misin?" diye sordu nefesi kesilirken. Gözlerinin önün-
le havai fişekler patlıyordu sanki.

Thea çubuğu ondan çekip aldıktan sonra kollarını tekrar göğ-
sünde kavuşturdu, "Hamileyim," dedi sert, kararlı ve meydan oku-
yan bir sesle.

O başka bir şey söyleyemeden Gavin eğilip dudaklarına yapıştı.

Thea'nın, "Hikâye için hazır mısınız?" diye soran sesi anıları böldü.

"Annenize de yer açın," dedi Gavin.

Amelia ona doğru kayınca Thea da kızlarla duvar arasındaki daracık yere sığıştı. Gavin'in yanında yeterince yer vardı aslında ama bunu belirtmek muhtemelen iyi sonuçlar doğurmazdı.

Bu yüzden bir şey demeyip, ona sokulan kızlarına kitap okumaya başladı. Birkaç satırda bir de karısına bakıyordu. Tabii Thea ona bakmamakta ısrarcıydı. Hikâye sona erdiğindeyse o kadar hızlı kalktı ki yatak sarsıldı. Kızlara iyi geceler öpücüklerini verip babalarının onları uyutacağını söyledi.

Ava'nın uykuya dalması zor oldu. Yanında sadece Thea'yı ve etrafına dizilmiş birkaç pelüş oyuncağını istiyordu. Amelia'nın uyuması daha kolaydı. Gavin onu battaniyesiyle sıkıca örtüp her şeyin yoluna gireceğini söylediğinde kızı ona hemencecik inanmıştı. Uykuya dalmadan hemen önceyse güven ve umut dolu gözlerle ona bakıp minik parmaklarıyla elini tutarak, "Seni seviyorum, babacığım," demiş, odadan çıkıp gitmesini normalden bin kat daha zorlaştırmıştı.

Gavin kapıyı ses çıkarmadan kapatıp kendini toparlamak için derin bir nefes aldı ve alt kata indi. Thea mutfaktaydı; devasa beyaz tahtasına bir şeyler yazıyordu.

Onun geldiğini hissettiğinde vücudu gerildi. "Uyudular mı?"

Gavin konuşmadan önce boğazını temizledi. "Evet. Çok yorulmuşlar."

"Ben de çok yoruldum."

Genç kadın kapağını kapattığı kalemini çekmeceye koyarken Gavin'in gözleri tahtaya raptiyeyle sabitlenmiş davetiyeye kaydı. Kartın üstünde yazanları doğru okuduğundan emin olmak için gözlerini birkaç kez kırpıştırmak zorunda kaldı.

"Baban yine mi evleniyor?"

Thea ondan uzaklaşarak evyeye gitti. "Şaşırdın mı?"

"Christy'ye ne oldu ki?"

"Crystal. Babam onu hayatının yeni aşkıyla aldattı," dedi bir bardağı suyla doldurup migren ağrısının yaklaştığını hissettiği zamanlar kullandığı ağrı hapını yutarken.

"Tüm bunlar ne ara yaşandı?"

Karısı omuz silkip arkasını döndü. "Geçen kış bir ara sanırım. Tam hatırlamıyorum."

"Bana neden anlatmadın?"

"Bilmem." Thea içini çekti. "O kadar önemli değil diye herhalde."

"Annen ne düşünüyor?"

Thea parmaklarını şakağına bastırdı. "Şu anda anne babam hakkında konuşmayı hiç istemiyorum."

"Kusura bakma. Haklısın. Sen..." Alnını gösterdi. "Sen iyi misin?"

"İyiyim." Genç kadın yutkunup yere baktı. "Gavin, bazı kararlar vermemiz gerekiyor."

Bu sözcükler bir kez daha geçmişi hatırlatmıştı. Thea bunun farkında değildi belki ama hamile olduğunu ilk söylediğinde de aynı cümleyi sarf etmişti.

Thea onun kendini öpmesine izin verdi ama kısa süre sonra ellerini göğsüne dayayarak genç adamı itti. "Ne yapıyorsun?"

Gavin avcunu onun karnına, bebeğinin –ikisinin bebeğinin– büyüdüğü yere bastırdı. "Çok mutlu oldum, Thea."

"Bu harika," dedi genç kadın, umulmadık bir hırçınlıkla. "Ama bazı kararlar vermemiz gerek, Gavin."

"Karar verilecek ne var ki?" Gavin sağ elini onun karnından ayırmadan sol eliyle çenesini kavradı. "Evlen benimle."

O anda Gavin'in aklına bir fikir geldi. Bu kelimeler o zaman işe yaramıştı, belki şimdi de yarardı. Hem tam da kitaptaki Lord İsmi Her Neyse'nin yapacağı türde bir şeydi.

Ona doğru yürüyüp sol elini yanağına götürdüğünde Thea yerdeki bakışlarını kaldırdı. "Karar verilecek ne var? Evlen benimle."

Karısı kafasını hızla geri çekip yüzünü buruşturdu. "*Ne?*"

Gavin'in kalbi heyecanla çarpıyordu. "Bu... Bu o zaman s-s-söylediğim şey..."

"Biliyorum, Gavin." Thea kollarını gövdesine sardı. Bu hareket aynı anda hem sert hem de kırılgan görünmesine yol açıyordu. "Keşke şimdi söyleyerek mahvetmeseydin."

Mahvetmek mi? Gavin'in kalbi gümbür gümbür atmaya devam ediyordu. "Bizden vazgeçmeye hazır değilim."

"Artık çok geç."

"Çok geç *değil*." Lord Her An Doğru Şeyi Söyleyen'i taklit etme vakti gelmişti. "Aşk için hiçbir zaman geç değildir."

Thea alaycı bir şekilde güldü. "Şu anda ciddi misin sen?"

Tamam, belki bu kadarı biraz fazla olmuştu. *Çok teşekkürler, Lord Beş Para Etmez.* Ama başlamıştı bir kere.

Eğer bu yaptıkları işe yaramazsa Mack ile Del'i gebertecek, Lord Palavracı'yı da şöminedeki alevlerin arasına atacaktı. "Her şeye... Her şeye en baştan başlayalım mı?"

Karısı onu durdurmak ister gibi ellerini kaldırdı. "Gavin, yapma."

"İzin ver buraya geri taşınayım ve..."

"Hayır." Thea onun yanından geçip oturma odasına gitti. Gavin de peşinden koştu.

"İzin ver buraya taşınayım," diye tekrar etti. "Eğer seni g-g-geri kazanamazsam o zaman... O zaman gitmene izin vereceğim. Boşanmayı kabul edeceğim."

Thea duyduklarına inanamıyormuş gibi gözlerini kısarak ona döndü. "Yirmi birinci yüzyıldayız. Kabul etsen de etmesen de senden boşanabilirim."

Tabii. Doğru. Kahretsin. "Biliyorum. D-demek istediğim, sana istediğini vereceğim. Kızlarla burada yaşayabilmeniz için evin parasını ödeyeceğim, ne kadar nafaka istersen vereceğim. Ne istersen. Avukata bile gerek yok."

Genç kadın bir kaşını kaldırdı. "Avukat tutmadan boşanırsan menajerin seni gebertir."

"Neden? Beni üçkâğıda getirmeyi mi planlıyorsun?"

Espri girişimi iyi karşılanmadı. Thea dudaklarını birbirine bastırdı. "Hayır, ama ya başka takıma transfer olup taşınmak zorunda kalırsan? Velayet davaları çok karmaşık olabiliyor."

Velayet. Bu kelime kusmak istemesine neden olmuştu. "Lütfen, Thea. Bana bir şans tanı."

"Ne yapacaksın ki?" dedi genç kadın, ellerini bitkince iki yana açarak.

"Seni ne kadar çok sevdiğimi kanıtlayacağım."

Thea –dudakları yine aralanırken– sanki sonsuza dek sürmüş gibi gelen bir süre boyunca ona baktı. "Lütfen şunu söylemeyi kes," diye fısıldadı sonunda, acı dolu bir sesle.

"Neyi? Seni sevdiğimi mi?"

Karısı başını sessizce sallamıştı ama bu Gavin'e bir çığlık gibi geldi. Geriye doğru dengesiz bir adım attı. "*Neden*?"

"Bu kelimelere artık inanmıyorum."

Gavin nefes alamıyordu. Ömrü boyunca pek çok şeyi kaybetmişti. Hayatını değiştiren kayıplar, bugün bile içini yakan aşağı-

lanmalar yaşamıştı. Ama *bu*... Bu hiç bilmediği, hiç tatmadığı bir yıkımdı. Lord Benedict konuşacaksa asıl şu an konuşmalıydı. Ama kafasında duyduğu tek ses bir kadına aitti.

Keşke aşk yeterli olsaydı.

Irena'nın bu kelimeleri söylemesini okurken Gavin homurdanarak kitabı kapatacak noktaya gelmişti. Nasıl bir aşk romanı, aşkın anlamsız olduğundan bahsederdi ki? Tüm aşk hikâyelerinin amacı, aşkın her şeye galip geldiğini ispatlamak değil miydi? Gavin o anda anladı ki bunun doğru olup olmadığını gerçek hayatta öğreneceği o an gelmişti. Tek umudu, Lord Karasevdalı'nın bunu karısına kanıtlamak için kendinden çok daha iyi yöntemleri olmasıydı.

"Saat geç oldu," dedi Thea alçak sesle. Sanki sesini yumuşatmak, sözlerinin etkisini de yumuşatacakmış gibi... "Eve gitmelisin."

"Evdeyim zaten. Sen ve kızlar benim evimsiniz."

Karısı küçük, keskin bir nefes aldı. Ve bu küçük hareket, Gavin'in sözlerinin –ve acınası dürüstlüğünün– onu etkilediğini kanıtladı. Şimdi asıl darbeyi vurma zamanıydı.

"Biliyor musun? Beni hayal kırıklığına uğrattın. Çünkü şu anda karşımda eski Thea olsaydı böyle çılgınca bir teklife anında atlardı," dedi ve onun gözlerine bakarken nefesini tuttu.

Genç kadın çenesini yana kaydırıp kaşlarını çattı. Hayır, kızgın değildi. Düşünüyordu. Gözlerindeki meydan okuma parıltılarından belliydi.

İşte tam da bu parıltılar, Gavin'in konuşmaya devam etme cesareti göstermesini sağladı. "Hadi ama Thea," dedi meydan okurcasına. "Kaybedecek neyin var ki?"

Thea ona arkasını dönüp arka bahçeye açılan Fransız kapılara doğru gergince ilerledi ve kollarını yine kendine sararak dışarıdaki karanlığı izlemeye başladı. Gavin onun aklını okuma-

yı, kendi iç sesiyle yaptığı tartışmaları duymayı ne çok isterdi. Koridordaki dolaplı saatin tik takları işkence eder gibi yavaştı.

Gavin daha fazla bekleyemedi. "Thea..."

Genç kadın gergince ona döndü. "Bazı şartlarım var."

Kelimeleri bir süre havada asılı kaldı. Sonra Gavin ne anlama geldiklerini idrak etti. Yani şimdi... Onun eve dönmesini kabul mü ediyordu?

"N-ne gibi şartlar?" dedi yavaşça. Aşırı bir tepki verip de onu vazgeçirmekten korkuyordu.

"Bu..." Karısı parmağıyla bir kendini bir onu göstererek doğru kelimeleri aradı. "... *Teklif* sonsuza dek süremez. Bir bitiş tarihi koymalıyız."

"Bahar kampı," dedi Gavin. Bu mükemmel zamanlama olurdu. Eğer başarısız olursa evden ayrıldıktan sonra kafasını beyzbolla meşgul ederdi en azından. Tabii başarısız olmayacaktı. Bahar kampına neredeyse üç ay vardı. Bu kadar zaman yeter de artardı bile.

Fakat Thea'nın başka fikirleri olmalıydı ki kafasını iki yana salladı. "Noel."

"Ama Noel'e sadece bir ay var!"

"Fazla uzatırsak kızlar için zor olur."

Gavin buna karşı gelemezdi. "Tamam," dedi.

"Ayrıca misafir odasında uyuman gerek."

Bunu duymak hayalarına tekme yemiş gibi hissetmesine neden olmuştu. "Aynı odayı paylaşmadan sorunlarımızı nasıl çözeceğiz?"

"Bu seni daha önce hiç rahatsız etmemişti."

Şimdi bencil veya şikâyetçi gibi görünmek istemiyorsa bir şey dememeliydi. "Başka ne şartın var?"

"Liv burada kalacak."

Yüce İsa. "Ne kadar?"

"Benim ona ihtiyacım olduğu kadar."

Gavin istemese de onayladı. Başka ne şansı vardı ki? "İyi. Başka bir şey?"

"Şimdilik bu kadar."

"Şimdilik mi?"

Gavin'in sesindeki kasti olmayan keskinlik, karısının dudaklarını gergince sıkmasına neden oldu. "Şartlarım bunlar, Gavin. İster kabul et ister etme."

Tabii ki kabul edecekti. Önüne ne sunulursa kabul etmeliydi. Ağzı birden kuruduğu için güçlükle yutkundu. "Peki, ne zaman... Ne zaman eve geleyim?"

"Çarşamba akşamı."

Şükran Günü'nden önceki akşam. Yani iki gün sonra. "Tamamdır."

"Kızları okuldan alıp geldiğimde evde olabilirsin."

"Tabii. Olur. Benim için uygundur."

"Akşam yemeği için pizza ısmarlayacağız."

Pizza. Tabii. Şu anda ne konuşuyorlardı böyle? Bu, hayatındaki en gülünç konuşma olmalıydı ama gayet normal bir konu olduğu için aslında içini rahatlatıyordu. Tabii tüm bu kaosun ve duygu karmaşasının ortasında akşam yemeği yine de yenmeliydi.

"Çarşamba görüşürüz o zaman," dedi Thea. Artık gitmesini istediği belliydi.

Gavin onun yüzünü incelerken göğsünde bir sızı hissetti. Karısı dimdik duruyor ama minicik görünüyordu. Gergin omuzlarında yenilmişlik vardı sanki. Gavin böyle olmasını, onun, hayatındaki en önemli savaşı kaybetmiş gibi davranmasını istemiyordu. "Thea, bunu g-g-gerçekten istiyor musun?"

"Eve dönmek istiyor musun istemiyor musun?" diye sordu genç kadın sertçe, Gavin'in omzunun arkasındaki bir noktaya bakarak.

"İstiyorum. Sadece..."

"Sadece ne? Kararını ver, Gavin."

Genç adam gergin bir nefes verdi. "Tamam. Çarşamba günü burada olurum." Aklından yanına gidip ona sarılmak geçti. Bu şekilde kendini rahatlatabilirdi belki. Ama karısının vücut dili resmen BANA ELİNİ SÜRERSEN HAYALARINDAN BİRİNİ KAYBEDERSİN diye bağırıyordu. Harika. Her şey ne kadar da güzel başlamıştı.

Başını hafifçe salladı ve evden çıktı, aracına gidip motoru çalıştırdı. Ama hareket etmeden garaj yolunda bekleyerek evin lambalarının tek tek sönmesini izledi. Şu dünyada en çok sevdiği şeyler karşısındaki evin içindeydi ve bu akşam buradan ayrılmak daha önce hiç olmadığı kadar zor geliyordu. Çünkü bir daha geldiğinde, kalma hakkını kazanmak için sadece bir ayı olacaktı. Ve karısının şartları bu görevi zorlaştırsa da başarmaktan başka şansı yoktu. Şimdi tek yapması gereken dersine çalışmak ve oyun planı kurmaktı.

Bir ay.

İlk tanıştıklarında da âşık olmaları bu kadar sürmüştü.

Bunu yine yapabilirdi.

"Pekâlâ, Lord Dar Pantolon," dedi Gavin, garaj yolundan geri geri çıkarken. "Söyle bakalım, şimdi ne yapacağım?"

Kontesin Aşığı

Benedict'in her şeye en baştan başlama planındaki ölümcül kusuru fark etmesi iki hafta, üç gün, on sekiz saatini aldı.

Karısı plana katılmaya istekli değildi.

Kendine kur yapılmasını arzu etmeyen birine nasıl kur yapabilirdi ki?

Irena düğün gecelerinden beri onunla yalnız birkaç dakika bile geçirmiyordu ama kasti değilmiş gibi davranacak kadar akıllıydı. Benedict ne zaman onunla konuşmaya çalışsa karısının birden aşçıyla konuşacak bir meselesi ya da bir yerlerde halledecek bir işi çıkıyordu. Benedict'in işleri bittiğinde karısı birden işlere gömülüyordu. Ve ikisinin yatak odalarını ayıran kapı hiçbir gece kilitli kalmasa da Benedict diğer tarafa geçip susuzluğunu dindirmek ve evliliğini tamamlamak için adım atamıyordu. Irena onu yatağına almayı görev olarak gördüğü, onu aynı şekilde arzulamadığı sürece bunu yapamazdı.

Fakat pes etmeyecekti. Her türlü riski göze almak doğasında vardı. Irena da tıpkı onun gibiydi. Hatta tanışmaları bile bu şekilde olmuştu. Benedict, düşük mevkili bir baronun atının, kendi

prestijli, safkan atlarından birini dövdüğünü öğrendiğinde ve bu atın, baronun kızı tarafından eğitildiğini keşfettiğinde hem şaşırmış hem de vurgun yemiş gibi hissetmişti.

Bu da demek oluyordu ki ikisi de kumarda inatçıydı ve Benedict'in mümkün olduğunu bile bilmediği bir şekilde birbirleri için yaratılmışlardı.

Ve şimdi bahisleri yükseltme vakti gelmişti.

Benedict bir kadehe biraz viski doldurup ofisindeki şöminenin önünde dikilerek karısını beklemeye başladı. Ağır ahşap kapıdan gelen tıklama sesini duyduğunda gerginliğini azaltmak için kehribar renkli sıvıyı kafasına dikip içeri girmesi için seslendi.

Irena soluk mavi renkli, günlük bir elbise içindeydi ve yüzünde rahatsız olduğunu gösteren bir ifade vardı. Ellerini önünde birleştirip sıkmıştı. "Buraya gelmemi emretmişsiniz, lordum."

Benedict onun keskin, alaycı sesini duymazdan gelerek pencere kenarındaki koltuğa işaret etti. "Lütfen otur."

Karısı muhtemelen onun sesindeki resmiyet karşısında hazırlıksız yakalandığından dolayı tereddüt etti ama yine de dediğini yaptı. Leydilere yaraşır bir biçimde, sırtını dikleştirip ellerini kucağında birleştirerek ve bacaklarını yana kıvırıp bileklerini üst üste atarak oturdu.

"Senin için bir hediyem daha var."

Irena'nın iç geçirmesi bir buhar makinesini çalıştırabilecek güçteydi. "Lordum..."

"Benedict."

"... Buna artık bir son vermelisiniz."

"Sana verdiğim diğer hediyeleri beğenmedin mi?" Şimdiye dek yedi hediye vermişti. Renk renk değerli taşlardan yapılmış küpeler, kolyeler, bilezikler...

"Hepsi de lüzumsuzdu."

"Hayatım boyunca küpeleri ve yüzükleri lüzumsuz gören bir kadın tanımadım, senden başka."

"O halde pek fazla kadın tanımıyorsunuz."

"Beni yendin." Benedict şöminenin önünden ayrılıp masasına gitti ve çekmeceden bir kutu çıkardı. Koltukla arasında sadece birkaç adım vardı fakat karısının bakışlarının ağırlığı ve yine nahoş bir tepki almanın korkusu yolu uzatmıştı sanki. "Belki bu hediye senin için daha faydalı olur."

Irena kutuyu alıp tek kelime etmeden açtı ve içindeki incecik, gümüş rengi nesneyi kaşlarını çatarak inceledi. "Bu nedir?"

"Bu..." dedi Benedict, onun yanına oturarak. "Bir dolmakalem."

"Anlıyorum."

"Buradaki parçayı hokkaya daldırıyorsun," diye anlattı, kalemin keskin ucunu işaret ederek. "İçindeki incecik bir boru, mürekkebi çekip orada tutuyor, yazmak istediğinde de kâğıda akıtıyor. Mürekkep almak için fazla zaman kaybetmeden yazı yazmanı sağlıyor."

Sonra karısının inatçılıkla hayranlık arasında bir iç savaş vermesini izledi.

Galibiyeti inatçılık aldı. Irena kalemi kutuya geri koydu. "Böyle beyhude bir şeyin bana ne faydası dokunacak?"

"Her gün kız kardeşine mektup yazıyorsun, Irena. Bu kalem sayesinde işinin kolaylaşacağını düşündüm."

Irena'nın hissizlik maskesi düşmüş, yüzünde Benedict'in vicdanını sızlatan bir yalnızlık ifadesi belirmişti.

"Onu böyle özlemek zorunda kaldığın için üzgünüm," dedi.

"Onun için endişeleniyorum," diye düzeltti karısı monoton bir sesle. "Benim skandal evliliğim onu da lekeledi. Annemle babam, çok geç olmadan ona saygın bir eş bulmak istediklerinden dolayı merhametsizce davranıyor, arzularını gözetmiyorlar. Ve ben kardeşimi korumak için hiçbir şey yapamıyorum."

Benedict'in göğsü suçluluk hissiyle doldu. Hem yaptıklarından hem de az sonra yapacaklarından dolayı. Uzanıp elini karısının ellerinin üzerine koydu. "Irena, ben bir karar aldım."

Genç kadının gözleri onunkileri buldu. "Ne gibi bir karar?"

"Vârisim olmayacak."

Irena'nın gözleri panikle parladı. Gözbebekleri büyümüş, irislerinin zümrüt rengi bir ton koyulaşmıştı. "*Ne?*" dedi nefesi kesilerek.

"Şimdiye dek sana âşık olduğumu ispat etme girişimlerimin hepsini reddettin."

Karısı hızla ayağa kalkınca dolmakalem yere düştü. "Aşkınızı *bu* şekilde mi ispat edeceksiniz? Beni çocuk sahibi olmaktan mahrum bırakarak mı?"

"Seni hiçbir şeyden mahrum bırakmayacağım." Benedict kalkıp onun elini tuttu. "Eğer aşkını tekrar kazanamazsam tam da istediğin gibi soğuk ve tutkusuz bir şekilde sana bir evlat vereceğim. Ardından sana, çocukla ve sevgili atlarınla birlikte yaşayabileceğin, kocaman ahırı olan bir konak satın alacağım. Bir daha da seni asla rahatsız etmeyeceğim. Fakat önce, aramızda çok daha fazlası olabileceğini sana göstermem için bana bir şans tanıman gerek."

Genç kadın başını hararetle iki yana salladı. "Böyle zalimce bir pazarlığı kabul edeceğimi size düşündüren nedir?"

"Çünkü kazanırsan pek çok şey elde edebileceksin. Öte yandan ben, pek çok şey kaybedeceğim."

Ellerini onunkilerden çekerken karısının yüzü tiksintiyle dolmuştu. "Dünyaya erkeklerin camları buğulanmış gözlükleriyle bakan biri gibi konuştunuz. Aramızda ne yaşanırsa yaşansın unvanınız, mevkiiniz ve paranız elinizde kalacak. Yine tüm dünyaya sahip olacaksınız. Her cemiyette, her baloda hoş kar-

şılanacaksınız. Siz her daim entrikacı, kötü kalpli bir kadının kurbanı olarak görüleceksiniz. Peki ya ben? Beni her zaman Samson'ın saçını kesen Delilah* olarak görecekler. Siz *hiçbir şey* kaybetmeyeceksiniz."

"Seni kaybedeceğim!" diye bağırdı Benedict, onun omuzlarını tutarak.

Genç kadının dudaklarından keskin bir nefes yükseldi.

Benedict ellerini kaldırıp onun çenesini kavradı. "Paraya, unvana veya diğer şeylere önem verdiğimi düşünüyorsan yanılıyorsun. Seni kaybedeceksem bunların hiçbirinin anlamı yok."

Irena ona inanmak istiyordu. Benedict bunu genç kadının gözlerinde görebiliyordu. Yine de onun ellerinden kurtulup arkasına döndü ve odanın diğer ucundaki bara gitti. Benedict onun kendine bir bardak konyak doldurup kafasına dikmesini şaşkınlık ve hayranlıkla izledi. Bu kadın her zaman sürprizlerle doluydu.

"Ne yapmamı istediğinizi anlamıyorum, lordum."

"Sana kur yapmama izin ver. Seni tiyatroya, balolara götüreyim. Akşamları benimle birlikte otur ve yemek yerken benimle muhabbet et. Benimle dans et. Birlikte parkta gezelim. Önceden yaptığımız her şeyi yine yapalım."

Benedict sustuğunda karısı yakıcı bir ses tonuyla konuştu: "O zamanlar, olanları benim tarafımdan dinlemeyi reddederek beni ihanetle suçlamanızdan önceydi."

"Evet," dedi Benedict sakin bir sesle.

"Anlaşmayı reddedersem ne olacak?"

Benedict derin bir nefes alıp son kartını oynadı. "O zaman kız kardeşinin hayatı mahvolacak."

---

* İncil'de geçen hikâyeye göre Samson'ın büyük gücünün kaynağını öğrenmek için casus olarak gönderilen Delilah, uykusunda onun saçlarını kesip gücünü kaybetmesine neden olmuştur. (ç.n.)

Genç kadın yeniden ona döndü. "Bunların kardeşimle ne alakası var?"

"Bizim skandal evliliğimizin, onun itibarını tehdit ettiğini az önce kendin söyledin. Eğer aşk evliliği yaptığımıza ve seninle alakalı söylentilerin doğru olmadığına dair *sosyeteyi* ikna edebilirsek o zaman kız kardeşine daha iyi kısmetler çıkar. Fakat çocuğumuz olmazsa ve hakkımızdaki dedikodular aynen devam ederse kardeşin de ailenin seçtiği itibarsız biriyle evlenmek zorunda kalır. Bu konuda haklı olduğumu biliyorsun."

Uzun bir sessizlik oldu. Geçen her dakika bir öncekinden daha acı vericiydi. Sonunda genç kadın konuştu: "Benedict, hâlâ anlamadığım bir şey var."

Adını dudaklarından duymak Benedict'in ona doğru bir adım atmasına neden oldu. "Nedir?"

"Eğer sen kazanırsan ne elde edeceksin?"

Benedict onun elini alıp kalbine götürdü. "Dünyadaki en büyük ödülü kazanacağım. Senin aşkını."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Thea ertesi sabah uyandığında midesinde kelebekler, suratının ortasındaysa küçük bir ayak vardı. Demek Ava gece yarısı yine uyanıp karanlıktan korkarak yanına gelmişti.

Kızının ayağına küçük bir öpücük kondurup sessizce yataktan çıktı. Kafasının içindeki yapılacaklar listesini sayan ses, uyanır uyanmaz konuşmaya başlamıştı. Markete git. Havluları yıka. Gavin'in kıyafetlerinin geri kalanını misafir odasındaki yatağın üstüne at.

Ama her şeyden önce Liv'le yüzleşmeliydi.

Önce banyoya gidip işlerini halletti, sonra koridorda sessizce ilerledi. Misafir odasının kapısı açıktı ama Liv içeride değildi. İşten gelince yine koltukta uyuyakalmış olmalıydı. Gece vardiyasında çalıştığı zamanlarda eve gelince hemen uykuya dalamazdı. Bu yüzden televizyon izleyerek uyurdu.

Thea merdivenlerden aşağı indi. Yeni doğmuş güneşin turuncu ışıkları merdiven duvarına titizlikle asılmış fotoğraflara vurmuştu. Her mükemmel LHK gibi Thea da her yıl aile fotoğrafı çektirmek için bir gün ayarlardı. Üstünde aile fotoğrafının basılı olduğu Noel kartları hazırlamayan beyzbolcu eşi olur muydu hiç?

Kapıdaki Butter inledi. Thea onu dışarı çıkarırken koltuktaki Liv'in esneyip gerindiğini duyarak omzunun üstünden baktı. "Gece kaçta geldin?"

"Üç civarı." Liv bir kolunu kafasının üstüne doğru uzatıp yorgun bir ses çıkararak doğruldu. "Dün gece çok fenaydı. Uyuz bir grup geç saatte gelip menüdeki her şeyi sipariş etti." Kendini minderlere bıraktı. "Bekârlığa veda partilerinden nefret ediyorum."

Butter koşarak içeri girip Thea'nın peşinden mutfağa gitti ve kuyruğunu sallayıp zıplayarak kahvaltısını beklemeye başladı. Onun tabağına bir paket mama dolduran Thea kahve demlemeye koyuldu.

"Ağzından kerpetenle almamı mı bekleyeceksin yoksa dün akşamın nasıl geçtiğini kendiliğinden mi anlatacaksın?" dedi Liv.

Thea bir fincana kahve, krema ve şeker koyup kardeşiyle yüzleşmek için yüksek taburelerden birine oturdu. Çabucak söyleyip kurtulmak en kolayı olacaktı. "Gavin yarın eve geri dönüyor."

Liv, içine hayalet girmiş bir oyuncak bebek gibi suratını buruşturdu, sonra, "*Ne?!*" diye cıyakladı.

Thea bir elini kaldırdı. "Sadece bir aylığına."

"Ne diyorsun sen ya? Neden?"

"Karmaşık bir mesele."

Kardeşi üç dakika önce ölü gibi uyumakta olan biri için kayda değer bir çeviklikle koltuğun üstünden atlayıp yanına koştu. "Ne karmaşıklığı? Bu konuda çok emindin. Ne değişti şimdi?"

"Reddedemeyeceğim bir teklif sundu." *Ve beni en hassas olduğum noktadan vurdu*, diye ekledi içten içe. Ona eskiden olduğu fevri, cüretkâr ve her türlü meydan okumaya hazır kişiyi hatırlattığında mantığı koşarak kaçmış, bu da teklifi kabul etmesine yol açmıştı.

Liv kafasını iki yana salladı. "Eve geri dönmesine izin vermeni sağlayacak ne teklif etmiş olabilir ki?"

Thea dün akşam Gavin'in söylediklerini özetledi. "Noel'e kadar kalbimi kazanamazsa boşanmaya hiçbir şekilde karşı gelmeyecek, istediğim kadar nafaka verecek ve evin parasını ödeyecekmiş."

Kardeşinin yüzünde ürkütücü bir sakinlik belirdi. Gözkapakları yavaşça kırpışırken dudakları aralanmıştı. Dönüp yavaşça ve robot gibi hareket ederek buzdolabına doğru ilerledi, portakal suyunu aldı, bir bardağa doldurup kutuyu tekrar buzdolabına yerleştirdi. Tamamen sakin görünüyordu ama Thea kardeşini tanırdı. Liv yaz sağanakları gibiydi; büyük sessizliklerini her zaman fırtınalar takip ederdi.

Mikrodalgadaki saate baktı. Liv Kasırgası'nın başlamasına az kalmıştı. Üç, iki, bir...

"Çıkarcı pislik!" diye bağırdı Liv, bardağını tezgâha çarparak.

Thea merdivenlere bir bakış attı. "Sesini alçalt!"

"Aileyle yaşamanın senin için ne anlama geldiğini çok iyi biliyor çünkü. Adam resmen hayatındaki en önemli şeyi kullanıyor!"

"Liv, bana biraz güven istersen," dedi Thea alnını ovalayarak.

"Nasıl güvenebilirim ki? Davranışların tıpkı..."

Thea fincanını sertçe masaya koyunca içindeki kahve döküldü. "Sakın. Söyleme. Ben annemize benzemiyorum ve benim durumum onunkinden tamamen farklı."

"Nasıl farklı?" Kardeşi kaşlarını çattı.

"Çünkü annemin aksine ben bunu kızlarım için yapıyorum, kendim için değil." Thea ona restoranda olanları, ikizlerin Şükran Günü'nde babaanneleriyle dedelerini ziyarete gidemeyecek olmalarına ne kadar üzüldüklerini, Gavin'i ne kadar özlediklerini ve beyzboldan nefret ettiklerini söylediklerini anlattı.

Tabii *bazı* kısımları atlamıştı. Gavin'in sözleriyle kalbini nasıl gümbür gümbür attırdığını söylememişti mesela. *Sen ve kızlar benim evimsiniz.*

Liv'in fikri değişmiş gibi değildi. "Kızların bunları anlamayacak kadar küçük olduklarını biliyorsun."

"Gelenekleri anlayacak, değiştiklerinde üzülecek kadar büyükler. En azından boktan bir Şükran Günü ve Noel geçirmeyecekler."

"Seneye öyle olacak ama..."

"Seneye bu duruma alışmış olacaklarını, fazla etkilenmeyeceklerini umuyorum."

Kardeşi yine karşıt bir fikir söylemek için ağzını açtı ama Thea elini kaldırdı. "Sen orada değildin. Nasıl ağladıklarını duymadın, yüzlerini görmedin."

"Ama senin yüzünü görebiliyorum."

Thea bunu duymazdan geldi çünkü ne anlama geldiğini düşünmek istemiyordu. "Fevri bir karar verdim. Bu yönümü sevdiğini sanıyordum."

"Seviyorum, evet. Tabii sonunda eğlenceli bir şey varsa. Ama bu resmen bir felaket."

"Beni desteklemeyi reddedersen felaket gibi görünür tabii."

Liv meyve suyundan bir yudum daha aldı. "Seni geri kazanmak için ne yapmayı planlıyormuş?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Sormadın mı?"

"Önemli değil ki."

"Nasıl önemli olmaz?"

"Çünkü artık dersimi aldım, Liv."

"Ama ya..."

"Bilmiyorum! Tamam mı? Bilmiyorum! Kafamda ne yapmam gerektiğini söyleyen bin tane ses var. Senin sesin. Ninemin sesi. Kızların sesleri. Hangi ses bana ait bilmiyorum. Tek bildiğim, Gavin bu anlaşmayı kabul etmem için beni ikna etmeye çalışırken içimde bir şeyin aniden harekete geçtiği. Bu yüzden beni yargılama."

"Seni yargılamıyorum," dedi Liv, özür diler gibi bir sesle. "Senin için endişeliyim."

Thea bunu da duymazdan gelmek istedi ama kendini tutamadan, "Neden?" diye sordu.

"Çünkü kaybolmuştun, Thea," dedi kardeşi. "Şu son birkaç haftada seni geri kazandığımı hissetmeye başlamıştım. Tekrar kaybolduğunu görmeye dayanamam."

Thea onu kendine doğru çekip kucakladı. "Tekrar kaybolmayacağım," diye söz verdi. "Bu süreç sadece bir aylık."

"Geçen sefer seni kandırması bu kadar sürmüştü."

"Geçen sefer ben de istekliydim ama..."

"Şimdi değil misin?"

"Onun eve geri taşınmasını kabul ettim," dedi geri çekilerek. "Onunla zaman geçirmeyi kabul etmedim."

"İçimden bir ses bunun düşündüğünden daha zor olacağını söylüyor."

"Misafir odasında kalacak nasılsa, zor olmaz."

Liv inledi. "Ben nerede kalacağım?"

"Bodrumda."

"Harika. Önce ablamı çalıyor, şimdi de yatağımı."

Thea beyaz tahtaya doğru ilerleyip takvimi inceledi. Noel'in gelmesine beş hafta vardı.

Beş kısa hafta.

Bunu başarabilirdi.

Sadece yine rol yapması gerekecekti.

Gavin, asık yüzünde kirli sakalla, Nashville merkezindeki restorana girdiğinde diğerleri –Del, Mack, Yan ve Malcolm– yemeklerini çoktan yemeye başlamışlardı bile. Onu tanıyan insanların fazla parlak gülümsemelerine, *bugün imza verecek günümde değilim*, diyen bir beden diliyle karşılık veriyordu. Mekân, turistlerin sık uğradığı bir yer olmasa da sinir bozucu derecede kalabalıktı.

Masadaki bir sandalyeye çöktüğünde Del onun perişan haline bir bakış atıp içini çekti. "Siktir! Hayır mı dedi yoksa?"

"Daha kötüsü. Evet dedi."

"Bu nasıl daha kötü olabilir ki?"

"Çünkü *şartları* var."

Mack, tabağındaki yumurta beyazından bir lokma alıp yutmadan konuştu. "Ne gibi? İyi hal indirimi şartları falan mı?"

Gavin ona ortaparmağını gösterip dün akşam olanları anlatmaya girişti. O konuşurken Del, muhtemelen yeni servis açılması için kafasıyla garson kıza işaret verdi. Gavin menüden, Kemer Gevşeten Kahvaltı adındaki bir şeyi seçti çünkü bir, beyzbol sezonunda değildi ve iki, karısı onun aşkına inanmıyordu.

Garson kız giderken Mack yüzünü buruşturdu. "Dostum, böyle şeyler seni şişmanlatıp öldürür."

Gavin tişörtünü kaldırıp, koçunun ve antrenörlerinin istediği gibi dümdüz olan karnına baktı. "Azıcık riskten bir şey olmaz."

Mack de kendi tişörtünü kaldırdı ve Gavin'in karın kaslarını utandıracak kaslarını gösterdi. "Temiz yaşam," dedi ve sırıtarak kalp dostu omletine döndü. "Sen de dene."

"Siktir git, Steroid Güzeli. Cumartesi akşamı koca bir pizzayı tek başına yedin."

Malcolm, Del'e baktı. "Her zaman böyleler mi?"

Del içini çekti. "Aynen."

Yan, Gavin'e döndü. "Karının şartları neler?"

Gavin derin bir nefes alıp listeyi saymaya girişti. Anlatmayı bitirdiğinde Mack bile anlayışlı bir hale bürünmüştü. "Kahretsin, dostum. *Seni seviyorum*, demene bile mi izin vermiyor? Bu çok fena."

"Ayrı odalarda uyurken ve hislerimi dillendiremezken onu nasıl geri kazanacağım?"

"Evet. Eğer işin içinde bu yoksa durum zor..." Mack, iki parmağını çember yapıp diğer elinin bir parmağını içine sokup çıkardı.

"Bu işe yanlış pencereden bakıyorsun," dedi Malcolm. "Bence karşına bir fırsat çıkmış."

"Ne fırsatı?"

"Onu çözmen, dilini anlaman için sana meydan okumuş kadın. Eğer kelimelerle seni seviyorum demeni istemiyorsa o zaman sen de onun kabul edeceği bir şekilde ifade etmeyi öğrenmelisin."

"Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum ki."

"Biz biliyoruz," dedi Del. Sonra adamların hepsi aynı anda bir şeyler söylemeye başladılar. "Arka plan önemli."

"Hangi lanet arka plandan bahsediyorsunuz?"

"Arka plan her şeydir, dostum," dedi Mack.

"Seninle tanışmadan önce karının yaşadığı hayatın, bugün olduğu kişi üzerinde büyük etkisi var," diye açıkladı Mack. "Hepimiz hayattaki deneyimlerimizin toplamı değil miyiz sonuçta? Olaylara tepkilerimizi de bu deneyimler şekillendirir. Tıpkı aşk romanlarında olduğu gibi. Kitabın kahramanının geçmişte yaşadığı şeyler, kitapta geçen olaylara verdiği tepkileri belirler."

"Ama biz burada gerçek hayattan söz ediyoruz. Kitaplardan değil."

"Aynı şey," dedi Malcolm. "Bu yüzden insanlar, kurgularda kendilerinden bir şey bulur ya. Kitaplarda evrensel gerçekler bulunur."

Kahvaltısı gelen Gavin bir parça domuz pastırmasını iki lokmada mideye indirdi. Masanın karşısındaki Mack yanaklarını şişirip karnı kocaman olmuş gibi bir hareket yapınca ikinci pastırmayı da onun gözünün içine baka baka yedi.

"Bize Thea'nın çocukluğundan bahset," dedi Malcolm.

Gavin'in midesindeki pastırmalar birden taşa dönmüştü sanki. "Çocukluğundan bahsetmeyi sevmez. Onu konuşturmaya çalıştığımda hep konuyu değiştirirdi."

"Yani kötü bir çocukluk mu geçirmiş?" diye sordu Yan.

"Babası pisliğin teki, annesiyse klasik bir narsist. Thea on yaşındayken boşanmışlar. Thea ve kız kardeşi –ebeveynleri istemediği için– birkaç yıl büyükanneleriyle yaşamışlar."

"Onları istememişler mi? Bu ne demek?" Bunu soran Del'di.

"Babası boşanır boşanmaz yeniden evlenmiş ve yeni karısı, kızları yanında istememiş. Anneleri de sorumluluk almaktan kaçınacak kadar bencilmiş." Gavin tabağındaki yiyeceklerden biraz daha yedi. "Dün gece öğrendiğime göre babasının iki hafta sonra düğünü varmış. Sanırım bu dördüncü evliliği olacak."

Dört adam da şaşkınca bakıştılar. "Senin daha yeni haberin oldu yani, ha?" dedi Del.

"Evet."

"Thea ne zaman öğrenmiş?"

"Bilmem. Üçüncü karısından boşandığını geçen bahar öğrenmiş sanırım. Son düğünün davetiyesi ben evden ayrıldıktan sonra gelmiş olmalı."

Del öne doğru eğildi. "Thea bu konuda ne düşünüyor?"

"Düğüne gitmeyecek tabii ki."

"Nedenini söyledi mi?"

Gavin dün geceki konuşmalarını hatırlamaya çalıştı. "Gitmenin manası olmadığını, çünkü babasının bu kadını da aldatıp terk edeceğini söyledi."

Masadaki herkes ona döndü.

Gavin gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"

Mack alaycı bir nefes verdi. "Sen bayağı aptalsın galiba."

"Babasının düğünüyle benim eve dönmeme izin vermesi arasında bir bağ falan olduğunu mu düşünüyorsunuz, nedir?"

Del kafasının arkasına bir tane geçirdi. "Hayır, ahmak. Seni evden kovmasıyla babasının düğünü arasında bir bağ var."

Gavin karşı çıkmak için ağzını açtı ama sonra vazgeçti. Çünkü bunu yaparsa, evden ayrılmasına neden olan küçük düşürücü gerçeği açıklamak zorunda kalabilirdi.

"*Seni seviyorum*, demeni istememesinin sebebi de belli oldu," diye devam ettirdi Yan. "Bu sözcüklere tabii ki inanmayacak, Gavin. Aşkın güvenilir olduğuna, sonsuza dek sürebileceğine inanmasını sağlayacak ne olmuş ki hayatında?"

"Sözcüklerin bir değeri yoktur, Gavin," dedi Mack, alışılmadık bir ciddiyetle. "Asıl önemli olan davranışlardır. Karın, geçirdiği çocukluk yüzünden ürkekmiş zaten. Yani bu kelimeleri ona ne kadar söylersen söyle fayda etmez. Çünkü evi terk ettiğinde aşkından şüphe etmesine yol açtın."

"Tıpkı babası gibi," dedi Del imalı bir şekilde.

"Beni o kovdu ama," diye hırladı Gavin.

Yan, "Belki de bu bir sınavdı," dedi.

Gavin kafasını çevirip takım arkadaşına baktı. "Sınav mı?"

"Belki de evden gitmeni söylediğinde ne yapacağını görmek istedi. Onun için savaşacak mıydın yoksa arkanı dönüp gidecek miydin? Sen ikinciyi seçtin. Yani..."

Gavin'in yedikleri midesinde çürümeye başlamıştı sanki.

Mack alaycı bir biçimde güldü. "Sonunda ampul yandı."

Gavin o kadar kötü hissediyordu ki ona takılamayacaktı. *Keşke aşk yeterli olsaydı.* Irena haklı mıydı?

"Bak," dedi Malcolm sakince. "Bunun kolay olacağını hiç söylemedik. Aslında Thea'nın her şeyi mümkün olduğunca zorlaştıracağından emin olabilirsin. İlk başlarda her adımda sana karşı koymaya çalışacaktır."

"Şimdiden başladı bile."

"Bu yüzden kitabı okusan iyi edersin," dedi Del.

"Dün gece biraz okudum," dedi Gavin içini çekerek.

"Eee? Dikkatini çeken bir şey oldu mu?"

Gavin etrafına bakınıp omuz silkti. "Bilmem. Olabilir."

"Bize okusana."

"*Burada* mı?"

"Evliliğini kurtarmak için Paskalya'ya kadar beklemek istiyorsun herhalde," dedi Yan.

Gavin tekrar etrafa baktı. Birkaç kişi hâlâ onu izliyordu ama çoğu müşteri kendi yemeklerine ve muhabbetlerine gömülmüş durumdaydı.

Kaldığı sayfayı açıp dün gece altını çizdiği paragrafa baktı. "En çok da bir sabah uyanıp da hayatının geçip gittiğini görmekten korkuyordu," diye okudu. "Değersizleşeceğinden korkuyordu. K-k-kurduğu hayallerin, b-b-beslediği umutların yok olmasından ve onu, bir erkeğin yanındaki dilsiz bir aksesuara dönüştürmesinden korkuyordu. Parıldayan masalarda pasif bir yüzle oturan annesine benzemekten korkuyordu."

Kitabı elinden bırakan Gavin, Mack'in ukalaca bir şeyler söylemesini bekledi. Bunun yerine sessizlikle karşılaştı. Kafasını kaldırdığında dört adam da ona bakıyordu. "Ne?"

"Sen söyle, kardeşim," dedi Del. "Bu paragraf neden gözüne çarptı?"

Gavin kızardığını hissetti. Bu paragrafı onlara okumamalıydı. Tatmin olsunlar diye saçma, anlamsız bir paragrafı seçmeliydi. Çünkü gözüne çarpan şeyin ne olduğunu çok iyi biliyordu. Çünkü üç yıllık evliliklerinin bir noktasından sonra Thea da değişmiş, başka birine *dönüşmüştü*. Gecenin bir yarısı yataktan fırlayıp resim yapmaya koşan, onu bir keresinde arabanın arka koltuğa geçmelerine neden olacak kadar tutkuyla öpen, yüz yaşındaki bir ağacın kesilmesini önlemek için kendini buldozere kelepçeleyen, sırf kavga sonrası seksi yapabilmek için tartışma çıkaran, tüm bu özellikleri için âşık olduğu o kaygısız, fevri kadın kaybolmuştu.

En kötüsü de şuydu ki Gavin kendi kariyeriyle çok fazla meşgul olduğu için ondaki bu değişiklikleri fark edememişti. Şimdi de çok geçti. Eski anlamsız tartışmalarını yapmayalı çok uzun zaman olduğu için, her şeyin yaşandığı o gece ettikleri kavgadan geri dönememişlerdi. O sırada birden yanlarında beliren garson kız, "Başka bir isteğiniz var mı?" diye sordu. Gavin olduğu yerde sıçrayınca kitap elinden uçup tabağındaki yumurtaların üstüne düştü.

"Aa, bu yazara bayılırım," dedi kız heyecanla.

Gavin kitabı alıp peçeteyle sildi ve kekelemeye başladı. "K-k-karıma hediye aldım."

Kız bir kaşını kaldırıp hesabı masaya attı. "Sen nasıl diyorsan öyledir, şekerim."

O gidince Gavin dirseklerini masaya dayayıp parmaklarını saçlarından geçirdi ve kitabın kapağına baktı. Lord Burnu Havada, Irena'nın göğüs dekoltesine bakmakla meşgul olduğu için tavsiye veremiyordu.

Ama belki de tavsiyesini çoktan vermişti.

"Anlaşmayı reddedersem ne olacak?"

Benedict derin bir nefes alıp son kartını oynadı.

Gavin ayağa fırladı. Elinde son bir kart kalan tek kişi Lord Memecibaşı değildi. Masaya otuz dolar bırakıp montunu giydi.

"Dostum, nereye gidiyorsun böyle?" dedi Mack.

"Bahsi artırmaya."

Del, "Pardon?" dedi.

"Benim de bazı şartlarım var."

"Hey!" diye bağırdı Mack arkasından. "Pastırmanın kalanını yiyebilir miyim?"

DOKUZUNCU BÖLÜM

Kızların okulunun dışındaki caddede bayram öncesi trafiği vardı. Thea sırf bu yüzden, normal saatinden yirmi dakika önce çıkmıştı ama aracını park edecek bir yer bulup okula girdiğinde neredeyse gecikmişti bile. Büyük öğrenciler dışarıda otobüs durağında bekleyebiliyordu ama anaokulu öğrencilerini içeriden almak gerekiyordu. Ve böyle günlerde okul o kadar kalabalık oluyordu ki sanki tüm çocuklar otobüse binmek yerine ailelerini bekliyormuş gibi hissettiriyordu.

Kızlarının ana ofisteki bir bankta yan yana oturmuş kendini beklediğini gördüğünde Thea'nın kalbi mutlulukla doldu. Minik dudakları hızla oynuyordu; diğer çocukların bağırışları, ebeveynlerin konuşmaları ve okul sonrası yoğunluğu yüzünden duyulmayan bir şeyler konuşuyorlardı. İkizlerin arasındaki bağ çok güçlüydü; şimdiden birbirlerinin en iyi dostu olmuşlardı. Dünyanın geri kalanı onlara sırtını dönse de her zaman birbirlerine sahip olacaklardı.

Thea, kapıyı onun için açan okul sekreterine el sallayıp teşekkür ederken ikizler onu görüp ayağa fırladılar ve kâğıt el işlerini havaya kaldırdılar.

"Hindi yaptık," dedi Amelia.

"Aferin size!" Thea, Ava'nın dirseklerine düşmüş sırt çantasını düzeltti. "Eve gitmeye hazır mısınız?"

Kızlar cevap vermeden koşmaya başladılar. Thea onlara yürümeleri için seslendi ama heyecanlandıkları için onları suçlayamazdı. Çocuklar bayram tatillerinden önce hep cıvıl cıvıl olurlardı. Bayram gününde okula gitmek zorunda olmamalarının sevinci ve aileleriyle birlikte geleneklerini gerçekleştirecek olmanın heyecanı sakin kalmalarını zorlaştırırdı.

Thea ve Liv'in durumu farklıydı tabii. Bayramları sınıflarındaki diğer çocuklar gibi geçirmediklerini anlamaları uzun sürmemişti. Mesela bir Şükran Günü'nü mutsuzca dondurulmuş yemek yiyerek geçirmişlerdi çünkü anneleri, babalarını cezalandırmak için bayram yemeği pişirmeyi reddetmişti. Ebeveynleri asla kavga etmez, birbirlerini sessizlik hapsine atmayı tercih ederlerdi.

Kaldırıma doğru koşan kızlarının peşinden gidip ellerini tuttu. Minik parmaklarının donmuş olduğunu görünce o sabah çantalarına eldiven koymadığına pişman oldu. Tennessee'nin bu yakası, bu sezon alışılmadık biçimde serindi.

"Size bir haberim var," dedi, otoparktaki Subaru'sunun kapılarını açarken.

"Ne?" diye sordu Ava. Çocuk koltuğuna oturmak için kapının yanında bekliyordu.

Thea onu oturtup kemerlerini bağladıktan sonra diğer tarafa geçip Amelia'yı da oturttu ve kızlarına olabildiğince büyük bir gülümsemeyle baktı.

"Evde sizi bir sürpriz bekliyor," dedi.

"Ne sürprizi?" diye sordu Amelia keskin bir nefes alarak.

"Yavru kedi mi yoksa?" dedi Ava.

"Hayır, yavru kedi değil." Thea, Amelia'nın kapısını da kapatıp sürücü koltuğuna geçince kızlar tahmin oyununa devam ettiler.

Amelia, "Kirpi olabilir mi?" dedi.

"Hayır." Thea motoru çalıştırıp park yerinden çıktı ve yavaş ilerleyen trafiğe karıştı.

"Zürafa mı?" diye sordu Ava. Amelia kıkırdadı.

"Hayır, zürafa değil."

"Aslan mı o zaman?"

"Hayır." Thea, dur işaretinden sola döndü. "Herhangi bir hayvan değil."

Doğrusu evde bekleyen, hayvandan daha tehlikeli olabilecek bir şeydi. Pazartesi akşamından beri içini gerginlikle düğüm düğüm eden bir şeydi. Ve şimdi zamanı gelmişti. Gavin eve dönüyordu ve Thea gerginliği artık tüm vücudunda hissediyordu. Eve vardıklarında ne olacağını bilmiyordu. Ne *diyeceğini* bile bilmiyordu. Sadece ne yapması gerektiğini biliyordu.

Kızlar okuldaki muhabbetlerine geri dönerken Thea arabayı sürmeye devam etti. Kurumuş yapraklar ağaçlardan kopup dans ederek yere düşüyordu. Kendi sokaklarına girdiğinde birkaç ev öteden bile garaj yolundaki siyah SUV'yi görebildi.

Evin önüne çekerken ciğerleri patlayacak gibiydi. Tam arabadan indiğinde evin kapısı açıldı ve Gavin, sanki oradan hiç ayrılmamış gibi kayıtsız bir ifadeyle verandadan onlara el salladı.

Amelia onu ilk gören oldu. "Babacığım!" diye bağırdı camdan bakarak.

"Evet. Babanız eve döndü," dedi Thea güçlükle yutkunarak.

"Sürpriz bu mu?" dedi Ava. Ses tonundan, heyecanlı mı yoksa hayal kırıklığına uğramış mı olduğu belli olmuyordu.

"Sürpriz bu!" Thea konuşurken sesine neşe katmaya çalışıyordu. "Babanız, tam Şükran Günü vaktinde eve geldi."

Amelia cıyaklayarak ikizinin cevabını bastırdı. Gerçi Thea, Gavin'in veranda basamaklarını inip onlara doğru ilerlemesini izlerken kendi kulaklarındaki uğultudan başka bir şey duyamıyordu.

Kocasını izlerken iki şey fark etti. Birincisi, pazartesi gününden beri tıraş olmamış gibi görünüyordu. İkincisi, Thea bu görüntüden hoşlanmıştı. Bunu muhtemelen Gavin de biliyordu çünkü eskiden ona, tıraş olmadığı zamanlar seksi olduğunu söylerdi.

Ayrıca Thea'nın sevdiğini bildiği tarzda giyinmişti. Düşük belli kot pantolon, dar bir tişört ve önü açık, ekoseli gömlek. Adam adeta tüm silahlarını kuşanmıştı. Neyse ki Thea'nın kalbi zırhla kaplıydı.

"Merhaba babacığım!" diye bağırdı Amelia.

Arka koltuktaki ikizlere el sallarken Gavin'in gülümsemesi daha da büyümüştü. Gerginlik yerini azme bıraktı. Kızları mutluydu ya, önemli olan da buydu. Thea sırf onlar için buna katlanabilirdi.

Arabanın önünden dolaşan Gavin'i gözleriyle takip etti. Genç adam onun kapısında durup kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

Ah. Doğru ya. Thea öylece oturup kalmıştı.

Anahtarı kontaktan çıkarıp yolcu koltuğundaki çantasını aldı. Kapı açılırken Gavin bir adım geriye çekilip yutkundu ve ellerini arka ceplerine soktu. "Selam," dedi kısık ve seksi bir sesle.

"Sakal mı bırakacaksın?" dedi Thea kendini tutamadan.

Kocası gülümseyip bir elini çenesinde kaydırdı. "Duruma göre değişir."

"Ne durumuna?"

"Senin beğenip beğenmeme durumuna."

Thea omuz silkip Ava'nın kapısını açtı. "Senin suratın," diye homurdandı.

"Doğru. Ama sen sakal bırakmaya karar versen ben bu konuda fikrimi kesinlikle belirtirdim."

Kızlar kıkırdarken Thea eğilip Ava'nın kemerini çözdü ve diğer kızının yanına geçmiş olan kocasına bakmamaya çalıştı. "Hadi git babana sarıl," dedi.

Amelia'yı kucağına almış olan Gavin, Ava'nın arabanın etrafından dolaşıp yanına gelmesini bekledi. "Selam, bücürük," dedi diğer kolunu ona uzatırken. Ava bir an tereddüt edince Thea nefesini tuttu ama sonra kızı memnuniyetle babasına sarıldı. Gavin de iki kızı kucağında olmasına rağmen rahatlıkla kalkarak arabanın üstünden Thea'nın gözlerine baktı.

"İçeri taşınacak bir şey var mı?" diye sordu.

"Hindi."

Kocasının kaşları yine soru sorarcasına kalktı. "Del'in evine hindi mi götüreceksin?"

"Del'in evi mi? Ne demek istiyorsun?"

"Annemlere gitme planını iptal ettiğimize göre Dellere gideriz diye düşündüm," dedi genç adam omuz silkerek.

"Bana sormadan plan yapabileceğini mi düşündün?"

"Geçen sene de onlara gitmiştik ya. Yine gideriz dedim."

"Evet, anneciğim. Dellere gitmek istiyoruz," diye araya girdi Amelia.

"Ben de Del'lere gidip Jo-Jo'yla oynamak istiyorum," dedi Ava.

Thea omurgasının kızgınlıkla gerildiğini hissetti.

"Sorun olur mu?" diye sordu Gavin.

"Evet, sorun olur. Evde yeriz diye hindi alıp geldim."

"Önce bana sormalıydın o zaman."

"Önce sana mı sormalıydım?" Duyduklarına inanamayan Thea'nın sesi cıyaklama gibi çıkmıştı.

Gavin onu arkada bırakıp kızları içeri götürürken Thea öfkeyle bagajı açtı. Kocası bu sene Şükran Günü'nü başka insanlarla –hem de diğer Legends oyuncuları ve aileleriyle– geçirmenin iyi bir fikir olacağını mı düşünüyordu cidden? Ne harika. Tam da Thea'nın ihtiyacı olan şeydi bu.

İki market poşetini alıp içeri taşıdı. Mutfaktaki ada tezgâha koyarken içlerindeki cam kavanozlar takırdayınca yüzünü buruşturdu. Sonra, kızları almak için evden çıkmadan önce orada olmayan bir buket taze papatyaya gözü takılınca sinirle inlememek için kendini tuttu.

Poşetleri açıp yarın kullanılmayacak Şükran Günü yemeği malzemelerini çıkarıyordu ki kapının açıldığını duydu. Gavin biraz sonra içeri girip elindeki iki poşeti tezgâha bıraktı.

"Selam."

Thea'nın parmakları, tutmakta olduğu taze yaban mersini paketinin üzerinde dondu. "Selam," diye cevap verdi, kayıtsızca poşeti boşaltıp kocasının sıcak vücudundan uzaklaşmaya çalışırken.

"Branda alıp geldim."

Thea ona bakınca yıkmakta olduğu duvarı işaret ettiğini gördü. Üstü mavi naylon brandayla kapanmıştı.

"Hmm."

"Bu konuda ne yapacağımızı bir ara konuşmalıyız."

"Duvarı yıkmaya devam *edeceğim*."

Gavin boğazını temizledi. "Yarın ne olacak peki?"

"Nasıl yani?"

"Kafam karıştı. Kızların mutlu bir bayram geçirmesini istediğini sen söylemiştin. Dellere gitmek hoşlarına gidiyor. Geçen sene de gitmiştik. Sorun olmaz sanmıştım."

"Ama sorun olur işte."

"Neden?"

"Aramızda yaşananlardan sonra her hareketimizi izleyecek bir grup insanla vakit geçirmek isteyeceğimi mi sanıyorsun gerçekten?"

"Onlar bizim arkadaşlarımız, Thea."

"*Senin* arkadaşların, Gavin."

"Bu ne demek şimdi?"

"Nessa hariç, o kadınların hiçbirine katlanamıyorum. Daha doğrusu, onlar bana katlanamıyorlar."

Gavin hiçbir şey anlamamış gibi kafasını salladı. "Sen neden bahsediyorsun, Thea? Durum ne zamandan beri böyle?"

"Tanıştığımızdan beri." Thea konserve yiyecekleri kucaklayıp kilere gitti.

"Cevabın bu kadar kısa mı?" diye sordu, peşinden gelen kocası. Kollarını göğsünde kavuşturarak eşikte durmuştu.

"Önemi yok," dedi Thea sertçe. "Yarın Del'lere gidebiliriz. Zaten o kadınlarla bir daha asla görüşmek zorunda kalmayacağım."

Sonra onu itip geçti ve oturma odasında yere oturmuş, televizyonda çizgi film izleyen kızlarının yanına giderek ikisini de öptü. Bunu onlar için yaptığını unutmamalıydı.

Akşam boyunca da unutmadı. Pizza yerken, kızlara banyo yaptırıp yatırırken hep aklındaydı. İkizleri uyuttuktan sonra Gavine tek kelime etmeden odasına gitti. Her geceyi bu şekilde geçirebilirse şu bir ayı kolayca atlatabilirdi.

Tam üstünü çıkarıp sutyen ve külotla kalmıştı ki kapı açıldı.

Thea sıçrayarak arkasına dönüp, "Ne yapıyorsun?" diye bağırırken Gavin içeri girip kapıyı kapattı ve arkasına yaslandı. Karısını yarı çıplak görünce boğazı kupkuru olmuştu. "Sen kendi şartlarını koydun, Thea. Şimdi sıra bende."

Thea, *şaka yapıyorsun herhalde*, der gibi bakıp öfkeli bir nefes verdi. "Hayır. Senin şart koyma hakkın yok."

"İlk şartım," dedi Gavin, kapıdan ayrılarak. "Birlikte takımın Noel partisine katılmak."

Legends her yıl oyuncular, görevliler ve aileleri için resmi bir parti düzenlerdi.

"Hayır." Thea kafasını iki yana salladı. "Kesinlikle olmaz."

Gavin ona yaklaştı. "İkincisi, her hafta bir randevuya çıkmak. Baş başa."

Karısı bir kahkaha attı. "Hayır."

"Gerçek bir randevu olacak, Thea," dedi Gavin bir adım daha atarak. "Markete gitmek gibi sıradan şeyler ya da beni görmezden gelebileceğin aktiviteler değil."

"Eee? Başka derdin var mı?"

Gavin aralarındaki mesafeyi kapattı. "Her gece birbirimize iyi geceler öpücüğü vereceğiz. Bu geceden başlayarak."

"Ciddi olamazsın," dedi Thea çenesini sıkarak. "Hayır, tabii ki. Asla olmaz."

Gavin geriledi. Kartını oynama vakti gelmişti. "İyi, peki," dedi, ellerini kaldırıp omuz silkerek. "O zaman bu işi hemen burada bitirelim. Kızların yanına gidip boşanacağımızı söyleyelim ve Noel'de ikizleri hangimizin alacağı, evin kimde kalacağı gibi meseleleri çözmeyi de avukatlara bırakalım."

Thea'nın zırhındaki ilk yarığı açtığını, gözlerinin kırpışmasından anladı. Bunu kızlara asla yapmayacağını biliyordu ama gözlerindeki acıyı görmek yine de hiç hoşuna gitmemişti. O anda anladı ki Del ve diğerleri dün söylediklerinde haklıydılar. Karısı hakkında öğrenmesi gereken çok şey vardı.

Genç kadın dişlerini sıktı. "Kızları bu şekilde bana karşı kullandığına inanamıyorum," dedi hiddetle titreyerek.

Gavin içten içe üzülse de baskıya devam etti. "Bana fazla seçenek bırakmadın, Thea. Koyduğun şartlar kazanmamı imkânsız hale getirebilirdi."

"*Kazanmak mı*? Bu senin için bir oyun mu?"

"Oyun değil, hayır. Ama çekişmeli bir müsabaka olduğunu söyleyebilirim."

Gavin dudaklarına bakarak yine öne doğru adım atmaya başlayınca Thea ellerini arkasındaki şifonyere dayayıp gözlerini onun dudaklarına dikti. Gavin'in kanı kaynıyor, beyni çalışmıyordu. Geri çekilmesi gerekirken ona doğru daha da eğildi ve burnunun ucunu onunkine değdirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı karısı. Öfkeli konuşmaya çalışsa da sesindeki heyecan onu ele veriyordu. O da en az Gavin kadar tahrik olmuştu.

"Anlaşmayı mühürlüyorum," dedi Gavin çatallanmış sesiyle.

Sonra avcuyla ensesini kavrayıp onu öpmeye başladı. Geçen hafta yaptığı gibi tüm açlığıyla, dilini diline dolayarak öpüyordu. Karısı da tıpkı geçen hafta yaptığı gibi anlık bir karşı koymadan sonra, Gavin'in içini arzuyla dolduran bir iç çekişle kendini ona bırakmıştı. Gavin ağzının açısını değiştirip öpücüğü derinleştirerek söyleyemediği, Thea'nın duymayı istemediği her şeyi ona bu şekilde aktarmaya çalıştı.

Genç kadın, tişörtünün önünü sıkıca kavramıştı. O titrek bir nefes almak için geri çekilince Gavin fırsattan istifade ederek dudaklarını onun sıcacık boynuna kaydırdı.

"Her şeyi düzelteceğim," diye fısıldadı hararetle. "Tanrı'ya yemin olsun ki bana tekrar güvenmeni sağlayacağım, Thea. Her şey yeniden mükemmel olacak."

Thea bunu duyar duymaz kollarında kaskatı kesildi ve onu itip kafasını başka yöne çevirdi.

"Sorun ne?" dedi Gavin soluk soluğa. Bir yandan da kaçmasını engellemek için kalçalarını kavramıştı.

"Mükemmellik diye bir şey yoktur," dedi karısı ifadesiz bir sesle.

Gavin, Lord Baştan Çıkaran'dan bir şeyler duymak için yalvardı ama olmadı. Bu tereddüt anında Thea bileklerini tutarak onu kendinden uzaklaştırdı. "Artık gitmen gerek."

"Thea..."

"Git, Gavin."

Gavin geri çekilirken pantolonunun önündeki kabarıklığı saklamak için daha uzun bir tişört giymiş olmayı diledi. Karısı yanından kayıp geçerek arkasını döndü ve dengesini bulmak için bir yere tutunması gerekiyormuş gibi şifonyeri kavradı. Gavin muhtemelen bunun bedelini daha sonra ödeyecekti ama ona bir kez daha yaklaşmadan edemedi. Dudaklarını kulağına dayadığında omuzlarının gerildiğini hissetti.

"Ne yaptığını biliyorum," diye fısıldadı. "Neden yaptığını da... Ama beni tekrar uzaklaştırmana izin vermeyeceğim. Mücadele edeceğim."

Thea'nın nefesi kesildi. "Bunu neden yapıyorsun?" dedi pürüzlü bir sesle. "Bundan ne kazancın olacak ki?"

Gavin'in dudaklarında kurnaz bir gülümseme belirdi. *Teşekkür ederim, Lord Benedict.* "Dünyadaki en büyük ödülü kazanacağım," diye mırıldandı, parmağının ucunu onun ensesinde kaydırarak. "Seni."

Thea ertesi sabah tuhaf bir sesle uyandı.

Yağmur sesi gibiydi ama camdan dışarı bakınca lavanta rengindeki gökyüzünün berrak olduğunu görebiliyordu.

Neden sonra teninde odadaki ılık nemi hissedip sesin kaynağının ne olduğunu anladı ve battaniyeyi tekmeleyerek yatakta doğruldu. Hafif aralık olan banyo kapısından dışarı buhar taşıyordu.

Hayır. Ah, kahretsin, hayır. Gavin onun duşunu mu kullanıyordu? Zaten her gece onu öpmek için şantaj yapması yeterince kötüydü. Şimdi bir de onun odasına gelip duşuna mı girmişti? Thea, bunun her gün gerçekleşmesine *asla* izin veremezdi.

Suyun sesi birden kesilince yataktan fırladı ve gece boyunca gevşemiş olan bacaklarını, yeni doğmuş bir tay gibi toparlamaya çalışarak komodine tutundu. Gavin banyodan çıktığında odada olmamalı, ona bu zevki yaşatmamalıydı. Duş kabininin kapısının kaydığını duydu. Koşma vakti gelmişti. Fakat tam harekete geçtiğinde, az önce onu düşmekten kurtarmış olan komodine ayak serçeparmağını çarptı.

"Hay sı..." Küfretmemek için dilini ısırıp bir bacağı üstünde zıplayınca, vücudu henüz uyku sersemi olduğu için tekrar yatağa düştü. Lanet olsun! Bir an önce odadan çıkmazsa...

Banyo kapısı ardına kadar açıldı. Ve kocası, beline sarılmış ve boynuna atılmış iki havluyla dışarı adım attı.

Yüce İsa aşkına! Gövdesi, havludan kaçmış su damlacıklarıyla parlıyordu. Gavin duştan sonra vücudunu asla tamamen kurutmazdı ve Thea şu anda ondan nefret ediyordu. Bir su damlacığı, devasa göğüs kaslarının arasından kaydı ve kaya kadar sert olan karnının üstünü kaplayan tüylerin arasında kayboldu.

Saçları ıslaktı. Göğsü ıslaktı. Thea da birden ıslandığını hissetmeye başlamıştı.

Kahretsin! İşi, mükemmel vücut hatlarına sahip olmasına bağlı bir adamla neden evliydi ki? Neden?

"Selam." Gülümserken beyaz dişleri büyüleyici bir şekilde parladı. Lanet olası bir reklamdan fırlamış gibi görünüyordu. "Şükran Günün kutlu olsun."

Thea yataktan kalktı. Serçeparmağı hâlâ zonkluyordu ama önemli değildi. Acısı öfkesini besliyordu. "Hile yapıyorsun!"

"Anlamadım?"

"Benim banyomu kullanıyorsun. Buna hile denir."

"Ne diyorsun ya?" Gavin bir kahkaha attı.

Bu adam her şeye gülme hakkını nereden buluyordu? "Benim banyomu kullanman anlaşmamızın bir parçası *değildi*."

"Hangi banyoyu kullanacağımı konuşmadık zaten, Thea. Ama istersen kızların banyosunu kullanabilirim."

"Of, masum ayağına yatma. Bunu bilerek yaptın."

"Evet, bilerek duş aldım. İnsan kazara duş alır mı ki?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun! *Bunu...*" Elini karşısındaki göğüs ve karın kaslarına, gevşemeye başlayan havluya doğru salladı. "... bilerek yapıyorsun."

Gavin başını eğip vücuduna baktı. "Neden bahsettiğini anlamıyorum."

"Beni kışkırtmak için yarı çıplak dolaşıyorsun!"

"Yemin ederim niyetim bu değildi. Ama seni kışkırttığımı duymak güzel." Kaşlarını aşağı yukarı oynatıp tekrar banyoya döndü ve kalın, güçlü koluyla aynanın buharını silip tıraş makinesini alarak sakalının kenarlarını düzeltmeye başladı. Thea onun kafasını yana eğip çenesinin alt kısmını temizlemesini izledi.

Buna... Buna *pis* oynamak denirdi. Adam adil olmayı denemiyordu bile.

Dün gece, bu küçük anlaşma için ne demişti? Müsabaka mı?

Hayır. Bu bir müsabaka değildi.

Bir savaştı.

Ve Thea da isterse çok pis oynayabilirdi. Fazla düşünmeyip en kötü düşmanı fevriliğe teslim oldu ve pijama üstünü kafasından çekip çıkardı.

Gavin tam tıraş makinesini boynuna götürmüşken donakaldı. Bakışları aynada onunkileri buldu ve âdemelması göze çarpacak şekilde aşağı yukarı hareket etti. Thea da aynadan onun gözlerinin içine bakarak şortuyla külotunu indirdi.

Gözleri kararan Gavin yine yavaşça yutkundu. Alevlenmiş bakışlarını onun çıplak vücudunda baştan aşağı dolaştırdı. En hassas noktalarında özellikle duraksamıştı.

Thea ellerini beline koydu. "Al bakalım. Hoşuna gitti mi?"

"Acaba..." dedi kocası, gözlerini onun göğüslerine dikerek. "Seni çıplak görmenin *neresi* benim için ceza olabilir?"

Sonra ona göz kırptı ve bam! Thea'nın meme uçları sertleşti. Kahretsin. Thea sızlayan göğüslerine baktı. Gavin etraftayken resmen Pavlov'un köpeklerine dönüyorlardı.

Bunun farkında olan Gavin'in dudakları kıvrılmıştı. "Bu oyunun benim için sorun olacağını sanıyorsan yanılıyorsun. Bu seti ben kazandım."

Thea duşun suyunu açtı ve kaynar su tenine çarpınca bağırarak geri kaçtı. Musluğu diğer yöne çevirirken, "Niye bu kadar sıcak suyla yıkanıyorsun ki?" diye homurdandı.

Gavin tıraşa geri dönmüştü. "İlk tartışmamıza benim duş alışkanlıklarımın sebep olacağını hiç düşünmemiştim."

Thea duş jelini aldı. Sabunlanırken kendini izlemesini sağlayıp bu yaptığını ona ödetecekti. "İlk tartışmamız bu değil," dedi kayıtsızca, eline pembe kokulu jelden dökmüştü. "Dün gece de tartıştık."

"O tartışma değildi."

"Neydi o zaman?"

"Anlaşmaydı."

"Buna ne diyorsun peki?" diye sordu Thea, jeli göbeğine yaymaya başlarken.

Duş kabininin diğer tarafından boğulurmuş gibi bir ses geldiğini duyunca keyiflenerek aynadan yine kocasının gözlerine baktı ve kafasını masumca yana eğerek ellerini göğüslerine doğru kaydırdı. "Ne diyordun?"

Gavin artık onun gözlerine bakmıyordu. Gözleri, göğüslerindeki parmaklarına dikilmişti. "Son söylediğin şeyi duyamadım da," dedi Thea düşünceli bir şekilde. Bir yandan da meme uçlarını sıkıyordu.

Dudakları istemsizce aralanan Gavin, dişlerini sıkıp güçlükle yutkundu. Sonra tekrar tıraş makinesini kaldırıp aynaya döndü. Ama Thea, buğunun arasında yeniden onu izlemeye başlayan gözleri görebiliyordu. Ellerini göğüslerinin altına, oradan da göbek deliğine kaydırdı. Ardından aşağılara doğru ilerledi.

Kabinin kapısı birden yana kaydı ve Gavin havlularını çıkarmadan içeri girdi, onu duvara yaslayarak ellerini kafasının iki yanına dayadı. Göğsü sanki az önce yüz mekik çekmiş gibi hızla inip kalkıyordu. "Bunu ne kadar ileri götürebilirsin, Thea?" diye sordu çatallanmış sesiyle.

"Neyi ne kadar ileri götürebilirim? Neden bahsettiğini anlamıyorum."

Kocası tekrar çenesini sıktı. "Tek k-k-kelimenle ellerinin yerini benimkiler alabilir."

Thea onun kollarını itip suyun altında vücudundaki köpükleri yıkarken ukala gülümsemesini saklamaya zahmet etmedi. "Kusura bakma ama gerek yok." Omzunun üstünden ona bir bakış attığında gerilmiş çenesindeki bir kasın seğirdiğini görerek sırıttı. "Ama merak etme. Ben kocaman kızım. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

Gavin'in kaşı seğirdi ve gözlerindeki arzunun yerini başka bir şey aldı. Bu, Thea'nın yatakta rol yaptığını anladığı gece yüzünde beliren ifadenin aynısıydı sanki.

Sonra arkasını döndü ve kapıyı bile kapatmadan çıkıp gitti.

Thea ıslak duvara yaslanırken hiç de zafer kazanmış gibi hissetmiyordu.

Kızışmış teni soğuyana dek suyun altında kaldı. Ardından hızlıca giyinip yatak odasının kapısından dışarı kafasını uzatarak kızlarını dinledi. İkizlerin kıkırtılarına ve Liv'in sesine bakılırsa en azından bir Şükran Günü geleneği bozulmamıştı. Liv onlara kahvaltı öncesi gizlice balkabaklı turta veriyordu. Thea, Gavin'in

aşağı inip onlara katıldığını sanmıyordu. Misafir odasının kapısı da kapalıydı zaten.

Tekrar odaya girip dolabındaki giysileri incelemeye koyuldu. Geçen sene Del'in evine gittiklerinde kendi de diğer tüm gösterişçi LHK üyeleri gibi şıkır şıkır giyinmişti. Ama bu sene aynı şeyi yapmak için enerjisi yoktu.

En sonunda tayt ve uzun bir tunikte karar kıldı. Saçlarını dağınık topuz yapacak, makyaj için de iki dakikadan fazla harcamayacaktı. Uzun zamandan beri ilk kez o kadınların kendi hakkında ne düşündüğünü umursamıyordu. Zaten bir LHK olarak son haftalarını yaşıyordu.

Dolaptan çıktığında Gavin'i yatakta otururken buldu. Bacaklarına dayadığı kollarındaki kasları zorlayan siyah bir tişört ve kot pantolon giymişti.

"Burada ne arıyorsun?"

Kocası kafasını kaldırdı. "Ne demek istedin? Az önce duştayken?"

Thea tüylü halının üstünde ilerleyip şifoniyere gitti. "Hiçbir şey. Oyun oynuyordum sadece."

"Tamam, peki. Sanırım canım kendime işkence yapmak istiyor ama yine de o geceden beri aklımdan çıkmayan bir soruyu sormam gerek. Yapıyor musun cidden?"

Thea onun ne demek istediğini anlayamamıştı. "Ne yapıyor muyum?"

"Yatakta işimiz b-b-bittiğinde kendine dokunuyor musun? Üstünden indiğimde gizlice banyoya gidip kendine zevk vermeye çalışıyor musun?"

"Şu anda gerçekten de mastürbasyon yapıp yapmadığımı mı soruyorsun?"

"Hayır. Benimle seks yaptıktan sonra yapıp yapmadığını soruyorum."

Thea çekmecelerden birini açarken yalan söylemeyi düşündü. Ama yine yapamadı. Yalan söyleyemeyecek, rol yapamayacak, her şey mükemmelmiş gibi davranamayacaktı. Bunların hiçbiri şimdiye dek işe yaramamıştı. Çekmeceden bir çift çorap alıp kocasına döndü. "Evet. Bazen yapıyorum."

Gavin'in yüzü hem asıldı hem de kıpkırmızı oldu.

"Madem cevabı bilmeyi istemiyordun neden sordun?"

"Bilmek istemem, cevabın canımı acıtmayacağı anlamına gelmez."

"Neden canını acıtsın ki? Herkes mastürbasyon yapar. Yoksa sen hiç yapmıyor musun?"

Gavin ayağa kalkıp ona doğru atıldı. "Kahretsin. Evet, yapıyorum. Şehir dışına her gittiğimde otel odamda yatıp seni düşünerek, eve dönüp gerçeğine kavuşmayı iple çekerek yapıyorum." Yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Ama hiçbir zaman gerçeğine kavuşmamışım aslında, değil mi Thea?"

Thea sanki bu sözler suratına tokat misali çarpmış gibi dikleşti. "Hani her şeyin *mükemmel* olduğu o günlere dönmeyi çok istiyordun?"

Kocasının suratı, Thea'nın duymak istemediği özür ifadesiyle yumuşadı. "Thea..."

"Odamdan çık git, Gavin."

ONUNCU BÖLÜM

Gavin birkaç dakika sonra mutfağa girdiğinde Thea'nın kendine bir anlık bakış bile atmadığını fark etti. Ama bunun için onu suçlayabilir miydi? O sözcükler ağzından çıkar çıkmaz kendini boğmak istemişti. Fakat küçük düşmüş hissetmişti ve bu his, onun şahsi kriptoniti gibi bir şeydi. Küçüklüğünden beri böyle olmuştu. Gururu söz konusu olunca canavarca şeyler söyleyebiliyordu. Ve kahretsin ki yatakta keyif veremediği karısının kalkıp kendi kendini tatmin ettiğini duymak, kırılgan egosunun başa çıkamayacağı kadar ağır bir şeydi. Bu yüzden de kendini tutamayıp patlamış ve kaydettiği azıcık ilerlemeyi de camdan dışarı fırlatıvermişti.

Ada tezgâhın başındaki Thea, akşama Del'in evine götürecekleri turtaları paketliyordu. Gavin'in az önce sarf ettiği çirkin sözler aralarındaki havada asılıydı sanki.

Gavin gergin sessizliği bozmak için güvenli bir soru sormakta karar kıldı. "Ava ile Amelia nerede?"

"Bodrumda Liv'le birlikte yoga yapıyorlar."

Gavin, kahve kokusu onu ocağın yanındaki tezgâha doğru çekince kendine bir fincan alıp doldurdu, içine de bir şeyler ekleyip

-kahveyi sade içenleri anlamıyordu- dönerek tezgâha yaslandı. Sessiz dakikalar ilerlemeye devam ediyordu. En sonunda fincanını bıraktı. "Özür dilerim."

Karısı başını kaldırmadı bile. "Niçin?"

Gavin onun yanına gitti ve yüzüne düşen saçlarını omzunun arkasına çekti. "Pislik gibi konuştum. Özür dilerim."

"Kendi gerçeklerini dillendirdiğin için asla özür dilememelisin." Thea bunu, ninesinin sözlerini aktarırken kullandığı tuhaf Güneyli ağzıyla söylemişti. Tanıştıklarından beri ninesinden öğrendiği bilgece sözler hiç tükenmemişti.

Thea ondan uzaklaşıp tezgâhtaki altı turtayı işaret etti. "Bunların arabaya gitmesi gerek." Gavin onun eline uzandı ama genç kadın elini geri çekti. "Bunu yapmanın manası yok, Gavin. Nasıl olsa her şey Noel'den sonra bitecek."

Bunları söyledikten sonra cevap beklemeden mutfaktan çıkıp gitti. Gavin de dirseklerini tezgâha yaslayıp başını avuçlarının arasına aldı.

"Misafir odasında zor bir gece mi geçirdin?"

Gavin ürkerek arkasına döndü. Liv birden orada belirivermişti. Dün gece geç saatlere kadar çalıştığı için ikisi daha yeni karşılaşıyorlardı. "Kızlar ne yapıyorlar?"

"Ellerine birer makas verdim, öyle koşuyorlar."

Gavin'in yüzünde korkunç bir ifade belirmiş olmalıydı ki kız hemen geri adım attı. "Tanrım, sakin ol. Köpekle birlikte televizyon izliyorlar. Ben de onlara portakal suyu almaya geldim."

Sonra kendinden pipetli iki bardağa meyve suyu doldurup Gavin'e soru sorar gibi bir bakış attıktan sonra kutuyu tekrar buzdolabına yerleştirdi. Tam gidiyordu ki Gavin onu durdurdu.

"Liv."

Baldızı ona döndü.

"Thea ile kızların yanında olduğun için teşekkür ederim. Onlara çok yardımcı olduğunu biliyorum."

Kız alaycı bir şekilde güldü. "Senin için yapmadım, pislik."

"Biliyorum. Yine de teşekkürler."

Liv gözlerini devirip bodruma yöneldi ama son anda durup tekrar ona döndü. "Gavin."

Gavin yine kafasını kaldırdı. Kız ona tehlikeli bir tebessüm attı. "Eğer ablamın canını bir kez daha yakarsan protein tozunun içine zehir katarım. Şükran Günün kutlu olsun!" dedi ve bodrum kapısından girip kayboldu.

Gavin sonraki birkaç dakikayı turtaları arabaya taşımakla geçirdi. Ardından anne babasının yakınmalarını dinleyip bir an önce kurtulmak için oturma odasına geçip onların ev telefonunu aradı. Cevap veren sesi duymayı hiç beklemiyordu.

"Bana borçlusun," diye tısladı erkek kardeşi Sebastian. Merhaba bile dememişti.

"Sen orada ne arıyorsun?"

"Senin yerini dolduruyorum. Annem, bu sene ailesinden hiçbirinin yanında olmayacağını söyleyip ağlayınca kendimi bavul toplarken buldum. Sabahın beşinden beri ayaktayım. Saat ikide hindiyi yiyebilelim diye erkenden fırına koyması gerekiyordu çünkü."

"Merak etme, ölmezsin. Telefonu babama versene," dedi Gavin burun kemiğini sıkarak.

"O duşta. Annemle konuş."

Gavin karşı gelmeye çalıştı çünkü mastürbasyon konuşması yaptıktan birkaç dakika sonra annesiyle konuşmak çok tuhaf gelecekti. Ama Sebastian çoktan telefonu ona vermişti.

"Merhaba hayatım! Şükran Günün kutlu olsun!" dedi annesi.

"Selam anne. Bu sene hindiniz ne kadar büyük?"

Bu aile içinde bir şakaydı çünkü annesi her sene, ihtiyaçları olandan üç kat daha büyük bir hindi alırdı. Ev ahalısının açlıktan ölmesi en büyük korkusuydu.

"Neredeyse sekiz kiloluk," dedi. "Kocaman bir şey."

Annesinin şu anki hali Gavin'in gözünde canlandı. Yalnızca bayramlarda kullandığı fırfırlı mutfak önlüğünü takmış, yemek pişirirken engel olmasın diye saçlarını topuz yapmış olmalıydı. Birazdan da muhtemelen buharlı pişiricideki elma şırasından kendine bir fincan dolduracak ve Noel şarkıları açacaktı. Çünkü Scott hanesinde Şükran Günü, Noel sezonunun resmi olarak başladığı gün sayılırdı.

"Keşke siz de burada olsaydınız," dedi kadın. "Seni ve kızları çok özledim. Tabii Thea'yı da. Son iki haftadır onu kaç kere aradım bilmiyorum. Ama sürekli sesli mesaja yönlendirildim. E-postamı almış mı acaba?"

"Hiç bilmiyorum."

"Eh, alsa da sana söylememiştir muhtemelen. Kızların bu sene Noel'de ne istediklerini sormuştum."

"Bana da sorabilirdin."

Annesi, *sen ne bilirsin*, der gibi püfledi.

"Kızlarımın ne hediye istediğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Tanrım. Sağ ol anne ya."

"Thea her şeyin nereden alınacağını, neyin nerede indirimde olduğunu gösteren renk kodlu bir liste hazırlamıştır bile."

Gavin kötü ruh haline rağmen gülümsedi. Evet, bu tam da Thea'nın yapacağı bir şeydi.

"Aa, belki de Noel'de buraya gelirsiniz!" dedi annesi. "Noel arifesini burada geçirirsiniz. Kızlar da çoraplarından ne çıkacak diye burada bakarlar. Ah, Gavin, ne kadar eğlenceli olur."

Gavin'in kalbinde bir sızı belirdi. Gerçekten de eğlenceli olurdu ama Thea bunu asla kabul etmezdi. Thea'dan bahsetmişken... Şu anda merdivende durmuş, ona bakıyordu.

"Hey, Thea burada. E-postayı almış mı diye kendine sormak ister misin?" Telefonu karısına uzattı. "Annem."

Thea ona yangın bile söndürebilecek kadar soğuk bir bakış attı ama yine de derin bir nefes alıp en tatlı ses tonunu kullanarak, "Selam Susan," dedi. "Şükran Günün kutlu olsun."

Karısının annesiyle konuşmasını dinlerken Gavin'in kalbindeki sızı arttı. Anne babası, Thea'ya bayılır, her zaman istedikleri kız evladına onun sayesinde sahip olduklarını söyler ve Sebastian'ın da ağabeyininki kadar mükemmel bir eş bulmak için çok uğraşması gerekeceği konusunda şaka yaparlardı.

Thea'yla aralarında sorunlar olduğundan ailesine henüz bahsetmemesinin en büyük sebebi buydu. Duysalar yıkılırlardı. Tabii bu tek sebep değildi. Anne babası mükemmel bir evliliğe sahipti ve Gavin'in kendilerini örnek alarak yaşamadığını öğrenmek onları hayal kırıklığına uğratırdı.

Thea konuşmasını bitirip telefonu kapattı ve Gavin'e verdi. "Onlara söylemelisin, Gavin."

"Neyi?" dedi Gavin, aralarındaki bu şeyin geçici olduğunu ona sürekli hatırlatmasından dolayı acı bir sesle. "Bana Noel'e kadar süre verdin. O zamana dek bir şey söylemeye lüzum yok."

Del ile Nessa, Müzik Şehri'nin zenginleri ve ünlülerine ev sahipliği yapan, malikânelerle dolu bir mahallede yaşıyorlardı. Bayram trafiği çok sıkışık olmadığı için otuz kilometrelik yolu sadece yarım saatte gitmişlerdi. Eğer kızlar olmasaydı yol boyunca kimse konuşmayacaktı.

"Anne, orada yüzebilir miyiz?" diye sordu Ava birden.

Del'in evinin içinde bir havuz vardı ve akşam yemeğinden sonra erkeklerin, çocukları yüzmeye götürmesi gelenek haline gelmişti. Thea koltuğunda dönüp arkaya baktı. "Mayolarınızı aldım."

Kızlar sevinçle bağırdılar. En azından onlar bu akşam eğlenebileceklerdi.

Gavin aracını evin önündeki kaldırıma çektiğinde Thea'nın göğsü sıkıştı. Normalde mükemmel LHK tebessümünü takınır ve daha şimdiden akşamın tadını çıkarıyormuş gibi rol yapmaya başlardı.

Tabii bu yıl öyle bir şey olmayacaktı. Gavin'le birlikte kızların emniyet kemerlerini çözüp onları eve koşmaları için bıraktılar. Tam ön verandaya ulaştıklarında kapı açıldı ve Del'in karısı Nessa, her zamanki göz alıcılığıyla dışarı adım attı. Siyah renkli, İspanyol paça pantolon ve deve tüyü renginde, dar, boğazlı bir kazak giymişti. Sadece o ve Liv gibi uzun insanların hiç çaba göstermeden şık görünmesini sağlayacak bir kombindi bu. Nessa, bacaklarına sarılan kızları kucakladı, ardından kafasını kaldırıp el salladı.

Thea da ona el sallayıp bagajdaki turtalardan birini almak için eğildi. Gavin bir turta alıp onun peşinden kaldırımda ilerlerken Nessa, kızları içeri gönderip turtayı Gavin'den aldı.

"Ben Thea'ya yardımcı olurum. Sen arka tarafa git de Del'in intihar etmesini engelle."

"Ne yapıyor?" diye sordu Gavin.

"Ahmak adam, bu sene bir hindi kızartıcısı satın almaya karar vermiş."

"Ah, kahretsin." Gavin koşarak arka tarafa doğru gitti.

Nessa, Thea'ya döndü. "Gelebilmenize sevindim," dedi kafasıyla içeri girmesini işaret ederken. "Del bu sene Gavin'in ailesini ziyarete gitme ihtimaliniz olduğunu söylemişti. Siz olmasanız akşamın tadı olmazdı."

Ne diyeceğini bilemeyen Thea, yorum yapmadan Nessa'nın peşinden bembeyaz ve pırıl pırıl parlayan, devasa mutfağa gitti.

Fırındaki hindinin muhteşem aroması, buharlı pişiricideki baharatlı şıranın kokusuna karışmıştı. Adaçayı ve sarımsak kokusu Thea'nın ağzını sulandırdı. Tıpkı ninesinin evi gibi kokuyordu içerisi. Liv'le birlikte ninesinin evinde geçirdikleri üç Şükran Günü, hayatındaki en güzel günlerdi.

İkizler, Del ile Nessa'nın kızı Jo-Jo'nun peşinden merdivene doğru koştular. "Jo-Jo siz geleceksiniz diye bütün gün heyecandan yerinde duramadı," dedi Nessa bir kahkaha atarak. Kızlara çarpmaması için elindeki turtayı havaya kaldırdı, sonra dramatik bir iç çekişle tezgâha koydu. "Beni daha güneş doğmadan kaldırıp ne zaman geleceğinizi sormaya başladı."

Thea da güldü. "Bizimkiler de çok heyecanlıydı."

Dürüst olmak gerekirse sadece Nessa'nın ailesiyle birlikte olacak olsalar hiçbir şeyi sorun etmezdi. İçten, nazik ve komik bir kadın olan Nessa, LHK kadınları arasından arkadaş olarak görebileceği tek kişiydi. Del ile Gavin de çok yakın arkadaşlardı ve ikizler, Jo-Jo'yla oynamaya bayılıyorlardı. Bu akşam güzel geçebilirdi aslında. Ama geçmeyecekti. Çünkü kısa süre sonra köpekbalıkları üzerine hücum edeceklerdi.

Nessa diğer turtayı da ondan alıp tezgâha koyarken Thea, kadının gözlerinin kısılmasına bakarak hangi konuyu açacağını anında anladı.

"Eee..." dedi Nessa, ona doğru eğilerek. "Umarım sormamı mazur görürsün ama Del, Gavin'in evden ayrıldığını söyledi. Aranız iyi mi?"

"Harika," dedi Thea otomatik olarak. Bir dakika. Hayır. Artık bunu yapmıyordu, değil mi? Sırtını dikleştirdi. "Aslında o kadar da harika değil. Dün gece eve döndü ama geldiği andan beri tartışıp duruyoruz."

"Del geçen hafta Gavin'le görüşmüş. Onu hiç bu kadar sarsılmış görmediğini söylüyor."

Thea içten içe köpürdü. *Gavin* mi sarsılmıştı? "Ben de zil takıp oynamıyorum."

"Tabii ki, haklısın," dedi Nessa hemen. "Ben sadece... hissettiklerini anlayabiliyorum. Bizim bu adamlar kendilerini ifade etme konusunda iyi değiller. Biraz zaman vermek gerekiyor."

Thea onu sıkıştırmak istedi. Nessa ciddi karı-koca problemlerini nereden bilecekti ki? Del'le mükemmel bir evliliğe sahipti. Ama tam konuşacakken ön kapı tıklatıldı. Ardından da zile sabırsızca basıldı. Nessa bir küfür savurup gözlerini devirdi. "Tanrım bana güç ver. Del bu adamı neden davet etti hiç bilmiyorum."

"Kimi?"

"Vay vay. Bu hanım, Bayan Thea Scott olmalı."

Arkasına dönen Thea, beyaz renkli, dapdar bir tişörtle sarılmış etkileyici bir çift göğüs kasıyla karşı karşıya geldi. Başını kaldırdığında gördüğü gülümseme öyle büyüleyiciydi ki gözleri bir anlığına kör olurken dudaklarından minicik bir inleme yükseldi. Muhteşem siyah saçlara, muzip bakışlı kahverengi gözlere ve camı bile kesebilecek kadar keskin hatlı bir çeneye sahip genç adam göz kırptığında melekler şarkı söylemeye başladı sanki.

"Braden Mack," dedi adam, Thea'nın elini dudaklarına doğru götürürken. "Sonunda seninle tanışmak benim için bir zevk."

O dudaklar parmaklarının eklem yerlerine değdiğinde Thea'nın ağzı kupkuru oldu.

"Ben... Benim kim olduğumu nereden biliyorsunuz?"

"Kocanı tanıyorum. Fakat görünüşe göre yeterince samimi olamamışız çünkü senin ne kadar güzel olduğundan bana hiç bahsetmedi."

Thea cevap vermek istedi ama ağzından yine sadece küçük bir inleme çıktı.

Nessa boğazını temizledi. "Mack, cazibeni konuşturman için saat daha çok erken. Neden arka tarafa gidip erkeklere yardımcı olmuyorsun?"

Braden başparmağıyla Thea'nın bileğini okşuyordu. "Kadınlar hakkında tavsiyeye mi ihtiyaçları var?"

"Hayır, hindi kızartmaya çalışıyorlar."

Genç adam rol kesmeyi de Thea'nın elini okşamayı da bıraktı ve "Ah, kahretsin," diye söylenerek arka kapıya doğru koştu.

Thea ürperip güçlükle yutkundu. "Vay canına. Az önce tahrik tanrısıyla tanıştım galiba."

"Aman bunu ona söyleme. Egosunu daha fazla şişirmeye gerek yok."

Sonra ikisi, genç adamın ilerlemesini izlemek için cam kapılara gittiler. Thea tam dudaklarını yalıyordu ki gözleri, Gavin'in şüphe götürmez bir kıskançlıkla bakan gözleriyle buluştu. "Of, kahretsin."

"Bu adamı geberteceğim."

Gavin cam kapıların diğer tarafına bakıp da Mack'in, karısının elini öptüğünü gördüğünde gözlerinin öfkeyle kardığını hissetti. Zaten son yirmi dört saatte yaşadıklarından ötürü hisleri karmakarışık haldeydi. Şimdi de pislik herif sanki hiçbir şey yapmamış gibi sallanarak onlara doğru geliyordu.

"Sadece seni sinirlendirmek için yapıyor," dedi Del. "Bizim eşlerimize de asılır böyle."

"Siz de hiçbir şey demiyor musunuz?"

"Kötü bir niyeti yok ki."

Kıskançlık, damarlarında dolaşırken Gavin'in elleri yumruk halini almıştı. Bu çocukça ve mantıksız bir şeydi ama şu anda Thea'yla aralarında Braden Lanet Mack gibi birine yer yoktu. Zaten hayatı boyunca böyle tatlı dilli ve kendini beğenmiş çapkınlarla uğraşıp durmuştu. Şu anda da aynı şeyi yapamayacak, karısı için onunla yarışamayacaktı.

Kahretsin. Bunu düşünmek bile kendini ezik gibi hissetmesine yol açmıştı. Lisede değillerdi, Tanrı aşkına. Thea, mezuniyet balosuna birlikte gitmek istediği kız değil, nikâhlı karısıydı. Fakat son günlerde hayatında mantığa yer yok gibiydi sanki. Mesela sabahki mastürbasyon konuşması... Mantıksız değil de neydi?

"Sizi mankafalar, şimdi evi yakacaksınız," dedi Mack gülerek onlara doğru gelirken. Sonra parmağını Gavin'e doğrulttu. "Hey, Scott. Karının bu kadar seksi olduğunu neden bana söylemedin? Böyle yanıp tutuşmana şaşmamalı."

Gavin ne yaptığının farkına bile varmadan yumruğunu sallayıp Mack'in gözünün hemen altına denk getirdi. Adam hazırlıksız yakalandığı için arkaya doğru sendeledi. Elini yanağına götürürken gözlerinde incinmiş bakışlar vardı.

"Ne oluyor be?" Mack elini çekip kan var mı diye parmaklarına baktı. "Bu ne içindi şimdi?"

"Bilmem. Toksik erkekliğim, karıma sarkmandan hoşlanmadı sanırım."

"Dalga mı geçiyorsun? Ben herkesin karısına asılırım. Özelliğim bu. Böyle bir şey için yumruk atmana gerek yoktu."

Gavin öne doğru bir adım atınca Del kolunu onun gövdesine sardı. "Sakin ol, Creed."

Cam kapılar kayarak açıldı ve Nessa ile Thea, şoke olmuş halde dışarı çıktılar. Karısının gözlerindeki uğursuz bakışlara bakılırsa Gavin boka batmıştı. Yine.

"Ne oluyor?" diye sordu genç kadın.

"Hiçbir şey," diye homurdandı Gavin, elini sallayarak. Kahrolası, elini fena acıtmıştı. Basmakalıp inanışın aksine profesyonel atletler devamlı yumruklarını kullanmazlardı. Gavin kariyeri boyunca sadece bir kez maçta kavgaya karışmış ve hakemler müdahale etmeden önce sadece bir kişinin şapkasını düşürebilmişti.

Thea, Mack'e baktı. "Sen iyi misin?"

"*Onun* için mi endişeleniyorsun?"

"Yumruğu yiyen o çünkü!"

Mack yarım bir gülümsemeyle anın tadını çıkardı. "Benim için endişelenme, hayatım. Pek çok kadının kocasından böyle tepkiler almaya alışkınım."

Gavin boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı.

Thea ona dik dik baktı. "İçeri gel. Hemen."

Bacakları adeta birer kuru dala dönüşmüş olan Gavin, hışımla içeri giden karısının peşinden mutfaktan geçti ve Del'in çalışma odasına girdi. Thea kapıyı çarparak kapatıp ona döndü.

Gavin'in başı büyük beladaydı. "Bebeğim..."

"Şu anda beni *bebeğimle*, canımla cicimle kandırmaya çalışırsan Tanrı'ya yemin olsun ki anlaşmayı falan unutursun."

Gavin ağzını kapattı. *Anlaşma* kelimesi, ağzında ekşi bir tat oluşmasına neden oluyordu. Güzelim evliliği şimdi bir anlaşmadan ibaretti resmen.

"Senin sorunun ne, Gavin? Aklını yitirmiş gibi davranıyorsun! Beni bu şekilde mi tekrar kazanmayı planlıyorsun?"

"Üzgünüm..."

"Ya kızlar ona vurduğunu görseydi? Bu onları ne kadar korkuturdu, biliyor musun?"

Hayır. Bunu hiç düşünmemişti. Ama karısı haklıydı. Aklını yitirmiş gibi davrandığı doğruydu. *Adi, soysuz bir budala gibi,* dedi kafasının içinden bir ses. Harika. Lord Özlü Söz artık tavsiye vermek yerine hakaret ediyordu demek.

"Bir ay benimle küs kaldıktan sonra yeniden hayatıma girmeye karar verip, adamın birine sadece elimi öptü diye saldırmak da neyin nesi?" diye köpürdü Thea. "Cidden bana güvenin bu kadar az mı?"

"Sana güveniyorum, Thea. Ona güvenmiyorum."

"Of, bu öyle küçümseyici bir ifade ki!" Thea elini dramatik bir tavırla alnına götürüp Güneyli Güzeli ağzıyla konuşmaya başladı: "Tanrım, böylesine güçlü kuvvetli adamların etrafında kendine mukayyet olmayı beceremeyecek, kırılgan, narin bir kızcağızım ben. Namusumu sen korur musun kocacığım?" Sert bakışlarını ona dikti. "Eğer beni terk etmiş olmasaydın bu küçük kıskançlık hareketinden biraz etkilenebilirdim belki."

"Beni sen kovdun, Thea." Niye herkes bu kısmı atlıyordu?

Belki de onu çok daha öncesinde terk ettiğin içindir, seni yüreksiz serseri.

Thea başını iki yana sallayarak kapıya yöneldi.

"Thea, bekle," dedi Gavin ona koşarak. "Özür dilerim. Haklısın. Tam bir pislik gibi davrandım."

Karısı kendini toplamak için derin bir nefes alıp dışarı çıkarak onu Lord Kötü Zamanlama'nın sesiyle baş başa bıraktı. Soysuz budala mı? Cidden mi?

Gavin sonunda çalışma odasından çıktığında koridorda kendini bekleyen bir dizi ciddi suratla karşı karşıya geldi. Görünüşe göre onlar odadayken partiye yeni konuklar gelmişti. Ve yine görünüşe göre, hiçbiri onu gördüğüne memnun değildi.

Del, Yan ve Malcolm, onu futbol maçı izlerken yakalamış gibi dik dik bakıyorlardı. Oldukça öfkeli görünen Del, başıyla bodruma inen merdivenleri işaret etti. "Aşağı. Hemen."

"Gidip Thea'yı bulmam lazım."

"O kızlarla birlikte. Hadi yürü."

Gavin teslim olmuş gibi iç geçirerek erkeklerin peşinden bodrum katına indi. Köşeyi döndüğünde Mack'in koltukta oturduğunu gördü. Yanağına buz koymuştu.

"Hayır," dedi Gavin arkasını dönerek. "Asla olmaz. Onunla konuşmayacağım."

Del kolunu sıkıca tuttu. "Mack sana bir şey söylemek istiyor."

"Karın yakıyor adamım."

Gavin hırladı. Del, Mack'in ensesine bir şaplak indirdi.

"Şaka yapıyorum ya," dedi diğer adam. "Yani, seksi olması konusunda değil tabii. Karın cidden çok seksi."

"Siktir. Seni gerçekten geberteceğim."

Mack ayağa kalktı. "Karınla aranda, olmaması gereken bir sorun çıkardığım için üzgünüm. Ama doğal bir karizmaya sahibim, ne yapabilirim?"

"Lanet olsun, Mack," diye yakındı Del.

Mack, başını yere eğdi. "Özür dilerim."

"İşte," dedi Del, iki arkadaşına bakarak. "Oldu, değil mi? Hepimiz yine arkadaşız."

"Ben onunla hiç arkadaş olmadım," dedi Gavin.

"Sakin ol, dostum. Elmana bir daha dokunmam."

"Otur hadi, Gavin," dedi Malcolm, koltuğu göstererek. Gavin gidip oturdu ve kendini azarlanmaya hazırladı. Tabii bunu hak etmişti.

"Yukarıda ne oldu?" diye sordu Del.

"Eh, Del, karımla aramızda bazı sorunlar olduğunu belki duymuşsundur."

"Thea'nın çalışma odasından çıkarken takındığı yüz ifadesine bakılırsa çuvallamışsın," dedi Yan.

Gavin kendini minderlere bırakıp somurtarak tavana baktı.

"Daha bir gün oldu," diye kükredi Del. "Nasıl bu kadar çabuk boka batabilirsin?"

Mack alaycı bir şekilde güldü. "Sen onunla tanıştın mı acaba?"

"Gelişmeleri aktar bakalım," dedi Malcolm sakince.

"Sanırım deliriyorum. Kafamda neyi yapıp neyi yapmayacağımı söyleyen İngiliz aksanlı bir ses var sürekli."

"Bu hepimize oldu," dedi Mack.

Gavin onun dalga geçip geçmediğini görmek için kafasını kaldırınca ciddi yüz ifadesini gördü. "Sen de mi aynı sesi duyuyorsun?"

"O ses senin bilinçaltına ait," dedi Malcolm. "Bu süreçte hepimiz beynimizde yaşayan ve normalde görmezden geleceğimiz gerçekleri dillendiren bir İngiliz soylusuyla mücadele etmek zorunda kaldık."

Belki de onu çok daha öncesinde terk ettiğin içindir, seni yüreksiz serseri. "Yani onu dinlemeli miyim?"

"İnsanları öldürmeni söylemediği sürece evet," dedi Del.

Gavin, Mack'e yumruk attığı için suçu Lord Dar Pantolon'a atmayı düşündü. Ama bu kesinlikle kendi suçuydu. Bu sabah karısına mastürbasyon yapıp yapmadığını sorması da öyle.

Öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayadı ve başını avuçlarının arasına aldı. "Aramızdaki bu şeyin sadece Noel'e kadar süreceğini söyleyip duruyor. Bana bir şans vereceğini hiç sanmıyorum açıkçası."

"Bak dostum." Del, onu otel odasında sarhoş ve ümitsizliğe kapılmış halde buldukları gece yaptığı gibi karşısına oturdu. "Aranızın bozulmasına neden olan şeyin ne olduğunu söyleyebilirsen sana gerçekten daha çok yardımcı olabiliriz."

Gavin ayağa kalktı. "Öyle bir şey olmayacak."

"Tamam," dedi Malcolm. "Ama şunu unutma. Bu plandaki amaç kur yapmak, onu baştan çıkarmaya çalışmak değil."

"İkisinin farkı ne ki?"

Mack burnundan alaycı bir nefes verdi. "Yok artık. Senin evlenebilmiş olman bile bir mucize."

Gavin ona ortaparmağını gösterdi.

"Fark şu," dedi Malcolm. "Onu ne kadar arzuladığını kanıtlamaya çalışmaktansa onun *seni* istemesini sağlayacaksın."

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Cehennem. Sonraki iki saati tanımlaması gerekirse Thea kesinlikle bu kelimeyi kullanırdı. Çalışma odasından kaçtıktan sonra Nessa'nın yemekleri hazırlamasına yardım etmiş ve diğer kadınların, şarap kadehlerinin arkasından fısıldamalarını duymazdan gelmişti.

Ayrıldıklarını duydum.

Adam, Braden Macke yumruk atmış!

Gavin cidden evden ayrılmış mı?

Fakat tam Thea akşamın daha da berbatlaşamayacağını düşünürken tiz bir kadın sesi diğer tüm sesleri bastırdı.

"Selamlar! Millet, neredesiniz?"

Thea kendini hazırlayıp içten içe dualar etti. *Tanrım, bu akşam bu kadını döve döve öldürmemek için bana sükûnet ver.*

"Mutfaktayız," diye seslendi Nessa.

Eski model, profesyonel LHK ve tüm uyumsuzların başdüşmanı Rachel Tamborn, stilettolarını yere tık tık vurarak ve etrafına pahalı parfüm kokusu saçarak mutfağa geldi. Saçları pırıl pırıl, makyajı mükemmeldi. Ten rengi elbisesi koca bir bandaja

benziyordu ama onun üstünde harika görünüyordu. Kocası Jake Tambort da kadının hemen arkasından içeri girdi.

Rachel, Nessa'yı havadan öpücüklerle selamladı. "Bizi davet ettiğin için çok teşekkürler," diye şakıdı. "Bu sene ikimizin ailesiyle de uğraşacak halim yoktu. Aşçımıza da izin vermiştim. Siz olmasaydınız zavallı Jake'ciğim aç kalacaktı."

"Rica ederim," dedi Nessa nazikçe. "Ne kadar kalabalık olursak o kadar eğlenceli bir akşam olur."

Rachel geri çekilip sanki daha önce hiç mutfak görmemiş gibi etrafına bakınırken Thea'yı fark etti ve gözlerini kocaman açtı. Parlak dudakları da aralanmıştı. Thea yırtıcı hayvanlarınki gibi köpek dişleri görmeyi bekledi ama kadın birden diğerlerinin de onu görebildiğini hatırlamış olacaktı ki kollarını iki yana açtı. "Aman Tanrım! Selam Thea!"

Topuklarını tıkırdatarak yanına gelip onu boa yılanı gibi sardı. "Burada olduğun için çooook mutluyum," dedi geri çekilirken. "Seni özlemiştim!"

"Beni özlemiş miydin?"

"Eh, yani, son maçta yoktun..."

Ah, şimdiden taşlar gelmeye başlamıştı.

"... ve son öğle yemeği toplantımızı kaçırdın..."

"Davet edilmemiştim ki."

"Ayrıca diğer şeyler de söz konusuyken bu akşam seni burada görmeyi beklemiyordum doğrusu."

Vay canına. Üstü kapalı laflar etmeyi ne de iyi biliyordu bu kadın. Thea kendine engel olamadı. Fevri Thea'nın dizginleri ele almasına izin verdi. "Neden burada olmayacaktım ki?"

Rachel'ın gülümsemesinden bal damlıyordu. "Ah. Yani, şey, biliyorsun..."

Thea sırtını dikleştirdi. "Hayır, ne demek istediğini bilmiyorum." Kaşlarını kaldırıp ona meydan okurcasına baktı.

Rachel en sonunda ellerini önünde birleştirdi. "Eee, Gavin'le tekrar bir araya geldiniz mi?"

İşte, Thea'nın beklediği an gelmişti. "Bu seni hiç ilgilendirmez Rachel," dedi kısık sesle.

Rachel birisinin kendine kafa tutmasına çok şaşırmış gibi gözlerini açtı. Jake hemen boğazını temizleyip karısının yanına geçti. "Seni görmek güzel, Thea," dedi, karşısındakine acıyan insanların yaptığı gibi onu fazla sıkmadan kucaklayarak. "Her zamanki gibi çok güzelsin."

Rachel'ın dişleri sıkılmaktan kırılmış olabilirdi. "Gerçekten de her zaman güzel görünüyorsun," dedi, gözlerini küçümseyici bir ifadeyle onun kıyafetinde gezdirerek. "Bu tarzı yeni seçtin sanırım. Bazen rahatlık şıklığın önüne geçiyor, değil mi?"

"Kesinlikle. Tıpkı kalitenin güzelliğin önüne geçtiği gibi."

Jake yüzünü buruşturdu. "Gavin ile Del neredeler?"

Thea arka kapıyı işaret etti. "Arka tarafta hindi kızartıyorlar."

"Bu kulağa hiç doğru gelmiyor." Jake yanlarından ayrıldı.

Rachel ise ellerini önünde birleştirip yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. Thea neredeyse gülecekti çünkü bunun sahte bir tebessüm olduğunu çok iyi biliyordu. Karşındaki insanın kendini daha iyi hissetmesi için değil, tam aksine, daha da kötü hissetmesi için takınılan sahte tebessümlerdendi. Rachel da şu anda rol yapıyormuş gibi *rol yapıyordu.*

Bu kadın her zaman böyleydi. Her zaman. Dostane görünümünün altında hep çirkin bir rekabet hırsı yatardı. Thea bunu, kocasının takım arkadaşlarının eşleri ve kız arkadaşlarıyla ilk tanıştığı günden beri biliyordu. O gün masumca onlara ne iş yaptıklarını sormuştu. Tuhaf bir andı. Sanki biri elindeki iğneyi bir plağa sürtüyormuş gibi.

"*Bunu* yapıyoruz," demişti Rachel.

Sanki bu her şeyi açıklıyordu.

Thea da zamanla anlamıştı.

Pek çoğu için bir beyzbolcunun eşi veya kız arkadaşı olmak gerçek bir meslek gibiydi. Evet, bazıları kocalarının kariyerinin gerektirdiklerini yapmanın yanı sıra bir de çocuk yetiştirmeye çalıştıkları için tam zamanlı iş sahibi gibiydiler.

Fakat diğerleri için bu bir kimlikti. Tıpkı eski zamanlarda sosyeteye takdim edilmeye hazırlanan kızlar gibi kendilerini bunun için hazırlıyorlardı. Sonra da sanki güzel insanların kaderinde birlikte olmak varmış gibi, sanki hayatın doğal işleyişi buymuş gibi zengin ve yakışıklı sevgilileriyle caka satıyorlardı.

Bir de Thea vardı. Oyunun kurallarını anlamakta güçlük çeken, sadece hamile kaldığı için bir beyzbol oyuncusuyla evlenen, kendilerinin gösterdiği çabayı göstermeden bu seçkin kulübe katılabilmiş olan aykırı tipti o. Gavin'in az bir maaşla ikinci ligde oynadığı yıllarda bu hayatın zorluklarına onunla göğüs germek zorunda kalmamıştı.

Ve Rachel bu yüzden ondan nefret ediyordu.

Thea eskiden bunu hiç umursamıyormuş gibi rol yapardı ama aslında umursuyordu. Çünkü aykırı tip olarak görülmek yalnızlık getiriyordu.

Ama yakında tüm bu kin ve düşmanlıktan kurtulacaktı. Nessa'ya yardım etmeye devam ederken diğerlerinin fısıltılarını duymazdan gelmesine yardımcı olan da bu düşünceydi.

Nessa, sonunda yemek hazır olunca kızarmış hindiyi getirmeleri için erkeklere seslendi. Thea da bu sırada gerekli şeyleri masaya götürdü.

Gavin geldiğinde çocukların masasında birlikte ikizlerin tabaklarını hazırladılar, sonra da yemek odasına dönüp yetişkinlere katıldılar. Thea, Nessa'nın yanına oturdu çünkü bir müttefike ihtiyacı vardı. Ama ne yazık ki Rachel tam karşısına denk gelmişti.

Yirmi dakika sonra Del uzun masanın başındaki yerinde ayağa kalktı. "Herkes çenesini kapasın."

Masadakiler muhabbeti keserek, bir eliyle birasını, diğer eliyle karısının parmaklarını tutan Del'e döndüler.

"Bu akşam Şükran Günü'nü kutlamak için yanımızda olduğunuzdan dolayı Nessa da ben de size teşekkür ediyoruz. Bazılarınızı burada ağırlamaktan çok memnunuz. Bazılarınıza ise katlanmak zorundayız işte."

Herkes güldü ama Thea, bu cümlede bir doğruluk payı olduğundan şüpheleniyordu. Dönüp Rachel'a bir tebessüm attı. Kadın da ona gülümsedi. Thea, bu gülücüğün kenarından kan damladığına yemin edebilirdi.

"Burada dikilip minnettarlıkla alakalı uzun bir konuşma yapabilirim ama hiç canım istemiyor," diye devam etti Del. "Çünkü Nessa ile bir duyuru yapmak istiyoruz. İki aydır sessiz kalmaya çalıştığımız bir konu var."

Nessa ayağa kalkıp kollarını iki yana açtı. "Hamileyim!"

Masada bir anlık duraksama oldu, sonra bunu coşkulu bağırışlar ve alkışlamalar takip etti. Gavin kalkıp arkadaşının elini sıktı. "Bu harika bir haber, Del. Tebrikler."

Birkaç dakika sonra Nessa yerine oturduğunda Thea dönüp onu kucakladı. "Sizin adınıza çok mutlu oldum."

Nessa küçük bir kahkaha attı. "Sana söylemek için sabırsızlanıyordum ama daha önce iki kez düşük yaptığım için önce emin olmak istedik."

Thea onun elini tutup sıktı. "Çok üzüldüm. Hiç bilmiyordum."

"Seni de üzmek istemedim açıkçası. Çünkü Gavin'le aranızda neler olup bittiğini bilmiyordum. Siz sorunlarla boğuşurken böyle bir şeyi gözünüze sokmak yanlış geldi."

Thea'nın dayanamayacağını düşünerek ona güzel haberler vermekten kaçınmaları çok daha kötüydü aslında. Kafasını kaldırıp da Rachel'ın her şeyi duyduğunu fark etmek ise en kötüsüydü.

Rachel hemen hücuma geçti. "Thea, Gavin'le aranızda neler oluyor? Yakında sizin cepheden de iyi haberler alacak mıyız?"

"Lisans derecemi almam hakkında iyi haberlerim var aslında." Thea gülümsedi.

"Ah, sen üniversiteyi bitirmemiş miydin?"

"Henüz değil."

"Neden ki?"

Jake kolunu karısının sandalyesinin arkasına attı. Parmakları omzunda minik delikler açmaya çalışıyordu sanki.

"Hamile kaldığım için üniversiteyi bırakmak zorunda kaldığımı biliyorsundur eminim."

"Aa, doğru, biliyordum. Gavin'le çıkmaya başladıktan kısa süre sonra hamile kalmıştın, değil mi? Tam da o sıralarda Gavin birinci lige transfer olmuştu. Senin için mükemmel zamanlama."

Thea, Gavin'in elinin masanın altından uzanıp bacağına dokunduğunu hissetti.

"İlişkimizin tarih ve detaylarını listelediğin için teşekkürler, Rachel. Acaba Wikipedia sayfamızı da sen yazar mısın?"

Gavin'in parmakları Thea'nın dizine batarken Rachel'ın ağzı yine bir karış açık kaldı.

"Sen hangi üniversitede okumuştun bu arada?" diye sordu Thea.

Masanın yarısı ikisinin konuşmalarına kulak kabartırken diğer yarısı sanki dünyanın sonu gelmiş gibi yemek yemeye devam ediyordu.

"Ole Miss'te hukuk hazırlık okudum."

"Ah, hukuk fakültesine gitmedin mi?"

Rachel ışıltılı gülümsemesini kocasına yöneltti. "Gitmedim. Jake'in kariyeri için memnuniyetle okulumdan vazgeçtim."

Jake gözlerini tabağındaki dolma içine dikmişti.

"Ama avukat olmayı isterdin, değil mi?" diye baskı yaptı Thea. Fevri tarafı onu resmen kukla gibi oynatıyordu yine.

Gavin dizini sıktı ama Thea onun elini itti.

Rachel üstüne başına biraz çekidüzen verdikten sonra, "Hayır, istemezdim," dedi. "Hepimiz kocalarımızı desteklemek için fedakârlık yaparız. Çoğumuz için dert değildir bu."

Thea öfkeden gözünün döndüğünü hissetti. Rachel, onun Gavin için nasıl fedakârlıklar yaptığını bilmiyordu tabii. Tam bunu dile getirecekti ki Yan'ın karısı Soledad Feliciano araya girdi.

"Bu arada Thea," dedi, kuduz bir köpekle konuşur gibi gergin bir tonla. "Sanatla ilgilendiğin için belki bize bir konuda yardım edebilirsin diye düşündüm. Hayır için düzenlediğimiz softbol etkinliğine yeni logo tasarlamak istiyoruz."

Softbol etkinliği de bir başka LHK geleneğiydi. Her yaz, Legends hanımları ve kız arkadaşları ile Nashville hokey takımı oyuncularının hanımları ve kız arkadaşları, yoksul çocuklara okul yardımı yapabilmek adına softbol maçı yapıyordu. Ve buna, LHK üyelerine karşı NAHOŞ ekibi diyorlardı. Ha ha, ne kadar da komik. Bu takma adı koyarken "Nashville hokey"den esinlendiklerini söyleseler de insanların bunda bir sorun görmemesi gerçekten çok şaşırtıcıydı. Belki de artık yeni takma adlar bulmaları için birinin onları ikna etmesinin vakti gelmişti.

"Yeni bir logomuz olacağını bilmiyordum," dedi.

"Son toplantımızda karar verildi." Rachel gülümsedi.

Yani Thea'nın davet edilmediği toplantı.

"Seve seve yardım ederim," dedi Thea sonunda. "Tabii *eğer* LHK teriminden kurtulabilirsek."

Şarabını yudumlamakta olan Rachel kadehine doğru öksürdü. Birinin çatalı tabağına düştü. Başka biri bir küfür savurdu.

"Bunu ne diye yapalım ki?" dedi Rachel, göğüs dekoltesine sıçrayan şarap damlalarını silerken.

"Hadi ama," dedi Thea. "Hanımları ve kız arkadaşları çok sınırlı bir ifade. Ya bir gün bir kadın, birinci lige çıkarsa? O zaman erkek arkadaşına ne diyeceğiz?"

"Bunu başarabilecek kadar iyi oynayan bir kadın oyuncu olduğundan şüpheliyim. Yani bu konuda endişelenmemize gerek yok," dedi Rachel.

"Peki eşcinsel oyuncular ne olacak? LHK, tamamıyla heteronormatif bir terim. Daha kapsamlı bir şey seçsek?"

"Önerin nedir?" diye sordu Rachel.

"Legends Eşleri olabilir."

Rachel bir süre duraksadı, sonra, "O zaman bu bizi LEŞ'ler yapar."

"Aynen öyle." Thea kalkıp tabağını aldı. "Neyse, ben gidip çocuklara bakacağım. Bir şey isteyen var mı?"

Sessizliğe bürünen yemek odasından çıkıp gitti. Birkaç saniye sonra Gavin peşinden geldi. "Bu da neydi böyle?"

"Bu," dedi Thea, tabağını bırakırken. "Seninle evlendiğimden beri Rachel ve arkadaşlarının bana çektirdiği şeylerin bir örneğiydi. Bu sefer değişiklik olsun diye ona kafa tutmaya karar verdim."

"Sana *hep* böyle mi davranıyor?"

Thea burnundan alaycı bir nefes verdi. "Evet. İlk günden beri."

Gavin gözlerini kıstı. "Bana neden söylemedin?"

"Sen neden anlamadın?"

Genç adam başını iki yana sallayarak bir şey demek için ağzını açtı ama sonra söylememeye karar vermiş gibi yutkundu.

"Merak etme," dedi Thea sertçe. "Zaten kısa süre sonra bu sorundan kurtulacağım."

Ardından topuklarının üstünde dönüp uzaklaşarak onu arkasında bıraktı. Ve günün geri kalanında kocasının kendini yalnız yakalama çabalarından kaçınarak zamanını çocuklarla geçirdi.

Ava akşam altı gibi karnının ağrıdığından yakınmaya başlayınca Gavin arkadaşlarından izin istedi ve kızları giydirmeye koyuldu. Kalan yemeklerin bir kısmını plastik kaplara koymuş olan Nessa, Thea'yla birlikte arabaya kadar geldi.

"Zamanla her şey düzelecektir," dedi alçak sesle, kapları bagaja yerleştirirlerken.

"Sağ ol ama Rachel'ın beni seveceğini hiç sanmıyorum," diye karşılık verdi Thea içini çekerek.

"Gavin'le ilişkinizden bahsediyorum."

Thea başını kaldırıp ona baktı.

"Düzelmesi için şans ver, Thea."

O sırada evin ön kapısı açıldı ve Gavin, kucağında Ava'yla dışarı çıktı. Amelia da peşlerinden koşuyordu. Nessa, Thea'nın kolunu hafifçe sıktı. "Beni istediğin zaman arayabilirsin."

Sonra eve doğru ilerleyip ikizlere veda öpücüğü verdi ve tek koluyla Gavin'e sarıldı. Thea kocasının gözlerine bakmadan Ava için kapıyı açıp onu kucağına aldı.

"Ben Amelia'yı oturtayım," dedi Gavin.

Eve dönüş yolu boyunca sessizdiler. Gavin'in parmakları direksiyonu sıkıyordu. Thea ise camdan dışarıya bakıyor, başka arabalardaki aileleri izliyordu. Mutlulukla kahkahalar atan aileleri... Acaba bu karı-kocalar da bayram sabahına mastürbasyon hakkında tartışarak girmiş olabilirler miydi? Bu düşünceyle küçük, isterik bir kahkaha attı ama gülüşü hemen öfkeli bir iç çekişe dönüştü. Kocasının bakışlarını üzerinde hissetse de gözlerini dışarıdan ayırmadı. Cansız, gri gökyüzü şu anki ruh haline çok uyuyordu.

Eve vardıklarında kendini arabadan dışarı zor attı. Ava'nın kemerini çözüp onu hemen verandaya götürdü ve bir süre anahtarı kilide sokmak için uğraştı. Butter heyecanla havlayarak onları antrede bekliyordu.

"Anneciğim, çok kötüyüm," diye inledi Ava.

"Biliyorum, tatlım. Önce bir montunu çıkaralım da..."

Daha cümlesini bitiremeden yer gök kusmuk oldu. Ava ağlamaya başladı. Butter ise hemen kusmuğu koklamak için koştu.

"Butter, hayır!" Thea, köpeğin tasmasını tutarken Ava bir kez daha öğürdü ve midesinde ne varsa bir kez daha zeminle buluştu. Kapıya henüz varmış olan Gavin sessiz bir küfür savururken Amelia, "İğrenç!" diye bağırdı.

Gavin içeri koşup Butter'ın tasmasını kavradı.

"Ben burayı temizlerim," dedi Thea. "Sen Ava'yı yukarı götürüp küvetin suyunu açar mısın?"

"Hayır!" dedi Ava ağlayarak. "Ben annemi istiyorum."

"Temizliği ben yaparım," dedi Gavin. "Amelia, hayatım, sen birazcık orada kal."

Ama çok geçti. Ava dönüp ikizinin üstüne kusmuştu bile. Amelia bir çığlık koparırken Gavin bu sefer yüksek sesle küfretti. Butter sanki köpek cennetine düşmüş gibi havlayarak Amelia'nın üstünü başını yalamaya başladı.

"Butter! Kes şunu! Kızlar, hadi üst kata çıkıyoruz," dedi Thea. "Ava, banyoya gidene kadar sabretmeye çalış."

Thea ağlayan kızlarını banyoya götürüp diz çöktü ve kollarını kaldırmalarını söyleyip tişörtlerini üstlerinden çıkardı. Kıyafetlerini kurtarabilirse kendini şanslı sayacaktı. Küvetin musluğunu açarken onlara tamamen soyunmalarını söyledi. Aşağıdaki Gavin'in, Butter'a pek de nazik olmayan birkaç kelime ettikten sonra onu arka tarafa götürdüğünü duyabiliyordu.

"Anneciğim, hiç iyi hissetmiyorum," diye hıçkırdı yüzü solmuş olan Amelia.

Olamaz. Thea, onu omuzlarından tutup klozete doğru çevirmeye çalıştı ama yarım saniye geç kalmıştı. Şimdi bir de banyo zemininin temizlenmesi gerekecekti.

"Sorun yok, canım," dedi, Amelia'nın sırtını sıvazlayarak. Ardından çıplak halde titremekte olan Ava'ya baktı tek ayağının üstünde dengesini sağlamaya çalışarak suyun sıcaklığını kontrol etmek için eğildi.

"Hadi küvete gir, Ava," deyip bir kez daha diğer kızına dönerek midesi yine bulanırsa klozete eğilmesini söyledi. Ve evet, küçük kız bir kez daha kusup acınası bir sesle inledi. Thea onun saçlarını geriye çekip okşadı. "Sorun yok, tatlım. Birazdan hepsi geçecek."

Birkaç dakika sonra Amelia'yı da küvete sokmayı başarmıştı. Ava'nın saçlarını köpürtürken eşikte Gavin'in belirdiğini gördü. Adam yere bakıp yüzünü buruştururken Butter'ın içeri girmesini engellemek için bacağıyla girişi kapattı.

"Amelia'nın da midesi bulanmaya başladı," dedi Thea. "Dolaptan birkaç temiz havlu getirir misin?"

"Hangi dolap?"

Thea'nın şakakları kızgınlıkla zonkladı. "Her zaman bulundukları dolap," dedi gergince, Ava'nın saçına su dökerken.

"Hangi dolapmış ki o?" diye sordu kocası sert bir sesle.

"Cidden mi? Sen bu evde kaç sene yaşadın acaba?"

"Havlularla alakam olduğu pek söylenemez, Thea."

Hadi canım! "Koridordaki çamaşır dolabı."

Gavin kapıdan ayrıldı ve bir dakika sonra bir el havlusuyla geri döndü. "Bir tek bunu bulabildim."

Thea'nın kafasına artık çekiçle vuruluyordu sanki. "Daha dün bir yığın temiz havlu koymuştum."

"Eh, bulamadım işte. Ne yapayım?"

"Odamdaki sepette temiz havlular vardı."

Gavin'in çenesindeki bir damar belirginleşti. "*Senin* odan mı?"

Thea hışımla ayağa kalktı. "Boş ver. Ben gidip alırım."

Çamaşır dolabına gidip Gavin'in görmemesinin imkânsız olduğu temiz havluları aldı ve fırtına gibi geri döndü.

"Onlar nerede duruyordu?"

"Dolapta." Thea tekrar yere çöküp Ava'nın saçlarını duruladı. "Hadi tatlım, şimdi babana git."

"Ben annemi istiyorum," diye yakındı kız.

"Bu seferlik benimle idare etmen gerekecek, bücürük." Gavin onu sudan çıkarıp önünde diz çökerek havluyla kurulamaya koyuldu. Bunu yaparken vücudu karısınınkine değmişti. Thea ondan uzaklaştı, göz göze geldiklerindeyse sinirli bir kaş çatışla karşılaştı.

"Ben Ava'ya pijamalarını giydireyim," dedi Gavin. Sonra kızı kucağına alıp başını omzuna bastırarak banyodan çıktı.

Thea da diğer kızının saçlarını yıkayıp hâlâ solgun olan yüzüne baktı. "Daha iyi hissediyor musun tatlım?"

Amelia kafasını sallayıp esnedi. Bu gece bayağı erken uyuyacaklardı anlaşılan.

"Hadi gel, kuşum." Amelia'yı küvetten çıkarıp havluya sararak odasına götürdü. Gavin yere oturmuş, Ava'nın pijama üstünü kafasından geçiriyordu. O girince kafasını kaldırıp baktı.

Thea bakışlarını başka yöne çevirdi.

Gavin, Thea'nın onu görmezden gelmesi karşısında ensesi alev alırken Ava'nın pijama altını giydirdi. "Hadi yatağa girelim artık."

"Ben annemi istiyorum."

Vay canına. Bunun canını acıtmadığı bir zaman gelecek miydi acaba? Keşke birileri, çocuk sahibi olmanın insanı hayal edemeyeceği şekillerde harap edebileceğini söyleseydi. Doğrulup Ava'yı kucağına aldı. "Annen, Amelia'yı giydiriyor."

Arkasına baktığında Thea'nın, Amelia'yı yatağa oturtup pijamalarını giydirdiğini gördü. Küçük kız yüzünü onun boynuna gömmüştü. Thea da ona yatıştırıcı sözcükler fısıldıyordu. Gavin ne dediğini duyamıyordu ama yumuşacık, sevgi dolu sesini hissedebiliyordu. Ve şu anda kendi çocuğunu kıskandığını itiraf edebilirdi.

Esneyen Ava'yı yatağa yatırıp battaniyeyi üstüne çekti. Thea kızlar için çocuk yatağı yerine tek kişilik yatak almayı tercih etmişti ama bunlar bile Gavin'in uzun bedenine göre değildi. Yine de olanla idare edip kızının yanına uzandı ve yüzüne düşen ıslak saçlarını geri itti.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye fısıldadı.

Kızı başını sallayarak tekrar esnedi. "Karnım artık acımıyor."

"Güzel. Del Amcalarda fazla yedin sanırım."

"Üç dilim turta yedim."

Yok artık. "Üç dilimi nereden buldun ki?"

"Mack istediğimiz kadar yiyebileceğimizi söyledi."

Gavin o adamı gebertecekti. "Böyle şeyler yapmadan önce annene ya da bana sormalısın, tatlım. Biliyorsun."

"Ama annem hayır derdi."

Gavin kıkırdadı. "Muhtemelen. Ama çok fazla yersen hasta olacağını bildiği için hayır derdi."

Ava, gözkapakları ağırlaşırken en sevdiği pelüş oyuncağı yüzüne bastırdı. Ördek bir zamanlar parlak sarıydı ama şimdi fazla sevgiden ötürü solmuştu. Gavin kızını sarıp sıcacık sırtını sıvazlamaya başladı.

"Babacığım," diye fısıldadı kız, gözlerini açarak.

Kahretsin. Lütfen yüzüme kusma. "Ne oldu, tatlım?"

"Uykuya dalmadan önce iyi geceler öpücüğü almam lazım." Kafasını yastıktan kaldırıp dudaklarını büzdü.

Göğsünde sıcak ama tahrip edici bir his beliren Gavin onu öpüp kendine doğru çekerek iyice sardı. Ardından da yüzünü santiyeler içinde uykuya dalan kızının ıslak saçlarına gömerek eşsiz Ava kokusunu içine çekti. İnsanlar hep çocukları için her şeyi yapabileceklerini, onları korumak ve mutlu etmek için her türlü yola başvurabileceklerini söylerlerdi. Ama bu, bizzat yaşamadan anlamanın asla mümkün olmadığı bir duyguydu. Şimdi düşünüyordu da acaba kendi anne babası da erkek kardeşi ve onun için aynı yakıcı sevgiyi hissetmişler miydi? Belki de ikizlerin doğumunun ikinci gününde onları beşiklerinde izlerken yanına gelip, "Ah oğlum, nasıl bir şeyin içine düştüğünün farkında bile değilsin," diyen babası bunu kastetmişti.

Gavin o gün buna gülmüştü ama babası haklıydı. O zamanlar hayatının nasıl değişeceğinin farkında bile değildi. Kızlarının sayesinde kalbinin boyutlarının değişeceğini ve bunun kendine bazen acı vereceğini bilmiyordu. Onların başına bir şey gelir diye korkmanın nasıl bir şey olacağını, kızların sevgisi sayesinde karısını daha da çok seveceğini de bilmiyordu.

İki hafta önce nasıl tüm bunlara boş verebilmişti? Hâlâ aynı şeyi yapıyor sayılırdı gerçi. Babası bu davranışlarını görse kesin hayal kırıklığına uğrardı.

Diğer yatakta Amelia'ya uyuyup tatlı rüyalar görmesini fısıldayan Thea sessizliği bölünce Gavin'in boğazında bir yumru belirdi. Bir süre sonra arkadaki yatak gıcırdadı ve Thea'nın minyon gölgesi Ava'nın tarafına düştü. Gavin ona bakmak için kafasını çevirdi ama karısı ona bakmayı inatla reddediyordu.

"Çabuk daldı," diye fısıldadı Gavin.

Thea elinin tersini Ava'nın alnına bastırdı, sonra kendi yanaklarına götürdü. "İkisinin de ateşi yok."

Gavin bundan nasıl emin olduğunu ona sormayı çok uzun zaman önce bırakmıştı. *En iyi termometre, bir annenin elidir.* Ninesinin sözlerini artık kendi de ezbere biliyordu. Bu sözün doğru

olduğunu da biliyordu. Thea, kızların normal ateş derecelerini kendininkinden bile iyi bilirdi muhtemelen.

Genç kadın bitkinlikle iç geçirip doğruldu. "Ben gidip duş alacağım."

Gavin sırtüstü dönüp Ava'yı uyandırmadan kolunu onun altından çekti. "Ben banyoyu temizlerim."

Thea yüzünü buruşturdu. "Ben onu unutmuştum. Sen alt katı temizledin, banyoyu ben hallederim."

"Ben temizlerim, hayatım. Sen duşa git."

Karısı *hayatım* kelimesi karşısında gözlerini kırpıştırıp geri-di. "Ben yaparım dedim," dedi inatla. Minicik zeytin dalını bile almayı reddediyordu.

"Tanrı aşkına, Thea. Küçücük bir yardım teklifini bile kavgaya dönüştürmek zorunda mıyız?"

Sert sesi karşısında Ava irkilince Thea ona pis bir bakış attı. "İyi. Git temizle o zaman." Sonra ayaklarını yere vura vura odadan çıktı.

Gavin küfretmemek için kendini zor tutarak banyoya yollandı. İşi bittiğinde duştan gelen ses kesilmişti ama karısıyla tekrar konuşmaya yeltenmeden önce biraz kafasını boşaltması gerekiyordu. Misafir odasına gidip koşu kıyafetlerini üstüne geçirdi. Şu anda kaslarındaki gerginlikten kurtulmanın tek yolu sokakları arşınlayıp ter atmaktı.

Çöpleri alt kata indirip garajdaki kovaya attı. Butter da o sırada terk edilmiş gibi hüzünlü bir edayla mutfağa gelip kendini yere atmıştı.

"Seni de mi kovdu?" dedi eğilip köpeğin kulaklarını okşayarak. Butter kuyruğunu sallayıp içini çekti. Evdeki alfa tarafından bastırılan iki köpek bir araya gelmiş, yaralarını yalıyorlardı. Ne güzel.

Islık çalarak köpeği ön kapıya çağırdı. Butter onun elinde tasmasını görünce ön patileri üstünde zıplayarak tiz bir sesle hav-

lamaya başladı. Gavin kafasına bir bere geçirip eldivenlerini de alarak evden çıktı. Bir an Thea'ya gidip dışarı çıktığını söylemeyi düşündü ama çok kızgındı ve ikisinin de biraz yalnız zamana ihtiyaçları olduğunun farkındaydı.

Serin hava ciğerlerini doldurup saatlerden beri ilk kez derin bir nefes almasını sağlamıştı. Her zamanki rotasında ilerlemeye başladı ama her koştuğunda olduğu gibi ilk on dakikayı lanetler okuyarak geçirdi. Profesyonel bir atlet olması, koşmaktan zevk aldığı anlamına gelmiyordu. Tabii arzulamasa da yapması kaçınılmazdı. Sonunda vücudu bu cezaya alışıp rahatladı. Her adımıyla birlikte omuzlarındaki gerginlik azaldı. Butter da kuyruğunu ve dilini sallayarak onunla birlikte koşuyordu. Birkaç saat önce onu arka bahçeye attığı için genç adamı affettiği belliydi. Eh, en azından biri tarafından affedilmişti.

Üç kilometrelik bir koşudan sonra şehrin hobi parkına vardı ve yavaşlayıp yürümeye başladı. Otoparka en yakın olan beyzbol sahasında durdu. Elmas şekilli saha, tel örgülerle çevriliydi. Tepedeki ışıklar yanmıyordu ama otoparktaki sokak lambaları, tozlu zemini ve atıcı tümseğini yeteri kadar aydınlatıyordu. Gavin soğuk banklara oturdu. Yazın bu banklar, kendi çocuklarının en sevimli ve en yetenekli oyuncu olduğunu düşünen ebeveynler, büyükanneler ve büyükbabalarla dolacaktı.

Gavin de küçüklüğünü böyle sahalarda geçirmişti. İnsanların, kekelemesinden başka bir özelliğini keşfetmeye ve onu konuşmaya başladığı yer tam da böyle tozlu sahalardı. Koçlar bir araya toplanır, "Bu o mu?" diye sorarlardı birbirlerine. Çalıştıkları üniversitelere ait tişörtlerin içindeki yetenek avcıları, Ohio'nun bir banliyösünde yaşayan bu çocuğun, herkesin dediği kadar yetenekli olup olmadığını görmek ve ebeveynleriyle konuşmak için bu sahalara gelirdi.

Milyonda bir şans. Hep böyle derlerdi. Bir gün birinci lige çıkması için milyonda bir şansı vardı. Fakat Gavin kafasına bir

hayali koydu mu başka şeyler istemezdi. Hiçbir şey onu durduramazdı. Kimse ondan daha fazla çalışamazdı çünkü bu tozlu sahalarda, sınıfta bir cümleyi bile yüksek sesle okuyamayan, kızlarla konuşacak cesareti olmayan çocuktan çok daha fazlasına dönüşürdü.

Butter soluk soluğa yanında yere çökerken Gavin'in cebindeki telefonu titredi. Ekranda Thea'dan mesaj vardı.

Gittin mi?

Siktir. Ona söylemeyi aklından geçirdiğinde bunu yapmalıydı. Hızlıca cevap yazdı. *Koşuya çıktım.*

Birkaç saniye sonra karısının cevap yazdığını gösteren noktalar ekranda belirdi. *Döndüğünde kapıyı kilitleme. Liv geç gelecek. Kapıyı anahtarla açmak zorunda kalırsa Butter çok havlar. Ben yatıyorum.*

Soğuk mesajı gayet aşikârdı: İyi geceler öpücüğünü aklından bile geçirme.

Gavin fena çuvallamıştı.

Hiç düşünmeden son aramalar listesini açıp ailesinin ev numarasını buldu. Üçüncü çalışta babası uykulu bir sesle cevap verdi.

"Selam, ihtiyar," diye takıldı Gavin. "Tavuk gibi erkenden yatmış mıydın?"

"Pinekliyordum," dedi babası. "Annenin dönmesini bekliyorum."

"O nerede ki?"

"Kardeşin sinemaya gitmeye ikna etti."

"Ah." Gavin dudağını ısırdı.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet."

"Emin misin?"

Gavin boğazını temizledi. Babası bir şeylerin yolunda olmadığını hemen anladı tabii.

"Tanrı aşkına, Gav. Sorun ne?"

"Şey... Sana ve anneme söylemediğim bir şey var."

"Kahretsin. Kızlarla alakalı mı? Onlar iyi mi?"

"Kızlar iyi. Sadece..."

"Thea'yla aran iyi mi?"

Kahretsin. Gavin derin bir nefes alıp verdi. "Hayır."

Hattın diğer ucundan gelen gıcırtılara bakılırsa babası eski televizyon koltuğundan kalkmıştı. Onu ayakta dururken gözünde canlandırabiliyordu. "Neler oluyor, anlat bana oğlum."

Gavin titrek bir nefes verip babasına detaylara girmeden olayı anlattı. Thea'yla büyük bir kavga ettiklerini, kendinin iki haftalığına evden ayrıldığını, şimdi eve döndüğünü ama aralarının iyi olmadığını söyledi. Tabii ki en küçük düşürücü kısmı atladı.

Babası derin bir nefes alıp verdi. "Neden daha önce söylemedin?"

"Bilmem. Seni endişelendirmek istemedim sanırım. Annemle ikiniz böyle şeyler yaşamadığınız için..."

Babasının kahkahası şaşırmasına neden oldu. "Öyle mi düşünüyorsun cidden?"

"Ee yani."

"Vay canına. Demek bazı şeyleri düşündüğümüzden daha iyi saklayabilmişiz."

Gavin sırtını dikleştirdi. "N-n-neden bahsediyorsun sen?"

"Oğlum, insan otuz yıllık eşiyle hiç kavga etmeden yaşayıp gitmiş olabilir mi? Annene sorsan, gün gelip beni terk etmek istediğini ama sen ve kardeşine tek başına bakamayacağı için vazgeçtiğini söyler. Bunu biliyorum çünkü benim yüzüme de söyledi."

Gavin'in kulakları uğuldamaya başladı. Çocukluğunun yanılgılarının çöküş sesiydi bu muhtemelen. "Ama siz hiç kavga etmezdiniz."

"Sizin önünüzde olmasa da sık sık kavga ettik. Hâlâ ediyoruz."

"Ne konuda?" Gavin sanki Noel Baba'nın gerçek olmadığını ilk kez duyuyormuş gibi hissediyordu.

"Ne bileyim. Annen bana, bulaşıkları görüp de makineye koymadığım için kızıyor, ben ona hesap kartı harcamalarını yazmadığı için kızıyorum."

Gavin alaycı bir şekilde güldü. "Baba, artık kimse hesap defteri tutmuyor."

"Of, aman be. Sen de başlama şimdi."

Gavin bir süre karşısındaki karanlık alanı izledi. Anne babasının mükemmel olmadığını öğrenmekle yıkılmış mıydı yoksa rahatlamış mıydı bilmiyordu. "Bak baba, anlatmaya çalıştığın şeyi anlıyorum ama annemle tartışmalarınız hep saçma şeylerle alakalı. Thea'yla benim daha büyük sorunlarımız var."

"Annen beni sırf bulaşıklar yüzünden terk etmekle tehdit eder miydi sence? Bizim de büyük sorunlarımız oluyor."

Gavin ayağını toprak zemine sürttü.

"Evlat, sana hiç söylemediğim bir mesele var. Şimdi anlatacağım ama tepki vermeden önce bitirmemi beklemen lazım."

"Tamam," dedi Gavin gerilerek.

"Bize Thea'dan ilk bahsettiğinde çok mutlu olduk çünkü sonunda *sen* mutluydun. Ama birkaç ay sonra onun hamile kaldığını ve evlenmeye karar verdiğinizi söylediğinde hiç mutlu olmadık açıkçası."

"N-ne? Niye?"

"Bitirmeme izin vermeni söylemiştim."

Gavin kısık sesle özür diledi.

"Birinci lige çıkacağın kesindi, Gav. Lise son sınıftan beri aşikârdı bu. Ama konu kızlar olunca... Toydun."

Harika. Anne babası bile lanet bir ezik olduğunu düşünmüşlerdi demek.

"Kızın birinin, günün birinde kazanacağın para için seni avcuna almasından endişe ediyorduk."

Gavin hiddetlendi. "Thea öyle biri değil."

"Biliyorum oğlum. Onunla tanışır tanışmaz bunu anladık. Ama nasıl anladık, bir sor."

"Nasıl?"

"Kekelemeni görmezden gelmiyordu. Yani kekelemiyormuşsun gibi yapmıyordu. Hayatın boyunca seni kekelemene rağmen sevecek bir kadın bulman gerektiğini düşündün ama asıl araman gereken, seni bunun için sevecek biriydi. Thea da bu kadın işte."

Evet, gerçekten öyleydi. Ve Gavin onu kaybetmek üzereydi.

Babasının sesi birden kesildi ve hatta evlerinin arka kapısının gıcırtısı duyuldu.

"Annen geldi."

Kahretsin. "Ona Thea'dan bahsetme."

"Bahsetmem," dedi babası alçak sesle. Sonra sesini yükseltti. "Gav'le konuşuyorum."

Kardeşi arka planda bağırarak *borçlusun* ya da *suçlusun* gibi bir şey söyledi. Her ikisi de olabilirdi.

Sonra babası kısık sesle tekrar konuştu: "Dinle, evlat. Thea'ya karşı her ne yanlış yaptıysan düzeltmek için elinden geleni ardına koyma. Beni duyuyor musun?"

"Deniyorum."

"Daha çok dene."

Ardından lanet olasıca adam telefonu yüzüne kapatıverdi. Gavin son zamanlarda herkes tarafından geri çevriliyordu nedense.

Bir ıslık çalarak Butter'ı yanına çağırdı ve parkın içindeki yoldan yavaşça eve doğru koşmaya başladı. İçeri girdiğinde ev karan-

lık ve sessizdi. Butter hemen su kâsesine koşup yarısını yere dökerek içti. Gavin yeri sildikten sonra üst kata çıktı. Duş alması gerekiyordu ama kendini karısının odasına doğru çekilirken buldu.

İkisinin odasına.

Kendi yatak odasına girmek için izin almak ne kadar içerlemesine neden olsa da elini kaldırıp kapıyı tıklattı. Thea hemen cevap vermedi. Beklemek Gavin'in ter içinde kalmasına yol açmıştı.

"Gel," dedi genç kadın sonunda.

Kapı açılırken hafifçe gıcırdadı. Komodindeki gece lambasının ışığı her yeri solgun bir sarıya boyamıştı. Odada losyon kokusu vardı. Thea, kucağına dizüstü bilgisayarını almış, yatak başlığına dayanmış halde oturuyordu. Saçlarını her banyodan sonra yaptığı gibi havluyla sarmış, üstüne de onun tişörtlerinden birini geçirmişti. Gavin'in kalbi gümbürdedi. Maçlar için evden her uzaklaştığında onu tam da bu şekilde –sıcacık, yumuşacık ve kasıtsızca seksi– hayal ederek kendini tatmin ettiğini söylese ne tepki verirdi acaba?

O sırada Butter paldır küldür içeri dalıp yatağa atladı. Küçük şeytan, kafasını Thea'nın çıplak bacaklarına yaslarken resmen sırıtıyor gibiydi.

"Döndüm," dedi Gavin salak gibi. Ağzı birden kurumuştu.

Thea bilgisayarın üstünden ona baktı. "Tamam."

"Ne yapıyorsun?" Kafasıyla bilgisayarı işaret etti.

"Annene, kızların Noel için ne istedikleriyle ilgili e-posta yazıyorum."

"Peki." Dün gece kadının dudaklarına öylece yapışıverdikten sonra şimdi izin istemek saçma geliyordu. Ama bu seferki farklıydı. Neden olduğunu bilmiyordu ama öyleydi işte.

Thea sonunda derin bir iç geçirip dikkatini ekranına verdi. Kahretsin. Gavin öne doğru bir adım attı. Karısının bakışları tekrar ona döndü. Gözlerinde, Gavin'in beklenti olarak düşünüp

kendini kandırmak istediği ama aslında muhtemelen şaşkınlık olan bir ifade belirmişti.

Onun bir şey demesini, bir şey yapmasını bekledi. İlk adımı atmasını, yüzünü ona doğru kaldırmasını ya da kollarını uzatmasını mesela. Gözleriyle, hızlanan nefesiyle ona adeta yalvardı. Çünkü bu, Gavin'in şartlarından biri olsa bile genç kadının da istemesi gerekirdi. Niyeti onu zorlamak değildi.

Thea'nın burun delikleri hafifçe genişledi. Gavin, bedeninin kendine doğru eğildiğine yemin edebilirdi. Dili dolgun dudaklarının arasından uzanıp alt dudağını yaladı. Bunu görmek Gavin'in karnında bir hareketlenme hissetmesine neden oldu.

"İyi geceler," dedi boğuk sesle. Ve kendini vazgeçirmeden önce eğilip dudaklarına yumuşacık bir öpücük kondurdu.

İşte. Lanet olasıca bir aferini hak etmişti. Kendi karısını öpebilmişti çünkü.

Genç kadın gözleri genişlemiş halde ona baktı. "İyi geceler," diye mırıldandı.

"Üstünü örteyim mi? Yoksa yine kendi başının çaresine bakar mısın?"

Thea bir an için duraksadı, sonra onun kendine takıldığını fark edip gözlerini devirdi. Dudaklarının köşeleri hafifçe de olsa kıvrılmıştı. Gavin onu tekrar öpmeyi ve dün geceki gibi inlemesini sağlamayı nasıl da isterdi.

Ama bu işi başına kendi sarmıştı.

Bu yatakta yatamıyor olmasının sebebi kendiydi.

Bu yüzden misafir odasına geçip kitabını eline aldı ve Lord Çokbilmiş'in, bilgece sözleri ve davranışlarıyla her şeyi düzeltmesine yardımcı olmasını umdu.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Kusmuk partisi sona ermişti.

İkizler uyandıklarında bıcır bıcırdılar ve karınları çok acıktığı için pankek istiyorlardı. Thea ise gördüğü aşırı gerçekçi rüyalardan gergin ve kızışmış halde uyanmıştı ve tamamen farklı bir şey için açtı.

Üstüne bir tayt geçirip kızların peşinden aşağı indi. Gavin'in kapısı kapalıydı. Bu demek oluyordu ki ya hâlâ uyuyordu ya da...

Ya da çoktan uyanmış, duşunu almış ve kahveyi hazırlamıştı. Vay canına. Pekâlâ.

"Babacığım!" Amelia ona doğru koşup kollarını bacaklarına sardı.

"Günaydın bebeğim," dedi Gavin, elini onun kafasına koyarak. "Bu sabah daha iyi hissediyor musun?"

"Pankek istiyorum," dedi kız.

"Hemen yapalım o zaman." Diğer kızına döndü. "Sen de pankek istiyor musun bücürüğüm?" Ava kafasını sallayıp ördeğine sarıldı.

Gavin omzunun üstünden Thea'nın gözlerine baktı. Dudaklarında minik bir tebessüm, gözlerinde özür vardı. "Günaydın," dedi. "Kahve ister misin?"

"Olur." Thea ayaklarını yere sürterek ilerleyip bar taburelerinden birine oturdu. Bir saniye sonra dumanı tüten bir fincan kahve önündeydi.

"Pankekleri ben yapayım mı?" diye sordu kocası.

"Ben yapabilirim." Thea fincanı dudaklarına götürüp bir yudum aldı. Vanilya ve krema dozu çok iyi ayarlanmıştı.

"Yapabileceğini biliyorum," dedi genç adam sakince. "Değişiklik olsun diye bugün sen otur, ben yapayım dedim."

Bu bir ateşkes antlaşması olmalıydı. Pankekle barış teklifi. Tartışmaya devam etmek saçma olurdu. Ve Thea son zamanlarda hayatındaki her şeyin saçma olduğunu düşünmesine rağmen bu seferlik merhamete geldi. "Olur. Sağ ol."

Gavin, sanki yatak odasına geri taşınma izni almış gibi gülümsedi.

"Liv nerede?" diye sordu Thea, yerinden kalkarken.

"Bodrumda herhalde. Hiç görmedim."

Thea yönünü değiştirip bodrum kapısını açtı ve kulağını kabarttı ama aşağıdan hiç ses gelmiyordu. Basamakları yavaşça inip köşeyi döndüğünde neredeyse kahkahayı patlatacaktı. Liv kıyafetlerini çıkarmadan yatağa yüzüstü serilmişti. Saçları kafasını çevreleyen helezonlar gibiydi.

Onu uyandırmak istemeyen Thea parmak uçlarında gerilemeye başladı.

"Uyandım," diye mırıldandı kardeşi.

"Kusura bakma."

Liv homurdanarak sırtüstü döndü.

"Kötü bir gece mi geçirdin?"

"Şükran Günü restoranlara giden insanlar dünyadaki en kötü insanlar olabilir. Hayatım boyunca bir daha asla balkabaklı turta yapmak istemiyorum."

Thea duvara yaslanarak kahvesini yudumladı. "Eve kaçta geldın?"

"Saat şu an kaç?" Liv esnedi.

"Sekiz."

"Dört saat önce o zaman."

"Dörde kadar çalıştın mı yani?" diye sordu Thea, kahve boğazına kaçacak gibi olurken.

"Hayatımdan nefret ediyorum."

"Hayır, etmiyorsun. İşinden nefret ediyorsun sadece."

"Şükran Günü'nde sabahın dördüne kadar çalıştım. İşim *hayatım* olmuş zaten."

Thea tekrar yukarı çıktı ve mutfakta karşılaştığı manzarayla nefesinin kesildiğini hissetti. Kızlar bar taburelerinde dizüstü oturmuş, önlerine konmuş kâselerdeki karışımları Liv'in ikisine hediyesi olan mini çırpma telleriyle karıştırıyorlardı. Gavin ise ikisinin ortasında durmuş, düşmelerine ya da bir şeyler dökmelerine engel olmak için kollarını bellerine sarmıştı. Cesaret verici sözler söyleyerek sabırla başlarında bekliyor, arada bir onay almak ister gibi ona baktıklarında da ya gülümsüyor ya da kafalarının tepesine öpücük konduruyordu.

Thea'nın kalbi takla attı sanki. Kendi ebeveynleri evliyken bile babaları Liv ve onun için böyle şeyler yapmazdı. Gavin gibi sürekli seyahat eden bir baba değildi ama varlığıyla yokluğunun bir olduğu söylenebilirdi. Sonunda evden tamamen ayrıldığında Thea bunu umursamamıştı bile. Zaten onların hayatında hiçbir zaman yeri olmamıştı.

Gavin kafasını kaldırıp ona bakınca Thea yüz ifadesini değiştirmeye çalıştı ama yeterince hızlı davranamamıştı. Kocası kaşlarını çattı. Thea ise *sırf* kızların hatırına kendini gülümsemeye zorlayıp kayıtsızca konuştu: "Aferin size, kızlar."

Amelia taburesinde hafifçe kıpırdanarak çırpma telini kaldırdı. "Benimki bitti, babacığım." Karışım ellerine, oradan da tezgâ-

ha akınca Gavin ikisini de silip Ava'ya döndü ve onunkinin hazır olup olmadığını sordu.

Ava kafasını iki yana salladı. Onun karışımı mükemmel olmalıydı tabii. "Hemen pişirmeye başlamak istiyorsan ben Ava'ya yardımcı olurum," diye önerdi Thea.

Sonraki on dakika boyunca sessiz bir uyum içinde çalıştılar. Gavin pankekleri çevirirken Thea dolaptan akçaağaç şurubunu, krem şantiyi ve çikolata parçacıklarını çıkardı. Ardından tezgâhı temizleyip kızların taburelerinin önüne tabaklarını yerleştirdi. İkizlerin yiyecekleri tabaklarındaki yerlerini bulunca Gavin, Thea ile kendi için birer tabak hazırladı ve tezgâhın iki yanında ayakta yemeye başladılar. Bir yandan da kızlar saçlarına şurup bulaştırmasın diye onları kontrol ediyorlardı.

Yemek boyunca birbirlerine hiçbir şey söylemediler ama Gavin son devasa pankek parçasını da ağzına attıktan sonra tezgâha yaslandı. "Düşünüyordum da..." diye başladı.

Thea başını kaldırdı. Gavin, cümlesini tamamlamaktan korkuyormuş gibi dudağını ısırmıştı.

"Kızlar artık daha iyi hissettiklerine göre bugün öğleden sonra minik bir Noel alışverişi için onları şehre götürebilirim. Sen de biraz kafanı dinler, resim falan yaparsın."

İkizler *Noel* lafını duyar duymaz kulaklarını diktiler. Ya da belki de *alışveriş* lafı dikkatlerini çekmişti. İkisi de onlar için etkili sözcüklerdi.

"Ne dersin?"

"Gidebilir miyiz anneciğim?" diye sordu Amelia, yanağına şurup bulaştırırken.

Thea buna nasıl hayır diyebilirdi? Planı zaten kocasından olabildiğince uzak durmaktı. Bunun için de evden uzakta olması en iyisiydi. Ama Noel eğlenceleri daha önce hep ailece yaptıkları

şeylerdi. Tabii Gavin'in planlarına onu da dahil etmemesine kırılması ikiyüzlülük olurdu. Bundan sonra hayatı hep böyle olacaktı. Buna alışması gerekirdi.

"Tabii. Harika olur," dedi sonunda. "Ben de siz yokken duvar üzerinde biraz daha ilerleme kaydederim."

Kendine bir fincan kahve daha doldurup üst kata, üstünü değiştirmeye çıktı. Birkaç dakika sonra Gavin odaya geldi. Elinde onun telefonu vardı. "Dan aradı."

Babası. Thea telefonu şifonyerin üstüne koydu. Bu kadar erken saatte babasına kafa yoramayacaktı.

Gavin eşikten ayrılmadı. "N-ne istiyor olabilir?"

"Düğün davetiyesine cevap göndermedim henüz."

"Evlenmesi hakkında ne düşünüyorsun? Yani, üzgün müsün?"

Thea kaşlarını çattı. Bu konuşma da nereden çıkmıştı şimdi? "Pek düşünmedim aslında," diye itiraf etti.

"Onunla ben konuşayım mı?"

"Sen mi?"

"Sen muhatap olmak istemiyorsan bir daha aradığında telefonu ben açabilirim. Ya da o aramadan ben arayıp seni rahat bırakmasını söyleyebilirim. İster misin?"

Thea'nın kalbi tanımlanamaz bir duyguyla doldu. Gavin'in, babasıyla konuşmasını, onu uzaklaştırmasını gözünde canlandırmaya çalıştı. İkisi sadece bir kez, ikizler doğduktan birkaç ay sonra, Dan yoldan geçerken onlara uğradığında karşılaşmışlardı. Ve Thea'nın bildiği kadarıyla telefonda da yalnızca bir iki kez konuşmuşlardı. Ama babasıyla muhatap olmak ve onu arayıp düğüne katılmayacağını söylemek zorunda kalmamak çok cazip gelmişti doğrusu.

"Hayır, sağ ol," dedi. "Ben bir gün arayıp konuşurum."

Gavin başını salladı. "Fikrini değiştirirsen söyle."

"Olur. Teşekkürler."

Gavin ve kızlar gidince Thea, kafasını karıştıran tüm duygularını duvardan çıkarmaya karar verdi. Gümbürtüler bir süre sonra Liv'in beyin arayışındaki bir zombi gibi bodrumdan çıkmasına neden oldu.

"Kahve," diye homurdandı kız.

Thea demliği işaret etti. "Ama ısıtman gerekebilir."

"Millet nerede?"

"Gavin kızları alışveriş için şehre götürdü."

"Ne kadar süreliğine?"

"Bilmem. Neden?"

"İkimiz pedikür ya da masaj yaptırmaya gidebiliriz," dedi Liv esnemesini bastırarak.

"Hiç sanmıyorum. Benim..." Thea cümlesini yarıda kesti. Neden gidemeyeceğine dair sebepleri sıralayacaktı aslında. Markete gitmeli, çamaşır katlamalı, sonraki hafta için yemek menüsünü ayarlamalıydı. Ama bugün neden sadece kendi için bir şeyler yapıp kafasını dinlemiyordu ki? Gavin kızları almıştı ve eve erken dönseler bile akşama kadar onlarla birlikte evde kalabilirdi. Liv'in de izin günüydü. Yani... Neden olmasındı?

Kafasını salladı. "Biliyor musun? Çok haklısın. Hadi gidip çılgınlar gibi eğlenelim. Suşi de yiyelim."

"Bu bana düğün gününde hazırlanmanı izlediğim anları hatırlattı."

Thea soyunma kabinindeki aynadan kardeşinin gözlerine baktı. Liv'in bitmek tükenmek bilmeyen ısrarları sonucunda alışveriş merkezine gitmeyi kabul etmişti. Kara Cuma'da alışveriş merkezine gitmek en son isteyeceği yer olabilirdi ama Liv ona Güneyli Güzeli kıyafetlerinden oluşan dolabını yenilemesi gerektiğini hatırlatmıştı.

"Elbisemin fermuarını zorla çekmiştin," dedi Thea, denediği siyah elbisenin arkadan nasıl göründüğüne bakmak için dönerek.

"Ama olmuştu."

"Zar zor."

"Ama ikizlere hamileydin."

"Kıçımın kendine ait posta kodu vardı."

"Ama mutluydun."

"Öyle mi?"

Liv oturduğu yerde sırtını dikleştirip bir kaşını kaldırdı. "Değil miydin?"

"Gergindim. Mutlu *görünüp görünmediğimden* emin değildim."

"İyi kurtarmıştın," dedi kardeşi alaycı bir şekilde gülerek.

Aslında Thea *mutluydu* da. Çok korkuyordu ama mutlu ve umutluydu. Tabii çok da toydu. Şimdiki aklına o zaman da sahip olmayı dilerdi.

"Gavin çok mutlu görünüyordu. Birkaç sene sonra pisliğin tekine dönüşeceğini asla tahmin edemezdim."

Thea siyah elbiseyi çıkarıp kendi giysilerini giydi. "Ondan nefret etmek istemiyorum, Liv."

"Ben ondan nefret etmiyorum ki. Sadece beni hayal kırıklığına uğrattı."

Thea bir kez daha aynadan kardeşinin gözlerine baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Siz ikiniz benim gözümde hakiki ruh eşleriydiniz. Dünyada gerçekten de düzgün erkekler olduğuna dair umutlu olmamı sağlıyordunuz."

"O düzgün bir adam."

Liv kıyafet yığınını alıp onun kucağına verdi. "Niye onu savunuyorsun?"

"Savunmuyorum. Sadece..." Thea almaya karar verdiği giysileri kollarının üst kısımlarına yığdı.

"Sadece ne?"

"Bence birilerinin mükemmel olmasını beklemek tehlikeli."

Kardeşi burnundan alaycı bir nefes vererek, "Bu *oldukça* gizemli bir ifade," dedi.

Thea daha fazla detaya girmek istemiyordu ama Liv kolay kolay vazgeçecek biri değildi. Yakındaki suşi restoranına gittiklerinde hücum cümlelerini çoktan hazır etmişti.

"Eee, anlat bakalım," dedi acılı ton balıklı suşisini soya sosuna bandırırken.

"Ne anlatayım?"

"Niye birden Gavin'e karşı yumuşadın?"

"Yumuşamadım. Tek söylediğim onun şeytani fikirli biri olmadığıydı."

"Bir şey değişmiş ama... Ne oldu?"

Benim için babamla konuşmayı teklif etti. Beni öptü ve her şeyi unutmak istememe neden oldu. Kızlarla pankek pişirdi. Thea başını iki yana salladı. "Hiçbir şey."

"Benden sır saklama, Thea." Liv, serçeparmağını onunkine geçirdi. "Sen ve ben, dünyaya karşı. Unuttun mu?"

Thea keskin bir nefes aldı. Kardeşi bu işin peşini bırakmayacaktı, belli olmuştu. "Pekâlâ. Sana söylemediğim bir şey var."

"Biliyordum," diye tısladı kız. "Ne yaptı?"

Thea kocasının şartlarını açıkladı. Tabii iyi geceler öpücüğü kısmını atlayarak. Bu kişisel bir şeydi çünkü.

Liv dişlerini öyle sıkmıştı ki neredeyse kıracaktı. "Bir de onun şeytani fikirli olmadığını söylüyorsun. Adam sana şantaj yapıyor yahu!"

"Önemli değil. Kabul etmiş olmam, boyun eğeceğim anlamına gelmez."

Akşam yemeği saatinden kısa bir süre sonra eve döndükle-rinde hava kararmıştı. Gavin ile kızlar oturma odasında oturu-yorlardı. Kocası kafasını kaldırıp Thea'nın kalbinin parende at-masına neden olacak bir şekilde gülümsedi.

Sonra Liv'in alaycı bir şekilde güldüğünü fark ederek yüzün-deki ifadeyi yok etti.

"Eğlendiniz mi?" diye sordu Gavin, kolunu kanepenin arka-sına atarak.

"Evet," dedi Thea, kızları öpmek için eğilirken.

"Biz de şimdi *Elf* filmini izleyecektik," dedi Gavin.

Ava, "Hep birlikte izleyebilir miyiz?" diye sordu.

"Olur." Thea kardeşine baktı. "Belki de Liv bize karamelli pat-lamış mısır yapar."

"Tabii ki," dedi Liv, aşırı tatlı bir ses tonuyla. "Sonra da koca-man mutlu bir aile oluruz!"

Thea homurdanmamak için içini çekti.

Film sona erdiğinde Thea uzun bir köpük banyosu yaparak rahatlama gününe devam edebilsin diye Gavin kızları yatırmayı teklif etti. Bu teklif öyle cezbedici gelmişti ki Thea reddedeme-mişti, fakat kırk beş dakika sonra banyodan çıktığında kocasının teklifinin o kadar da fedakâr bir yanı olmadığını fark etti.

Gavin yatağa oturup kafasını başlığa dayamış, ayak bilekleri-ni üst üste atmıştı. Hemen yanında bir hediye paketi duruyordu. Öyle güzel paketlenmişti ki kendi yapmış olamazdı. Onun hedi-yeleri genelde gerektiğinden beş kat daha büyük kâğıda, gerekti-ğinden fazla bantla sarılmış olurdu çünkü.

"Bir şey mi istemiştin?" diye sordu, çıplak bedenini örtme dürtüsüyle yumuşak bornozuna sarılarak.

Ah, doğru. İyi geceler öpücüğü. Thea içinin heyecanla doldu-ğunu hissetti.

Gavin hediyeyi ona uzattı. "Bugün senin için bir şey aldım." Onun almak için uzanmadığını görünce yataktan kalkıp yanına geldi. "Çok büyük bir şey değil ama görünce aklıma sen geldin."

Thea paketi isteksizce ondan alıp tırnağını arkasına batırarak açtı. Kırmızı-sarı paket kâğıdı yere düştü.

Ve Thea'nın kalbi bir takla attı.

Bu bir kitaptı.

Öylesine bir kitap değil, *ikisinin* kitabıydı. Birbirlerine utangaç bir şekilde gülümseyerek geçirdikleri haftaların ardından Gavin sonunda onun yanına gelmeye karar verdiğinde Thea'nın okuduğu kitaptı. "*N-n-ne okuyorsun?*" diye sormuştu ona.

İlişkilerinin üçüncü ayında Thea midesini üşüttüğünü zannederek yatağa düştüğünde Gavin bu kitabı ona sesli okumayı teklif etmişti.

"Nereden buldun bunu?" diye sordu çünkü aklına bir tek böyle söylemek gelmişti. Faulkner romanlarından birini bulmak o kadar da zor değildi.

"Şehirdeki kitapçıdan." Gavin boğazını temizledi. "Daha önce b-b-bitirememiştik ya, belki tekrar okuruz diye düşündüm."

Evet, bitirememişlerdi. Çünkü mide üşütmesinin aslında sabah bulantıları olduğu ortaya çıkınca kitap falan unutulmuştu. Thea o zaman okudukları baskıya ne olduğunu hatırlamıyordu bile. Unutulmuş üniversite kitaplarıyla birlikte çatı katında duruyordu muhtemelen.

Sonra bütün gün hissettiği hafiflik yok olmaya başladı. "Ne yaptığının farkındayım, Gavin. Ve düşünüp de bu kitabı alman çok hoş. Ama..."

"Dün berbattı," dedi Gavin onun sözünü keserek. "Biliyorum." Hızlı hızlı konuşuyordu. "Tekrar d-d-denemek istiyorum. Son yirmi dört saat hiç olmamış gibi davranamaz mıyız?"

"Her şey yolundaymış gibi davranmak hiçbir şeyi çözmez, Gavin." Thea'nın sesi hırçın ve savunmacı çıkmıştı çünkü böyle hissediyordu. Neden saklayacaktı ki?

"Eskiden olduğu gibi birlikte okumak istiyorum sadece," dedi genç adam.

"Sonra ne olacak? Kitabı okuyacağız, tamam. Sonra?"

"Sonra sana iyi geceler öpücüğü verip odama gideceğim. Yarın gece de, sonraki gece de aynısını yapacağız."

Thea yatağa oturdu. Gavin onun yumuşadığını düşünmüş olmalıydı ki yanına yaklaştı. "Tekrar bir araya gelmemiz için çabalıyorum, Thea. Sen de bana doğru birkaç adım atamaz mısın?"

Thea'dan aldığı tek karşılık sessizlik olunca yatakta yanına oturdu ve az önceki pozisyonunu alarak kitabın kapağını açtı. Ardından bir kaşını kaldırarak yanına gelmesi için meydan okur gibi ona baktı.

"İyi, okuyalım," dedi Thea gözlerini devirip kendi tarafına geçerek. Bornozunun önünü sıkıca tutarak yatağa oturdu, yastığını kabarttı ve arkasına yaslandı. Ama kafasını yatak başlığına çarpınca tekrar doğrulup yastığı düzeltti.

Kocasının kısık kahkahası yatağı salladı. "Rahat mısın?"

"Rahatım."

Gavin güldü. "Sadece kontrol etmek istedim."

Thea sinirle nefes verdi. "Kaldığımız yerden mi devam edeceksin?"

Kocası önce hımladı, sonra, "Bence en baştan başlamalıyız," dedi.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gavin, pazartesi sabahına karısına yalan söyleyerek başlamak zorunda kaldı.

"Antrenmanım var," dedi, bir örnek kırmızı tişörtleri ve uykulu gözleriyle ada tezgâhın önünde oturan kızların kâselerine mısır gevreği doldururken. "Öğlen dönerim."

"Tamam," dedi Thea, süt kutusunu kızların kafasının üzerinden ona uzatırken. Parmakları birbirine değince tepki vermemişti ve bu da bir gelişmeydi. Cuma akşamından beri aralarında hoş bir ateşkes vardı zaten. Gavin her gece ona kitap okuyor, sonra küçük bir öpücük verip yatağına gidiyordu. Genç kadın henüz ona tam olarak ısınmış sayılmazdı ama dün akşam kızlarla film izlerken kolunu omzuna atmasına izin vermişti. Tanımlamak gerekirse ürkek bir sokak köpeği gibiydi.

"Ben bir sürü süt seviyorum, babacığım," dedi Amelia.

"Biliyorum bebeğim." Gavin onun kâsesini ağzına kadar doldurdu. Ava'nınkini ise yarısına kadar doldurdu çünkü içten içe inanıyordu ki o, sırf ikizinden farklı olmak için mısır gevreğini bu şekilde yemeyi seviyordu.

"Programını tahtaya yazar mısın? Benim de her şeyden haberim olmuş olur," dedi Thea, sütü buzdolabına geri koyarken.

Sonra, henüz tam uyanamadıkları için hâlâ boş boş bakınmakta ve esnemekte olan kızlara döndü. "Hadi yiyin. Geç kalacağız." Tekrar Gavin'e baktı. "Referans mektubumu almak için okula gitmem lazım. Ardından da rehberlik öğretmeniyle görüşeceğim."

"Biliyorum. Tahtada gördüm."

Kendi boşalan kâsesinin başındaki Butter havlayıp kâseye patisiyle vurdu ve her nasılsa suyunu devirdi. Thea suyun üstünden ustalıkla hoplayıp birkaç kâğıt havluyu yere koyarken bir yandan da pembe saç bandının nerede olduğunu soran Amelia'ya cevap veriyordu: "Sizin banyodaki çekmecede, tatlım. Bugün onu mu takmak istiyorsun?"

Ağzının kenarından süt akan Amelia kafasını salladı. Thea tekrar zıplayarak birkaç kâğıt havlu daha aldı ve hızlıca tezgâhı sildi. "Tamam. Ben de gidip giyineyim. Yoksa geç kalacağız."

Karısı hızla mutfaktan çıkarken Gavin onun rüzgârının yüzüne çarptığına yemin edebilirdi. Kadın her sabah mükemmel bir dans sergiliyormuş gibi hareket ediyordu resmen.

O gidince Gavin kalkıp köpeğin mamasını doldurdu ve yerdeki ıslak kâğıt havluları topladı. Ardından telefonundaki takvimi açtı, tahta kalemini ağzıyla açıp aralık ayındaki antrenmanlarını, randevularını, toplantılarını ve bulunması gereken etkinlikleri tek tek yazmaya başladı. İşi bittiğinde salı akşamının boş olduğunu fark etti. O akşam Liv de izinliydi. Yani bu fırsatı değerlendirip karı-koca güzel bir randevuya çıkabilirlerdi. Farklı renkteki bir kalemi alıp boşluğa RANDEVU GECESİ yazdı.

Merdivende Thea'nın ayak seslerini duyunca suç işlerken yakalanmış gibi kalemi hemen bir kenara bıraktı. O sırada karısı mutfağa girmişti bile. Etek, triko hırka ve Gavin'in daha önce hiç görmediği kahverengi çizmeler giymişti. Bunları da cuma günkü alışveriş gezisinde almış olmalıydı. Bir elinde Amelia'nın pembe saç bandını tutuyordu.

"Tahtaya programımı yazdım," dedi Gavin.

"Teşekkürler." Thea tahtaya bir bakış attı, sonra yarın akşamki boşluğa ne yazıldığını fark ederek tekrar baktı.

Gavin, "Sorun olur mu?" diye sordu, sanki ona ilk kez çıkma teklif ediyormuş gibi hissederek.

Karısı gözlerine bakmaktan kaçındı. "Liv'in kızlara bakıp bakamayacağını sormam lazım."

"Onun işi varsa bakıcı bulabiliriz."

Thea yorum yapmadan başını salladı. Yani *hayır* demiyordu. "Saç bandını getirdim, tatlım. Kahvaltınızı bitirdiniz mi?" İkisi de kafalarını salladılar. Thea kâselerini alıp durulayarak bulaşık makinesine yerleştirirken Gavin'e hitaben, "Bugün ızgara için propan gazı alabilir misin? Akşama biftek yapmayı düşünüyorum da," dedi.

"Olur. Başka bir şey lazım mı?"

"Sanmıyorum ama lazım olursa mesaj atarım." Derin bir nefes alıp kızlara döndü. "Pekâlâ. Hadi montlarımızı giyelim."

Gavin onları taburelerinden indirince ikizler dip dibe durup aynı anda montlarını giydiler ve sırt çantalarını taktılar. Onların gideceğini hisseden Butter dramatik bir hareketle yere çöküverdi.

"Butter üzüldü," dedi Thea, kızlara. "Gidip onu öpün hadi."

Kızlar paytak paytak yürüyerek köpeğin yanına gittiler ve onu öpüp kısa süre içinde döneceklerine dair söz verdiler.

Thea, "Şimdi de babanızı öpün," dedi.

"Tanrım. Köpek bile benden önce geliyor, ha?" diye takıldı Gavin.

"Sen köpek kadar acınası görünmüyorsun."

"Vay canına. Sağ ol ya."

Karısı alçak sesle gülünce Gavin bir zafer nidası atmak istedi.

Sonra kızları kucağına alıp öptü, arabaya götürüp koltuklarına yerleşmelerine yardımcı oldu ve sürücü tarafına doğru yürüdü. Thea onu görünce çekingen bir bakış atıp çantasını ön yolcu koltuğuna bıraktı.

"Okuldan sonra hemen eve döneriz," dedi.

Gavin bir kolunu kapının üstüne dayadı. Henüz veda öpücüğü safhasına geçememişlerdi.

"Eee..." dedi Gavin.

"Sonra görüşürüz."

Gavin kafa sallayıp onun dudaklarına baktı. Nefesi kesilen genç kadın da bakışlarını onun dudaklarına çevirdi.

"Görüşürüz," diye mırıldandı Gavin, ona doğru bir adım atarak.

Thea dönüp arabasına bindi.

Bir saat sonra Gavin restorana girdiğinde yine en sona kaldığını fark etti. Diğerleri bu sefer köşedeki bir masayı seçmişlerdi. Turistlerin meraklı gözlerinden uzaktaydılar. Yine de Gavin şapkasını kşlarına kadar indirmeyi tercih etti.

Del bir fincan kahveyi ona doğru itti. "Gelişmeler?"

"Yarın randevuya çıkıyoruz."

"Baş başa mı?"

"Aynen."

"Nereye götüreceksin?" diye sordu Malcolm.

"Size söyleyecek değilim."

"Niye?"

"Çünkü şu arkadaşı tanıyorum." Kafasıyla Mack'i işaret etti. "Söylersem beni gözetlemek için çıkıp gelir."

"Kılık değiştiririm. Orada olduğumu bile anlamazsın."

Garson kız bir demlik kahve daha getirip siparişlerini aldı. Gavin yine geçen günkü büyük kahvaltı menüsünden istedi. "Pastırmama el süremezsin," dedi Mack'e bakarak.

"Bildiğim kadarıyla son zamanlarda kimse senin pastırmana el sürmüyor zaten."

Garson kız bir kahkaha patlattı.

"Pekâlâ, odaklanın," dedi Del. "Thea'yı nereye götürüyorsun?"

"Sanat Dükkânı'na."

Mack içtiği kahveyle boğulacak gibi oldu. "Ne?"

"Şehir merkezine yakın bir yerde, sanat ve zanaat malzemeleri satan bir mağaza."

"Nereden bahsettiğini biliyorum. Karını randevu için oraya götüremezsin!"

Gavin alaycı bir nefes verdi. "Karımı tanımıyorsun sen. Orası onun gözüne oyuncakçı gibi gelecek. Evde bir kalem çekmecemiz var. İçindeki kalemler renklerine göre sıralı halde duruyor. Ayrıca bir sepet dolusu dekoratif bandı var."

"Dekoratif bant da neymiş?"

"Süslü, desenli bir çeşit bant. Ben pek ilgilenmiyorum ama karım bayılıyor."

Del onu destekledi. "Nessa'da onlardan iki çekmece dolusu var. Bazen yüzünde tuhaf bir gülümsemeyle bantları izlediğini görüyorum."

Mack telefonunu çıkarıp bir şeyler yazmaya başladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Gavin.

"Dekoratif bant ne diye bakıyorum."

"Neden?"

"Ee görünüşe göre müstakbel Bayan Mack için böyle saçma sapan şeyleri bilmem lazım."

"Güzel fikir," dedi Malcolm, Gavin'e. "Hoşuma gitti. Okula dönme kararını desteklediğini ve tutkusunu anladığını gösteriyor."

"Sonra ne yapacaksınız?" diye sordu Del.

"Akşam yemeğine gideriz diye düşünüyorum."

"Nereye?" Bunu soran Yan'dı.

"Bilmiyorum."

"Vay be," dedi Mack dalgınca. "Bu saçmalığı ciddi ciddi seviyorlar herhalde." Telefonunun ekranını onlara çevirdi. "Sırf dekoratif banda adanmış bir sürü Pinterest panosu var."

"Ne panosu?" diye sordu Del.

"Pinterest işte."

Gavin, "Pinterest de neymiş?" dedi.

"1940 doğumlu musunuz nesiniz siz?" Mack içini çekti. Sonra arkasına yaslanıp ekranını kendine çevirdi. "Aşk romanları *kullanma kılavuzumuz* olabilir ama Pinterest, resimleri biriktirip paylaştıkları asıl yer."

"İnternet sitesi mi yani?" Del kendi telefonunu çıkardı. "Adının harflerini kodlasana bir."

"Önce hesap oluşturman gerek. Şimdilik benimkine bak." Mack, telefonunu ona verdi.

"Benim randevuyu konuşmaya dönsek?"

Gavin'i duymazdan geldiler.

"Ne için kullanılıyor bu site?" diye sordu Del, ekranı başparmağıyla kaydırarak.

"Mükemmel kıyafet kombini fikirlerimi buradan alıyorum." Mack, parmağını Gavin'e doğrulttu. "Sen kesin kullanmalısın."

"Siktir git."

Mack klavyesinde birkaç harfe bastı. "Muhtemelen bizim fotoğraflarımız da vardır burada."

"Neden ki?"

"Çünkü ünlü ve yakışıklıyız." Gavin'e baktı. "Yani bazılarımız."

Del boğulurmuş gibi bir ses çıkardı. "Yüce İsa, bu lanet sitede binlerce fotoğrafım var. Neden daha önce haberim olmadı ki?"

"O fotoğrafların yarısı takımının sosyal medya görevlileri paylaşmıştır, dostum. Sakin ol."

"Bir dakika. Kadının biri bir panoyu tamamen benim fotoğraflarıma ayırmış."

Mack ekrana baktı. "Aynen. Aa baksana, kendine süper fan diyor."

"Lanet bir sapık sadece! Ya karım bunları görürse?"

"Belki de karının hesabıdır." Mack telefonunu geri aldı. "Gavin'in adını aratalım bakalım."

"Aratmayalım bence."

Mack dinlemeyip harflere bastı. "Kahretsin, Gav," diyerek ekranı çevirdi. Gavin birden kendi fotoğraflarıyla karşı karşıya kaldı. Bazıları geçen bahar yaptıkları eğitim kampında çekilmişti. Çoğunda üstsüz ve terliydi.

"Birisi sana âşık olmuş gibi," dedi Mack.

"Karım değilse umurumda değil."

Mack, "Ooo" dedi, "Ne kadar da şeker. Bakın, nasıl kızardı."

"Şu anda cidden Pinterest'te kendi fotoğraflarınızı mı aratıyorsunuz?" dedi o sırada yemek tepsisiyle masaya gelmiş olan garson kız.

"Şurada oturan arkadaşımız için kombin fikirleri arıyoruz. Moda anlayışı biraz kıt da."

Kız, Gavin'e bakıp gülümsedi. *Bayağı* samimi bir gülümsemeydi bu. "Bana gayet iyi göründü," dedi, kahvaltısını önüne koyarken. Gavin, alyansını göstermek için sakalını okşadı.

Mack burnundan alaycı bir nefes verdi. "Hiç belli olmadı."

"Pekâlâ. Gavin'in randevusuna dönelim artık," dedi Del. "Karını nereye yemeğe götüreceğini konuşuyorduk."

"Bir dakika, onu da aratayım," dedi Mack. Klavyeyi açıp bir yandan söylerken bir yandan yazmaya başladı. "Nashville'deki... hangi... restoranlar... karınızı... yatağa... atmanızı... sağlar..."

"Bir siktir git ya."

Mack bir kahkaha attı. "Yok artık. Böyle bir liste gerçekten var."

Gavin telefonu ondan aldı. "Cidden mi?"

"Kader yüzüne güldü, Gav dostum. Artık işini elinle halletmek zorunda kalmayacaksın."

Gavin telefonu geri verdi. Bu liste önemli değildi çünkü yarın karısını yatağa atmayacaktı. Onu tekrar güldürebilse ve iyi geceler öpücüklerini biraz uzatabilse bile şimdilik yeterdi.

"Gavin, dinle," dedi Del. "Yarın gece ne olursa olsun her şey sana bağlı olacak. Bu yüzden mükemmel bir randevu planlamak için fazla vakit kaybedip de en önemli şeyi unutma."

"Neymiş o?"

"Konuşmak. Onun sana açılmasını sağlamak. Planımızın ikinci aşamasına geçiyorsun artık."

Mack güldü. "İşte bu. Bu aşamada işler kızışıyor."

"Tanrım." Gavin yüzünü ovuşturdu. "Neden bahsediyorsun?"

"Evlat," dedi Malcolm, sanki Gavin'den sadece bir yaş büyük değilmiş gibi. "G noktasını bilir misin?"

Gavin ağzındaki içeceği tükürüp öksürdü.

"Dinle," diye devam etti adam. "Karın senden *seni seviyorum* lafını duymak istemiyor. Ama bu, onu sevdiğini ifade edemeyeceğin anlamına gelmez."

Yan başını salladı. "Bu kelimeleri kullanamazsın çünkü artık onun kullandığı dilde yoklar. Hatta belki de hiç olmadılar."

"Sevgini onun arzuladığı şekilde ifade etmelisin," dedi Del. "Kendini iyi ve güvende hissetmesini sağlayacak şekilde. Savunma duvarlarını kırıp korkularını aşmasını sağlamalısın."

"B-bunun G noktasıyla ne alakası var?"

Malcolm kocaman gülümsedi. "Karının *duygusal* G noktasını bulup okşaman gerekiyor."

"Bu her kadında var olan bir şeydir," dedi Del. "Ta derinlerinde bir yerde saklıdır ve sadece doğru erkek tarafından bulunabilir."

Konuşurken Del'in sesi titremişti. Durup elini dudaklarına bastırmak zorunda kaldı. Mack onun omzuna hafifçe vurdu. "Sorun yok, dostum. Koyuver gitsin."

"Hepimizin içinde bir boşluk bulunur," dedi Del bir süre sonra. "Buna eksiklik de denebilir. İhtiyaç duyduğumuz fakat itiraf etmek istemediğimiz ya da başka biri tarafından tamamlanana dek farkına bile varmadığımız bir eksiklik. Thea'yla aranı düzeltmek istiyorsan içindeki eksikliğin ne olduğunu bulmalısın. Acıyan yerini okşamalı, artık canının yanmamasını sağlamalısın. İşte bu şekilde onu sevdiğini söylemiş olursun."

"Gerçekten tek yapman gereken bu, Gavin," dedi Malcolm. "Karının içinde bir boşluk var. Onu bul ve doldur."

Malcolm'ın sözcüklerinden sonra masada rahatsız edici bir sessizlik oluştu. Bir ortaokul öğretmeninin on iki yaşındaki oğlanlardan oluşan bir sınıfta müstehcen tarafa çekilebilecek bir kelimeyi yanlışlıkla söylediğinde oluşan türden bir sessizlikti bu. Herkes gülmek ister ama bunu yapacak cesareti kimse bulamazdı.

Mack sonunda kendini tutamayıp konuştu: "Gavin de uzun zamandır Thea'nın boşluğunu doldurmuyor bildiğimiz kadarıyla."

"Bir gün kimse bakmazken seni geberteceğim."

Del sinirle homurdandı. "Bak, Thea'nın seninle randevuya çıkmayı kabul etmesi harika. Bu da bir gelişme çünkü. Ama kolay olacağını sanma sakın. Gergin ve ürkek olacaktır. Yarın akşam kavga çıkarmayı bile deneyebilir."

Yan onaylayarak, "Şu anda karşı koyma modunda olduğunu aklından çıkarma. Sakin olmalı, soğukkanlılığını korumalı ve ona sabırla yaklaşmalısın," dedi.

Sakin. Soğukkanlı. Sabırlı. Gavin bunu yapabilirdi.

Mack telefonunu cebine koydu. "Bu arada yarın akşam beni asla fark etmeyeceksin, yemin ederim."

"Şimdi," dedi Del. "Biraz kitap hakkında konuşalım. Ne kadar okudun?"

"Yarısına geldim sayılır."

Malcolm, "Mükemmel," dedi.

"Neden mükemmel?"

"Çünkü," dedi Mack. "Hikâye yarısından sonra alev alıyor."

Kontesin Aşığı

Saçmalıklarla dolu akşamın tek müspet yanı şuydu ki Irena sonunda kocasının gözlerinin içine bakıp, hem ailesi, hem cemiyet üyeleri, hem de kilise tarafından her daim haklı görülmeye alışmış olan bir erkeğe her kadının söylemeye can attığı o şeyi söyleyebilecekti.

Bir leydi gibi ellerini kucağında birleştirip at arabasında karşısında oturmakta olan Benedict'e baktı ve gülümsememek için elinden geleni yaparak, "Sana söylemiştim," dedi.

Kravatını çekiştiren Benedict kırgın görünüyordu. Ama sonra birden elini yumruk yapıp bacağına vurdu. "Ne küstah bir kadındı ama."

"Hangi kadından bahsediyorsun? Çok fazla kadın vardı."

"Düşesten bahsediyorum."

"Ah, doğru." Marbury Düşesi baloda tüm kötü kalpliliğiyle Irena'yı görmezden gelmişti. Salondaki daha düşük unvanlı diğer kadınlar da dedikodularını fısıltılardan öteye götürmüş, ona hor gören bakışlar atmışlardı fakat düşesin davranışı en çok göze batandı. Tanıştırıldıktan sonra Irena'yla konuşmayı, hatta ona bakmayı reddetmişti.

"Kadının unvanı umurumda değil. Kimse benim karıma öyle davranamaz. Hiç kimse."

"Ona bu kadar yüklenmeyin, lordum. Biz kadınlar elimize geçen her güç fırsatını değerlendirmek zorundayızdır. Ve *cemiyet* hayatında bu güç ancak diğer kadınları hor görerek elde edilebilir."

"Eğer erkek olsaydı ona dünyanın kaç bucak olduğunu gösterirdim."

Irena'nın göğsünden beklenmedik fakat coşku verici bir kahkaha yükseldi. Benedict şaşkınlıkla ona baktı. "Bana mı gülüyorsun?"

"Üzgünüm," dedi Irena, parmaklarını dudaklarına götürerek. "Ben yalnızca... Bu görüntü asla aklımdan çıkmayacak da."

"Dikkatli ol, sevgilim. Gülüşün kulağıma öyle hoş geliyor ki yalnızca bu ses için bile adam öldürebilirim."

"Ne romantik."

"Aşkımı ispatlamak için her şeyi yapabileceğimi söylemiştim."

"O halde belki de önümüzdeki birkaç gün buralarda olmayacak olmanız iyi bir şeydir," dedi Irena düşünceli bir şekilde. Benedict'in birkaç işini halletmek için Latford mülküne gitmesi gerekiyordu ve Irena ona bunu asla söylemeyecek olsa da gidişini dört gözle bekliyordu.

At arabası çamurlu yoldaki bir çukura batarak sarsıldı. Korsesinin sert kısımları kaburgasına batınca Irena yüzünü buruşturdu.

"İyi hissetmiyor musun yoksa?" diye sordu Benedict.

"Üstümdeki bu kahrolasıca elbiseyi çıkarır çıkarmaz iyi hissedeceğim."

Kont hafifçe gülümsedi. "Bu şekilde konuşmanın fazlasıyla kışkırtıcı olduğunu söylemek için şu an doğru bir zaman olmaz sanıyorum."

"Evet, olmaz."

"Yine de o kahrolasıca elbiseyi çıkarırken yardıma ihtiyacın olursa her daim bana gelebilirsin."

Irena'nın teni alev almıştı adeta. İzzetine, onuruna, dargınlığına aldırış etmeyen bir arzu belirmişti içinde. Doğrusu izzeti bile vücudunun her bir parçası gibi kocasının büyüsü altına girmişti. Özellikle de bu akşam eşler için bile fazla samimi bir şekilde dans ederlerken hissetmişti bunu. Benedict'in eli sırtındaki elbisenin kumaşını alazlamış ve teninde iz bırakmıştı sanki. Müzik sona erdiğinde bile başı dönmeye devam etmişti.

"Bu akşam beklediğin gibi geçmediği için üzgünüm," dedi ona, birden büyük bir gerginlik hissederek.

"Seni kollarımın arasına alabildim ya... Tam da umduğum gibi geçtiğini söyleyebilirim."

Kocasının sarf ettiği bu kelimeler içinden bir ürperti geçirirken kollarındaki tüylerin de diken diken olmasını sağladı. Kalbinin gümbürdemesi arasında hâlâ bir şeyler duyabiliyor olması bir mucizeydi. Benedict'in kendine tekrar yaklaşmasına izin vererek budalalık ediyordu. Gerçi en başta onu uzak tutabileceğini düşünmesi de budalalıktı. Bedeni onunla aynı şeyleri arzularken, kalbi de onun peşinden gitmeye kararlıyken bunu nasıl yapabilirdi ki?

At arabası evlerinin önünde durunca bir hizmetkâr gelip kapıyı açtı. Benedict, Arnavut kaldırımlı yola indi ve dönüp elini uzattı. Onu kendine doğru çekip elini kolunun altına sıkıştırdığında Irena bir kez daha vücudunun yandığını hissetti. Eğer bu akşam da daha önceki iki balo dönüşünde olduğu gibi sonuçlanacaksa kocası az sonra ona odasına kadar eşlik edecek ve eline yumuşacık bir öpücük kondurarak iyi geceler dileyecekti. Ve bir saat sonra kütüphaneye gelip şömine başında kitap okurken ona katılacaktı.

Fakat Irena'nın içinden bir ses, Benedict'in bu gece daha fazlasını isteyeceğini söylüyordu.

Belki de konuşan kendi arzularıydı.

Benedict onu evin merdivenlerine yönlendirdi. Irena'nın odasının önüne varana dek ikisi de konuşmadılar.

"Bana odama kadar eşlik ettiğin için teşekkürler."

Normalde şu anda Benedict'in onun elini dudaklarına götürmesi gerekirdi. Ama genç kont ona doğru bir adım atıp, "Irena," dedi boğuk sesle.

"Efendim?" dedi Irena soluksuzca.

Benedict dudaklarını onun kulağına yanaştırdı. "Sana iyi geceler öpücüğü verebilir miyim?" diye mırıldandı.

Hayır. Irena'nın mantığı böyle söylemesini istiyordu. Fakat kocası burnunun ucunu çene kemiğine sürttüğünde bedeni kendi iradesiyle harekete geçti ve yüzü onunkine doğru döndü.

Dudaklarına değen dudakları tüy yumuşaklığındaydı. Nefesi nefesine öyle hafif değmişti ki Irena bir an hayal kurduğunu zannetti. Ama sonra Benedict ağzını onunkine bastırdı ve bir elini saçlarının arasına daldırıp diğerini onun parmaklarına geçirerek kalbinin üstüne götürdü. Ve Irena'nın o ana dek savaştığı her şey -anılar, arzular ve hasret- beyaz bayrak sallamaya başladı. Kocasına teslim olmuştu.

Benedict onu hafifçe itip sırtını kapalı kapıya dayadı. Dudakları ağzını tutkuyla keşfe çıkmıştı. Öte yandan gösterdiği hassasiyetle kalbinin tehlikeli yüksekliklere tırmanmasına neden oluyordu.

Sonra alnını onunkine yasladı. "Şimdi akşamım iyice mükemmel bir hal aldı işte." Geri adım atıp ona göz kırptı. "Gizli yerimizde buluşacak mıyız?"

Evli bir çift için ahmakça bir rutindi bu aslında. Fakat gizli buluşmaları zaman geçtikçe Irena için günün en keyifli vakitleri haline gelmişti. Kafasını salladı. "Orada olacağım."

Bir saat sonra kütüphaneye girdiğinde Benedict çoktan gelmiş, ateşin başına geniş bir battaniye yayıp kanepelerdeki birkaç

yastığı üstüne atmıştı. Irena mumunu yakındaki bir sehpaya bırakıp kocasının yardımıyla yere oturdu ve onun şömineye uzanıp odun atmasını izledi. Turuncu alevler karanlığı birden yok etti.

Benedict onun yanına oturup arkasına yaslandı ve bir kolunu kafasının arkasına yerleştirip balolardaki utangaç genç kızların bakıp bakıp kıkırdadığı erkeksi rahatlığını sergiledi. Sonra ona bakarak diğer kolunu battaniyenin üzerinde kaydırıp parmaklarının ucunu geceliğine değdirdi. "Özledim seni," dedi kısık sesle.

"Daha bir saat oldu."

"Bu uzun bir süre."

"Bu akşam ne okuyoruz?"

Benedict ona daha önce hiç görmediği bir kitap uzattı. Parmaklarını kitabın kabartmalı isminde gezdirirken Irena'nın gırtlağında bir yumru belirmişti. "Nereden bildin?" diye fısıldadı.

"Bir keresinde, Sophia'yla ikinizin yabani atları görmek için Amerika'ya gitme arzunuz olduğundan söz etmiştin. Ben de hemen bu kitabı ısmarlamıştım. Daha bugün elime ulaştı."

Bu jest karşısında Irena'nın kalbi adeta bir takla attı.

"Neden yabani atları görmeyi arzuluyorsun, aşkım?"

Irena'nın boğazı dillendirilmeyen duygularla sıkıştı. Acaba çok sevgili ablasının ölümünün acısı bir gün geçecek miydi? "Çünkü onlar özgürler," diye fısıldadı. "Geceleri gizli gizli kaçış planları yapardık. Erkek kılığına girip bir gemiye atlamayı düşünürdük mesela. Ya da deniz aşırı ülkelerde ailesini arayacak iki yetim gibi davranabilirdik. Ben gitmeyi ciddiyetle düşünüyordum. Onun için yapardım."

"Bana ablandan bahset," dedi Benedict alçak sesle.

"O da benim gibi atları çok severdi."

"O da senin kadar yetenekli bir binici miydi?"

"Hayır. Olabilirdi belki ama... Benim kadar özgür değildi."

"Niçin?"

"Üç kardeşin en büyüğüydü çünkü. İyi bir kısmet bulup evlenme sorumluluğu en çok onun omuzlarındaydı. Sonuçta ailenin en güzeli olarak görülüyordu."

Benedict, Irena'yı içten içe memnun eden birkaç küfür savurdu. "Hayatımda gördüğüm en güzel kadın sensin, Irena. Seni gördüğüm anda nutkum tutuldu, konuşma yeteneğimi kaybettim."

"İltifata lüzum yok, lordum. Bir leydinin bu şekilde konuşması münasip olmasa da ben de ne kadar çekici olduğumun farkındayım. İngiliz toplumu, kadınların birbiriyle yarışması gerektiğini bizlere dayatarak hemcinslerimin birbirlerini kıskanmalarına yol açıyor."

Kocası sessiz kaldı. Ama bir süre sonra yine lafa girdi. "Ablanı kıskanıyor muydun?"

Irena kafasını iki yana salladı. "Asla. Ama ablam bana imreniyordu, çünkü onun omuzlarındaki yük bende yoktu. Tüm hayatı, sırf anne babamızı memnun etmek için bir koca bulmak üzerine kuruluydu."

"Ve o öldüğünde omuzlarındaki yük sana geçti."

Irena onun gözlerine bakmadan başını salladı.

Benedict onun elini tuttu. "Konuş benimle, aşkım. Bana güvenin olsun."

"Hastalandığı için kendini suçlu hissediyordu," dedi Irena onun gözlerine bakarak. "Ölmeden önce, gerçek aşkı bulmadan asla evlenmeyeceğime dair bana söz verdirdi."

Kocası hafifçe doğrularak yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Buldun mu peki?"

Genç adamın dudaklarına bakarak cevap beklemesini izlerken saniyeler kaplumbağa hızında ilerliyordu sanki.

Neden sonra kısık bir boğaz temizleme sesiyle sıçrayarak doğruldular. Sanki bir kez daha uygunsuz bir durumda yaka-

lanmışlardı. Tabii artık evli oldukları için utanacak bir şey yoktu ama Irena'nın yanakları yine de cayır cayır yanıyordu.

Benedict, sesin geldiği yönde duran sadık kâhyasına döndü. "Ne oldu, Isaiah?"

"Lordum, özürlerimi kabul edin. Fakat Ebberfield'dan bir atlı geldi ve ivedi bir mesele olduğunu bildirdi."

Ebberfield, Dorset'teki Latford mülkünün adıydı.

"Ne gibi bir mesele?" diye sordu Benedict gerilerek.

"Rosendale. Korkunç bir kaza geçirmiş."

Genç kontun tüm uzuvları dondu. "Derhal yola çıkıyorum."

Irena elini onun koluna koydu. "Ben de seninle geleyim."

"Olmaz. Beni yavaşlatırsın."

"Ben sizden daha iyi at sürüyorum, lordum."

"Irena, lütfen," dedi kocası aniden büründüğü ciddiyetle. "Kocan olarak burada kalmanı emrediyorum."

Bu sözcükler yüzüne çarpan soğuk bir tokat gibiydi. Elleri titremeye başlayan Irena geri adım attı.

Benedict bir küfür savurup aralarındaki mesafeyi kapattı. "Özür dilerim," dedi çatallanmış sesiyle. Elini ensesindeki buklelerin arasına daldırıp onu kendine çekti ve daha Irena tepki vermeye fırsat bulamadan ağızları yeniden birleşti. Çaresiz, sert bir öpücüktü bu. Genç adam geri çekilip dudaklarını onun alnına bastırdı. "Beni bağışla. Fakat şu anda sana bahsedemeyeceğim bazı mevzular var."

Ardından dönüp kütüphaneyi terk etti.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Bunu yaptığına gerçekten inanamıyorum."

Salı akşamı banyosundaki aynaya bakarak rimel sürmekte olan Thea, arkasında kardeşinin sesini duyunca irkildi. Eli kayınca sağ gözünün altında kahverengi bir yarım ay oluşmuştu. Harika. Gerçi nasıl göründüğünü umursamıyordu. Gerçek bir ilk randevu falan değildi bu sonuçta. Teknik bir gereklilikti. Anlaşmanın bir maddesiydi.

Gözünün altına bulaşan rimeli pamuklu çubukla temizleyip bu kadar makyajın yeterli olacağına karar verdi ve geriye doğru bir adım atıp aynada kendini inceledi. Eh, oldukça hoş olmuştu.

"Tüm çareler tükendiyse oranı buranı aç, diyorsun, ha?" diye eleştirdi Liv.

"Az önce annemin lafını kullanmış olamazsın."

Kardeşi yatağa çöktü. "Demek istediğim, etkilemeye çalışmadığın bir adam için biraz fazla çaba göstermişsin sanki."

Thea siyah topuklu ayakkabılarını giydi. "Aptal bir elbise sadece."

"Öyle bir elbise ki resmen, *beni duvara yaslayıp becer, koca adam*, diye bağırıyor."

"Bence sana hitaben, *geçen hafta beni alması için bu kadını ikna eden sen değil miydin?* diyor."

"Evet ama o zaman kocanın sana şantaj yaptığını bilmiyordum."

Kapı tarafından birinin boğazını temizleme sesi gelince ikisi de kafalarını suçlulukla kaldırıp, "kesinlikle senin hakkında konuşmuyorduk" bakışları attılar.

"Hazır mısın?" diye sordu Gavin, onun hakkında konuştuklarının farkında olduğunu gösteren bir halde sırıtıyordu.

Thea yanıt vermeye çalıştı ama ağzından tek çıkan küçük bir inilti oldu. Çünkü... *Kahretsin.* Kocası öyle mükemmel görünüyordu ki. Thea'nın daha önce hiç görmediği, koyu gri renkli, fitilli kumaştan, üstüne tam oturan bir pantolon giymişti. Omuz ve kol kaslarının üstünde gerilmiş, manşetleri yukarı doğru katlanarak ön kol kaslarını gözler önüne sermiş bu açık mavi gömleği de Thea daha önce hiç görmemişti. İçten içe kendini yelledi. Erkekler, tüylerle kaplı ön kol kaslarının kadınlara neler yaptığını bilseler kesinlikle kollarını geliştirmek için daha sıkı çalışırlardı.

"Çok hoş görünüyorsun," dedi Gavin.

"Sen de öyle."

"Elbisen yeni galiba?"

"Evet. Gömleğini yeni almışsın."

"Aynen."

"Beğendim."

"Senin odadan çıkma vaktin geldi, Liv," dedi Gavin, gözlerini Thea'dan ayırmadan.

"Senin de çene..."

"Liv," dedi Thea azarlar gibi bir tonla. Kardeşi dudaklarını birbirine bastırıp yataktan kalktı.

Gavin neredeyse sıkılgan bir gülümsemeyle odaya girdi. "Ç-ç-çantan nerede?"

"Şifonyerin üstünde. Neden?"

Kocası cebinden katlanmış bir bandana çıkardı. "Çünkü bunu içine koyman gerek."

"Hmm, korkmalı mıyım peki?"

"Birazdan göreceksin," dedi genç adam, sıkılganlığını biraz atıp tebessüm ederek.

Aşağı inip kızlara öpücüklerini verdiler, köpeğin salyalarından kaçtılar ve Liv'e, ikizlere aptal YouTube videoları izletmemesini tembihlediler. Kız herhangi bir söz veremeyeceğini söyleyerek onları evden kovaladı.

Gavin, Thea'nın arabaya binmesine yardımcı olduktan sonra kendi tarafına geçti.

Otobana döndüklerinde boğazını temizleyip, "Eee..." dedi. "Vanderbilt'ten haber geldi mi?"

"Henüz gelmedi. Ama bu hafta dönüş yaparlar sanıyorum."

"Eğer s-s-seni..." Gavin cümlesini tamamlamadı ama Thea ne demek istediğini anlamıştı.

"Kabul etmezlerse ne mi olacak? Bilmem. Bu konuyu düşünmek istemedim."

"Kabul edileceksin," dedi Gavin gayet inançlı bir şekilde. "Sonra da güzel bir kutlama yapacağız."

Thea yorum yapmadı.

Birkaç dakika sonra Gavin dönüş sinyalini yaktı. "Gözlerini bağla," dedi muzipçe.

"Burada mı?" Thea etrafına bakındı. Mega mağazalarınkine benzeyen, kocaman, sıradan bir otoparka girmişlerdi.

"Evet. Burada."

Thea, kalbi göğüs kafesine çarparken kumaşı çıkarıp gözlerine bağladı. Hem çok gülünç hem de heyecan verici bir andı bu.

Tehlikeli de hissettiriyordu. Ama şu anda Thea'nın bu randevudan keyif alması değil, isteksiz olması gerekirdi.

"Görebiliyor musun?"

"Hiçbir şey görmüyorum."

"Güzel. Gizlice bakmak yok."

Araba iki kez daha dönüş yaptı, en sonunda tekrar durdu. Thea bandana kumaşının arkasından karşısında parlak ışıklar olduğunu sezdi çünkü görüşü kırmızıya dönmüştü.

Sonra kocasının kendine doğru eğildiğini hissetti. "Pekâlâ, hazır mısın?"

"Hazırım," dedi gülerek.

Gavin'in parmakları bandanayı buldu ve saçlarını çekiştirmemeye dikkat ederek düğümünü açtı. Thea gözlerine çarpan parlak ışıklar yüzünden bir an irkildi ama sonra... "Beni Sanat Dükkânı'na mı getirdin?"

"Derslerin için b-b-bir şeyler seçebiliriz diye düşündüm."

Thea ona öylece bakakalmıştı. Kalbi hâlâ gümbür gümbürdü. Kocası kesinlikle randevu işini baştan savmamıştı. Kalesini içten fethedecek bir randevu fikriydi bu. Boya kalemleri ve siyah tuvallerle onu baştan çıkaracaktı.

Genç adamın gözlerinde tereddüt belirdi. "S-senin için sorun olur mu?"

"Hayır," dedi Thea. "Ben... Teşekkür ederim."

İçeri girdiklerinde bir alışveriş arabası alıp kocasına "emin misin?" der gibi bir bakış attı. "Bunu yapmayı gerçekten istiyor musun?" diye sordu sesindeki heyecanı gizlemeye çalışarak.

"Sen istemiyor musun yoksa?"

"İstiyorum ama önceden uyarayım, Gavin. Böyle bir yerde şeker dükkânına girmiş çocuğa dönüşürüm."

Kocası gülümsedi. "Biliyorum. Evdeki kalem çekmeceni gördüm, Thea. Her şeye hazırlıklıyım."

* * *

Gavin hiç de hazırlıklı değildi.

Thea bu mağazada resmen Pamplona'da sokaklara salınmış boğalara dönüşmüştü. O alışveriş yaparken Gavin arabayı itmeyi teklif etti. Bunu bir bakıma kendi için yapmıştı çünkü bu sayede o elbisenin içindeki vücudu rahatça inceleyebilecekti.

Yüce İsa aşkına, nasıl bir elbiseydi o öyle... Gavin yatak odasına adım attığı anda gözleri yuvalarından fırlayan, dilleri ağızlarından sarkan çizgi film karakterlerine dönmüştü adeta.

Birlikte birkaç koridoru gezdikten sonra genç kadın coşkuyla içini çekti. "Dekoratif bant," diye fısıldadı, elini kalbine götürerek. Karşılarında bir koridor dolusu dekoratif bant duruyordu. Her desen ve renkte bantlar rafları doldurmuştu. Thea birkaç bandı eline alıp eleştirel gözle inceledi ve bazılarını arabaya atıp bazılarını geri bıraktı. Aslında mağazadaki tüm ürünleri iki defa satın alabilecek kadar paraları vardı ama Thea'nın tarzı bu değildi. Dürüst olması gerekirse Gavin, cuma günü onun sadece kendi için o kadar para harcamasına bayağı şaşırmıştı.

"Şunlara baksana." Thea okulla alakalı desenlerin olduğu bantları suratının önünde salladı. "Kızlar bunlara bayılır."

Gavin bantları alıp rafa geri koyarken karısı onu şaşkınca izledi. "Niye geri koydun?"

"Buraya senin için geldik, kızlar için değil." Sonra uzanıp Van Gogh resimlerine benzeyen desenlerin bulunduğu birkaç bandı seçti. "Bunlar nasıl?"

Thea bantları ondan alıp arabaya attı.

"Hiç Pinterest diye bir site duydun mu?" diye sordu Gavin birkaç dakika sonra.

Karısı ona sanki *Elvis'i hiç duydun mu?* diye sormuş gibi bakı. "Ciddi misin sen? Benim hayatım Pinterest'te resmen."

"Hesabın var mı?"

"Ee yani. Neden sordun?"

"Ne için kullanıyorsun peki?"

Thea bir nefes verdi. "Tanrım, ne için kullanmıyorum ki? Tarifler, denemek istediğim elişi projeleri, ebeveynlik önerileri, sevimli köpek fotoğrafları biriktiriyorum. Niye soruyorsun?"

Gavin'in yanakları yandı. "Orada... Benim fotoğraflarım var."

"Biliyorum," dedi Thea alaycı bir kahkaha atarak.

"Sen de gördün mü?"

"Sen Pinterest'i yeni mi keşfettin yoksa?"

"Sayılır." Gavin kafasını yana eğdi. "Oradaki fotoğraflarımı gördün mü?"

Karısı omuz silkti. "Gördüm. Orada bir Legends panom var, bu yüzden site algoritması sık sık karşıma beğenebileceğim resimler çıkarıyor. Aralarında senin fotoğrafların da oluyor. Özellikle de şeyden bu yana daha da sıklaştı..."

Cümlenin devamını getirmedi. Büyük zaferden bu yana cekti ama belli ki oraya girmek istemiyordu.

"Yani bilgisayarının başına oturup yahni tarifi ararken karşına kocanın fotoğrafı çıkabiliyor. Hem de başka bir paylaştığı bir fotoğraf."

"Gavin, tanıştığımız günden beri tüm sosyal medya mecralarında kadınlar senin fotoğraflarını paylaşıyor zaten. Bazen likte çektirdiğimiz fotoğraflardan beni silerek paylaşıyorlar Ben buna alışkınım."

"Yabancı adamların senin binlerce fotoğrafını paylaştığı site olsaydı b-b-ben hayatta alışamazdım."

"Ama bu farklı bir şey. Ben senin gibi ünlü değilim."

"Ben aynı görüşte değilim. Çünkü benim için b-b-bu dünyadaki en önemli insan sensin."

Thea'nın dudakları aralandı ve gözlerinde çeşit çeşit duygular belirdi. Sanki ona inanmıyor ama inanmayı çok istiyor gibiydi. Sonra, Gavin daha ne olduğunu anlayamadan karısı parmak uçlarında yükselip dudaklarına yumuşacık bir öpücük kondurdu.

Ama o kadar kısa sürmüştü ki Gavin neredeyse gerçek olduğuna inanamayacaktı. Genç kadın geri çekilip kafasını hafifçe iki yana salladı. "Kusura bakma, bunu neden yaptım bilmiyorum."

Gavin havayı yumuşatmak için espri yapmaya çalıştı. "Seni dekoratif bant alışverişine daha sık getirmeliyim."

Espri işe yaradı ve Thea gözle görülür şekilde gevşedi. "Beni resim fırçası koridorunda gör bir de."

"Çabucak oraya geçelim o zaman."

Thea gülerek onun göğsüne vurdu.

Ne yazık ki resim fırçası koridorunda hiçbir şey yaşanmadı. En azından iyi bir şey olmadı. Fakat Thea çeşitli boyutlarda yirmi kadar fırçayı inceledikten sonra birden onun kolunu tutup kulağına fısıldamak için kafasını aşağı çekti.

"Pinterest muhabbetinden sonra paranoyam devreye girmiş olabilir ama şu anda iki hayranın seni takip ediyor sanırım."

Gavin'in ensesindeki tüyler diken diken oldu. "Ne diyorsun?"

"Mağazaya girdiğimizden beri her adımımızda dibimizde biten iki tuhaf adam var. Kendilerini çok belli ediyorlar ama yine de tam emin değilim. Sanki seni izliyorlar ama izlemiyormuş gibi görünmeye çalışıyorlar."

"Tipleri nasıl?" diye sordu Gavin yüzünü ifadesiz tutmaya çalışarak.

"Tekrar karşımıza çıktıklarında gösteririm. Ama muhtemelen paranoya sadece."

"Sen yine de yakınımda dur," dedi Gavin gerilerek. Atlet olmanın en nefret ettiği yanı buydu. Ailesi hep gözler önündeydi. Pinterest hakkında şakalaşmışlardı ama karısıyla birlikte dışarı çıkıp da şöyle keyifle gezemiyordu bile. Hep birilerinin bakışlarıyla onu rahatsız edeceği endişesini taşıyordu.

Kasadan geçip mağazadan çıkarlarken tuhaf adamlar orada mı diye bir kez daha arkasını kontrol etti. Kimseyi görmeyince rahatladı fakat yine de elini karısının belinden çekmedi. Poşetleri bagaja yerleştirdikten sonra da yine arabaya binmesine yardımcı oldu.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" diye sordu Thea, caddede ilerlerlerken.

Gavin neredeyse karanlık bir sokağa gidip arka koltuğa geçmeyi teklif edecekti ama bu büyük ihtimalle sınırları zorlamak olurdu. "Akşam yemeğine," dedi sola dönerken.

"Güzel. Çok acıkmıştım."

"Ben de," dedi Gavin ona imalı bir bakış atarak. Genç kadının utangaç gülümsemesini gördüğündeyse göğsünün genişlediğini hissetti.

Otobanda hızlıca ilerleyip şehre giriş yaptılar. Salı günü olmasına rağmen şehrin trafiği korkunçtu. Her yer kalabalıktı. Gavin bir trafik lambasından geçtikten sonra gidecekleri restoranın yakınlarındaki bir katlı otoparka girdi. Aracı vale kabininin önüne sürdükten sonra Thea'nın aynada rujunu tazeleyip saçlarını kabartmasını izledi. Az önceki his göğsünde yine belirmişti. Karısı o kadar güzeldi ki bazen ona bakmak bile canını acıtıyordu. Şimdi de öyleydi işte.

Valeye anahtarı verip caddeye çıktıktan sonra Gavin yine elini karısının sırtına götürdü. Nashville'in ana turist mekânı Broadway'den birkaç blok ötedeydiler ama buralar bile yerliler ve şehir dışından gelenlerle doluydu.

Güzel viski ve müzik arayışında olan turistlerin arasında yim yerindeyse dura kalka ilerlediler. Yürürken sessizl

koruyorlardı ama Gavin karısının belinden elini bir kez bile çekmemişti. Özellikle de kaçınılmaz olan şey başladığında onu daha çok kendine çekti.

Kovboy çizmesi giymiş bir adam, önünden geçtikleri sırada, "Ahbap, şuradaki Gavin Scott'tı galiba," dedi.

Thea sırıtarak kafasını kaldırdı, "Ahbap," dedi alaycı bir şekilde.

"Yürümeye devam et. Umarım bizi rahat bırakırlar."

Birkaç adım sonra bir başka adam onu tanıdı. "Hey, sen şu..."

Gavin, *şimdi olmaz*, der gibi boştaki elini nazikçe salladı.

Büyük zaferden beri insan içine çıktığında eskisinden daha çok tanınıyordu. Bu sebeple Thea'yı bu akşam başka bir yere götürmeyi bile düşünmüştü ama gidecekleri meşhur biftek restoranından karısının çok hoşlanacağını bildiği için vazgeçmişti. Restoranda ayrıca canlı müzik ve dans pisti de vardı. Gavin rezervasyonu yaparken mümkün olduğunca ıssız bir masa istemişti. Şöhretin getirilerini fazla kullanmazdı ama bu sefer istediğini elde etmek için ününü öne sürmekten de kaçınmamıştı. Şimdi bunu yaptığına çok memnundu çünkü restorana vardıklarında karşılama görevlisi onlara kraliyet mensupları gibi davranmış ve onları dans pistine tepeden bakan bir locaya götürmüştü.

İki kişilik masanın ortasında bir mum ve bir vazo dolusu papatya vardı. Görevli, garsonun içecek siparişlerini almak için hemen geleceğini söyleyip onları baş başa bıraktı.

"Bunu yapmalarını sen mi istedin?" diye sordu Thea, papatyalara işaret ederek.

"Evet."

Bu jest Thea'yı nedense rahatsız etmiş gibiydi. "Saçımda papatya olan o günü hatırlamadığım için üzgünüm."

"Ben seni, senin beni fark etmenden çok daha önce fark etmiştim. B-b-bu yüzden hatırlamanı beklemiyorum zaten."

"O *kadar* da önce değildir," diye karşı çıktı karısı.

"Bayağı önceydi."

"Ne kadar?"

"İki ay."

Genç kadın gözlerini devirdi. "Yalan atma."

Gavin bir kahkaha atıp ellerini kaldırdı. "Yemin ederim."

"Kafeye iki ay boyunca geldin ve ben seni fark etmedim mi yani?"

"Aynen. Her gün kafeden kalp kırıklığıyla çıktım. En sonunda bir gün beni görüp gülümsedin."

"Ama ben seni o günden önce *fark etmiştim*."

"Ne kadar önce?"

Karısı omuz silkti. "Bilmem. Birkaç kez görmüştüm işte."

"Eh, yine iyiymiş. Kahveden nefret etmeme rağmen sırf seni görme umuduyla oraya gelip duruyordum. Yani..."

Thea'nın dudakları aralandı. "Kahveden nefret mi ediyordun?"

"Evet."

"Bana bunu daha önce hiç söylememiştin."

"Sonunda seninle konuşacak cesareti bulduğumda bahsedecek pek çok başka konu vardı, o yüzden herhalde."

Bu konuların arasında Thea'nın ailesi de vardı ama onları hiç konuşmamışlardı. Gavin birkaç kez konuyu açmayı denemiş ama Thea ilerletmeyi reddetmişti. Konuşmaya değer bir şey olmadığını düşünmek aptalcaydı tabii. Geçen de onun için babasıyla konuşmayı teklif ettiğinde karısı yine önüne bir duvar örmüştü. Ama en azından Gavin artık bu duvarın farkındaydı ve yıkılması gerektiğini biliyordu.

Garson kız sessizce yanlarına gelip şarap isteyip istemediklerini sordu. Gavin, şarap seçme onurunu Thea'ya verdi çünkü o böyle işlerde çok daha iyiydi. Genç kadın şarap listesinde hızlıca göz gezdirdi ve adı Fransızcaya benzeyen bir şey sipariş etti.

Bir süre sonra garson şarabı getirip iki kadehe doldurdu ve bu sefer de yemek siparişlerini aldı. Gavin, Thea'ya daha yakın olmak için sandalyesini ona doğru çekip kadehini onunkine hafifçe vurdu.

Karısı bir kaşını kaldırdı. "Bir şeyi mi kutluyoruz?"

"Evet."

"Neyi?"

Gavin dekoratif bant gibi komik bir şey söylemek istedi ama sonra daha olgun ve anlamlı bir şeyde karar kıldı. "İlk randevumuzu."

Genç kadın yüzünü bardağına eğerek gülümsedi, sonra kafasını kaldırıp gözlerini kısarak aşağıdaki bara baktı.

"Sorun ne?"

"Az önce mağazada sana bahsettiğim adamları hatırlıyor musun?"

Gavin'in omurgası çeliğe dönüşmüştü sanki. "Evet, ne oldu?"

"Şu anda buradalar."

"Nerede?" Gavin, karısının parmağını takip ederek bara baktığında oradaki iki adam hızlıca kafalarını çevirdiler. Biri kovboy şapkası ve gözlük takmış, diğeriyse Detroit Red Wings forması giymişti. Bu kadar uzaktan yüzlerini tam seçemiyordu ama ukala ve kibirli beden dilini nerede görse tanırdı.

Braden Siktirik Mack, cidden kılık değiştirip peşine düşmüştü.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Gavin bu adamı gebertecekti.

Sesini ifadesiz tutmaya çalışarak karısına döndü. "Aynı adamlar olduğundan emin misin?"

"Evet. Herhalde tesadüftür, değil mi?"

"Sen burada kal," dedi Gavin peçetesini masaya atarak.

"Ne?" O kalkınca Thea uzanıp hemen kolunu tutmuştu. "Ne yapıyorsun? Gavin, adamların karşısına öylece dikilemezsin!"

"Güven bana."

Peşlerindeki iki adam, Gavin'in ayağı alt kata bastığı anda yakalandıklarını anladılar. Kalabalığın arasından, insanları iterek pembe neon ışıkla parlatılmış TUVALET tabelasına doğru ilerlemeye başladıklarında Gavin onları gözleriyle takip etti. Sonra dans eden çiftlerle kız peşindeki sarhoşların arasından geçip tuvalet kapısını iki eliyle itti. "Burada olduğunu biliyorum, Mack," diye kükredi.

"Burada o isimde biri yok," dedi ikinci bölmeden gelen bir ses.

Gavin çelik kapıyı yumrukladı. "Dışarı çık. Derhal."

Kapı açıldığında yumruklarını bacaklarına bastırıp Mack'in, elinde şapkayla dışarı çıkmasını izledi. "Mesajlarımıza neden cevap vermiyorsun?" dedi adam.

Gavin göğsünden bir hırlamanın yükseldiğini hissetti. "Sen benimle dalga mı geçiyorsun? Tek diyeceğin bu mu? Burada ne bok arıyorsun?"

"Sana yardım etmeye çalışıyoruz."

"Yanında başka kim var?" dedi Gavin diğer bölmelerin kapılarına vurarak.

Bölmelerden birinin kapısı açıldı ve sindirim sistemi sorunu yaşayan Rus hokey oyuncusu dışarı çıktı. "Karına dans etmek ister mi diye sor."

Gavin inler gibi Mack'e dönerek, "Cidden mi?" diye sordu. "Bunu da mı yanında sürükledin?"

"Adam haklı," dedi Mack. "Karın dans pistine bakıp duruyor. Dans etmek isteyip istemediğini sor."

"Sizin yardımınız olmadan da iyi idare ediyorum, sağ olun. Bu arada, o şapka ve gözlükle hayatımda gördüğüm en boktan kılık değiştirmeyi yapmışsın. Kimse seni tanımadı mı sanıyorsun?"

"Henüz tanıyan olmadı."

"Senin adına utanmışlardır da ondan belli etmemişlerdir. Delirdiğini falan sanmışlardır. Aslında cidden delisin. Hem de belgeli. Yaşanacak bir hayatın yok mu senin ya?"

"Benim kostümüm nasıl?" dedi Rus, rakip takım olan Red Wings'in formasını işaret ederek.

"Berbat."

"Seni kimse tanımıyor zaten," dedi Mack. "Dekoratif bant konusunda haklıymışsın, Gavin. Karın seni öptü!"

Gavin, Mack'in gömleğinin önünü kavradı. "Yemin ederim seni şimdi..."

Bir sifon sesi duyuldu. Gavin damarlarından birinin patladığını hissetti. En sondaki bölmeden kısa boylu, toplu bir adam çıkıp duraksayarak onlara baktı. Mack ıslık öttürerek etrafa ba-

kınmaya başlarken Gavin çenesini öyle sıktı ki kemiklerden birinin çatırdadığını duydu.

Adam ona baktı. "Seni tanıyorum."

"Hayır, tanımıyorsun," dedi Gavin, Mack'in gömleğini bırakırken. "Sen Gavin Scott'sın."

"Hayır, değil," diye araya girdi Rus. "Gavin Scott daha iri. Ve bu adam gibi çirkin değil."

Tombul adam alaycı bir gülüşle ellerini yıkamaya gidip aynadan Gavin'e baktı. "Onu dansa kaldırmalısın. Dans pistine bakıyorsa dans etmek istiyor demektir."

Harika. Şimdi de lanet olası bir tuvalette karşılaştığı yabancıdan mı tavsiye alıyordu?

Adam ellerini kuruladı. "Ben hiçbir şey duymadım," dedi ve tuvaletten çıktı.

Gavin, parmağını Mack'e doğrulttu. "Buradan gidiyorsunuz. Hemen."

"Bizi dinlemen lazım," dedi Mack. "Oldukça iyi gidiyorsun. Ama şimdi onunla dans etmeli ve bunu konuşmak için bir fırsat olarak görmelisin. Kullanma kılavuzlarında hep görüyoruz bunu. Irena ile Benedict'in vals yaptıkları sahneyi hatırlıyor musun? Bu sayede yakınlaşmışlardı. İnsanlar dans ederken sırlarını açık ederler. Yüz yüze bakarak konuşmaktansa partnerinin omzuna bakarak konuşmak daha kolaydır."

Bu çok saçma olsa da aynı derecede mantıklıydı da. Ve mantıklı olması Gavin'i çok kızdırıyordu.

Tuvaletin kapısı tekrar açıldı ve gri üniformalı bir güvenlik görevlisi içeri girip onlara baktı. "Burada her şey yolunda mı?"

"Evet," dedi Mack. "Görülecek bir şey yok."

"Bir kadın bana gelip kocasının başının belada olabileceğini söyledi."

Gavin elini ona uzattı. "Benim adım Gavin Scott, Nashville Legends oyuncusuyum. Bu iki adam karımla beni taciz ediyorlar. Lütfen onları dışarı atar mısınız?"

"Gidelim," dedi güvenlik görevlisi, Mack'in kolunu tutarak. Sonra onun safi kastan oluştuğunu fark edip duraksadı. "Şey..."

Mack adamı görmezden geldi. "Eve varıp arabayı garaj yoluna çektiğinde ona, *seni burada öpebilir miyim?* diye sor. Arabada yani. Buna bayılacak. Bir kitapta okumuş ve kızın birinde denemiştim. Yemin ederim kucağımda tereyağı gibi erimişti."

"Deli herhalde," dedi Gavin, güvenlik görevlisine bakarak.

"Alkol aldınız mı efendim?" diye sordu görevli.

Mack başını salladı. "Peki. Sarhoşmuşum gibi yaparım, tamam. Dışarı atılırken Thea'nın bizi izlediğinden emin ol, tamam mı? Hatta sen de peşimizden gelip, *siktir olun gidin*, falan de. Alfalık tasla da karının hoşuna gitsin, oldu mu?"

"Sen kafayı yemişsin."

Mack şapkasını taktı. "Bak, beni dinle. Dediklerimi yaparsan karının sana açılmasını sağlarsın. Bize de teşekkür edersin."

Güvenlik görevlisi onun kolunu çekiştirdi. "Burada neler döndüğünü bilmiyorum, bilmek istiyor muyum onu da bilmiyorum ama siz ikinizin hemen buradan gitmesi gerek."

Mack'i kapıya doğru itti. Rus hokeyci de peşlerinden gitti. "Kostümüm hiç de berbat değil."

Tuvaletlerin dışında küçük, meraklı bir kalabalık toplanmıştı. Bar güvenlik görevlileri tuvalete gittiğinde kim meraklanmazdı ki zaten? Mack omzunun üstünden bakıp mümkün olduğunca abartılı bir şekilde, "Seni seviyorum, adamım," diye bağırdı, sarhoş görünmek için tökezleyerek. "Büyük hayranınım. Çok büyük."

Gavin burnunun üst kısmını sıktı.

"Aynen. Ben de," dedi Rus, kollarını havaya kaldırarak.

"Haydi, dışarı," dedi görevli onları kapıya doğru iterek.

Gavin insanların bakışlarını görmezden, sorularını duymazdan gelip dans pistine doğru ilerledi. Thea'nın dudağını ısırmış halde tırabzanlardan kendine baktığını görünce basamakları ikişer ikişer çıktı.

Genç kadın hemen yanına koştu. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey. Sorun yok."

"Onlara ne dedin?"

"Karımla hoş bir akşam geçirdiğimi ve bizi rahat bırakırlarsa mutlu olacağımı söyledim."

"Bir daha böyle bir şey yapma. Beni duyuyor musun? Adamlar kaçık olabilirdi! Bir daha böyle bir şey yapmanı istemiyorum."

"Tamam, yapmam."

"Ciddiyim ben."

Gavin ellerini kalçalarına sarıp onu kendine çekti. "D-d-dans etmek ister misin?"

"*Dans* mı?" Thea, kafasına darbe alıp almadığını görmek için Gavin'in yüzünü inceledi. Acaba adamlardan biri tuvalette ona vurmuş muydu?

Kocasının yüzünde tereddüt belirdi. "B-b-belki dans etmek istersin diye düşünmüştüm."

"Ben..."

"İstemiyorsan zorunda değiliz," dedi Gavin geri çekilerek.

Fakat karısı ellerini onunkilerin üstüne koydu. "İstemiyorum demedim ki. Sadece... Daha önce hiç dans etmemiştik."

"Biliyorum. Zamanı geldi de geçti bile, değil mi?"

Evet, öyleydi ama ikisinin evliliği normal bir evlilik değildi ki. Çoğu evli çiftin, evlenip çocuk sahibi olmadan önce yaptığı her şeyi kendileri yeni yapıyorlardı.

"Dans etmeyi severim," dedi sonunda. Bir dakika. Hayır. Ne düşünüyordu ki? Bu gerçek bir randevu olmamalıydı. Thea isteksiz davranmalıydı. Dekoratif bantlar ve şarap, beyninin ayarlarıyla oynamıştı resmen. Geri adım attı.

"Ben de," dedi Gavin, elini tutup parmaklarını onunkilere geçirerek onu çekerken. "Hadi o zaman."

Thea karanlık locada etrafına bakındı. Meraklı gözlerden uzaktaydılar ama şu anda oldukça yavaş bir şarkı çalıyordu.

Kocası kolunu beline sararak onu kendine yaklaştırdığında Thea'nın karnında heyecanlı kelebekler havalandı. Genç adamın diğer eli onunkini bulup kalbinin üstüne götürdü. Bu hareketi çok erkeksi, heybetli ve aşırı seksiydi. Ve daha hareket etmeye *başlamamıştı* bile.

Hareket etmeye başladığındaysa... Yok artık. Gavin öyle doğal bir ritimle salınıyordu ki Thea'nın nefesi kesilmişti. Tabii ki çoğu sporcu vücudunu kontrol etmeyi iyi bilirdi ama bu, gerçekten dans edebilecekleri anlamına gelmezdi. Pek çok beyzbolcunun yetenekleri sahayla sınırlı olurdu. Fakat Gavin... Vay canına. Bu yeteneği bunca zaman nerede saklamıştı?

"Gerçek bir d-d-düğün yapmadığımız için pişmanlık duyuyor musun?" diye sordu kocası, bir süre sessizce salındıktan sonra.

"Gerçek bir düğünümüz oldu ya."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Büyük bir düğün yani."

Thea'nın midesi düğümlendi. Muhabbet tehlikeli bölgeye doğru yol alıyordu. "Pek sayılmaz. Sen?"

"Eskiden pişmanlık duymuyordum ama şimdi senin beyaz bir elbise içinde bana doğru ilerlediğin anın hatırası olsaydı iyi olurdu diye düşünüyorum."

"Sadece bir elbise, bir anlamı yok ki."

"*Bu* sadece bir elbise değil." Gavin'in eli sırtında kayınca Thea kalbinin gümbürdemeye başladığını hissetti. Geçen hafta canını sıkan flört hamleleri nedense bu akşam içinin kıpır kıpır olması-

na neden oluyordu ve bu hiç iyiye işaret değildi. Gözlerine bakmamak için bakışlarını onun omzuna dikti.

"Peki ya balayı?" diye mırıldandı Gavin.

"Balayı mı?" Kesinlikle tehlikeli bölgedeydiler. Thea dikkatini adımlarına ve nefes alıp vermesine odakladı.

"Ben balayına gitmediğimiz için pişmanım," dedi kocası muzip bir sesle, başparmağını onun belinde dolaştırırken.

"Nereye gitmek isterdin?" diye sordu Thea öksürerek.

"Senin bütün gün bikiniyle dolaşabileceğin sıcak bir yere."

Thea'nın dudaklarından davetsiz bir kahkaha yükseldi. "Kızlar doğduğundan beri bikini giymedim."

"Biliyorum. Ve bu b-b-benim için büyük hayal kırıklığı sebebi."

Bir süre sessizce dans etmeye devam ettiler, sonra Gavin yine konuştu. "Düğün yapsaydık b-b-babanın sana kilisede eşlik etmesini ister miydin?"

Thea yutkunup gözlerini yumdu. Şu anda o pisliği düşünmek istemiyordu. Zaten bir sürü kafa karıştırıcı duyguyla boğuşuyordu. Hem böyle sorulardan ve muhabbetlerden hep kaçınırdı.

"Konuş benimle, Thea," dedi kocası saçlarına doğru.

"Bunların ne önemi var ki?"

"Çünkü senin önemin var."

Thea kafasını iki yana salladı. "Bilmiyorum," dedi. "Bence kızına kilisede eşlik etmek, bir babanın kazanmak için uğraşması gereken bir şey."

Gavin onu kendine çekti. "Baban kazanmadı tabii."

"Hayır. Kesinlikle kazanmadı."

Ardından birkaç dakika daha sessizlik içinde dansa devam ettiler. Thea'nın bedeni, Gavin'in bedeninin tüm hareketlerinin farkındaydı. Adeta bir kenara kaydediyordu. Sonra kocası eğilip kafasına bir öpücük kondurdu.

"Neden düğüne gitmek istemiyorsun?" diye sordu alçak sesle.

Thea her nedense buna cevap vermek istedi. "Çünkü bir başka genç, toy kadının kandırılmasını, o adamı değiştirip yanında kalmasını sağlayacak kişi olduğunu düşünmesini izlemeye katlanamam. Çünkü o değişmeyecek. Yine terk edecek. Çünkü onun işi bu. Terk etmek."

Eve dönüş yolculuğu sessizdi.

Gergin bir sessizlik değildi, hayır. Sadece... Tuhaftı. Tüm akşam keyifli, huzur dolu bir boşlukta yüzüyorlarmış da aralarındaki nahoş meseleleri ve sorunları bir kenara atmış gibiydiler. Ama bir gece için oldukça fazla nahoş mesele kenara atılmıştı.

Gavin arabayı garaj yoluna çekip motoru susturdu ama ikisi de inmek için hareketlenmediler.

"Bu akşam çok keyifli vakit geçirdim," dedi Gavin.

Thea da aynı hissettiğini itiraf etmek istemediği için sessiz kaldı. Ona boş yere umut vermek neye yarayacaktı ki? Şu an karanlık ve rahat bir sığınak gibi gelen arabadan indiklerinde kendilerini yeniden gerçeklik ormanında bulacaklardı ve eski günleri ne kadar özleseler de, her şeyin farklı olmasını ne kadar dileseler de hiçbir şey değişmeyecekti.

Gavin boğazını temizledi. "Eee..."

Thea ona baktı. "Eee?"

"Bu bir randevu olduğuna göre," dedi kocası. "İçeri girmeden önce seni öpebilir miyim?"

Thea'nın ciğerlerindeki tüm hava çekilmişti sanki. "İnsanlar randevuya çıkınca böyle mi yapıyorlar? Unutmuşum."

"Ben seninle arabada çok daha fazlasını yaptığımızı hatırlıyorum," dedi genç adam boğuk sesle.

"Muhtemelen o gece hamile kalmışımdır, değil mi?" dedi Thea, yanakları kızarırken.

"B-b-bunu hep merak ettim." Gavin'in yarı kapalı gözlerindeki bakışlar gerçekten merak ettiğini ama çok da umursamadığını gösteriyordu. O anıyı seviyor ve yanına yenilerini de eklemek istiyor gibiydi.

İşte tam da bu yüzden derhal arabadan inmek akıllıca olurdu.

Fakat Thea şu anda pek de akıllı hissettiğini söyleyemezdi. Sadece... Hissediyordu. "Evet," diye mırıldandı.

"Evet mi?"

Thea onun dudaklarına baktı.

Göğsünden mutluluk dolu bir ses yükselirken Gavin onun ağzını ağzıyla örttü. Bu sefer öncekiler gibi değildi. Mutfaktakine ya da eve geri döndüğü akşamkine benzemiyordu. Tutku dolu, bir o kadar da yıkıcı bir öpücüktü bu. Böyle hassas bir baskının böylesine heyecan verici bir patlama riski taşıyabileceğini kim bilebilirdi? Bu öpücük, burundan yavaş ve derin nefesler almayı ve koltuğa sıkı sıkı tutunmayı gerektiren türde bir öpücüktü. Bunun gibi randevular devam ederse Thea'nın başının derde gireceğini gösteriyordu.

Gavin yüzünün açısını değiştirip dudaklarını bir kez, iki kez, üç kez onunkilere sürttü. Ardından geri çekilip yarım bir gülümsemeyle ona baktı ve başparmağını alt dudağında gezdirdi. "Bu gece kitap okuyacak mıyız?"

Thea'nın kafası kendiliğinden aşağı yukarı sallandı.

Bir saat sonra, kocasının yumuşacık sesi ve sersemlemiş kalbinin atışları eşliğinde uykuya dalmıştı bile.

ettim." Gavin'in yarı k
ak ettiğini ama çok da umursa
yor ve yanına yenilerini de

n derhal arabadan inmek
ek de akıllı hissettiğini söy
Evet," diye mırıldandı.

rına baktı.
uk dolu bir ses yükselirken Ga
sefer öncekiler gibi değildi. M
gü akşamkine benzemiyordu. T
ir öpücüktü bu. Böyle hassas bir b
rici bir patlama riski taşıyabilece
k, burundan yavaş ve derin nefesle
tutunmayı gerektiren türde bir öpü
ar devam ederse Thea'nın başının d

çısını değiştirip dudaklarını bir k
rttü. Ardından geri çekilip yarım
e başparmağını alt dudağında gezdir
muyız?"
endiliğinden aşağı yukarı salland
ocasının yumuşacık sesi ve sen
nde uykuya dalmıştı bile.

ON ALTINCI BÖLÜM

"Dün gece eğlendiniz mi bari?"

Gavin, ertesi sabah buzdolabının kapağını kapattığında Liv'in sanki ışınlanmış gibi karşısında belirdiğini görünce irkilip bir küfür savurdu.

"Evet."

"Tüh," dedi kız. "Ben de bodrumdan kurtulurum diye umuyordum."

Gavin kızların mısır gevrekleri için çıkardığı sütü masaya koydu. Thea yukarıda onları giydirmekle meşguldü. Bu sabah ikisi görüşemeseler de karısının odadan odaya geçişlerini duymuştu. "Biliyor musun Liv, aramızdaki b-b-bu küçük tartışma oldukça eğlenceli olabilir," diye homurdandı. "Ama bu sabah sana katlanacak sabrım yok."

"Ben sadece ablamın arkasını kolluyorum. Onu incitmemen konusunda seni uyarmıştım, değil mi?"

Gavin kilerden Cheerios paketini aldı. "Bunun seni ilgilendirmediği hiç aklına geldi mi acaba?"

"O benim ablam."

"Benim de karım."

ON ALTINCI BÖLÜM

"Dün gece eğlendiniz mi bari?"

Gavin, ertesi sabah buzdolabının kapağını kapattığında Liv'in sanki ışınlanmış gibi karşısında belirdiğini görünce irkilip bir küfür savurdu.

"Evet."

"Tüh," dedi kız. "Ben de bodrumdan kurtulurum diye umuyordum."

Gavin kızların mısır gevrekleri için çıkardığı sütü masaya koydu. Thea yukarıda onları giydirmekle meşguldü. Bu sabah ikisi görüşemeseler de karısının odadan odaya geçişlerini duymuştu. "Biliyor musun Liv, aramızdaki b-b-bu küçük tartışma oldukça eğlenceli olabilir," diye homurdandı. "Ama bu sabah sana katlanacak sabrım yok."

"Ben sadece ablamın arkasını kolluyorum. Onu incitmemen konusunda seni uyarmıştım, değil mi?"

Gavin kilerden Cheerios paketini aldı. "Bunun seni ilgilendirmediği hiç aklına geldi mi acaba?"

"O benim ablam."

"Benim de karım."

"Ben de burada yaşıyorum."

"İstediğin zaman başka yere taşınabilirsin."

"Önce sen taşın." Liv parmaklarını şıklattı. "Aa, bir dakika. Bunu bir kez denemiştin zaten."

"Bir daha yapmaya niyetim yok."

O sırada Thea mutfağa girince Gavin mısır gevreğini dökecek gibi oldu. "Selam," dedi karısına.

"Günaydın," diye şakıdı Liv de.

Thea olduğu yerde durup ikisine baktı. "Ne oluyor?"

"Hiçbir şey," dedi Gavin.

"Enişteme onu ne kadar düşündüğümü söylüyordum sadece."

Thea içini çekip saçlarını topuz yaparken ikizler bir örnek pembe tişörtleri ve mor taytlarıyla içeri girdiler. Gavin ikisini de kucağına alıp kâselerine mısır gevreği doldurdu.

Kendine bir fincan kahve almak için dönen Thea'nın omuzları gergindi. Acaba iyi uyuyabilmiş miydi? Gavin'in gecesi bok gibi geçmişti. Kitap okuduktan sonra karısının yanından ayrılıp misafir odasına geçmek için Herkülvari bir güç kullanması gerekmişti. Ne yazık ki bu sabah aynı şekilde güçlü hissetmiyordu. Thea'ya dokunmak zorundaydı.

Arkasına gidip kolunu beline sardı ve burnunu yanağına sürttü. Thea şaşkınlıkla gözlerini açarak ona dönünce de dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Günaydın," diye mırıldandı.

"Günaydın."

"Dün gece çok keyifliydi."

Liv öğürme sesi çıkardı.

Gavin omzunun üstünden ona bakıp dudak büktü. Kız gözlerini kıstı. Gavin ona dişlerini gösterdi. Liv parmaklarını sallayıp P!nk'in "U + Ur Hand" şarkısını mırıldanmaya başladı.

Bu gösteri üzerine Thea dönüp bir kez daha iç geçirdi. "Siz ikiniz artık şunu kesmelisiniz."

"O başlattı," dedi Gavin.

Karısı başını yana eğdi. "Ben kızların bile bu bahaneyi kullanmalarına izin vermiyorum."

Mısır gevreklerini sessizce ağızlarına tıkmakta olan kızlar içerideki gergin atmosferi hissetmiş olmalıydı ki hangisinin kâsesinde daha çok mısır gevreği olduğu hakkında tartışmaya başladılar. Gavin bakışlarını karısından ayırıp onların arasına girdi. "İkinizinki de aynı miktardaydı, kızlar."

"Ben doydum," dedi Ava, kâsesini itip sebepsiz yere dudaklarını büzerek.

Kızların yanına giderek, "Kardeşini bekle, sonra kalkabilirsiniz," dedi Thea. Tam ağızlarını silecekti ki cebindeki telefonu titredi, sinirli bir ses çıkarıp ekrana baktı.

Ve donakaldı.

"Sorun ne?" diye sordu Gavin.

"Vanderbilt'ten e-posta gelmiş."

Liv kahvesini bıraktı. "Off."

Gavin, "Aç hadi," dedi.

Thea yutkunarak ekrana birkaç kez dokundu. Gavin, onun gözlerinin yazıların üzerinde dolaşmasını izlerken nefesini tuttu.

Bir süre sonra yüzünde bir gülümseme beliren Thea ekranı onlara çevirdi.

"Hadi canım," dedi Gavin heyecanla. "Kabul edilmiş misin yani?"

"Kabul edilmişim." Thea kollarını kaldırarak bir zafer narası attı. Liv ada tezgâhın etrafında dans ederek dönerken ikizler gülmeye başladılar. Gavin de kutlamalara katılmak istiyordu. Kollarını karısına sarıp onu öperek tebrik etmek istiyordu ama kendini tuttu.

"Bu harika bir haber, Thea," dedi güvenli bir mesafede durarak. "Tebrik ederim."

"Dersler ne zaman başlıyor?" diye sordu Liv.

Thea tekrar telefonuna baktı. "18 Ocak'ta."

"Bu akşam kesinlikle kutlama yapıyoruz," dedi Liv, ablasına arkadan sarılarak.

Gavin öfkelense de kendini yatıştırmayı başardı. Bu akşam zaten Thea ile Liv'in dışarı çıkma planları vardı. Liv'in kafe açan arkadaşına yardıma gideceklerdi. Gavin kutlamayı yalnız olacakları başka bir akşama bırakabilirdi.

Thea kafasını kaldırıp ona bakınca yanakları kızardı. Ne düşündüğünü anlamış olmalıydı. "Gidip giyinmem lazım," dedi hemen.

Gavin, kızları sandalyelerinden indirip kahvaltı bulaşıklarını topladı, sonra beyaz tahtanın başına gidip bir kalem seçerek 18 Ocak'ı daire içine aldı.

"Yerinde olsam o kadar uzun zaman sonraya plan yapmazdım," dedi Liv, yanına gelerek. "Takvim senin için Noel'de sona erecek."

Eğer Gavin planında başarılı olursa böyle bir şey olmayacaktı.

Dün gece bir dönüm noktasıydı, bunu iliklerinde hissetmişti. Thea ona daha önce hiç anlatmadığı şeyler anlatmış, onunla dans etmiş, onu öpmüştü.

Kulüptekiler haklıydı. Sabretmesi gerekiyordu. Ama Liv de haklıydı. Şu anda ne yazık ki zaman onunla dost değildi. Ve Thea'nın üniversiteye kabul edilmiş olması, üzerinde düşünülmesi gereken yeni bir meseleydi.

Artık bu işi daha da ciddiye almanın vakti gelmişti.

Telefonunu çıkarıp kulüp arkadaşlarına mesaj attı. *Acil toplantı talep ediyorum. Bu akşam, benim evde.*

* * *

Thea, kızları okula bıraktıktan sonra duş alıp giyinmek için hızlıca eve döndü. Neyse ki Gavin sabah antrenmanı için çıkmış-

ti. Onunla bir özel konuşma daha yapmak zorunda kalmayacak-
ti. Bu sabahki bakışlarından, o küçük, tatlı öpücüğünden sonra bünyesi bunu kaldıramazdı.

Liv haklıydı. Thea yavaştan yelkenleri suya indirmeye başlamıştı. Hem de sadece birkaç sevgi dolu öpücük ve bir düşünceli randevu yüzünden. Kafasını iki yana salladı. Vanderbilt e-postası tam zamanında gelmişti. Gavin'in zihninde örmeye başladığı ağları tek bir hamleyle süpürüp atmıştı böylece.

Yapacak öyle çok işi vardı ki. E-postada belirtildiği üzere gerekli evrakları okula teslim etmesi, derslere kayıt yaptırması ve kitapçıya uğraması gerekiyordu. Tabii bunları yapmak için daha vakti vardı ama okula geri dönmek için zaten neredeyse dört yıldır bekliyordu. Daha fazla bekleyemeyecekti.

Vanderbilt kampüsü ile Franklin'in arası araçla yarım saatti. Thea yönetim binasının hemen karşısında bir yer bulup arabasını bıraktı, park metreye birkaç çeyreklik attı ve içeri girdi. Kayıt ofisi üçüncü kattaydı. Kedigözü gözlük takmış sekreter, evrakları ondan alırken Thea'ya soru sorar gibi bir bakış attı.

"Bunları internet üzerinden de gönderebilirdiniz, biliyorsunuz değil mi?" dedi kadın.

Thea omuz silkti. "Biliyorum. Buraya gelerek yapmak istedim."

İstemişti çünkü bunu özlemişti. Kampüs havasını, sanat ve dramatik performans bölümlerinin asiliğini, kibirli profesörlerin ukala tavırlarını... Hepsini özlemişti. Hayatı boyunca en çok kendi gibi hissettiği yer okul olmuştu.

Yönetim binasından çıktıktan sonra kampüsteki kitapçıya uğradı ve kendini kaptırarak kızlar için bir örnek Vanderbilt tişörtleri aldı.

Kahretsin. Kızlar. Saate bakmak için hızla telefonunu çıkardı. Okul çıkışına yetişmesi mümkün değildi. Ama bunu Gavin yapabilirdi.

Tereddütle de olsa ona bir mesaj atıp kızları okuldan alıp alamayacağını sordu çünkü kendi direkt olarak Alexis'in kafesine gidecekti. Kocası hemen cevap verip ikizleri alabileceğini söyledi, ardından da kampüste işlerin nasıl gittiğini sordu. Thea soruyu görmezden gelerek sadece gece onda evde olacağını yazdı.

Kampüsteki hazır yemek dükkânından bir sandviç kaptıktan sonra hemen arabasına atladı ve Alexis'in kafesine doğru yola koyuldu. Öğleden sonra trafiğinde yol kırk dakika sürmüştü. Binanın arka tarafındaki boş bir yere arabasını park ettikten sonra kafenin arka kapısının açık olduğunu fark etti.

Kafasını içeri uzattı. "Merhaba!"

Hiç ses gelmeyince içeri girip tekrar selam verdi. Yine cevap yoktu. Mutfak kutular ve baloncuklu naylonlarla doluydu. Tavandaki askılara pırıl pırıl tencereler ve tavalar asılmıştı.

"Liv? İçeride misiniz?" Thea kutuların arasından ilerleyip kafe bölümüne açıldığını düşündüğü çarpma kapıya gitti. Kapıyı itti ve...

"Sürpriz!"

Thea cıyaklayarak elini kalbine götürdü. Liv ile Alexis, üstü kutularla ve tabaklarla dolu olmayan tek masanın arkasında duruyorlardı. Masaya bir şişe şampanya, üç flüt kadeh ve üstünde "*Tebrikler*" yazan dev bir kart yerleştirmişlerdi.

"Bu ne böyle?" dedi gülerek.

"Kutlama yapacağımızı söylemiştim!" dedi kardeşi. "Sürpriz!"

Alexis sırıttı. "Liv bana güzel haberi verdi. Harika bir şey bu. Ve zamanlaması da mükemmel."

İki kız bakıştılar.

Thea odada ilerledi. "Ne için mükemmel?"

"Eh," dedi Alexis, "Duvarlarım aşırı sade ve bence üzerlerinde biraz resim olması lazım. Yerel bir sanatçının çalışmalarını burada sergilemek harika olurdu diye düşünüyordum."

Thea durup ona baktı. Liv gözlerini devirdi. "Seni kastediyor, Thea."

"Çalışmalarımı buraya mı asmak istiyorsun?"

"Sen de ister misin? Yerel sanatçıların eserlerini bu şekilde sergilemek ve satış yapabilmelerine olanak sağlamak istiyorum."

Thea neredeyse kendini çimdikleyecekti. Bir gün içinde hem sanat okuluna kabul edilmiş hem de çalışmalarını sergileyebileceği bir yer bulmuştu. Hayatta insanın karşısına işaretler çıktığına falan inandığını söyleyemezdi ama bu kesinlikle bir işaret gibiydi.

Etrafına bakındı. "Eee, önce neyle başlıyoruz?"

Liv ona yaklaşıp eline bir kadeh şampanya tutuşturdu. "Önce kadeh kaldırıyoruz."

Thea kadehi aldı.

Kardeşi kendi içkisini kaldırdı. "Yeni başlangıçlara."

"Yeni başlangıçlara," dedi Thea da aynısını yaparak.

Ama şampanyayı içtiğinde bu ifadenin anlamı dilinde acı bir tat bıraktı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

"Artık asıl konuya dönsek mi?"

Gavin birasının kapağını açıp kırmızı otriş ve geyik boynuzları takmış yetişkin bir adam ne kadar onurlu olabilirse o kadar onurlu bir şekilde koltuğa oturdu. Ava, Amelia ve Jo-Jo, erkeklerin onlarla birlikte kılık değiştirme oynamasını talep etmiş, ardından da ikizlerin odasına film izlemeye gitmişlerdi. Onlar film izlerken erkekler de *duvarın üstünde çalışacaklardı*. Ama seçtikleri *Küçük Deniz Kızı* filmi şu anda alt katta rayından çıkmış bir tartışmaya yol açmış durumdaydı.

"Bir adamla birlikte olabilmek için kız resmen tür değiştirmek zorunda bırakılıyor," dedi Mack, tırnaklarındaki ojeyi kurutmak için ellerini sallarken. Ava, Noel için tırnaklarını kırmızı ve yeşile boyamasını istemişti. "Bunun küçük kızlara verdiği mesaj nedir?"

"Sadece bir *film*," diye homurdandı Del savunmacı bir şekilde. Filmi öneren oydu çünkü.

"Del gözden kaçırmamamız gereken bir noktaya parmak bastı," dedi Malcolm sakince. Sakalından sarkan minik ziller, o konuştukça bayramı hatırlatıyordu. "Kadınların ve küçük kızların

...gerçeği ayırt edemeyeceğini ...
...manları okuyan her erkeğin seri kat...
...mak, küçük bir kızın, sırf bir film...
...mak için denizkızından insana dön...
...zlığını niye varsayıyoruz ki?"

"Çünkü bazen kızların aldığı tek m...
...dı Mack. "Tek bir filmde değil ki,...
...için bu mesaj veriliyor."

Herkes sessiz bir onaylamayla kafa s...
...rına kayıkılıp gaz çıkardı.

"Doğru," dedi Malcolm. "Kadınları...
...keyfini çıkarmanın bir yolunu bulm...
...adınların gerçekle hayal ürünü ara...
...ağını düşünerek onları küçük görm...

"Aşk romanları gibi mesela," diye ho...

Mack elini kalbine götürdü. "Oğlum...

"Oğlumuz öfkeleniyor," dedi Gavin ...
...Zamanımız az kaldı."

Rus hokeyci, yüzünde sabırsız bir i...
...ler nerede?"

...alda bir ağızdan "*hayıır*" nidal...
...ıp mutfağa koştu. 'Onun tuvaleti...
...Eski dostum," dedi, sanki ev sah...
...ak. "Kokudan asla kurtulamazsın...
...ları artık üretiyor resmen."

"...larının sorunu...n var," dedi Rus.

Gavin, "Bodrumdaki tuvaleti kulla...
...buzdolabımdan uzak dur."

Mack elinde bir yemek paketiyle buz...
...ıyını bozmamaya çalışarak pake...
...umuyorum."

"Yiyebilir miyim?"

ON YEDİNCİ BÖLÜM

"Artık asıl konuya dönsek mi?"

Gavin birasının kapağını açıp kırmızı otriş ve geyik boynuzları takmış yetişkin bir adam ne kadar onurlu olabilirse o kadar onurlu bir şekilde koltuğa oturdu. Ava, Amelia ve Jo-Jo, erkeklerin onlarla birlikte kılık değiştirme oynamasını talep etmiş, ardından da ikizlerin odasına film izlemeye gitmişlerdi. Onlar film izlerken erkekler de *duvarın üstünde çalışacaklardı*. Ama seçtikleri *Küçük Deniz Kızı* filmi şu anda alt katta rayından çıkmış bir tartışmaya yol açmış durumdaydı.

"Bir adamla birlikte olabilmek için kız resmen tür değiştirmek zorunda bırakılıyor," dedi Mack, tırnaklarındaki ojeyi kurutmak için ellerini sallarken. Ava, Noel için tırnaklarını kırmızı ve yeşile boyamasını istemişti. "Bunun küçük kızlara verdiği mesaj nedir?"

"Sadece bir *film*," diye homurdandı Del savunmacı bir şekilde. Filmi öneren oydu çünkü.

"Del gözden kaçırmamamız gereken bir noktaya parmak bastı," dedi Malcolm sakince. Sakalından sarkan minik ziller, o konuştukça bayramı hatırlatıyordu. "Kadınların ve küçük kızların,

hayalle gerçeği ayırt edemeyeceğini varsaymamalıyız. Cinayet romanları okuyan her erkeğin seri katile dönüşeceğinden korkmuyorsak, küçük bir kızın, sırf bir filmde öyle gösterildi diye aşkı bulmak için denizkızından insana dönüşmesi gerekeceğini düşüneceğini niye varsayıyoruz ki?"

"Çünkü bazen kızların aldığı tek mesaj bu oluyor," diye karşı çıktı Mack. "Tek bir filmde değil ki, lanet olası tüm filmlerde sanki bu mesaj veriliyor."

Herkes sessiz bir onaylamayla kafa salladı. O sırada Rus hafifçe yana kaykılıp gaz çıkardı.

"Doğru," dedi Malcolm. "Kadınların azmini gösteren eserlerin keyfini çıkarmanın bir yolunu bulmalı, fakat bunu yaparken de kadınların gerçekle hayal ürünü arasındaki farklı anlayamayacağını düşünerek onları küçük görmemeliyiz."

"Aşk romanları gibi mesela," diye homurdandı Gavin.

Mack elini kalbine götürdü. "Oğlumuz büyüyor."

"Oğlumuz öfkeleniyor," dedi Gavin. "Saat kaç oldu, baksanıza. Zamanımız az kaldı."

Rus hokeyci, yüzünde sabırsız bir ifadeyle ayağa kalktı. "Tuvalet nerede?"

Odada bir ağızdan "*hayıır*" nidaları yükseldi. Mack ayağa fırlayıp mutfağa koştu. "Onun tuvaletine yaklaşmasına izin verme, Gav dostum," dedi, sanki ev sahibiymiş gibi buzdolabını açarak. "Kokudan asla kurtulamazsın. Bu adam bağırsaklarında zehirli atık üretiyor resmen."

"Sindirim sorunum var," dedi Rus.

Gavin, "Bodrumdaki tuvaleti kullan," diye homurdandı. "Ve sen, buzdolabımdan uzak dur."

Mack elinde bir yemek paketiyle buzdolabından kafasını çıkardı ve ojesini bozmamaya çalışarak paketin kapağını açtı. "Bu ne?"

"Bilmiyorum."

"Yiyebilir miyim?"

Gavin omuz silkti. "Ne yaparsan yap. Artık başlayabilir miyiz lütfen?"

Kulüp üyeleri, onun için getirdikleri birer torba kitabı yere döktüler. Gavin ilk gördüğü kitabı aldı. Elinde bir tabanca tutan, üstsüz bir adamın fotoğrafının basıldığı koyu renk kapaklı bir kitaptı bu. "Bu ne böyle?"

"Romantik gerilim," dedi Del.

"Romantik gerilim mi?" diye tekrar etti Gavin kuşkulu bir sesle.

"Evet. Tahmin edersin." Mack bir yumruğunu kaldırıp dramatik bir edayla tavana baktı. "Adamımız mercimeği fırına verebilecek mi? Senin hayatının gerçeği, değil mi dostum?"

Gavin kitabı diğerlerinin arasına attı. "Ben ciddiyim," dedi huysuzca. "Dün gece bayağı ilerleme kaydettik ama bu sabah, Vanderbilt'e kabul edildiğini öğrendikten sonra tuhaflaştı."

"Neler olduğunu anlat bize," dedi Malcolm.

Gavin, randevunun kilit noktalarını ve bu sabahı anlattı.

"Hikâyenin korku verici orta kısmındasın, dostum," dedi Del. "Tıpkı kitaplardaki gibi bu kısımda bir adım ileri, iki adım geri gidiyormuşsun gibi gelecek. Irena'nın ablasıyla Amerika'ya kaçma hayallerini Benedict'e sonunda anlattığı sahneyi hatırlıyor musun?"

Gavin başını salladı.

"Eh, bunları anlattığında kendini kırılgan hissetmişti. Kocası onu orada bırakıp gittiğinde biraz kızmıştı hatta."

Gavin kulaklarını tıkadı. "*Spoiler* verme! O bölümden sonrasını daha okumadım."

"Thea'nın babası hakkında sana birazcık olsun açılmış olması iyiye işaret ama bu onun için oldukça korkutucu bir süreç," dedi Malcolm. "Canını yakan şeyleri anlatmasını sağladın çünkü. G noktasının en hassas olduğu an, ötmeye başlamasından hemen önceki andır."

"G noktası demeyi kesmeniz için size adam başı bir milyon dolar ödeyebilirim," diye patladı Gavin.

"Durum şu ki, dün gece karının duvarında çatlaklar oluşturdun. Bu onun kendini kırılgan ve korunmasız hissetmesine neden olacaktır."

"Ben de öyle hissediyorum." Gavin'in itirafı sessiz olmuştu.

Odaya bir sükûnet çöktü.

"Devam et, ahbap," dedi Mack. "En heyecanlı yerine geldik."

Malcolm arkasına yaslandı. "Gavin, karının nelerden korktuğunu, niçin direndiğini konuşup duruyoruz. Peki ya *sen* nelerden korkuyorsun?"

"Onu kaybetmekten."

"Boş laf," dedi Del.

Gavin bakışlarını hızla ona çevirdi. "Pardon?"

"Bundan daha boş bir laf olamaz," dedi Del. "Tabii ki de onu kaybetmekten korkacaksın. Bunu söylemeye lüzum bile yok. Ama mutlu olmak için tek yapman gerekenin onu geri kazanmak olduğunu sanıyorsan yanılıyorsun. Durum duysa şimdiden bu işi bırak derim."

"Durum o değ..." Gavin cümlesini yarıda kesti. "Bilmece gibi konuşmayı kesip bana bir şeyler anlatır mısınız artık?"

"Del'in demeye çalıştığı şu," diye lafa girdi Malcolm. "Korkutucu bulduğu şeyleri açığa çıkaran tek taraf eşin olamaz. Sen ona hiç açıldın mı? Tüm ciddiyetinle yani?"

"Hiç... hiç bilmiyorum." Gavin'in koltuk altları terlemeye başlamıştı.

"O halde bize açılmakla işe başla," dedi Del. "Hayatın boyunca asla yapamadığın bir şey var mı? Varsa nedir? Seni en çok korkutan şeyler neler? Hangi konularda konuşmak *istemiyorsun*?"

Hepsi Gavin'e imalı gözlerle baktılar.

Hayır. Onlara söyleyemezdi. Bu konudan bahsedemezdi.

Kafasını iki yana salladı.

Kulübün Zen ustası olan Malcolm kendine hiç yakışmayan bir şekilde iç geçirdi. "Gavin, sen kendine yardım etmeye istekli değilsen biz sana nasıl yardım edelim ki?"

"Anlamıyorsunuz. Şahsi bir konu bu."

Del homurdanarak ayağa kalktı. "Eğer böyle devam edecek-sen ben daha fazla vaktimi harcaya..."

"Rol yapıyormuş."

Siktir. Siktir siktir. Söylemişti işte. Kahkahalara, esprilere, gökyüzünün çökmesine kendini hazırladı.

Ama böyle bir şey olmadı. Kafasını kaldırdığında karşısında sadece anlayış dolu yüzler vardı.

"Rol yaptı derken... Orgazm olmaktan mı bahsediyorsun?" diye sordu Mack.

"Hayır, dâhi çocuk. Aya inişten bahsediyorum."

"Of, dostum. Bu berbat bir şey," dedi Del. "Üzüldüm."

"Hep mi rol yapıyormuş?" diye sordu Malcolm. "Yoksa ara sıra mı?"

"Her seferinde." Gavin'in ağzında acı bir tat belirmişti. "Bildiğim kadarıyla evliliğimiz boyunca karımın sadece bir kez orgazm olmasını sağlayabildim."

Mack alçak sesle küfretti. "Kahretsin, ahbap. Özür dilerim. Seks hakkındaki tüm o lanet şakalarım... Bilsem yapmazdım. Pisliğin tekiyim ben."

Ondan böyle bir özür duymak şaşırtıcıydı. "Nereden bilecektin?"

Del hafifçe öksürdü. "Peki, rol yaptığını nasıl anladın?"

Gavin'in ensesi yanmaya başladı. "Bir gece rol yapmadı. O zaman her şey ortaya çıktı."

"Anlamıyorum," dedi Mack. "Sonunda orgazm olmasını sağladığın için mi kovdu seni?"

Gavin *sonunda* sözcüğü karşısında içten içe köpürdü. "Hayır. Gerçeği öğrendiğimde verdiğim tepki yüzünden kovdu."

"Nasıl bir tepki?"

"Misafir odasına taşındım ve onunla konuşmayı kestim."

Beklediği patlama sonunda gerçekleşti. Odadaki herkes ayağa fırlamıştı. Del bir elini yumruk yapıp diğer avcuna vurarak volta atmaya başladı. Malcolm zilli sakalını okşayarak keşişler gibi bir şeyler mırıldanırken Mack kahverengi eriştеleri çatalla ağzına tıkıp bir yandan da Gavin'e öfkeli bakışlar atıyor ve parmağını sallıyordu.

"Sen tam bir malsın!" dedi Del sonunda.

"İyi bir tepki vermediğimin farkındayım," dedi Gavin içgüdüsel olarak savunmaya geçerek. "Boşanmayı istediğinde eve gidip ondan özür dilemeyi denedim."

"Gavin, özür dilemen gereken tek konu o değil," dedi Malcolm. "Genelde kadınlar başka konularda rol yapmıyorlarsa yatakta da rol yapmazlar."

Yüce İsa. Yine kahrolası bilmeceler... "N-n-ne yapmam gerektiğini söyleyin o zaman."

"Tüm dikkatini karının yatakta rol yapmış olmasına vermeyi kesmeli ve bunu en başından beri neden fark etmediğini kendine sormaya başlamalısın."

Malcolm'ın sözleri midesine yediği bir yumruk gibiydi.

"Aynen," dedi Mack, yağlı ağzını koluyla silerek. "Ve gerçeği öğrendiğinde neden cesaretini toplayıp onunla konuşmadığını düşünmelisin."

"Dönüp kendine bir bakmalısın," dedi Del. "Karın orgazm konusunda dürüst davranmamış olabilir. Peki, sen ona karşı ne kadar dürüsttün? Bu işi düzeltebilirsin ama ancak ondan istediğin duygusal riske kendin de girersen olur."

"Kadın hayatına sensiz devam ediyor, ahbap," dedi Malcolm. "Planları, hedefleri var. Tekrar okula başlıyor ve sana ihtiyaç duymuyor. Sana güvenmesi için ona bir sebep vermezsen eğer..."

O sırada evin ön camlarından içeri sarı ışık doldu ve hepsi telaşa kapılıp bir ağızdan "*şimdi sıçtık*" diye bağırdılar.

"Ona kadar gelmeyeceğini söylemiştin," diye kükredi Del.

"Kendi öyle dedi çünkü!" Gavin yere baktı. "Kitaplar. Lanet kitapları saklayın."

Sonra Mack'le birlikte yere çöküp kitapları toparlamaya başladılar.

Dışarıdaki farlar söndü. "Koltuğun altına at," diye tısladı Gavin.

"Ojelerim hâlâ kurumadı," diye sızlandı Mack.

Gavin ona dik dik bakıp kitapları koltuğun altına tıkmaya başladı. Thea'nın ayak sesleri verandadaydı.

"Birkaçını da minderlerin arkasına saklayın," diye fısıldadı Del.

Rus hokeyci yine gaz çıkarıp elini midesine götürdü. "Yine tuvalete gitmem lazım," deyip bodruma doğru koştu.

Tam ön kapı açılırken Gavin son birkaç kitabı bir battaniyenin altına tıkıp Mack'i üstüne oturması için itti.

Thea içeri girdi. Hemen arkasında da Liv vardı. Adamların hepsi donakaldılar.

Gavin boğazını temizledi. "Selam. Hoş geldin"

Karısının gözleri odada dolaştı. "Ne oluyor..."

Genç adam kostümlerini hatırladı. "Ah, kızlar k-k-kılık değiştirme oyunu oynamak istediler."

"Anladım." Genç kadın tekrar etrafına bakındı. "Kızlar nerede peki?"

"Yukarıda uyuyakaldılar."

"Anladım."

Mack koltukta arkasına dönüp tırnaklarına üfleyerek Thea'ya baktı. "Selam Thea. Okulu duydum, tebrikler."

Liv odada ilerleyince boş yemek kutusunu anında fark etti. "Çin yemeğimi kim yedi?"

Gavin parmağıyla Mack'i gösterdi.

Mack ise tuhaf bir şekilde hareketsizleşmişti. Kocaman açılmış gözlerle Liv'e bakıyordu. "Selam," dedi aptal gibi. "Ben, ben Braden."

Liv ona yangın çıkarabilecek bir bakış atıp ayaklarını yere vurarak mutfağa gitti. Arkasında şok dolu bir sessizlik bırakmıştı. Tıpkı çıplak bir göstericinin bıraktığı gibi.

Az önce bir kadın Braden Kahrolası Mack'i görmezden gelmişti.

"Bunu göreceğimi hiç sanmazdım," dedi Malcolm sakin sesiyle.

"Bir parça ekmeğin üstünde İsa'yı görmüş gibi hissediyorum," dedi Del.

Liv buzdolabını açtı. "Aman Tanrım! Pizzamı da mı yediniz ya?" diye bağırdı ve öfkeyle bodruma koştu.

"Liv, biraz beklesen iyi..."

Çarpılan kapı Gavin'in sesini kesmişti. On saniyeden kısa süre içinde Liv'in haykırışı ve tekrar yukarı koşan ayak sesleri duyuldu.

Kapı savrularak açıldı ve kız öğürerek dışarı çıktı. "Erkeklerden. Nefret. Ediyorum!"

Gavin ön kapıyı işaret etti. "Gitme vakti geldi, çocuklar."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gavin yirmi dakikadır nefesini tutuyordu adeta. Kulüp arkadaşları dağılıp kadınlar odalarına çekilince sonunda saklanmış kitapları çıkarabilmiş ve poşete doldurarak misafir odasındaki dolaba tıkabilmişti. İşte ancak o zaman nefesini verebildi. Sonra yatağa oturup avuçlarını gözlerine bastırdı.

Neredeyse yakalanıyorlardı.

Thea'nın gece rutini seslerini duyunca onun kapısına gitti. Seslere bakılırsa karısı lavaboda yüzünü yıkamış, sonra dişlerini fırçalamış ve çekmecesini açıp pijamalarını almıştı.

Dönüp kendine bak, demişti Del az önce, uyuyan Jo-Jo'yu omzuna alıp kapıdan çıkarken.

Gavin kapıyı tıklattı.

"Gel," dedi Thea bir saniye sonra.

Genç kadın şifonyerin önünde elinde pijamalarıyla duruyordu. Gavin'in kalbi arzu ve gerginlikle gümbürdedi.

"Eee, bugün nasıldı?" diye sordu eşikten.

"Vanderbilt'te mi yoksa kafede mi?"

"İkisi de."

Karısı omuz silkti. "İyiydi."

İşte. Thea yine geri adım atıyordu. *Duygusal risk al.* "Dışarıdaki şömineyi yakmayı düşünüyordum."

Thea bir yatağa bir ona baktı. "Şey..."

"Okumamızı dışarıda yapabiliriz."

"Ta-tamam," dedi genç kadın sonunda.

Gavin ondan önce çıkıp ateşi yaktı, sonra verandadaki koltuğa bir battaniye yerleştirip iki bira açarak karısını beklemeye koyuldu. Thea birkaç dakika sonra bir tayt, yumuşacık çoraplar ve Gavin'in kazağını giymiş halde geldi. Saçlarını kafasının tepesinde toplamıştı ve elinde kitabı tutuyordu.

"Selam," dedi Gavin onu görünce şapşala dönüşerek.

Thea ondan birkaç adım ötede duruyordu. "Selam."

"Ateş henüz ısıtacak dereceye gelmedi, bu yüzden battaniye getirdim."

"Peki." Genç kadının gözleri koltuğa kaydı, bir süre orada durdu, sonra tekrar ona döndü. Yüzündeki ifade Gavin'in vücudunun sabırsız noktalarına şok dalgaları göndermişti sanki.

Thea ona hasretle bakıyordu. Bu çok açıktı. Göğsü hızla inip kalkıyor, bakışları dudaklarına kayıyordu. Gavin'in vücudu yanmaya başladı. Ve acı verici şekilde sertleşti.

Boğazını temizleyip güç bela konuşmayı başardı. "Beni öldürüyorsun, Thea."

Karısı gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"

"Ya bana öyle bakmayı kesmeli ya da beni öpmelisin. Ama ilk adımı atan sen olmalısın çünkü ben bu anı mahvetmek istemiyorum."

Thea'nın gözleri irileşmişti. Ama sonra sahte bir kahkahayla kafasını sağa sola salladı. "Saçmalama."

Gavin düş kırıklığını saklayarak Thea'nın oturmasını bekledi. Ardından kendi de yanına yerleşti ve otomatik olarak –sanki bunu daha önce defalarca yapmışlar gibi– kolunu koltuğun arkasına atıp yaslanması için göğsünü ona doğru çevirdi. Karısı yaslanıp battaniyeyi üzerlerine çekti. Gavin de kolunu beline sararak onu kendine doğru yanaştırdı. "Böyle iyi mi?"

Genç kadın onaylayan bir mırıltı çıkarıp kafasını onun omzuna yasladı. Bir süre sessizce oturup ateşi izlediler. İçinde bulundukları duruma, dün gece başlangıcını yaptıkları bu şeye alışmaya çalışıyor gibiydiler.

"Düşündüğünü duyuyorum," dedi Gavin.

Karısının cevabı sessizlik olunca içini çekti. Ama ona kızmak faydasızdı. Bu yüzden başka bir taktik denemeye karar verdi. "Bunu daha önce sık sık yapmalıydık," dedi alçak sesle.

"Hiç zamanımız yok gibiydi."

Dönüp kendine bak. "Ama aslında vardı. Buna vakit ayırabilirdim."

Karısının nefesi kesildi.

"Beyzbolu hayatımda ilk sıraya koymuşum. Bunu şimdi anlıyorum. Her şeyi kaçırdım. Kızların ilk adımlarını. İlk sözcüklerini. Hastalandıklarında birlikte hastaneye gitmeyi. Kariyerimin önemli olduğu gerekçesiyle kendimi haklı çıkarmaya çalışmışım ama şu anda bizi kurtarabileceksem eğer, kariyerimden tamamen vazgeçebilirim."

Thea yavaşça doğrulup ona baktı. Muhtemelen ciddi olup olmadığını anlamaya çalışıyordu.

Ne karara vardığı belli değildi ama sonraki sözlerini duymayı Gavin hiç beklemiyordu. "Annemin, babamın yeniden evlenmesi konusunda ne düşündüğünü sormuştun ya bana, hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Gerçek şu ki hiç bilmiyorum. Paskalya'dan bu yana onunla konuşmadım."

Gavin onun neden bu konuyu açtığını bilmiyor ama önemli olduğunu hissediyordu. "Neden?"

"Seninle problemlerimiz olduğunu bilse şöyle içten bir oh çekerdi çünkü."

"Oh çekmek mi?" dedi Gavin gerilerek.

"Hamile kaldığımda beni bunu bilerek yapmakla suçladı."

Yok artık. "Beni tuzağa düşürüp evlenmek istediğini mi düşünüyordu?"

"Evet." Bu tek kelime, koca bir sözlüğün ağırlığını taşıyordu sanki.

Gerçeklik ve kurgu bir anda bütünleşmişti. "İnanamıyorum, Thea."

"Kesinlikle onun kızı olduğumu söyledi bana," dedi genç kadın hüzünlü bir gülüşle. "Çünkü kendi bana bu şekilde hamile kalmış."

"Bunu kendi mi söyledi?"

"Hep şüphelendiğim bir şeydi zaten. En azından beni isteyerek yapmadıklarını biliyordum. Babamın bana taktığı isim..." Tekrar duraksadı. Gavin onun kolunu nazikçe sıktı. "Bana *Kaza Kurşunu* derdi."

Gavin koltuğun kolunu sıktı.

"Küçükken kurşuna benzediğim için bana böyle dediğini zannederdim. Sonra anlamını keşfettim."

"Keşfettiğinde kaç yaşındaydın?"

"Dokuz."

Gavin bu sefer de dişlerini sıktı. "Thea, o aşağılık herife telefon etmeme izin vermelisin." Hatta daha da iyisi, o pisliğin evine gidip yumruğunu suratının ortasına geçirmeliydi.

"O buna değmez."

"Ama sen değersin."

Karısı yine samimi olup olmadığını anlamak için onun yüzünü inceledi.

"Annenin söylediği şey... Hamile kaldıktan sonra benimle görüşmeyi reddetmenin sebebi o muydu? Beni tuzağa düşürmeye çalıştığını düşüneceğimden mi korktun?"

"Kısmen," dedi Thea omuz silkerek. "Bir yandan da gerçekten korkmuştum. Çok gençtim. İkimiz de öyleydik."

Gavin parmaklarını onun saçlarının arasına geçirdi. İlk defa ne diyeceğini Lord Benedict'e sormak zorunda hissetmiyordu. "Hamile kalman başıma gelen en güzel şeydi. Ve sebebi sadece hayatımı kızlar olmadan hayal edememem değil. Sensiz bir hayat da hayal edemiyorum."

Genç kadının yüzünde duyguların savaşı gerçekleşiyordu adeta. Gavin, zihnindeki harp alanını hayal edebiliyordu. Ona inanmayı arzuluyor ama hayatın öğrettiği şüpheden de vazgeçemiyordu. Sözcükler tüm güzelliklerine rağmen güvenilir olmayabilirlerdi. Thea da karşısına çıkan kırık köprüden geçmeye korkuyordu çünkü diğer tarafta onu neyin beklediğini biliyordu. Belirsizlikler, tutku ve coşku. Tabii bu son ikisi bir gün mutlaka kaybolup giderdi. İnsanın canını yakardı.

Keşke aşk yeterli olsaydı.

"Thea, ortada birini tuzağa düşüren biri varsa o da benim. Ben seni tuzağa düşürdüm."

Thea'nın dudakları yine aralandı. "Ne?"

"Korku dolu ve kırılgan olduğun bir anda sana evlilik teklif ettim. Seninle sonuna kadar gideceğimi sana hissettirmeli, evlilik konusunu açmadan önce hayatındaki yeniliklere alışmanı beklemeliydim."

Genç kadının sağ kaşı alaycı bir şekilde kalktı. "Sana hayır da diyebilirdim. O kadar da çaresiz değildim."

"Ama neye bulaştığını hiç bilmiyordun. Ben birinci ligde oynayan bir beyzbol oyuncusuyla evli olmanın ne anlama geldi-

ginin farkındaydım ama sen değildin. Bu hayata alışmak, ayak uydurmaya çalışmak için hiç vaktin olmadı."

Zaman durdu sanki. Gavin karısının tüm hareketlerini dikkatle inceledi. Yutkunurken çenesinin gerilmesini, bakışlarının dudaklarını bulmasını, alt dudağının içini dişlerinin arasına almasını...

Ve sonunda, Tanrı'ya şükür *en sonunda*, elini ihtiyatlı bir şekilde uzatıp Gavin'in göğsüne koydu.

Sonra yüzünü ona doğru kaldırdı. Suratındaki ifade en az dün geceki kadar kışkırtıcıydı ama bir yandan da farklıydı. Dün gece yoğun bir baskı altında gibiydi ancak şu anda Gavin'e özlemle, arzuyla bakıyordu.

Bu yüzden Gavin başını eğip dudaklarını onunkilere bastırdı.

Thea dudakları arzuyla aralanmış halde ona doğru uzandı. Gavin de kollarını beline sararak onu kucağına çekti. Damarlarında son hızda akan kanın sesi, titrek nefes alıp verişleri hariç her şeyin sesini bastırıyordu.

İşte tam da bu yüzden kocasıyla verandaya çıkma konusunda tereddüt etmiş, bu yüzden gündüz ondan biraz olsun uzak durmaya ihtiyaç duymuştu. Gavin tehlikeliydi. Onun kollarındayken, söylediği onca güzel şeyi duymuşken irade gücünü yavaş yavaş kaybediyordu.

Ah, böyle öpüşmeyi neden bırakmışlardı ki? *Ne zaman* bırakmışlardı? Ve şimdi neden duramıyordu? Geçen her saniye aralarına yerleştirdiği bariyerleri sabit tutması daha da zorlaşıyordu. Gerçi kimi kandırıyordu? Randevu akşamı gözlerinin bağını çözüp de karşısında Sanat Dükkânı'nı gördüğünde tüm bariyerler parça parça olup havaya karışmıştı zaten. Şimdi de zevk dalgaları vücudunun her santimini dolaşırken bu bariyerlere en başta neden ihtiyaç duyduğunu bile hatırlayamıyordu.

"Tanrım, Thea," diye inledi kocası, boynunu geriye doğru atıp ona izin verdiğinde çenesinden boğazına doğru öpücüklerden bir yol çizerken. Sonra eli kazağının içine, göğsünün altına doğru kaydı. "Sana dokunabilir miyim?"

O ürpererek onay verince kocasının parmakları dantel sutyenini itip sertleşmiş meme ucuna dokundu. Thea tepkisini saklayamadı; dudaklarını onunkilerden ayırıp inleyerek kafasını geriye attı. Gavin de boş durmayıp dudaklarını boynunda nabzının attığı hassas yere kaydırdı. Sihirli parmakları sızlayan meme ucuyla oynamaya devam ediyor, çekiştiriyor, döndürüyordu. Sonra dili ağzına kayıp erotik bir şekilde kıvranmaya başladı.

Thea doğrulup kazağını çıkardı. Gavin de nazikçe ama olabildiğince hızlı bir şekilde parmaklarını sutyen askılarına geçirip onları aşağı çekiştirdi. Thea, göğüsleri serbest kalırken arkasına uzanıp kopçayı çözdü. Tenine önce serin hava çarpmış, sonra Gavin'in ellerini üzerinde hissedince yandığını hissetmeye başlamıştı.

İnleyerek ellerini onunkilerin üstüne koydu. Kocası da dudaklarını onunkilere bastırdı ve parmaklarıyla meme uçlarını okşamaya devam etti.

O sırada Butter birden havlayıp bahçedeki bir şeyi kovalamaya başlayınca Thea irkilerek kendine geldi ve Gavin'in kucağından apar topar inip kollarıyla göğüslerini kapattı. "Aman Tanrım, ne yapıyoruz biz?"

Gavin rahatsızca kıpırdandı. "Öpüşüyoruz."

"Uzun zamandır böyle öpüşmemiştik." Thea kazağı üstüne geçirirken bir yandan da nefesini düzenlemeye çalışıyordu.

"Öpüşmeliydik," dedi kocası pürüzlü bir sesle. Kafasını eğerek ona baktığında gözlerindeki ifade hem korkutucu hem de yürek ısıtıcıydı.

"Artık yatmam lazım," dedi Thea.

"Ben de seninle geleyim."

"Hayır." Thea kafasını iki yana salladı. "Benim... Benim biraz zamana ihtiyacım var."

Genç adam kalkıp önüne geçti. "Bana bakar mısın?"

Thea gönülsüz de olsa ona baktığında kocasının gözlerinde dillendirilmemiş soruları gördü. "Eğer çok hızlı gidiyorsak yavaşlayabiliriz. Hızı sen ayarlayabilirsin. Söz veriyorum, seni zorlamayacağım." Sessizliği karşısında alnını onunkine yasladı. "Konuş benimle, Thea. Lütfen."

"Korkuyorum, Gavin." Sözcükler ağzından, böyle bir gerçeğin sonuçlarının ne olacağını hiç düşünemeden çıkmıştı.

Neyse ki Gavin de aynı samimiyetle karşılık vermişti. "Ben de."

Kontesin Aşığı

Ah, Irena burada günlerce kalsa vakit kaybı saymazdı. Başını kaldırıp kütüphanenin kule misali raflarına bakarken burada kaybolabilmeyi diledi. Benedict gideli on gün olmuştu. Irena on gündür ne ondan bir haber alabilmiş ne de Ebberfield'da neler olduğunu öğrenebilmişti.

Kocasının hiç de kâfi olmayan açıklamalarından çok daha sinir bozucu olan şeyse kendinin onun yokluğunda hissettiği hüsrandı.

Tam da bu yüzden, delirmemek için geceleri kütüphaneyi keşfe çıkmaya başlamıştı.

"Bir şey mi arıyorsun?"

İrkilip keskin bir nefes alarak karanlıkta arkasına döndü. Odanın öbür ucundaki küçük kanepeye tembel bir kedi gibi uzanmış olan Benedict, aralarındaki samimiyeti gösterircesine kayıtsız bir tavırla elini kaldırarak ona selam verdi. Dizine kadar uzanan çoraplarla sarılı bacakları koltuğun kolundan aşağı sarkmış, omuzları arkasındaki minderi tamamen kaplamıştı. Ceketini ve boyun bağını çıkardığı için boynu gözler önüne serilmişti.

"Dönmüşsün," dedi Irena, kalbi gümbür gümbür atsa da mümkün olduğunca sükûnetle.

"Döndüm," dedi kocası yorgunluktan kısık çıkan sesiyle.

"Geldiğini duymadım." *Niçin bana söylemedin, lanet olası?*

"Seni uyandırmak istemedim."

Irena çıplak ayak parmaklarını halıya bastırdı. "Kütüphanede ne işin var peki?"

"Belki de seninle aynı sebepten gelmişimdir."

"Antik Roma savaş arabaları mühendisliği hakkında kitaplar mı arıyorsun yani?"

"Çok şükür ki hayır."

"O halde ne arıyorsun?"

"Yatak odalarımız arasında beni kışkırtırcasına kilitsiz duran kapıdan kaçıyorum."

"Ah, o halde benimle aynı sebepten ötürü gelmemişsin."

Benedict elini kabaca göğsüne götürdü. "Beni yaralıyorsun, can parem."

Gücenik kalma çabalarına rağmen Irena'nın dudaklarında bir tebessüm belirdi. "Evde olduğunu bile bilmiyordum, Benedict."

"Artık bildiğine göre, karanlıktaki bu çalıntı vaktimizi nasıl değerlendirmek istersin?" Konuşurken sesine alaycı bir tını katmıştı fakat sözlerinde bir keskinlik de vardı. Sanki ona kızgın gibiydi. Ama kızgın olmaya ne hakkı vardı? Günlerce evden uzaklarda olan kendiydi.

"Aradığım kitabı bulmak isterim."

Benedict zarif ve çevik bir hareketle koltuktan kalktı. "Elbette. Karı kocalar karanlıkta başka ne yaparlar ki zaten?"

Irena bu iğnelemeyi anlamazdan geldi.

Benedict kütüphane merdivenini odada daire çizen parmaklıkta kaydırıp istenmeyen kitapların tutulduğu bir yere benzeyen kısımda durdu. Bunlar tam da Irena'nın okumak isteyeceği türden kitaplardı işte. Kocası birkaç basamağı tırmanıp dönerek elini aşağı uzattı.

"Mum?"

Irena mumu ona verip kitapların sırtlarını incelemesini sabırla bekledi. Birkaç dakika sonra genç adam raftan bir kitap çekti, mumu ona geri verdi ve merdivenden inerek incecik bir kitabı uzattı. "Bu olur mu?"

Kitabın kapağına bakıp da ismini gören Irena şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "*Antik Roma'da Mühendislik*. Tam aradığım şey."

"Mükemmel. O halde ateşi yakayım da şu son on günü unutmak için derin bir uykuya dalana dek bana kitap oku."

Irena gerildi. "Son on günü unutmak mı?" dedi sertçe. "Bana burada kalmam için emir verip başka tek kelime etmeden gidiyorsun, dönünce de hiçbir şey olmamış gibi sana kitap okumamı mı istiyorsun?"

Benedict ellerini bitkin yüzüne sürdü. "Irena, lütfen."

"Saat geç oldu, lordum. Sizin de çok yorgun olduğunuz aşikâr. Odalarımıza dönsek iyi olur diye düşünüyorum."

Kocası uzanıp onun dirseğini tuttu. "Boş odamda yalnız başıma bir gece daha geçirmeye niyetim yok, Irena. Özellikle de bu gece. Lütfen. Bir süre sesini dinlemek istiyorum."

Sessiz yakarışı Irena'nın kararlılığını yok etmeyi başarmıştı. "Ebberfield'da ne oldu, Benedict? Rosendale nasıl?"

Benedict güçlükle yutkundu ama bir şey demedi.

Irena onun elinden kurtuldu. "Lordum, benden size güvenmemi isteyip duruyorsunuz. Fakat kendiniz bana güvenmeyi reddediyorsunuz. Siz bana güvenene dek hiçbir şeye en baştan başlamamız mümkün olamaz."

Kitabı göğsüne bastırarak kapıya yöneldi. Henüz on adım bile atmamıştı ki genç adam konuştu.

"Öldü. On gün dayandı ama yaraları çok kötüydü. Yapılabilecek bir şey kalmamıştı."

Irena ona döndüğünde mumun loş ışığında yüzünde gölgeler dolandığını gördü. Fakat sanki bu gölgelerin kırpışan alevle bir alakası yok gibiydi.

"Ah, Benedict. Çok üzüldüm," dedi tekrar ona doğru yürürken. "İkiniz yakın mıydınız?"

"Kendimi bildim bileli tanıyordum onu."

Irena daha fazlasını anlatmasını diledi. Bir an bunun gerçekleşmeyeceğini düşünerek hayal kırıklığı yaşadı ama bu an kısa sürdü. "Beni o yetiştirdi," diye devam etti kocası.

"Nasıl yani?"

Benedict şöminenin başına gidip bakışlarını alevlere dikti. "Benim için öz babamdan daha çok baba gibiydi."

"Neden?"

"Ben babamın vârisiydim sadece," dedi genç adam omuz silkerek. "Önemli olan tek şey buydu. Bir defasında iki koca yıl boyunca onu görmediğim oldu. O kadar zaman sonra beni gördüğünde tanımadı bile."

Irena sesli bir nefes verdi. "Ah, Benedict."

Kocası ona döndü. "Rosendale'in çocuğu yoktu. Hiç olmamıştı. Karısıyla yaşadıkları ev benim de evim gibiydi." Yüzünde sanki o günleri hatırlamış gibi minik bir tebessüm belirmişti. "Beni her yere o götürürdü. Mal mülk yönetimiyle ilgili her şeyi ondan öğrendim. Karısı Elizabeth ise her günün sonunda bizi mutlaka ya tatlı bir hamur işi ya da bir kap yahniyle karşılardı."

"Annen nerede olduğunu merak etmez miydi hiç?"

"Annem o köşkte yaşamazdı. Sezonu Londra'da, yaz aylarını da İskoçya'daki malikânede geçirirdi. Onu sadece bayramlarda görürdüm."

"Benedict, bu korkunç bir şey." Irena ona yaklaştı. "Ebeveynlerin seni terk etmişler," dedi önünde durarak. "Bu bağışlanamaz bir şey."

"Hayatımda onların olmaması benim için daha iyiydi. İkisi aynı evdeyken çekilmez oluyorlardı."

"Niçin? Asilzadelerin aşk için evlendiğinin nadir görülduğunü biliyorum fakat çoğu en azından katlanılabilir bir arkadaşlık kuruyorlar. Benim ebeveynlerim gibi."

"Belki de benimkiler katlanılabilir insanlar değildiler," dedi kont gülümseyerek. Ancak çenesindeki gerginlik, bu konuda göründüğü kadar rahat olmadığını gösteriyordu.

Irena elini kaldırdı, bir an tereddüt etti ama sonra avcunu onun yanağına dayadı. Genç adamın bir günlük kirli sakalı parmaklarına hafifçe batıyordu ama teni sıcak ve yumuşaktı. Benedict hafifçe inleyerek gözlerini yumup güneşe dönen bir çiçek misali yüzünü onun avcuna bastırdı.

"Seni öyle özledim ki Irena," dedi.

"Ben de seni özledim," diye itiraf etti Irena.

Kocası yine inleyerek alnını onunkine yasladı. "Ne olur acı bana, Irena. Seni ilk gördüğüm andan beri yarım bir adamım çünkü bir yarım tamamen sana ait. Istırabıma bir son ver, sevgilim. Sana yalvarıyorum. Öp beni. İzin ver sana sarılayım. *Lütfen.*"

Açlıktan ölmek üzere olan bir adama yemek vermeyi reddedemeyeceği gibi kocasına ihtiyaç duyduğu rahatlığı sunmayı da reddedemezdi. Dudaklarını hiç beklemeden onunkilere bastırdı. İlk başta biraz yavaştı ama sonra baskıyı artırdı. Benedict bir kez daha inleyerek dizginleri ele aldı. Kitabı elinden alıp yere bıraktı, sonra onu yere doğru çekti. Dudakları yanan teninde geziniyor, çenesinden boynuna, oradan da göğüslerine doğru yakıcı bir yol çiziyordu. Bir eli elbisesine doğru kayıp kumaşı yukarı çekiştirerek bacaklarını gözler önüne serdi, ardından yukarı doğru ilerleyip göğüslerinin tam altında durdu.

Dokunulma arzusu Irena'nın coşkun bir yakarışla sırtını germesine neden oldu. Fakat bu yakarışın ne için olduğunu bilmiyordu.

"Aşkım," diye mırıldandı genç adam. "Sana dokunabilir miyim?"

"Evet," diye inledi Irena. "Evet."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

"Durumlar nasıl, Thea?"

Elindeki boya fırçasını yere düşüren Thea kızarmış bir yüzle arkasına döndü. "Ne?"

Dokuz gün geçmişti. Alexis'in kafesindeydiler ve Thea, fırın tezgâhının arka tarafındaki tuğla duvara logo çiziyordu. Hem de ücretli olarak. Yani ilk kez sanatçı kimliğiyle para kazanacaktı.

Liv kucağındaki büyük vazoyu en yakın masaya bırakıp kollarını göğsünde birleştirdi. "Pekâlâ, daha fazla içimde tutamayacağım. Neyin var senin?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Dikkatin dağınık, gergin gibisin. Bir haftadır beni görmezden geliyorsun ve buraya adım attığımızdan beri ağzından kerpetenle laf alıyoruz. Sanki bir yerlerin kaşınıyormuş da kaşıyamıyormuş gibi davranıyorsun."

"Bir şeyim yok benim," diye yalan söyledi Thea. Aslında *gerçekten* de Liv'den kaçıyordu. Gerçi asıl kaçtığı, kardeşinin onu çok iyi tanıyan gözleriydi. Son günlerde Liv'in alaycı yorumları olmadan da hayatı yeterince zordu zaten. Ateşin başında geçir-

dikleri o gece Gavin'le aralarında önemli bir şey olmuştu ve o günden beri işler farklılaşmıştı. Her gece son köprüyü geçmeye daha da yaklaşıyor ama geçemeden duruyorlardı.

Fakat yarın akşam takımın Noel partisi vardı. Geceyi otel odasında kocasıyla baş başa geçirmesi gerekecekti. Ve ikisi de bunun ne anlama geldiğini biliyorlardı.

Ne ironik bir durumdu bu. Her konuda sonuna kadar güvenebileceği tek insan olan Liv'in karşısında rol yapıyordu şimdi. Ve bunu onun için yapıyordu.

O sırada arkasında kardeşinin kahkahasını duydu. Komik bir şey olmuş gibi değil de, saatler önceki bir espriyi daha yeni anlayıp şoke olmuş gibi gülmüştü kız. "Olamaz," dedi alaycı bir sesle.

Thea omzunun üstünden ona baktı. "Ne?"

"İnanmıyorum. Şimdiye dek fark etmemiştim ama... Vay anasını." Liv tekrar güldü.

"Bu kadar komik olan nedir? Bana da söyleyecek misin?"

"Tabii." Liv sırıtarak kollarını kavuşturdu. "Sen *azmışsın*."

Thea'nın ensesi aniden yanmaya başladı. "Kapa çeneni."

Mutfağın kapıları açıldı ve Alexis içeri girdi. Beef Cake adlı kedi de ayaklarının dibindeydi. "Kim azmış?"

"Tanrım, azan mazan yok." Thea işine döndü.

"İtiraf et işte, seks için yanıp tutuşuyorsun. O adamın geceleri odanı ziyaret ettiğinden haberdarım." Bu cümleyi korkunç bir İngiliz aksanıyla söylemişti. "Bu durum seni zorlamaya başlamış anlaşılan. *Sen* bu kadar azgın durumdaysan onu düşünemiyorum bile. Ama ona müstahak. Kafayı yemek üzeredir kesin. Misafir odasındaki çarşaflar kaskatı olmuştur."

"Iyy, Liv!" diye bağırdı Thea.

Liv minik dans hareketleri yapmaya başladı. "Sen azmışsın. Sen azmışsın. İtiraf et işte, azmışsın."

Thea boya fırçasını kavanoza fırlatıp hışımla arkasını döndü. "Tamam. Azdım, oldu mu? Nasıl azmayayım ki? Kocamı gördün mü hiç sen? Sanki üstsüz itfaiyeciler takviminden fırlamış biriyle yaşıyorum. Bir gün köpekle oynarken üstsüz, bir gün çocuklarla vakit geçirirken üstsüz, başka bir gün duvarın üzerinde çalışırken üstsüz, kitap okurken üstsüz... Uzayıp gidiyor."

Alexis başını iki yana salladı. "Ne olduğunu hiç anlamadım gerçekten."

Liv kollarını yine göğsünde birleştirip bir kaşını kaldırdı. "Evet, kocanın güzel bir vücudu var."

"Güzel mi? Sadece *güzel* mi? Antrenörü yeni karın egzersizlerine başlattı. Hani erkeklerin bellerinden aşağı uzanan bir V şekli vardır ya, biliyor musunuz?" diye sordu Thea, parmağıyla karnının alt kısmını işaret etti.

"Şey..."

"Yani, Gavin'in oradaki kasları hep belirgindi ama şimdi *daha da fena* oldular. Hele o sakal! Aman Tanrım! Dün gece yanımdan ayrılırken ne yaptı biliyor musun Liv? Öne doğru eğildi, hani şu erkeklerin hep yaptığı şekilde. Ellerini başımın iki yanına koydu ve beni öpmek için *eğildi*. Beni öldürmeye çalıştığından eminim!"

Liv'in kıkırtısı ölmek üzere olan bir horozun sesi gibiydi. "O zaman yat onunla. Bedenini kullan, sonra da onu bir kenara at."

Alexis boğazını temizledi. "Şey, tam olarak kimden bahsediyoruz şu anda?"

Liv ile Thea aynı anda konuştular.

"Kocamdan."

"Kocasından."

"Kocanla seks yapmak için kardeşinden izin alman mı gerekiyor?" diye sordu Alexis durumu anlamaya çalışarak.

Yine aynı anda konuştular.

"Hayır," diye hırladı Thea.

"Evet," dedi Liv gülerek.

Beef Cake miyavladı.

"Gavin ve benim... Birtakım sorunlarımız var," diye açıkladı Thea, yanakları yanarken.

"Sorunlar mı?" Liv'in sesi alaycıydı. "Şimdi böyle mi tanımlar oldun?" Alexis'e döndü. "Üç hafta önce kocasını boşamaya hazırdı. Ama adam ne yaptı ne etti ikinci bir şans için eve geri taşınması konusunda onu ikna etmeyi başardı."

"Evliliğimizi kurtarmaya çalışıyor." Thea artık Gavin'i savunmaya da başlamıştı. Dünya tersine dönmüş olmalıydı.

Liv'in gülümsemesi soldu. "Bir dakika. Sen... Sen sahiden onu geri kabul etmeyi mi düşünüyorsun?"

Thea resmine geri döndü.

"Thea, ciddi olamazsın."

Thea sert bir cevap vermemek için kendini tuttu ve sadece, "Neden olmayayım?" dedi.

"Çünkü tam olarak onun istediği şeyi yapıyorsun. Sana nasıl ulaşabileceğini başından beri biliyordu. Adamın işi bu. Profesyonel bir sporcu sonuçta."

Yine sinirle ona dönen Thea, "Bunun konuyla ne alakası var şimdi?" diye sordu.

"Yani doğuştan rekabetçi biri. Sen de onun için oyundan başka bir şey değilsin."

"Sağ ol ya."

Liv söylediğine vurgu yapmak için parmağını ona doğrulttu. "Kazanmasına izin *verme*."

Alexis hakem gibi ikisinin arasına girdi. "Pekâlâ. Bir şişe şarap açayım da oturup bu konuyu arkadaşça konuşalım mı, ne..."

"Öylece durup tekrar canını acıtmasına izin vermeyeceğim," diye araya girdi Liv.

Thea aynı anda hem buz gibi hem de alev almış gibi hissetti. Fazlasıyla kızgındı. "Liv, seni çok seviyorum ama kendim için neyin iyi olduğuna karar verme kabiliyetine sahip olmadığımı düşünüyor gibisin."

"Geçmiş performansların hiç etkileyici değil."

Alexis alçak sesle lafa girdi. "Liv, en iyi arkadaşlarından biri olarak söylemem gerekiyor ki şu anda ablana hiç adil davranmıyorsun. Bazen işler hiç beklemediğin şekilde değişebilir. Bu süreçte onu destekleyemez misin?"

Liv'in yüzündeki ihanete uğramışlık ifadesi can acıtıcıydı. "Hayır, yapamam." Sandalyelerden birinin üstüne attığı montunu aldı. "Belki annem seni destekler. Çünkü kesinlikle onun kızısın."

Irena ile Benedict sonunda mercimeği fırına vermişlerdi.

Gavin kızları yatırdıktan sonra biraz kitap okumak istemişti ama... Vay canına. Etkileyici bir seks sahnesinin yaklaştığına dair hiçbir fikri yoktu. Öyle böyle bir sahne de değildi bu. Acayip müstehcendi. Eski zamanlarda insanlar böyle şeyler yapıyorlar mıydı gerçekten de?

Tabii ki yapıyorduk, diye cevap verdi Lord Kaygan Parmak. *Yatak oyunlarının yirminci yüzyılda mı icat edildiğini düşünüyordun?*

Her neyse. Gavin'in tek bildiği, sonunda kontla kontesin işi pişirdiğiydi.

Tabii aletinin şu anda çok fena durumda olduğunu da biliyordu.

Koltukta rahatsızca kıpırdanıp sahneyi tekrar okudu. Benedict kafasını Irena'nın eteğinin altına sokmuş, onu inletiyor, soluk soluğa bırakıyordu. Sonra iki parmağını içine daldırdı ve diliyle aynı anda hareket ettirmeye başladı.

Yüce İsa... Eğer eline bir fırsat geçerse Gavin de aynısını Thea'ya yapacaktı. Ama kahretsin, Irena'nın yerinde Thea'yı hayal ettiğinde her şey daha da berbat bir hal almıştı.

"Bana kulak ver, sevgilim," diye fısıldadı Benedict, Irena'nın kulağına. "İkimiz bu şekilde birlikteyken dizginler senin elinde. Bu şekilde birlikteyken ben sadece senin arzularının kölesiyim."

Gavin pes edip elini pantolonunun önüne götürdü ve zonklayan...

Ön kapı birden açıldı. Gavin bilgisayarında porno izlerken yakalanmış bir ergen gibi yerinden fırladı. Kitap da havaya uçmuştu ama neyse ki Thea içeri girmeden önce Gavin onu alıp koltuk minderinin arkasına sıkıştırmayı başardı.

"Selam," dedi tizleşmiş sesiyle. "Hey, ne oluyor?"

Thea ona doğru ilerlerken tişörtünü çekiştirip çıkardı ve kucağına ata biner gibi oturup boğazında gizli bir hazine varmış gibi onu öpmeye başladı. Gavin bir süre bu tatlı saldırının keyfini çıkardı ama sonra boğulacakmış gibi hissedince, "Hayatım," dedi geri çekilip soluklanarak. "B-b-bir itirazım olduğunu söyleyemem ama n-n-ne oluyor?"

Karısı doğruldu. "Sırtüstü uzan."

Gavin koltuğa uzandı ama bacakları aşağı doğru sarkıyordu. Tepesinde dikilen Thea'nın sutyenini çıkarıp odanın diğer ucuna fırlatmasını izledi, sonra bakışlarını göğüslerine çevirdi. Fakat kısa süre sonra dikkatini pantolon fermuarına uzanan boyalı parmakları çekti. Karısının pantolonunu ve külotunu kalçalarından aşağı sıyırmasını izlerken nefesi tamamen kesilmişti. Karşısındaki çırılçıplak vücuda bakarken onu dinleyen tanrılara, bunun kitaptaki erotik sahne yüzünden gördüğü bir rüya olmaması için dua etti. Böyle bir şey olabilirdi sonuçta, değil mi? Kulüptekilere bir sormalıydı.

Ama hayır, bu bir rüya değildi. Thea tüm çıplaklığıyla öne eğilmiş, şimdi de onun kotunun düğmesini çekiştiriyordu. Gavin onu durdurdu. "Ne yapıyorsun, Thea?"

"Belli değil mi?"

"Sözcükleri s-s-söylemelisin."

"Ne sözcükleri?" Thea dilini onun göbek deliğinin etrafında gezdirdi.

Kalçasını içgüdüsel bir şekilde sıkan Gavin, "Bunu istediğini söyle," demeyi başardı bir şekilde. "Buna hazır olduğunu söyle."

Karısı elini onun kotunun içine daldırıp parmaklarını aletine sardı. "Hazırım, Gavin."

Gavin'in nutku tutulmuştu. "Şükürler olsun."

Hayatında hiç olmadığı kadar hızlı soyundu. Thea bir kez daha onu göğsünden ittirip uzanmasını söyledi. Gavin uzandı ama ellerini de ona uzattı.

Thea kucağına çıkıp ona neredeyse aklını kaçırtacak kadar uzun bir süre sürtündü. Ve sonra çok şükür ki hafifçe kalkıp elini aralarına götürdü ve aletini kavrayarak kendine doğru çekti. Ardından yavaşça, çok yavaşça onu içine aldı.

Siktir. Siktir. Gavin'in kafası koltuk minderine düştü. Aletiyle onu gererken, içini doldururken ikisinin inlemeleri birbirine karışıyordu. Karısına bakınca başını geriye attığını, gözlerini yumduğunu gördü.

"Bana bak," dedi.

Thea gözlerini açıp ona baktı.

"Kontrol sende," dedi Gavin. Kutsal cennet aşkına, bu kelimeleri okur okumaz kullanabileceği aklının ucundan bile geçmemişti. "Bu şekilde birlikteyken b-b-ben tamamen, tamamen senin arzularının kölesiyim."

Genç kadın gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"

"Dokunmamı istediğin yeri söyle yeter. Nerene dokunayım? Nasıl dokunayım?"

Thea onun elini tutup bedenlerinin birleştiği yere götürdü. "Ben..."

"Söyle. Neye ihtiyacın olduğunu söyle bana."

"İçimde hareket ederken burama dokunmanı isterim."

Gavin başparmağını onun klitorisine bastırdı. Bunu yapabilirdi. Az önce Lord Yalama Makinesi'nden pek çok şey öğrenmişti. "Bu şekilde mi?"

Karısı kafasını salladı. Konuşamayacak duruma gelmişti. Onun omuzlarına tutunup parmaklarını acıtacak kadar sert şekilde etine geçirdi ve ileri geri hareket etmeye başladı. Gavin de bu esnada başparmağıyla onun üzerinde daireler çizerken diğer eliyle poposunu sıkıyordu.

Thea'nın hareketleri hızlandı. Gavin kendini ona doğru itip inlemelerini dinledi.

Kahretsin. Gerçekten oluyor muydu?

"Gavin," dedi genç kadın soluk soluğa. "Tanrım, evet."

"İşte böyle, bebeğim. Evet."

"Aman Tanrım!"

"Aynen öyle, Thea. Bunu yapabilirsin."

Karısı başını geriye atıp kendi göğüslerini avuçladı. Lanet olsun, bu manzara karşısında Gavin arzularını dizginlemezse bu anı mahvedebilirdi.

"Yapabilirsin, bebeğim..."

Thea elini onun ağzına bastırdı. "Sanki antrenmandaymışız gibi beni teşvik etmeye çalışmayı keser misin?"

"Özür dilerim," diye mırıldandı Gavin, karısının elini yine omzunda hissederken. "Özür dilerim, bebeğim. Sadece seni yüreklendirmek istemiştim. Tanrım, çok seksisin."

"Konuşmayı kes." Thea başını tekrar geriye attı ve az önceki gibi belirli, hızlı bir ritimle hareket etmeye başladı. Ama şimdi bir şey farklıydı sanki. Ellerini Gavin'in omuzlarına bastırdı.

"Hayatım..."

"Acaba pozisyon değiştirsek mi?"

Gavin o anda profesyonel bir sporcu olmanın en avantajlı tarafını fark etti: Karısını hiç yorulmadan, tek hamlede altına alabilecek kadar güçlüydü. Thea bacaklarını onun beline sardı. Gavin de alnında ve sırtında boncuk boncuk terler birikene dek genç kadının içinde hareket etti.

"Gavin," dedi Thea en sonunda, gevşeyen kollarını iki yana atarak. Sesinde yenilgi vardı.

Hayır. Hayır, hayır, hayır. Gavin onun meme uçlarından birini ağzına almak için doğruldu.

"Gavin, dur. Olmayacak."

Gavin, Thea'nın içinden çıkmadan öylece durdu. "Bebeğim, olmak üzereydi. Ne yapmam gerektiğini söyle bana."

"Üzgünüm."

Gavin, karısının titrek sesini duyunca dirseklerine dayanarak doğruldu ve gözlerinde parlayan yaşları görünce kanının donduğunu hissetti. "Üzgünüm, Gavin," dedi genç kadın. "Ne olduğunu bilmiyorum. Sorunun ne olduğunu bilmiyorum."

"Bebeğim, yapma. Sorun değil." Gavin hafifçe inleyerek onun içinden çıktı. Bu canını acıtmıştı. "Ç-ç-çok hızlı gittik sadece. Daha yavaş hareket etseydik daha iyi olabilirdi."

"Bütün hafta yavaş hareket ettik zaten!" Thea ondan uzaklaşıp ayağa kalktı.

Gavin avuçlarını yüzüne sürtüp Lord Pis Ağız'ın aklına gelebilecek tüm küfürleri içten içe savurdu. *Kahpenin dölü, yüzü kızarmaz orospu çocuğu, rezil kancık, beş para etmez kan emici!*

Konuşurken sesini sakin tutmaya çalıştı. "Konuş benimle, Thea. Neyi yanlış yaptığımı söyle."

"Bilmiyorum." Thea tişörtünü kafasından geçirip kotunu aramaya başladı.

"Anlat bana, lütfen."

Karısı kot pantolonunu giydi. "Ne anlatacağımı bilmiyorum ki! Sorunun ne olduğunu bilmiyorum! Parmaklarını şıklatıp *yapabilirsin bebeğim* demekle olmuyor bu işler. Tanrım, siz erkekler neden böylesiniz? Siz hazır olur olmaz kadınlar hemen altınıza yatıp porno yıldızı performansı mı göstermek zorunda?"

Sakin ol, arkadaşım. Geri alamayacağın bir şey söyleme sakın.

Gavin'in içindeki küçük düşmüş canavar, Lord Sihirli Penis'in suratına bir yumruk geçirdi. "Ama sen her seferinde bunu yaptın, Thea. Rol yapma yeteneğin sayesinde kendimi lanet yatak odasının görkemli kralı sanıyordum." Parmaklarını saçlarından geçirdi. "Tanrım, Thea. Bu durumu sadece benimle mi yaşadın? Birlikteyken orgazm olamadığın tek erkek ben miyim?"

"Şu anda ne cüretle başka erkeklerden bahsediyorsun!? Senden önce sadece iki erkek arkadaşım oldu ve evet, seni ilgilendirmese de söyleyeyim, onlarla birlikteyken bazen orgazm oluyordum."

Karısının itirafıyla Gavin'in nefesi kesildi adeta. "Bana neden söylemedin ki?"

"Sen neden anlamadın?"

"Akıl okuma kabiliyetim yok çünkü. B-b-böyle şeyleri açıkça ve dürüstçe konuşabilmeliyiz."

"Biz uzun zamandır hiçbir konuda açık ve dürüst konuşamıyoruz ki..."

"Aramız aşırı kötüymüş gibi konuşuyorsun," dedi Gavin kıyafetlerini bulup üstüne geçirirken. "O kadar da kötü durumda değildik."

"En yüksek standardın bu mu yani? *Kötü değil*? O geceden öncesine mi dönmek isterdin?"

"Böyle olmaktansa onu tercih ederdim, evet."

Genç kadının yüzü düştü. "Beni korkutan da bu işte, Gavin. Rol yapmanın bin bir türlü yolu var. En azından ben itiraf edebiliyorum."

"Bu ne anlama geliyor şimdi?"

"Bazen düşünüyorum da yatakta rol yaptığımı hiç fark etmemiş olmayı diliyormuşsun gibi..."

"Bu doğru değil."

"Kahretsin, Gavin. Bana karşı dürüst ol!"

Gavin yumruklarını sıktı. "Dürüstlük mü istiyorsun? Peki. Evet, lanet olsun ki evet. Keşke karımın kaç yıllık evliliğimizi acınası bir ilişki olarak gördüğünü öğrenmeseydim!"

Of, seni rezil çanak yalayıcı. Çok ileri gittin, arkadaşım. Şimdi ben bile seni kurtaramam.

"Acınası bir ilişki mi?" Thea sanki tokat yemiş gibi olmuştu. "Bunun hangimizi daha çok küçük düşürdüğünden emin değilim, Gavin. Ama benim bedenim hayrına birilerine sunduğum bir mal değil. İstemediğim kimseyle yatmam. Bu kişi kocam olsa bile."

Pişmanlık Gavin'in dilinde acı bir tat bırakmıştı. "Demek istediğim... Demek istediğim o değildi."

Thea kafasını iki yana sallayıp sarsıcı bir hüzünle konuştu: "Kalbimi kırdın, Gavin."

Gavin'in göğüs kafesi ezilmişti sanki. Odada ilerleyip karısının omuzlarını kavradı. "Bunu düzeltmeme izin ver."

"Eski halimize dönebileceğimizi sanmıyorum. Eski ben olamam artık. Bunu yapamam."

"Bunu b-b-ben de istemiyorum. Artık sadece geleceğe bakmak istiyorum."

Thea kollarını kendine sardı. "Sana inanıyor muyum bilmiyorum."

Gavin bir hışım dönüp kapının yanındaki konsola gitti, anahtarlarıyla cüzdanını alıp ayakkabılarını giydi.

"Nereye?" diye sordu Thea nefesi kesilmiş gibi.

"Kafamı toplamam lazım."

"Evden ayrılıyor musun?"

Gavin kapıyı açıp öfkeyle evden çıktı.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Gavin arabasına atlayıp direkt olarak halka açık parka sürdü. Lanet olası beyzbol sahasına gidip elleri kanayana ve bu yaralar, göğsünde açılan yaranın acısını bastırana dek sopa savuracaktı.

Aracını elmas şekilli sahanın önüne çekince farları açık bırakarak indi ve bagajında her zaman bulundurduğu silindir çantasını, beyzbol sopasını ve bir düzine beyzbol topunu çıkardı.

Çantayı çitin üzerinden öbür tarafa fırlattıktan sonra kendi de çite tırmanarak sahaya girdi. Yakalanmaktan falan korktuğu yoktu. Yakalarlarsa ne yapacaklardı ki? Ceza mı yazacaklardı? Onu tutuklayacaklar mıydı? Şu anda hapis bile gözüne nimet gibi görünüyordu.

Toplardan birini alıp havaya atarak sıkıca kavradığı sopasını savurdu. Top, tatmin edici bir çarpma sesiyle sahanın diğer ucundaki fileye doğru uçtu.

Gavin tişörtünün kollarını sıvayıp ikinci ve üçüncü topu fırlattı. *Kalbimi kırdın, Gavin.* Dördüncü top, sahanın diğer ucundaki kardeşlerinin yanına uçtu.

Sana inanıyor muyum bilmiyorum. Beşinci topa öyle büyük bir şiddetle vurdu ki top karşıya çarpıp geri gelerek neredeyse dizini kırıyordu. Gavin de ona hınçla tekrar vurdu.

Bu kendini çok iyi hissettirmişti. Altıncı topta da aynı şeyi yaptı. Yedinci topa sıra geldiğinde küfürler savurma safhasını geçip Thea'ya hitaben konuşmaya başladı.

"Sen de benim kalbimi kırdın," diye homurdandı. Ve topa vurdu. Top fileye doğru uçtu. "Kalbi kırılan tek sen değilsin."

Sekizinci top da karşıya savruldu. "Beni evden kovdun sen!"

Dokuzuncu top fileye çarptı. "Bunun nasıl hissettirdiğini biliyor musun?"

Onuncu topun neredeyse dikişleri yırtılacaktı. "Ne yapmam gerekiyordu ki?"

Cafcaflı İngiliz aksanlı ses karanlıkta ona cevap verdi. *Onun için mücadele etmen elzemdi.*

On birinci top neredeyse fileyi yırtacaktı. "Evden gitmemi kendi istedi!"

Seni deniyordu.

"Bu saçmalık." On ikinci topa öyle sert vurmuştu ki sopası kırılacak raddeye gelmişti.

Sen neden misafir odasına taşındın peki?

Gavin fileye gidip topları toplamaya başladı.

Soruma cevap vermekten kaçınıyorsun.

"Sana cevap falan vermeyeceğim, Lord Göğüs Kılı." Gavin tekrar sopasını aldı.

Onu cezalandırmak istedin.

"Üç koca yıl boyunca bana yalan söylemiş," diye hırladı Gavin, yeni bir topa vururken.

Ama onu cezalandırma sebebin bu değildi.

Tak. Bir top daha.

Evliliğinizin üzerine serdiğiniz aldatıcı tozpembe perdeyi kaldırdığı için onu suçladın.

"Saçmalık."

Seni başa çıkmak istemediğin bir şeyle yüzleşmeye zorladığı için onu suçladın.

"Siktir git."

Çünkü gerçeklerden korkuyordun.

"Siktir GİT dedim!"

Gavin sopasını yere atıp topları eliyle sahanın karşı tarafına fırlatmaya başladı. Tek tek, geriye bir tane bile kalmayana dek fırlattı. En sonundaysa nefes nefese iki büklüm olup ellerini dizlerine dayadı.

Thea haklıydı. Lord Dar Pantolon haklıydı. Lanet olası kitap kulübündekiler haklıydı.

Gavin de *rol yapıyordu*. O geceden aylar öncesinde başlamıştı hem de. Thea'yla araları hiç iyi değilken her şey yolundaymış gibi davranmıştı çünkü bu, gerçeklerle yüzleşmekten çok daha kolaydı. Aralarının açıldığını, onu kaybetmek üzere olduğunu kabullenmekten daha kolaydı. Ve hâlâ daha rol yapıyor, küçük bir kitapla, romantik öpücükler ve randevularla kalbini tekrar kazanabileceğini, sorunun kaynağına inmeye çalışmadan bir şeyleri düzeltebileceğini zannediyordu. Kolay yol buydu çünkü.

Bu şekilde dönüp kendine bakmak için pek de fazla çabalaması gerekmeyecekti.

Derinlerine inip ruhunu incelemeyecek, kendi davranışlarının nedenlerini çözmeye çalışmayacaktı. Şu anda olduğu gibi midesinin düğüm düğüm olmasına neden olan aydınlanmalar yaşayarak rahatsız hissetmek zorunda kalmayacaktı.

Thea tekrar okula başlıyor ve sana hiç ihtiyacı yok. Eğer sana güvenmesi için ona bir sebep vermezsen...

Topları toplayıp çantasına tıkıştırdı. Her yanı toz toprak ve terle kaplanmıştı ve tişörtünün dirseklerinden biri yırtılmıştı. Arabasına binip çakıl döşeli otoparktan çıkarken tekerlekleri

ayakladı. Eve döndüğünde tüm pencereler karanlıktı. Veranda lambası da yanmıyordu. Televizyon ışığı falan da yoktu.

Gavin gürültüyle verandaya atlayıp kapıyı açtı ve evin içindeki basamakları ikişer ikişer tırmandı. Thea'nın kapısı kapalıydı. Eğer kilitliyse ciddi ciddi çuvallamış demekti. Kapı tokmağına uzandı ve alnını ahşaba yasladı.

Lütfen kilitli olma.

Tokmak parmaklarının altında döndü.

Şükürler olsun.

Oda kapkaranlıktı ama yatağın üzerindeki iki beden görülebiliyordu. Birinin devasa, tüylü bir kuyruğu vardı ve Gavin'in tarafına paşalar gibi kıvrılmıştı. Diğer tarafta, yorganın altında yatan beden ise kapıya bakmak için hızlıca döndü.

"Ben... Ben döndüm," dedi Gavin şapşal gibi.

"İyi," dedi karısı alçak sesle.

Gavin parmağını şaklatınca Butter bitkin bir iç geçirmeyle yatağın ayakucuna geçti. *Eh, en azından sen onunla aynı yatakta yatabiliyorsun.* Thea karşı koymak istermiş gibi doğruldu.

"Sana bir şey söylemek istiyorum," dedi Gavin onun konuşmasına izin vermeden.

"Gavin, ben artık çok yoruldum. Bunu yapamam."

Gavin yatağın öbür tarafına geçip dizlerinin üstüne çöktü. "Lisedeyken bir k-k-kızdan hoşlanıyordum. Ç-ç-çok güzel ve popülerdi. Bir gün cesaretimi toplayıp ona çıkma teklif ettim ama kız bana bakıp güldü. Kekemeliğimle dalga geçti."

"Gavin, buna üzüldüm ama..."

"Sonrası daha da kötü. B-b-bir hafta kadar sonra okulda bir liste dolanmaya başladı. Acıdığınız İçin Birlikte Olabileceğiniz On Erkek." O zamanki aşağılanmayı tekrar hissedince boğazına yerleşen yumruyu yutmak için duraksadı. "Ben birinci sıradaydım. Listeyi hazırlayan da o kızdı."

Thea şakaklarını ovaladı.

"Thea, konu seks olunca ben asla özgüvenli olamadım. Ben... ben bekâretini üniversiteye kadar kaybetmemiş deneyimsiz biriydim. Ve her zaman..." Titrek bir nefes aldı. "Bu evlilikte daha çok âşık olan tarafın ben olduğumdan korktum."

"Gavin," dedi karısı keskin bir nefes alarak. Gözleri yumuşamıştı.

"Hamile kalmasaydın belki benimle asla evlenmezdin, seni hayatımda tutamazdım diye düşünerek korkuyla yaşadım hep."

Thea onun tişörtünün önünü kavradı. "Bunu nasıl düşünebilirsin?"

"Yani evet, bir yanım rol yaptığını fark etmemiş olmayı diliyor. Çünkü o zaman her şey yolundaymış gibi, seni kaybetmek üzere değilmişim gibi davranmaya devam edebilirdim."

Karısının yanağından bir damla gözyaşı süzüldü.

"Hiçbir şey olmamış gibi hayata devam edebileceğimizi zannediyordum ama bu sana karşı adaletsizlik olurdu. Hatta kendime karşı bile."

Thea bacaklarını yataktan aşağı sallandırıp onu kendine çekti. Böylelikle, elinden geleni yapmaya çalışan, son çare olarak da buna başvuran Gavin'in daha da yüreklenmesini sağlamıştı. Başını genç kadının dizlerine yaslayarak, "N'olur acı bana, Thea. Ben seni ilk gördüğüm andan beri yarım bir adamım çünkü bir yarım tamamen sana ait," dedi.

"Gavin..." Genç kadın sanki nefes almayı unutmuşçasına inleyerek konuşmuştu.

Gavin gözlerini onunkilere dikti. "Istırabıma bir son ver, Thea. Sana yalvarıyorum."

Karısının bir şeyler yapmasını beklerken Gavin'in kalbi maç ortasındaymış gibi gümbürdüyordu. Solukları birbirine karışırken havada kararsızlık ve özlem duyguları asılıydı. Sonra Thea

yavaşça ona doğru eğildi. Nefes alıp verişleri hızlanırken parmakları onun gergin kollarını sıktı.

Gavin kalkıp onu nazikçe yatağa itti ve Thea'nın yastığa dayanıp dudaklarını aralamasını izlerken göğsündeki bir ağırlığın kalktığını hissetti. Damarları coşkuyla dolmuştu. İçi rahatlar ve arzuyla dolarken başı dönüyordu.

Çok ama çok uzun zamandır karısını böyle öpmemişti. Son birkaç haftadır dudaklarına kondurduğu tutkulu öpücükler bunun yanında solda sıfır kalırdı. En son ne zaman bu şekilde öpüştüklerini hatırlayamıyordu bile. Oldukça yavaş ama fazlasıyla ateşli bu öpücüklerde tanıdıklığın getirdiği rahatlığın yanı sıra yeni bir şeylerin kıvılcımları da vardı. Thea parmaklarını onun saçlarına daldırmış, bacaklarını kalçasına sarmış, göğüslerini göğsüne bastırmıştı. Birkaç saat önceki çılgınca öpüşmeleri bile bu basit ve sade samimiyetle boy ölçüşemezdi. Gavin hissettiği tüm pişmanlığı, özürlerini ve sözlerini öpücüklerine yansıtmaya çalıştı ve karşılığında aldığı tat mükemmeldi. Özürleri kabul ediliyordu.

Vücudu yanıp kavrulurken kıyafetlerini yırtıp atma ve karısının derinliklerine dalma isteğiyle doldu. Ama henüz hazır olmadıklarını biliyordu. Evlilikleri buna hazır değildi. Şu anda yepyeni bir deneyimin kıyısındaydılar. Daha öncekilerden çok daha güzel bir deneyimdi hem de. Sırf vücudunun ihtiyaçlarını karşılamak adına bunu riske atmayacaktı.

Ayrıca karısının ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağını henüz tam olarak çözememişti. Herhangi bir hata asla dönmek istemediği bir noktaya gerilemesine neden olabilirdi. Gelecekte onları böyle pek çok anın beklediğini bilirken bunu yapamazdı.

Akciğerlerindeki oksijen boşalırken kalbini minnettarlık benzeri bir duygunun doldurduğunu hissetti. Evet, kesinlikle *minnettarlıktı* bu. Bu an için. Elde ettiği ikinci şans için. Bu kadın için.

Karısı kalbinin bir yarısına çoktandır sahipti. Kendinde kalan diğer yarısı da sadece ama *sadece* onunlayken hissettiği tamamlanmış olma duygusuyla çarpıyordu şimdi.

Thea yumuşacık, rahatlatıcı bir inilti sesi çıkardı. Sanki onu anladığını, aynı şeyleri hissettiğini gösterir gibiydi. Sonra elini Gavin'in çenesinde kaydırıp dudaklarını boynuna götürdü. Nefesi nabzının attığı yere çapıyordu.

Birlikte hareket ettiler. Birbirlerine dokundular. Ve yalnızca dudaklarının tüy misali dokunuşlarıyla konuştular.

Sarsıcı bir nefes alırken Gavin fark etti ki bu, hayatındaki en önemli andı.

Yüzünü hafifçe kaldırıp karısına baktığında onun göğsünün de bir iç çekişle titrediğini gördü.

"Bir şey söyle," diye fısıldadı ona.

Thea gözyaşları arasında gülümsedi. "Yanımda kalıp bana kitap okur musun?"

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Thea uyandığında çıplaktı.

Yeniden sevişmeyi denememişlerdi ama Gavin geceyi onun yatağında geçirmişti ve giyinik veya çıplak yatmanın isteğe bağlı olduğu konusunda dillendirilmemiş bir anlaşma yapmışlardı.

Yanındaki Gavin uykulu bir ses çıkardı. "Düşündüğünü duyabiliyorum." Kolunu uzatıp onu sıkıca sardı. "İyi uyudun mu?"

"Hı hı."

"N-n-ne düşündüğünü söyle bakalım," diye mırıldandı Gavin, yüzünü onun boynuna gömerek.

Şey, bilirsin. Fazla düşündüğüm bir şey yok. Sadece seks.

Ateşli seks.

Hızlı seks.

Tırnaklarımı sırtında kaydıracağım bir seks.

Nasıl orgazm olmadığıma inanamayacağım bir seks.

Offf.

Gavin dudaklarını onun kulağına değdirdi. "Ben ne düşünüyorum biliyor musun?"

"Seks mi?" deyiverdi Thea.

Kocasının kahkahası göğüslerini salladı. "Onu söylemeye bile gerek yok zaten." Eli vücudunda kayıp elini buldu. "Ama aslında aklımdan geçen şey salamdı."

Thea dönüp ona baktı. "Kelime oyunu muydu bu?"

"Bilmem." Gavin dirseğine yaslanarak doğrulup seksi bakışlarını ona dikti. "Günaydın."

"Günaydın," dedi Thea, onu daha iyi görebilmek için sırtüstü döndü.

"Pankekleri ben yapayım mı?"

Ah, doğru, günlerden cumartesiydi.

"Olur ama daha değil. Saat çok erken, kızlar kalkmadı bile."

Gavin bir kaşını kaldırdı. "Bu ç-ç-çalınmış vakitte neler yapsak acaba?"

Thea bir kahkaha attı. Gavin yorganı kafalarının üstüne çekip her yeri karartınca da hafifçe bağırdı. Sonra ikisi de aynı anda hareketsiz kalıp anı sindirdiler. Gavin'in sert vücudunun Thea'nın yumuşak vücuduna değdiği her bir noktanın farkındaydılar.

Thea uzanıp kocasının alt dudağını dişleriyle hafifçe çekiştirdi.

Gavin de ona gereken sadece buymuş gibi hafif bir hırıltı çıkarıp dudaklarını onunkilere yapıştırdı ve vücudunu yatağa bastırdı. Sanki dünyadaki tüm vakte sahiplermiş gibi öpüyordu onu. Ama Thea bacaklarından birini onunkinde kaydırıp ayak parmaklarını tenine sürttüğünde bir şeyler değişti. Gavin değişti. Boştaki elini onun çenesine götürüp öpücüğün açısını değiştirdi ve dilini ağzına daldırarak daha sert hareket etmeye başladı.

Thea kollarını ona sarıp parmaklarıyla gövdesinin mükemmel kaslarını keşfe çıktı. Bu kocasını daha da tahrik etmiş olacaktı ki göğsünün derinliklerinden bir inilti yükseldi ve kendini, Thea'nın arzuyla zonklamaya başlayan bölgesine sürtmeye başladı. Thea onunla bir bütün olmak istiyordu. Vücudunun her bir santimini öpücüklere boğmak istiyordu.

Sadece *istiyordu* işte.

Terli vücudunu üstünde hissetmek, kalçasını aşağı yukarı hareket ettirerek onunkine çarptırmak, inlemek, kıvranmak ve soluk soluğa kalmak istiyordu.

Gavin'in ellerini teninde, dudaklarını göğüslerinde, sertleşmiş aletini derinliklerinde hissetmek istiyordu. Kıvılcımların ve fırtınaların yaşadığı o yeri tekrar bulmak, sonrasında da kocasının terli göğsüne yaslanıp karnına ıslak öpücükler kondurmak istiyordu.

İstiyordu.

Gavin'i istiyordu.

"Gavin," dedi çatallanmış sesiyle. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

Genç adam kulağının altındaki bir noktayı yaladığında Thea keskin bir nefes aldı. Buna bayılmıştı. Nefesini kontrol etmek için uğraşarak devam etti. "O gece nasıl anladın?"

"Neyi?" Gavin bu sefer de kulak memesini emdi.

"Orgazm olduğumu."

"İlk sebebi çıkardığın sesti." Nabzının attığı yeri hafifçe emdi. "Daha önce hiç öyle bir inilti ç-ç-çıkardığını duymamıştım."

Thea onun altında kıpırdandı. Bacaklarının arasında hissettiği baskı ancak Gavin'in sertliğiyle yok olabilirdi.

"Sonra bana sürtünmeye başladın." Gavin kalçasını ona doğru kaldırdı. Thea onun omuzlarını kavradı.

"Ve adımı tekrar tekrar söyledin," dedi sıcak nefesi boynuna vururken. "O kadar çok söyledin ki dilin dolanmaya başladı."

Thea inleyip tekrar ona sürtündü.

"Hareketlerin çılgın gibiydi," dedi Gavin nefes nefese, erekte olmuş penisini bacaklarının arasına sürterek. Thea da keskin bir nefes alıp ona sürtündü.

"Ardından tüm vücudun gerildi." Gavin parmaklarını onun poposuna bastırdı. "Adımı bir kez söyledin. Ve içinde olanlar... Tanrım, Thea, içinde..."

Elini ikisinin arasına kaydırıp karısının sızlayan bölgesini buldu. Thea inleyerek kafasını geriye attı.

"Hissedebiliyordum, Thea." İki parmağını içine daldırarak Thea'yı inletti. "Kasların aletimin etrafında gerildi ve Tanrım..." Gavin başını onun omzuna yaslayıp parmaklarını dengeli bir ritimle hareket ettirdi. "Hayatımda hissettiğim en muhteşem şeydi, bebeğim. Daha önce hiç öyle bir orgazm yaşamamıştım."

Thea ağzını onunkine bastırdı ve dillerini birbirine dolayarak öpüşürken zevk anına ulaşmak için sabırsızlanarak kocasının elinin altında hareket etmeye başladı.

Gavin inledi. "O geceden beri ıstırap içindeyim. Sana tekrar öyle hissettirmek istiyorum. Seni istiyorum, Thea. Çok fena istiyorum."

O sırada yatak odasının kapısına küçük bir yumruğun vurulma sesi duyuldu.

"Kahretsin!"

"Şaka mı bu?" diye inledi Gavin.

"Anneciğim!" Bu Amelia'nın sesiydi.

"Bir dakika, tatlım." Thea, Gavin'i üstünden itip eline geçen ilk şeyi –ayakucundaki bir tişörtü– üstüne geçirdi. Gavin dramatik bir tavırla sırtüstü yatıp kolunu gözlerinin üstüne götürdü.

Gavin'in homurdanmasını dinlerken bir yandan da kapının kilidini açmaya gidiyordu. "Bir saniye miniğim, şimdi geldim," diye tekrarladı.

Amelia elinde battaniyesiyle, ayaklarını sürüyerek odaya girdi. Ava da kucağında ördeğiyle peşinden geliyordu.

"Babam burada mı?" dedi Amelia, adımlarını hızlandırarak.

"Evet. Gelin de bize sarılın hadi." Kızlar Gavin'in tarafına gidip kendilerini yatağa kaldırmasını beklediler ve anne babalarının ortasındaki boşluğa yerleştiler.

"Babamın sırtı artık ağrımıyor mu?" diye sordu Ava. Gavin'in misafir odasında yatmasıyla ilgili bahaneleri buydu.

Thea soruyu duymazdan gelerek, "Erken uyanmışsınız," diye fısıldadı, Amelia'nın yanağına bir öpücük kondurarak. "Biraz daha uyumak istemez misiniz?"

İkizler gözlerini yumdular. Thea yan dönüp Amelia'ya sarıldı. Gavin de aynısını Ava'ya yaptı. Kızlarının başları üzerinden birbirlerine baktıklarında kocasının gözlerinde gördüğü şey, boğazında bir yumru oluşmasına ve kalp atışlarının hızlanmasına yol açtı.

Dünya tekrar dengesine kavuşmuştu.

O sabah saat onda Thea mutfağı temizlerken dün gece eve gelmemiş olan Liv'den bir mesaj aldı.

Görünüşe göre kardeşi birkaç günlüğüne Alexis'in evinde kalacak, bu yüzden bu akşam kızlara bakamayacaktı.

Birkaç gün öncesinde olsalar Thea anında onu arayıp aralarını düzeltmeye çalışırdı. Ama bu sefer bunu yapmayacaktı. Çünkü Liv şımarık bir çocuk gibi davranıyordu.

Gavin elinde bir fincan kahveyle ona arkasından sarıldı. "Liv mi?" dedi.

"Bu akşam kızlara bakamayacakmış."

"Eninde sonunda atlatacak. Bu akşam için kendimiz bir şeyler ayarlarız."

Thea dönüp parmak uçlarında yükselerek onu öptü. Gavin gırtlaktan bir ses çıkarıp kahve fincanını bıraktı ve onu kucağına aldı.

"Bu akşam için bir şeyler düşüneceğiz," dedi boğuk sesle. "Annemleri buraya getirmek için yirmi bin dolar harcamam gerekse bile bu gece o otelde kalınacak."

Thea onu tekrar öpmek için uzandı ama Gavin çarpık bir gülümsemeyle geri çekildi. "Bu sabah elimle yaptığım şu şey var ya?"

"Evet?" dedi Thea kesik bir nefesle.

"Bir dahaki sefere onu ağzımla yapacağım."

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

Gavin'in anne babasını getirmek için yirmi bin dolar harcamak zorunda kalmadılar.

Çünkü Del ile Nessa, ikizlerin Jo-Jo ve dadısıyla birlikte kalabileceklerini söylemişlerdi. Kendileri de gece eve döneceklerdi çünkü Nessa hâlâ sabah bulantılarından mustaripti.

"Ne kadar kalmamız gerek?" diye sordu Thea, beyzbol stadyumunun park alanına girerlerken kaşmir şalına sıkıca sarınarak.

"Direkt otele geçmek istersen beni kolayca ikna edebilirsin aslında," dedi Gavin.

Bunu sabahtan beri yapıyorlardı. *Otel* kelimesini, orada yaşanacak her şeyi kapsayan bir terim olarak kullanıyorlardı. Yapacakları şeyleri dillendirmek nazar değmesine neden olacakmış gibi hissediyor, bu yüzden beyzbolda sayı yapılmak üzereyken "sayı olmaz" dendiği gibi onlar da sanki bir şey olmayacakmış gibi davranıyorlardı.

Bu gece tekrar seks yapacaklardı.

Ve asıl soru şuydu: Thea orgazm olabilecek miydi? Olmazsa... Nasıl davranacaktı?

"Kısa bir süreliğine de olsa boy göstermeliyiz," dedi şaka yollu.

Bunun çevirisi şuydu: *Otel konusunda o kadar gerginim ki en iyi arkadaşım Rachel'la karşı karşıya gelmeme fırsatına bile atlayamıyorum.*

"Ödüllere kadar kalmalıyız bence," dedi Gavin. Bunun çevirisi de şuydu: *Ben de çok gerginim.*

"Sonrasında çıkacak mıyız?" Çevirisi: *Yani sinirlerimi yatıştırmak için iki saatim mi var?*

Gavin arabanın motorunu susturup karanlıkta ona baktı. "Aynen." Çevirisi: *Sinirlerimi yatıştırmak için iki saatim olacak.*

Asansörle stadyumun yönetim binasının en üst katına çıkıp görevliler tarafından her yıl şık bir Noel balo salonuna dönüştürülen geniş lobiye adım atarlarken Gavin karısının elini tuttu ve uzun kokteyl masalarının arasından dolaşarak Del ile Nessa'nın onları beklediği yere gittiler. Takım arkadaşlarının çoğu Gavin'e el sallamış ya da yumruk selamlaşması için ellerini uzatmışlardı ama karıları ve kız arkadaşları açıkça Thea'yı görmezden gelmiş, yüzlerinde sahte gülümsemelerle başlarını çevirivermişlerdi. Bu olağandışı bir şey değildi ama bu akşam özellikle gözüne sokuyor gibiydiler.

Thea bunun sebebini, kocaları içki almak için gittiğinde Nessa'yla birlikte masaya oturur oturmaz öğrendi.

"Rachel ile Jake büyük bir kavga etmişler," dedi boncuklarla bezeli, altın rengi, uzun elbisesinin içinde manken gibi görünen kadın. "Doğru mu değil mi bilmiyorum ama Jake ona bu gece, bir süreliğine otelde kalmak istediğini söylemiş sanırım."

Ne şaşırtıcıydı ki Thea, Rachel'a karşı anlık bir anlayış hissetti. "Bu akşam buradalar mı?"

"Evet, ama aralarında bir şey olduğu belli."

"Rachel beni suçluyor, değil mi?" dedi Thea sonunda durumu çakınca. "Şükran Günü'nde kötü şans getirip herkesi etkilediğimi düşünüyor."

Nessa yüzünü buruşturdu. "Öyle bir şeyler duydum, evet."

Ne harika.

Erkekler içeceklerle döndüğünde Nessa ile Thea bu konuyu konuşmayı kestiler. Del, birasını Gavin'e doğru kaldırdı. "Güzel eşlerimize."

"Buna kesinlikle içilir." Gavin eğilip şişesini arkadaşınınkine hafifçe vurdu, sonra bir yudum aldı.

Sonra Thea'nın kulağına eğildi. "Salondaki *en* güzel eşe," diye fısıldadı ve şişesini onun bardağına vurup dudaklarına bir öpücük kondurdu.

"Kendimi dışlanmış hissettim şu anda," diye takıldı Del. "Ya sen Ness?"

Thea kafasını kaldırdı. Nessa'nın tebessümü duygusal, Del'inki muzipti. Gavin dudaklarını Thea'nın şakağına bastırdı. Bu gece bayağı uzun olacağa benziyordu.

Sonraki yarım saatte diğer masalar çiftlerle doldu ama onlarınki şüpheli bir şekilde boş kalmıştı. Yan ile karısı Soledad bile salonun diğer ucunda oturmayı seçmişlerdi ve bu oldukça inciticiydi. İnsanlar nasıl bu kadar batıl inançlı olabiliyordu? Jake ile Rachel'ın ayrılma eşiğine gelmesiyle Thea'nın alakası olduğunu gerçekten düşünüyor olabilirler miydi? Thea şampanyasını kafasına dikip Gavin'den bir tane daha içki istedi.

Akşam yemeğinden birkaç dakika önce antrenörlerden ikisi ve eşleri sonunda onlara acıyıp masanın boş olup olmadığını sordular. Anlaşılan batıl inançlar antrenörlere kadar uzanmamıştı.

Yemek bitip de ödül töreni başladığında Thea üç kadeh şampanya içmişti. Otele gittiklerinde orgazm olamayacağı konusunda artık stres yapmadığını fark edince kendi kendine kıkırdadı.

Törende bir takım ciddi başarıların ödüllendirilmesinin yanı sıra bazı aptalca ödüller de veriliyordu. Mesela En Efsanevi Maç Sakalı. En Berbat Yedek Kulübesi Dansçısı. Del, En Korkunç

Ofise Nöbeti ödülünü esprili bir dille reddetti. Her geçen saniye, onları Gavin'in büyük başarısının ödüllendirileceği ana yaklaştırıyordu. Thea da saniyeler geçtikçe geriliyordu.

Eğer takımdakiler ödül verilme anını abartmazlarsa sorun olmazdı. Ama -ne yazık ki- böyle bir şeyi büyütmemelerinin imkânı yoktu. Yılın en muhteşem maçıydı çünkü. Muhtemelen Gavin'in o anki hamlelerinin videosunu bile oynatacaklardı. Bu, Thea'nın da o meşum geceden sonra o anı ikinci izleyişi olacaktı. Hatıralar canını yaktığı için ne televizyonda ne de internette tekrarları izlememişti. Gavin'in kariyerindeki en büyük başarıyı elde ettiği gece, Thea'nın hayatı boyunca en küçük düştüğü ve incindiği gece olmuştu. Bu iki olayın birbirini takip etmesi zalim kaderin bir cilvesiydi. Şimdi de tüm bu insanların ortasında aynı anları tekrar yaşamak zorunda kalacaktı.

Gavin de aynı endişeleri taşıyor muydu hiç belli değildi. Bir eli ya da kolu her an Thea'nın üzerindeydi ve arada bir baş döndürücü gülümsemesiyle ona bakıp göz kırpıyordu.

"Sıradaki ödülümüzün sahibinin kim olduğunu herkes biliyor," dedi pazarlama ekibinden olan sunucu sonunda. "En Başarılı Uzun Top Ödülü."

Salonda sanki önceden prova edilmiş gibi "*şampiyon, şampiyon, şampiyon*" tezahüratları yankılanmaya başladı. Gavin'in takım arkadaşlarının kollarına atladığı an çekilmiş bir fotoğrafı dev ekrana yansıtılmıştı. Herkesten bir alkış koptu. Ekranda şimdi Gavin'in üçüncü kaleyi koşarak geçtiği ve bu esnada kaskını havaya fırlattığı anın videosu belirdi. Bu taşkın hareketinden sonra ertesi gün Twitter, "Gavin Scott'ın kaskı yere düştü mü?" gönderileriyle dolup taşmıştı. Gavin sayıyı aldıktan sonra onu bekleyen takım arkadaşlarının yanına koşmuş ve çığlıklar eşliğinde omuzlara kaldırılmıştı. Onu sarsıyor, kucaklıyor, coşkuyla yere düşürüp sonra tekrar kaldırıyorlardı.

Forması üstünden çekilip alınınca gövdesindeki kasları saran siyah sporcu atletiyle kalmıştı. İşte tam da *bu anda* çekilen fotoğraf, maç sonrası "*Gavin Scott'tan bebeğim olsun istiyorum*" diye binlerce *tweet* atılmasına yol açmıştı.

Gavin kahkahalar ve kucaklamalar arasında resmi olmayan ödülünü almak için sahneye doğru ilerledi. Masaya geri döndüğünde eğilip Thea'ya sesli bir öpücük verdi ama yerine oturmadı. Sunucu o sırada son ödülün vaktinin geldiğini söylüyordu. Takımdakilerin vermekte çok geç kaldıklarını düşündükleri yeni bir ödüldü bu.

"Legends, lütfen ayağa kalkın."

Tüm oyuncular ve antrenörler ayağa kalktılar. Thea, Nessa'ya bir bakış attı ama o da şaşkınca omuz silkti.

"Hepimiz biliyoruz ki bu takımın gerçek kahramanları, evde bizi bekleyen ve bize katlanmayı başaran hayat arkadaşlarımızdır," dedi sunucu mikrofona eğilerek.

Thea'nın kalbi durdu sanki. Bu neydi şimdi?

"Galibiyetlerimizde de mağlubiyetlerimizde de her zaman yanımızdaydınız. Kontrat görüşmelerinin ve transfer süreçlerinin stresine bizlerle birlikte katlandınız. Çılgınca hayallerimizin gerçekleşmesini sağladınız. Size ne kadar minnettar olduğumuzu göstermek için ne yapsak az kalır."

Thea güçlükle yutkundu. Kalbi göğüs kafesine çarpacak kadar hızlı atıyordu.

"Legends," dedi sunucu. "Minnettarlığınızı gösterin."

Salonda tekrar tezahüratlar ve ıslıklar yankılandı. Bütün oyuncular ve antrenörler, eşlerini ve kız arkadaşlarını ellerinden tutup ayağa kaldırarak tutkulu öpücüklerle şaşırttılar. Gavin de elini Thea'ya uzattı ama gözlerinde soru işareti vardı. Thea onun elini tutup kalktı ve topuklu ayakkabılarının üzerinde dengede durmaya çalıştı.

"Bu akşam gelmeni bu yüzden istemiştim," dedi kocası alçak sesle, kolunu beline sarıp onu kendine çekerken.

Thea yüzünü ona doğru kaldırdı ve filmlerdekileri aratmayacak cinsten, zamanı ve mekânı donduran bir an paylaştılar. Gavin'in gözlerinden, tebessümünden ve ellerinden başka bir şey göremiyordu. Ah o eller... Yıllarca sahada çalışmaktan nasırlanmış iri parmakları çıplak sırtında kaydığında Thea'nın içinden yakıcı bir ürperti geçti.

Kocası onun ensesini kavrayıp eğildi ama sonra, sanki ona geri çekilmesi için son bir şans verirmiş gibi duraksadı. Vücut dili, bunun bu akşam daha önce verdiği öpücüklere benzemeyeceğini gösteriyordu. Onlar sadece ısınma aşamasıydı. Büyük gösteriden önceki antrenmandı.

Kocası alt dudağını hafifçe ısırdığında Thea'nın tüm vücudunu bir titreme kapladı. "Gavin," diye fısıldadı yalvarırcasına. İçtiği üç kadeh şampanya kontrolü ele almıştı.

Gavin gülümseyerek öpücüğün açısını değiştirdi ve dudaklarını tamamen kapladı.

Thea kendini uçuyor gibi hissediyordu ama sebebi alkol değildi, Gavin'di. Kokusu, tadı, dudaklarının gücüydü. Geri çekilip tekrar başlayarak öpücüğü derinleştirmesiydi. Nazik ama aynı zamanda sahiplenici bir şekilde başını tutuşuydu. Oluşturdukları bu koza sayesinde kalabalık bir odada yalnızmışçasına öpüşmenin verdiği heyecandı. Thea onun kirli sakallı çenesine elini götürüp dudaklarını onunkilerden ayırdı. Hızlı nefesleri birbirine karıştı, sonra şaşkın birer kahkahaya dönüştü. Salondaki sesler kulaklarına geri dönmüştü. Kadehler birbirine çarpılıyor, öpüşmeleri çoktan bitmiş çiftler mırıltıyla muhabbet ediyor, zemine çarpan topuklar tıkırdıyordu. Müzik grubu romantik bir şarkı çalmaya başlamıştı.

Gavin onun yüzünü tutup gözlerine baktı. "Seni b-b-bilmem ama ben gitmeye hazırım."

Oyun zamanı. Thea kafasını salladı. "Önce bir tuvalete gideyim."

Çantasını yerden aldı ve dirseğinden tutarak doğrulmasına yardım eden kocasına minnettar bir bakış attı. "Hemen dönerim."

Tuvaletler, uzun bir koridorun sonundaydı. Balo salonundan ayrıldığında müzik sesi de azalmış, deli gibi atan kalbinin sesi kulaklarında daha da belirginleşmişti.

Tabii bu, ilerideki sesleri bastırmamıştı.

Thea köşeyi dönmeden durup homurdanmasını bastırdı. Rachel ve cadı meclisi, ofislerle tuvaletler arasındaki bekleme alanında oturuyorlardı. Bu da Thea'ya yalnızca iki seçenek bırakıyordu: Ya alt kata inip diğer tuvaletleri kullanacak ya da onları görmezden gelerek önlerinden geçecekti. Kahretsin! Alt kata inerek zaman kaybetmek istemiyordu. Ayrıca ne diye inecekti ki? Rachel, takımdaki diğer kadınları ona düşman ettiyse bile bu, Thea'nın orada bulunma hakkına sahip olmadığını göstermezdi. Gavin'le hâlâ evliydiler, değil mi?

Derin bir nefes alarak bir adım attı.

Ama Rachel'ın sözleri olduğu yerde kalmasına neden oldu.

"Bu akşam buraya gelecek cüreti göstermelerine inanamıyorum," diyordu, alkol yüzünden dolanan diliyle.

"Çok bencilce," dedi dış saha oyuncusu Kevin Krieg'ın nişanlısı Mia Lewis. "Kusura bakmasınlar ama resmen kötü şans getiriyorlar yani."

Thea'nın midesinde düğümler oluşmaya başlamıştı. Onunla Gavin'den bahsettikleri aşikârdı.

Rachel alaycı bir şekilde güldü. "Nasıl öpüştüklerini gördünüz mü?"

"Bence tatlıydı," dedi başka bir ses. Mary Phillips olabilirdi bu. Yedek tutucu Brad Phillips'in eşi Mary, Thea'ya karşı hep nazik olmuştu. Şimdi bu kadınlarla işi neydi acaba?

"Mide bulandırıcıydı," dedi Rachel küçümseyici bir tavırla. "Tanrım. Gidin kendinize bir oda tutun."

"Herkes öpüşüyordu ama," dedi Mary.

"Evet ama *onlar* sorunlular," dedi Rachel. "Eminim tanıştıklarında ikisi de seks nedir bilmiyordu."

"Çok fenasın," dedi Mia gülerek.

"O adamla evli olduğunuzu hayal edebiliyor musunuz?" dedi Rachel.

Thea elini yumruk yapıp karnına bastırdı.

"Onunla konuşmaya çalıştınız mı hiç? Kesin yatakta da kekeliyordur."

Hiddet. Yakıcı, göz karartıcı hiddet. Thea'nın hissettiği tek şey buydu. Gözlerinin önünde Rachel'ın üstüne atlayıp onu yere devirdiği ve yüzüne yumruk geçirdiği bir sahne belirdi. Ama bunu yapmak yerine köşeyi dönüp kendini ortaya çıkarmakla yetindi. "Bu ne cüret!?"

Üç kadın kafalarını ona doğru çevirdiler ve yakalandıkları için bir anlık da olsa suçlu göründüler.

Thea öne atıldı. "Siz kim olduğunu sanıyorsunuz?"

Yüzü kirece dönen Mary öne çıktı. "Thea, biz... biz sizin hakkınızda konuşmuyorduk."

Rachel gözlerini devirdi. "Bence buna kanmayacaktır."

Thea'nın göğsünün içinde öfke fırtınaları kopuyordu. "Benim hakkımda ne istersen söyleyebilirsin. Ama kocama *asla* saygısızlık edemezsin, tamam mı? Gavin bu takımdaki tüm oyuncuların toplamından daha onurlu, dürüst ve cesurdur. Siz üçünüzün sahip olmayı hayal bile edemeyeceği özellikler bunlar."

Mary zorlukla yutkundu. "Üzgünüm. Ben... ben partiye geri döneyim." Kıpkırmızı kesilmiş yanaklarla Thea'nın yanından koşarak geçti.

Rachel yine göz devirdi. "Bak, özür dilememi falan bekliyorsan daha çok beklersin."

"Öyle bir şey beklemiyorum. Umurumda da değil açıkçası. Ama kocam hakkında bir daha saygısızca konuştuğunu duyarsam..."

"Ne yaparsın?" Rachel ayağa kalkıp uzun bedeninin sağladığı tüm avantajı kullanarak tepesinde dikildi. "Çok mu kızarsın? Kocacığına şikâyet mi edersin? Ama lisede değiliz ki şekerim."

Thea bir kahkaha attı. Kadın hem suçlu hem güçlüydü. "Ne kadar içtin, Rachel?" diye sordu onun sallandığını görünce.

"Sana ne be!"

Bunu söylerken bir kez daha sallandı. Neredeyse düşecek gibi olunca Thea onun kolunu tutup dengesini kazanmasına yardım etti ama kadın kolunu sertçe çekti. "Dokunma bana."

Thea, onun üzerine bulaştığını düşündüğü bitleri savuşturmak için silkelendiğini görse şaşırmazdı.

Mia, Rachel'ın kolunu tuttu. "Hadi gidelim artık."

Rachel kolunu ondan da kurtardı. "Hayır. Neden gerçeği ona söylemeyelim ki?"

Mia'nın gözleri, Thea'nın arkasındaki bir noktaya döndü. "Rachel, hadi diyorum."

"Ne gerçeği?" dedi Thea sertçe. "Kendi sorunların için beni suçlu gördüğün gerçeği mi?"

Rachel saldırganca öne atıldı. "Dünya Ligi'ne çıkabilsek Jake'le aramız iyi olacaktı! Çıkamamamızın tek sebebi senin kocanın o son maçta araya girip çektiği numara!"

"Bu sadece bir tahmin. Acınası bir tahmin."

"Planlarım vardı!" diye haykırdı kadın. "Bu köy gibi yerde sonsuza dek yaşamak istediğimi mi sanıyorsun? Kocan sahneyi Jake'ten kaptı. Tabii bütün sponsorluk anlaşmalarını da!"

Thea ağılda uzun bir kış geçirip paslanmış bir traktör gibi sesler çıkardı. Sonunda kendini topladığında dizginler yine öfkesindeydi. "*Kocam* mı kaptı? Senin kocandan ve üçüncü devrede

kaçırdığı şu iki sayıdan neden bahsetmiyoruz peki? Cubs'ı öne geçiren şu çifte sayıdan da bahsedebiliriz istersen?"

Rachel şaşkınca geriledi. "Eh, senin kocan yedinci maçta sayı kalesinde *bir şeyler* yapmış olsaydı..."

"Kocamın altıncı maçta yaptığı şey olmasaydı yedinci maçı göremeyecektik bile!"

Bu tam da Rachel'ın beklediği an olmalıydı. Dudakları büzüldü ve mükemmel kaşlarından biri küçümsemeyle kalktı. "Eğer gerçekten beyzbolcu eşi olsaydın yedinci maçta sen de olurdun."

"Ne oluyor burada?" Thea kocasının gürleyen sesiyle arkasına döndüğünde onun öfke dolu bir yüzle birkaç metre ötede durduğunu gördü.

Rachel alaycı bir şekilde güldü. "Ayy, koca adam karısını kurtarmaya geldi işte."

Fakat koca adam yalnız değildi. Rachel'ın kocası –ya da müstakbel eski kocası– ve takımın yarısı da onun arkasında duruyordu. Kalbinde yine anlık bir sempati hisseden Thea bir an için yürüyüp gitmeyi aklından geçirdi.

Ama bunu ancak eski Thea yapardı.

Artık kavgadan kaçmaktan bıkmıştı.

Rachel'a doğru ilerledi. O kadar yakınlaşmıştı ki kadın sendeleyerek geriledi. "Benim gerçekten beyzbolcu eşi olup olmadığımı mı test etmek istiyorsun? Ben, kocası şehir dışında olduğu için tek başına doğum yapmak zorunda olan bir beyzbolcu eşiyim. Yine kocası maç için gittiğinde acil köşelerinde, ikiz kızlarının başında yirmi dört saat boyunca *tek başına* duran bir beyzbolcu eşiyim. Hâlâ 'vuruş yok' ile 'vurucu yok' arasındaki farkı bilmeyen bir beyzbolcu eşiyim. Ve biliyor musun? Bilmemek umurumda değil. Çünkü ben beyzbolla evlenmedim. Ben, senin hayatın boyunca sahip olamayacağın bir onura sahip olan bir adamla, Gavin'le evlendim."

Rachel sanki bir tık korkmaya başlamış gibiydi. Geriye doğru bir adım daha attığında sırtı koridor duvarına çarptı. Thea tekrar onun üstüne yürüdü. "Ben, kocasının kariyerini desteklemek ve senin gibilere uyum sağlamaya çalışmak için kendi lanet hayallerini üç yıl boyunca rafa kaldırmış bir beyzbolcu eşiyim. Neyse ki artık bu hatayı düzeltiyorum. Sen benden nefret ediyorsun çünkü benim yaptığımı yapacak cesarete sahip değilsin. Bu yüzden öfkeni başkalarından çıkarıyor, onları suçlu biliyorsun. Jake'le aranızı senden başkası bozmadı, tamam mı?"

Bunu söyledikten sonra uzaklaşmak için topuklarının üzerinde döndü ama sonra son bir şey için durdu. "Bu arada merakını gidereyim, Gavin yatakta da kekeliyor, evet. Ve bu muhteşem bir şey."

Ardından omuzlarını dikleştirdi ve Gavine de takımın diğer üyelerine de tek bir bakış bile atmadan yürüyüp gitti.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gavin, Thea'ya asansörlerin önünde yetişti. Karısı şalını ve çantasını ondan almak için uzandı.

"Thea..."

Genç kadın bir elini kaldırdı. "Sakın. Bunu hak etmişti." Asansöre bindiklerinde tartışmanın hararetini hâlâ atamamıştı. Nefes nefeseydi. Ve tartışmada söyledikleri aralarındaki havayı değiştirmişti sanki. *Gavin yatakta da kekeliyor, evet. Ve bu muhteşem bir şey.*

Gavin bunun karşısında küçük düşmüş hissetmeliydi. Öfkelenmeliydi hatta. Ama hayır, hiç de öyle hissetmiyordu. Aksine, kahrolası bir kaya gibi sertleşmişti.

Thea'yla göz göze geldiklerinde kasıklarına bir şok dalgası yemiş gibi hissetti. Karısı da en az onun kadar tahrik olmuş durumdaydı. Yaslandıkları köşelerden aynı anda ayrılıp doğanın ilkel çağrısıyla çiftleşmeye hazırlanan hayvanlar gibi birbirlerinin üzerine atıldılar. Gavin tökezleyince ikisi de duvara çarptı.

"Bu gece rol yapmak yok," diye hırladı genç kadının ağzına doğru. "Beni duyuyor musun? Bir daha asla rol yapmak yok."

Arabayı hiç bu kadar hızlı kullandığını anımsamıyordu. Otel sadece iki kilometre ötedeydi ama sanki dünyanın öbür ucundaymış gibi gelmişti. Girişte lastikleri bağırtarak durdu ve anahtarı valeye fırlatıverdi. Çocuk isterse arabayı çalabilirdi bile, umurunda değildi.

Ardından arka koltuktan çantalarını aldı. Thea kaldırımda durmuş, arzuyla kararıp yarı kapanmış gözlerle onu izliyordu.

Gavin bu akşam ölse bile karısına orgazmın zevkini yaşatacaktı.

Otele giriş yapmaları beş dakikadan fazla sürmedi ama bir saat beklemiş gibi hissediyordu. Asansöre bindiklerinde elleri ve dudakları tekrar birbirini buldu. En üst kata varınca sendeleye sendeleye çıkıp ilerlediler. Gavin süit oda tutmuştu çünkü bu gecenin özel olacağını biliyordu.

Kartı kapıdaki yerine takmaya çalışırken eli titredi ve kilitte kırmızı ışık yandı.

Hırlayıp tekrar denedi. Sonunda yeşil ışık yanınca kapıyı itip açtı, çantalarını içeri attı ve dönüp karısına uzandı.

Anında sarmaş dolaş olup duvara yaslandılar. Gavin emir verir gibi bir sesle, "Arkanı dön," dedi.

Karısının siyah elbisesinin fermuarını indirirken parmakları hâlâ titriyordu. Sabredebilseydi bu anı biraz daha uzatır, elbisesini yavaşça çıkararak teninin her bir santimini öpücüklere boğardı. Fakat bu arzusu bir dahaki sefere kadar beklemek zorundaydı.

Elbise ayaklarının dibine düşünce genç kadın kumaş parçasını topuklu ayakkabısıyla kenara fırlattı. Şimdi karşısında yalnızca tangası ve o topuklularla duruyordu. Gavin kolunu beline sararak onu kendine doğru çekerken hayvani bir ses çıkardı. Karısı onu aralarında uzun zamandır eksik olan bir tutkuyla öpmeye başlamıştı bile. Thea uzun zamandır eksikti sanki. Ama şimdi Gavin'in âşık olduğu ve çok özlediği o cesur kadın dönmüştü.

Elini bedenlerinin arasına, göbeğine doğru kaydırdığında karısı inleyerek sırtını gerdi. Parmakları bacaklarının arasını bulduğundaysa haykırarak kalçasını ona doğru bastırdı. Yüce İsa, Gavin onu şu anda, burada tatmin etmeyi ne çok isterdi.

"Gavin," dedi genç kadın, onun kafasını tutarak. "Seviş benimle."

Gavin kalçasını kavrayarak onu kucağına aldı. Thea da bacaklarını onun beline sardı. Ayakkabılarının topukları tenine batıyordu ama onları çıkarmasına asla izin vermeyecekti.

Yatağa gidip onu yatırdı, sonra gömleğini çıkarıp neredeyse patlamak üzere olan pantolon fermuarını açtı. Thea da bu esnada tangasını çıkarmış, sadece o muhteşem ayakkabılarıyla kalmıştı.

Gavin inleyerek yatağın kenarında diz çöktü. Kitaptan öğrendiklerini kullanma vakti gelmişti.

"Gavin, ne yapıyorsun?" diye fısıldadı karısı. "Seni hemen istiyorum."

"Önce seni sevmeme izin ver," dedi, Lord Seks Makinesi'nin her zaman doğru sözcükleri biliyor olmasına şükrederek.

Ardından ellerini onun poposuna kaydırıp dudaklarını arzusunun merkezine dokundurdu. "Aman Tanrım," dedi Thea soluk soluğa. Parmaklarıyla yatak örtüsünü sıkı sıkı tutuyordu.

Gavin onun alevlenmiş tenine hafifçe üflediğinde bir başka keskin nefesle ve sırtının yay gibi gerilmesiyle ödüllendirildi. Dilini devreye soktuğunda genç kadının gırtlaktan gelen iniltisiyle neredeyse oracıkta boşalacaktı.

Onu altında kıvrandırana dek yalamaya, şişmiş tenini emmeye devam etti. İniltileri aklını oynatacakmış gibi hissetmesine neden oluyordu ama yine de geri çekilip ona nefes alacak zaman tanımayı başardı. Bu da Lord Tatlı Dil'den öğrendiği şeylerden biriydi. İleri seviyeye geçmeden önce kadının o an yaşadığı hislere adapte olmasını beklemek gerekiyordu. Bu esnada bedenini değil, kelimelerini kullanmalıydı.

Karısının tenine yeniden hafifçe üfledi. "Tadına b-b-bayılıyorum," dedi dilini yavaşça aşağıdan yukarı doğru kaydırarak.

Kitabı okuyana dek böyle bir şey söylemek aklının ucundan geçmemişti. Karısı tam da beklediği tepkiyi verdi ve bir bacağını omzuna atarak, titrek sesiyle, "Öyle mi?" diye sordu.

"Seni bütün gün öpsem, tadına baksam doymam, Thea," diye hırladı Gavin.

Genç kadın kalçalarını kaldırıp dudaklarını tekrar üstünde istediğini gösterdi. Fakat Gavin bu sefer dilinin yanında iki parmağını da onun içine daldırmayı denedi.

Thea iki büklüm oldu. Kalçasını onun yüzüne doğru hareket ettiriyor, saçlarını çekiştiriyordu.

Gavin hızını onunkine göre ayarladı.

Karısının bacakları titremeye başladı.

İnlemeleri sıklaştı.

Zevk dalgaları içinde birikirken deli gibi *kıvranıyordu*. Ve bu hali Gavin'in hayatında gördüğü en seksi manzaraydı. Birden damarlarında dolaşan şehvete ani bir şefkat katıldı. Bu kadın onun karısıydı. Hayatının aşkıydı. Ve Gavin üç yıldır ona böyle hissettirmeyi başaramamıştı. Duygularını bu şekilde açmasını sağlayacak güveni verememişti ona. Pek çok kez, pek çok hata yapmıştı. Ama artık hataya yer yoktu.

"Gav..." Thea adını tamamlayamadı. Boşalmak üzereydi.

"Evet. Evet, Tanrım."

Haykırarak kafasını geriye atarken tırnaklarını Gavin'in kafatasına geçirdi, tüm bedeni sarsılıyordu. Kalçasını son bir kez daha genç adamın yüzüne doğru itti. Gavin, karısının içindeki kasların parmaklarının etrafında zonkladığını hissedebiliyordu.

Sonra genç kadının vücudu gevşedi. Haykırışı kısık, titrek bir inlemeye dönüştü. Bir kez daha, "*Ah, Tanrım*," dedi.

Vay canına. Gavin başarmıştı.

Karısının orgazm olmasını sağlamıştı.

Vay canına.

Thea boşalmıştı.

Hem de sadece ağzının maharetleriyle. Karısı kendine gelince omuzlarındaki bacakları pelte gibi oldu. Dudaklarından, "Gavin," fısıltısı döküldü.

Gavin onun karnında öpücüklerden bir yol çizdi. "Konuş benimle," dedi titreyen sesiyle.

"Seni içimde istiyorum."

Kıyafetlerini çıkarma zahmetine girmek istemeyen Gavin pantolonunu ve çamaşırını hızla indirip ona doğru eğildi. Ereksiyonunu onun hâlâ şişkin olan vajinasına değdirdiğinde karısı zevkin tadına bir kez daha varmak için belini yay gibi gerdi.

"Ne istediğini söyle," dedi Gavin. "Detaylarıyla. Sana ne yapmamı istediğini tek tek söyle."

"Seni içimde istiyorum," dedi genç kadın tekrar.

"Daha fazlasını söyle." Gavin soluk soluğaydı. Aletinin sadece ucunu ona değdiriyordu.

Thea dudaklarını onun kulağına götürdü. "Yine boşalmamı sağla."

Gavin onun içine girdi. Duvarlarını gerip ta derinlerine kayarak boşluğunu doldurdu ve zevkle bağırmasını sağladı.

"Beni becermeni istiyorum, Gavin," diye inledi Thea bacaklarını onun beline sararak. Lanet olsun, bu şimdiye dek karısının ağzından çıkan en seksi şeydi.

Genç kadın kollarını ona sardı. "En sert, en hızlı şekilde hem de..."

Gavin onun emrine uydu ve dirseklerinden destek alarak konuşmayı bile unutmasına neden olacak bir ritim tutturdu. Kol

kasları, karısının kafasının iki yanında deli gibi gerilmişti. Bedeninde biriken ter damlaları onun tenine düşüyordu.

Thea öyle ani bir boşalma yaşadı ki Gavin hazırlıksız yakalandığı için bir süre hareketsiz kalmaktan başka bir şey yapamadı. Ama sonra daha fazla dayanamayıp son bir itişle zevk denizinde ona katıldı. İniltilerinin arasında onun adı vardı.

Karısının kasları jöleye dönmüştü adeta. Elleri terli sırtından yatağın üstüne düştü. Bedeninde kalan son güç kırıntısını da harcadığını hisseden Gavin kendini onun üstüne bıraktı. İki kez. Karısının iki kez orgazm olmasını sağlamıştı. Beş kez arka arkaya Dünya Şampiyonası'nı kazansa bile bu kadar iyi hissedemezdi.

"Gavin," dedi Thea, dudaklarını onun kafasının yan tarafına bastırarak. "Ne oldu biliyor musun?"

Yüzünü yatağa gömmüş olan Gavin hımladı.

"Rol yapmadım."

Gavin kafasını kaldırıp onu öptü. "Biliyor musun?" diye mırıldandı geri çekilip.

"Neyi?"

"Ben de rol yapmadım."

Thea bir kahkaha attı. Gavin onu yatakta döndürüp çıplak göğsüne yaslansın diye kendine çekti ve bir kolunu beline dolayıp diğerini başının üstüne götürerek onu iyice sardı.

Sonra karnı guruldadı. Thea parmaklarını onun göbeğinde dolaştırdı. "Acıktın mı?"

"Ben hep açım," dedi kocası.

"Oda servisini çağıralım mı?"

"Menüde sen de var mısın?"

Thea tekrar güldü. "Gidip menüyü alayım."

Gavin onu sıkıca tuttu. "Ben alırım. Sen yatakta kal ve sakın o ayakkabıları çıkarma."

"Ah, bu ayakkabıları sevdin mi?"

Genç adam güçlü bedeninin tek bir hamlesiyle onu tekrar altına aldı ve boynundan göğsüne doğru öpücükler kondurdu. Göğüslerinde bir süre oyalandıktan sonra da göbek deliğine doğru ilerledi.

Ardından kaba bir sesle inleyerek geri çekildi. "Hemen döneceğim."

O gidince Thea kalkıp çantasından onun formasını aldı ve üstüne geçirdi.

"Yüce İsa, beni öldürmeye mi çalışıyorsun sen?"

Thea ona dönerken dudağını ısırdı. "Hoşuna mı gitti?"

"Gezegendeki tüm iç çamaşırlarından daha iyi."

"Öyle mi diyorsun?" Thea tişörtün eteğini çekiştirdi.

"Şu anda pantolonumun içinde neler olduğunu görmek ister misin?"

"Evet," dedi Thea, içinde erotik kıvılcımlar çakarken. Bu özgüvenli, müstehcen ağızlı adam nereden gelmişti?

Gavin menüyü bırakıp onun yanına geldi ve elini alıp pantolonunun önündeki kabarıklığa götürdü.

"Bu kadar kısa süre içinde tekrar sertleşmenin insan tabiatına aykırı olduğunu zannederdim."

Thea dudaklarını yaladı. "O zaman boşa harcamayalım."

"Kesinlikle."

Kocası kolunu beline dolayarak onu yatağa çekip aletini serbest bıraktı ve yatağa oturup onu kucağına alarak tek bir hamleyle içine girdi. Yoğun zevk duygusu ikisini de esir aldı. İlkel, ateşli, dizginlenemez bir şeydi bu. Thea daha önce hiç hissetmediği bir biçimde yanıyordu.

Gavin avuçlarını onun poposuna kaydırıp sıkarken Thea da dizleriyle yataktan destek alarak kışkırtıcı bir ritimle ereksiyonunun üstünde hareket etmeye başladı. Ellerini onun omuzlarına götürüp tırnaklarını tenine bastırdı. Kocasının kalın, nasırlı parmakları göğüslerinin altına, sonra da sertleşmiş meme uçlarına doğru kaydı.

Thea başını eğdiğinde kocasının gözlerinde aç, sahiplenici, yakıcı bakışlar gördü.

"Lanet olsun, çok güzelsin," dedi genç adam çatallı bir sesle. Sonra üstündeki formayı yırtarak düğmelerin dört bir yana saçılmasına neden oldu. Dudaklarını meme ucunda hissettiğinde Thea haykırarak kafasını geriye attı ve hiç hareket edemesin diye ellerini saçlarına götürdü. Gavin her iki göğsüne de gereken özeni gösteriyordu ama asıl ilgi bekleyen, sabırsızlanan yeri bacaklarının arasıydı.

Thea bir kez daha aletinin üzerinde kaydığında Gavin kollarını onun gövdesine sardı. Aynı anda inleyip aynı anda hareket ediyorlardı. Thea onu derinlerine almak için bacaklarını daha da ayırdı ve göbeğini sert karnına çarptırmaya başladı.

Kocasının boğazından yükselen inlemeler, kalbini sahip olabileceğini hiç düşünmediği erotik bir tatmin duygusuyla dolduruyordu.

"Siktir, Thea," diye inledi Gavin, ona sürtünürken. Parmaklarını kalçasına bastırdı, sonra ona bir şaplak attı.

Kahretsin.

Thea donakaldı. "Sen az önce bana şaplak mı attın?" diye sordu.

"Şey, hoşuna gitti mi?"

"Sanırım. Belki de emin olmak adına bir kez daha yapabilirsin."

Gavin, *kutsal öküzdili kurusu aşkına* gibi bir şeyler mırıldandı. Thea bu sözleri garip bulmuştu ama bunu daha sonra düşünecekti çünkü şu anda kocasının şaplaklarının tadını çıkarıyordu.

"Ah Tanrım, evet." Kocası bir kez daha poposuna şaplak attı. "Evet, bayıldım."

İçinde renklerin ve duyguların patlaması olmuştu sanki. O bunun keyfini sürerken Gavin yüzünde şaşkın bir ifadeyle yanına uzandı.

Thea onu baştan aşağı süzerek güldü. "Üç kere orgazm olmamı sağladın. Üstelik pantolonunu bile çıkarmadan."

"Hayatım," dedi Gavin soluk soluğa. "Daha yeni başlıyoruz. Üç yılın telafisini yapacağız."

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Gavin gerçekten de kaybettikleri zamanı telafi etti.

Bir kez daha yatakta.

Ardından bir kez de oda servisini çağırdıktan sonra süitin oturma odasındaki zeminde.

Bir kez saat üçte Thea kocasının ellerini göğüslerinde hissederek bitkin uykusundan uyandığında.

Sonra bir kez de saat altıda, Thea sabah sürprizini okşayarak onu uyandırdığında.

Bir dahaki uyanışındaysa kocasını kendini izlerken buldu. Gözlerinde şefkatli bakışlar, dudaklarında tatlı bir gülümseme vardı. Uzanıp yüzüne düşen saçları geri itti. "Günaydın," diye fısıldadı.

"Merhaba," dedi Thea esneyerek. "Saat kaç?"

"Onu biraz geçti."

Thea hayal kırıklığıyla hımladı. "Birazdan çıkış yapmamız gerek."

"Biliyorum." Gavin onun saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Kızları aldıktan sonra Noel ağacı alışverişine gidebiliriz belki, ne dersin?"

"Sonra ağacı süsleyip sıcak çikolata yaparız."

"Kızlar için bir film açarız."

Thea ona küçük bir öpücük verdiğinde Gavin alnını onunkine dayadı. "Bu yataktan çıkmaya korkuyorum."

Thea'nın kalbi ısınıverdi. O da bu yataktan ayrılmak istemiyordu ama geleceğin getirecekleri için de heyecanlıydı. "Evdeki yatağımız daha güzel."

Kocası bunun üzerine dudaklarını onunkilere bastırıp çılgınlar gibi öptü. Bir süre sonra Thea sıcacık ve tatmin olmuş bir şekilde onun kolunun altına girdi. "Hadi evimize gidelim, Gavin."

Kontesin Aşığı

İrena haklıydı. Balolar korkunç, bunaltıcı etkinliklerdi. Böyle düşünmesinin pek çok sebebi vardı ama en büyüğü, toplumun tuhaf bir nedenden ötürü karı kocaların birbirleriyle bir defadan fazla dans etmesine izin vermemesiydi.

Benedict onu kollarında istiyordu. Şimdi ve daima. Sonunda kalbini ona açtığı o geceden sonra her şey değişmişti. Karısının masum dokunuşu ve tereddütlü öpücüğü bir kıvılcımı alevlendirmişti. Benedict daha uzun zaman beklemeye hazırdı ama genç kadın evliliğin gerektirdiklerini o gece tamamlamıştı.

Karısıyla sevişmek başka her şeyin üzerinde, yüce bir deneyimdi ve Benedict her sabah doğan güneşe gücenmeden edemiyordu.

"Latford." Sırtında etli, büyük bir elin ağırlığını hissetti.

Gözlerini hayat arkadaşından ayırıp arkasına döndüğünde Vikont Melvin'le karşılaştı.

"Seni burada göreceğimi zannetmiyordum," dedi arkadaşı.

"Niçin?"

"Cemiyete son karıştığında oldukça derin bir etki bırakmıştın."

Benedict o günü düşünmek istemiyordu. Karısını kurtlar sofrasına atmış ve ahmak gibi, sadece irade gücüyle kendini kurtarabileceğini düşünmüştü.

"Fakat bu akşam bütünüyle farklı bir etki bıraktığını söyleyebilirim," dedi arkadaşı düşünceli bir şekilde.

"Nedenmiş o?" Benedict'in gözleri bir kez daha Irena'yı buldu.

"Karısına körkütük âşık olmuş bir adama benzediğin gözlerden kaçmıyor."

"Öyleyim gerçekten." Göğsünde hiç de erkeksi olmayan fakat özgürleştirici bir his belirmişti. "Mutlu bir evliliğim var, dostum."

"Bunu duyduğuma sevindim. Fakat dikkatli ol, Latford. Herkes bağışlayıcı değildir." Kafasıyla bir grup kadının durduğu yeri işaret etti. Karısı da oradaydı.

Tam o anda Irena grubun arasından ayrıldı.

Benedict onu gözden kaybolduğu yere kadar takip etti. Genç kadın dışarıdan oldukça iyi görünüyordu. Fakat bir sorunu olduğu Benedict'in gözünden kaçmamıştı. Gergin dudaklarından, karnına bastırdığı ellerinden, hızlı adımlarından belliydi.

Onu kütüphanede buldu.

Tabii ki.

İçeri girip ağır kapıyı arkasından kapattı. Kilidin sesi, odadaki dengesiz, hafif nefes sesine karıştı.

"Irena?"

Karısı odanın öbür ucundaki devasa şömineye dönük bir koltukta oturuyordu. Dev kadife koltuk, bedeninin minicik görünmesine yol açmıştı. Fakat sadece bedenen değil, ruhen de küçülmüştü sanki. Yenilgiye uğramış gibiydi. "Keyifsiz mi hissediyorsun?"

Benedict onun önünde çömelip ellerini soğumuş ellerinin üstüne koydu. Bakışları da elleri gibi soğuktu.

"Irena, mesele nedir?"

"Bir adamla kadının, sırf aynı evde olmamak için öz çocuklarını terk etmelerinin sebebi ne olabilir ki?"

Telaşa düşen Benedict yere öylece oturdu. "Neden bahsediyorsun sen?"

"Annenle babanın mutsuz insanlar olduklarını söylemiştin fakat bu açıklama kâfi değil."

"Niçin bunu konuşuyoruz şimdi?" Benedict'in içi buz gibi olmuştu. "O kadınlar sana ne söylediler?"

"Onları karıştırma şimdi. Bana hakikati anlat."

Benedict yavaşça ayağa kalktı. "Neden bahsettiğimizi anlamıyorum." Ama anlıyordu. Ve bunu ondan saklayabileceğini düşünerek budalalık etmişti.

Irena'nın gözleri onun üzerindeydi. "Sosyete, skandalları asla unutmaz. Bunu henüz öğrenemediniz mi lordum?"

Karısının ona unvanıyla seslenmesi Benedict'in kötü hissetmesine neden oluyordu. "Irena, beni dinle..."

"Hakikati söyle."

"Annemle babam arasında yaşananların bizimle bir alakası yok."

Genç kadının narin dudakları çirkin bir şekilde büküldü. "Bizimle alakası var. Söyle. Neler olduğunu anlat bana."

"Annem, babamı tuzağa düşürmüş."

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

"Yaşasın! Livvie Teyzem geldi!"

Takım partisinden sonraki perşembe günü Amelia'nın bağırmasıyla birlikte camdan bakan Thea, kardeşinin Jeep'ini garaj yoluna girerken gördü. Tartıştıkları günden beri Liv ne aramalarına ne de mesajlarına dönmüştü.

"Geleceğini sana söylemiş miydi?" diye sordu Gavin, valizini kapının yanına koyarken. Bir fotoğraf çekimi için New York'a doğru yola çıkmaya hazırlanıyordu. Sadece hafta sonu evde olmayacaktı ama Thea gitmesini hiç istemiyordu. Bir daha hiç uzaklaşmasın istiyordu. Beyzbol sezonu başladığında ne yapacaktı acaba?

"Hayır," dedi, kardeşinin eve doğru yürümesini izlerken.

Gavin yanına gelip elini beline koydu. "Kızları bir yerlere götüreyim mi? İkiniz baş başa konuşursunuz."

Thea ona gülümsedi. "Sağ ol ama gerek yok. Herhalde eşyalarını almaya gelmiştir." Gerçi içten içe Liv'in inadını yendiği ve arkadaşının koltuğunda uyumaktan bıktığı için eve dönmüş olmasını umuyordu. Burası onun da eviydi. Gavin bile onu özlemişti.

Thea kapıyı açıp Butter'ın dışarı çıkmasına izin verdi. Köpek çalılıklarda durup çişini yaptıktan sonra Liv'in yanına koştu. Thea da peşinden gitti.

"Selam."

"Selam," dedi kardeşi. "Eşyalarımı almaya geldim."

"Liv, bunu yapmak zorunda değilsin."

Kız onu duymazdan gelip eve girerek gözden kayboldu. Thea da onun arkasından bodrum katına inip dolabından kıyafetlerini çıkarmasını izledi. "Burada kalmanı isterdim."

Liv tişörtlerini silindir valizine tıkıştırdı. "Kocan nerede?"

"Yukarıda. O da burada kalmanı istiyor."

"Misafir odasından ayrıldı o zaman, ha?" dedi kardeşi, kazaklarından birini top haline getirip valize tıkarken.

"Liv, bir dakika durabilir misin?"

"Öğleden sonra işe gitmem gerek. Yani hayır, duramam."

"Evet, Gavin misafir odasından ayrıldı. Bu yüzden, istediğin zaman buraya gelip istediğin kadar kalabilirsin."

"Siz ikiniz biraz yalnız kalın bence, aranıza girmeyeyim."

"Aramıza girdiğin yok. Kızlar seni burada istiyor. Ben de seni burada istiyorum."

"Bak," dedi Liv geldiğinden beri ilk kez yüzüne bakarak. "Durumun farkındayım, tamam mı? Gavin'le tekrar parlak bir çift oldunuz. İdeal çift. Ben sadece yolunuzda engel olurum."

"Mesele bu mu? Gavin'le tekrar bir araya geldiğim için sana vakit ayıramayacağımı mı düşünüyorsun?"

Liv alaycı bir şekilde güldü. "Merak etme. Seni seçim yapmak zorunda bırakmam. Hayatım boyunca böyle seçimlerin kazanan tarafı olamadım zaten."

Bu cümlenin ardında yatan can acıtıcı gerçekler Thea'nın içindeki ablanın, kardeşini korumacı bir şekilde sarmak isteme-

ane neden oldu. Ama artık çocuk değildiler. "Bu aynı şey değil. Ben annem ya da babam değilim ve Gavin'le tekrar bir araya gelmiş olmam seni reddettiğim anlamına gelmiyor."

Liv gözlerini devirdi. Çocukluğundan beri bir konuyu saptırırken yaptığı klasik hareketti bu. "Tanrım, lütfen. Birkaç gün keyifli seks yaptın diye başıma terapist kesilme."

Thea sert bir tepki vermemek için birkaç derin nefes aldı ve farklı bir taktik yoluna gitti. "Eee, nereye gideceksin? Çiftlik evine mi döneceksin?" Liv onun yanına gelmeden önce şehrin dışında bulunan bir çiftlikteki garaj dairesinde yaşıyordu.

"Henüz bilmiyorum. Şimdilik bir süre daha Alexis'in yanında takılacağım," dedi kız, silindir valizini omzuna asarken.

"Kafenin logo işi henüz bitmedi. Seninle orada görüşürüz o zaman," diye tekrar şansını denedi Thea.

Liv eşyalarını merdivene bırakıp durdu. "Thea, az sonra söyleyeceklerim içimi acıtıyor ama..."

Yüce İsa. Thea kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Kazanmayı seven erkekler istediklerini elde etmek için ne gerekiyorsa yapabilirler."

Thea öfkeli bir ses çıkararak kafasını iki yana salladı. "Gavin'in pek çok hatası oldu ama senin ona yapıştırdığın yafta doğru değil."

"O zaman git de misafir odasının dolabında sakladığı şeyleri gör."

Bu tuhaf sözler Thea'nın içten içe telaşlanmasına neden oldu. "Neden bahsediyorsun sen?"

Liv basamakları öfkeyle çıkmaya başlayınca Thea da her adımında hiddetle onu takip etti. "Liv, öyle bir şey söyledikten sonra çekip gidemezsin."

Kardeşinin arkasında sürüklediği valizi merdivende güm güm sesler çıkarıyordu. "Liv!" diye bağırdı Thea.

Kız onu duymazdan geldi.

O sırada Gavin merdivenin başında belirdi. "Her şey yolunda mı?"

Liv ona çekilmesini söyleyince kenara çekildi.

Silindir valizin tekerlekleri ahşap zeminde kaymaya başlayınca ikizlerin dikkatini çekti. Amelia, teyzesine doğru koşup kayarak durdu. "Nereye gidiyorsun?"

Liv valizi bırakıp yere çömeldi ve kollarını iki yana açarak kızları kucakladı. "Maceraya çıkıyorum!" dedi kayıtsız ve neşeli bir sesle. Tabii bunu kızlar için yapıyordu. "File bineceğim, sonra da tek boynuzlu arayışına çıkacağım. Arayacağım başka bir şeyse..."

"Gergedan!" Amelia kıkırdadı.

"Ve vahşi kirpiler," dedi Liv. Thea onun ikizlerin yanaklarını öpmesini ve kalkıp daha kısık bir sesle konuşmasını izledi. "Aslında kızlar, ben artık başka bir yerde yaşayacağım. Artık babanızın beyzbol sezonu bittiği için bana ihtiyacınız yok."

Ava onun bacaklarına sarıldı. "Hayır! Sana ihtiyacımız var, Livvie Teyze."

Gavin onlara yaklaştı. "Liv, gitmek zorunda değilsin." Yerdeki valizi almaya yeltendi ama kız onun elinden çekti.

"Bırak gitsin, Gavin," dedi Thea alçak sesle. Çünkü kardeşi bir karar verdi mi dönmezdi, biliyordu.

Liv eşyalarını alıp veda bile etmeden, el sallayarak çıkıp gitti.

Gerçi uzaklara gidiyor değildi. Nashville'de çalışıyordu, bu yüzden burada yaşamaya devam edecekti. Ama Thea yine de ondan ayrılmanın acısını hissediyordu.

Ayrıca az önce söylediği şeyler kafasının içinde sinir bozucu şarkı sözleri gibi dönüp duruyordu.

"Gavin?"

Kocası ses tonu karşısında kaşlarını çatarak ona baktı. "Ne oldu?"

"Misafir odasının dolabında ne var?"

Kontesin Aşığı

"Söyle, Benedict. Neler olduğunu anlat bana."

"Annem, babamı tuzağa düşürmüş."

Irena titremeye başlayan alt dudağına dişini bastırdı. "Eh, bu pek çok şeyi açıklıyor, değil mi?"

Benedict ellerini saçlarından geçirdi. "Hayır, bir şey açıkladığı yok. Ne düşündüğünü biliyorum ama hayır, onların ilişkisinin bizim yaşadığımızla bir alakası..." Cümlenin gerisini getirmedi çünkü gerçeği inkâr ettiğinin farkındaydı.

"Yaşadığımız olayda suçlunun ben olduğum kanısına hemen varmadın mı?" diye hücuma geçti Irena. "Hakkımda en kötüsünü düşünmeye dünden razı gibi değil miydin?"

"Bizim durumumuz tamamen farklıydı. *Farklı* yani."

"O halde kendine şunu sor: Niçin annenin, babanı tuzağa düşürdüğünü farz ediyorsun? Baban evlilik öncesi görüşmelerinde kendi isteğiyle hazır bulunmamış mı?"

"Bulunmuş pek tabii ama..."

"Sen bizim evlilik öncesi görüşmelerimizde hazır bulunmamış mıydın? İstekli değil miydin?"

"Elbette! Ama..."

"Ama ne? Suç her zaman kadında mıdır? Erkekler hiç suçlu olamaz mı?"

"Ben..."

"Hayatının tamamını gerçeğe tek bir taraftan bakarak geçirmiş, babanın kurban olduğuna inanmışsın. Durumu hiç annenin bakışıyla görmeye çalıştın mı? O gün tuzağa düşürülenin o olabileceği hiç aklına geldi mi?"

Annesi mi tuzağa düşürülmüştü? Benedict'in vücudunda dondurucu bir yılan dolaşıyordu sanki. Kollarındaki tüyler diken diken olmuştu. Annesini gözünde canlandırmaya çalıştı. Haşmetli ve buz gibi. Acaba gerçekten o kadar soğuk biri miydi yoksa bu, Benedict'in aklının ucundan bile geçmeyen bir hüznü örtmek için takındığı bir maske miydi?

Irena da o sırada karşısında kaskatı duruyordu fakat elleri titrekti. "Annenin sana yaptığı şey, yani seni öyle terk etmesi hiç hoş değil, Benedict. Bunun bahanesi olamaz. Fakat yine de onu düşününce içim acıyor. Hayatını, bir zamanlar onu toplumun kurallarını görmezden gelerek ve itibarını zedeleme riski alarak kendiyle karanlık köşelere gitmeye ikna etmiş olan fakat sonra onun varlığına karşı bile nefret duymaya başlayan kalpsiz bir adamla yaptığı soğuk, zalimce bir evlilikle geçirmiş."

Benedict'in midesini kurtlar kemirmeye başlamıştı sanki.

"Bir zamanlar onun sevgisiyle beslenen kadın birden nefretiyle yaşamak zorunda kalmış. Baban evlenme niyetinde değilse neden onunla kaçamak yapmış o halde?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Benedict, daha önce düşünmedikleri ve şimdiden sonra karşılaşacakları karşısında hissettiği utanç ve dehşetle çatallanan sesiyle.

"Yine de ondan nefret etmekten geri durmamış," diye devam etti Irena. "Ve sen, tüm bunlara rağmen anneni suçluyorsun."

Benedict çaresizlikle öne eğildi. "Senin niyetin konusunda yanılmıştım ve bunu itiraf ettim. Lord Melvin, ikimizin yakalanmasıyla alakalı hakikati bana söylediğinde..."

"Meğer de bu ya Benedict!" diye bağırdı genç kadın. Karakterine hiç uymayan bu ses tonu Benedict'in tüylerini diken diken etmişti. "Benim masum olduğuma inanmak için bunu başka birinden duyman gerekti! Annenin hep inandığın gibi entrikacı olmayabileceğini benden duyana dek düşünmemen gibi!" Kafasını iki yana salladı. "Annem bizi yakaladığında benim de tıpkı annen gibi tuzağa düşürülmüş olabileceğim bir saniyeliğine bile olsa aklından geçti mi?"

Sonucunun bir kontla evlenmek olacağı bir tuzağa düşürülmek mi? Hayır, Benedict bunu hiç düşünmemişti. Neden düşünecekti ki? Doğumundan itibaren sanki Tanrı'dan sadece bir adım aşağıdaymış gibi düşündürülerek büyütülmüştü. Ona dikte edilen, bir kadının onunla evlenmek için her şeyi yapabileceği, unvanını elde edebilmek için yalan söyleyebileceği, entrikalar çevirebileceğiydi.

Fakat Irena'nın sözleri, gözlerindeki bağın düşmesine neden olmuştu. Dünya bu bakış açısından, *onun* bakış açısından bakılınca çok farklı görünüyordu.

Onunla her randevusunda Benedict aktif olarak rol almıştı. Hatta randevularda ısrar eden de kendiydi. Fakat toplum tarafından ayıplanan yalnızca Irena olmuş, entrikacı yaftası yiyerek sosyetenin gazabına tek başına katlanmıştı.

Oysaki gerçek çok başkaydı.

Gizli görüşmeleri, cilveleşmeleri aslında Benedict'in sırrı değildi.

Irena'nın sırrıydı.

Tiksindiği sosyeteye karşı başkaldırma biçimiydi.

Fakat Benedict bir konttu ve onunla evlenmeye zorlanmak genç kadının hayatını mahvetmişti. Benedict onu zorla süslü el-

hisleriyle kuşandırmış, balolara götürmüştü. Onu bir çıngıraklı yılanın dudaklarından çekerek içine fırlatmış ve yalnızca onların sayesinde kurtulabileceğine inanmıştı.

Dudaklarından inilti, uzun bir kahkaha döküldü. İki bükülüm olup ellerini dizlerine dayadı.

"Bana bakın, lordum."

Benedict derin bir nefes alıp doğruldu ve karısının yüzünde gördüğü ifadesizlik karşısında kanı dondu.

"Ben gidiyorum." dedi genç kadın.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

Gavin sanki bir Cy Young ödülü kazananıyla karşı karşıya gelmiş gibi boncuk boncuk terlemeye başladı.

"Thea, dinle."

"Aman Tanrım," diye homurdandı karısı. "Ne? Dolapta ne saklıyorsun?"

"Bazı açıklamalar yapmayı gerektirebilecek şeyler. Ama bana izin verirsen..."

Thea dinlemeyi kesmiş, çoktan merdivene yönelmişti.

Pekâlâ. Sakin olmalı ve düşünmeliydi. Hemen cebinden telefonunu çıkarıp hızlıca kitap kulübü grubunu buldu. "Kırmızı alarm. Kitaplar keşfedildi. Yardım lazım."

İkizlerin ne yaptıklarını kontrol etti, sonra koltukta kalmalarını söyleyip karısının peşine düştü. "Thea," diye seslendi, sesindeki paniğin kendi kulaklarının duyduğu kadar belirgin olmamasını umarak. Misafir odasına adım attığında Thea da tam kitap çantasını dolaptan almış, yere oturuyordu. "Kitap mı?" diye sordu ona bakıp kaşlarını çatarak.

Gavin onaz sikti. "Evet. Şey, kitap."

"Liv bunlardan mı bahsediyordu?"

"Sanırsın."

Thea çantadan Naiplik Döneminde geçen iki kitap çıkardı. Ka paklarına bakarken yüzünü buruşturmuştu. "Bunlar aşk romanları."

"Şey, evet. Öyle."

"Senin mi bunlar?"

"Hı hı." Gavin gardını düşürmekten korkuyordu. Gerçi şu ana dek o kadar da kötü bir şey olmamıştı. Karısı sadece kapakları görmüş, içlerini açmamıştı. Ama eğer Liv onu bu konuda uyar dıysa kitapların içine bakıp notları ve altı çizilmiş müstehcen cümleleri görmüş olmalıydı.

Kahretsin.

Thea başka bir kitabı alınca Gavin'in kalbi dörtnala koşmaya başladı adeta. Bu, *Seksi Kontes* adlı romandı.

O sırada Gavin'in telefonu titredi.

"Sen..." Thea gülmemek için kendini zor tutuyor gibiydi. "Sen cidden böyle şeyler mi seviyorsun?"

"Aşk r-r-romanları okumak ayıp değil ki. Modern ilişkilere ve feminizme yeni... yeni bakış açısıyla bakmamızı sağlıyorlar."

Thea alaycı bir kahkaha attı. "Gavin, biliyorum. Aşk romanlarına bayılırım."

"Öyle mi?"

"E-kitap okuyucum böyle romanlarla dolu. Sadece... Sen ne zamandır seviyorsun?"

Gavin'in telefonu iki kez daha arka arkaya titredi. Kahretsin. "Şey, hayatım. Bana bir dakika izin verir misin?"

Odadan çıkıp telefonuna baktığında kulüptekilerden üç mesaj geldiğini gördü.

Sakin kal. Bunu diyen Del'di.

Müstehcen kısımları canlandırmak ister mi diye sor. Bunu tabii ki Mack yazmıştı.

En önemlisi, sakın yalan söyleme, demişti Malcolm da.

Pekâlâ. Demek karısına kitap kulübünden bahsetmesi gerekecekti. Ama kitaplardan birini açıp notları görmeden önce onu buradan uzaklaştırmalıydı. Çünkü onları görmesi fazlasıyla küçük düşürücü olurdu.

"Babacığım?" diye seslendi o sırada Amelia aşağıdan.

Gavin homurdanmamak için kendini tuttu. "Efendim, tatlım?"

"Ben acıktım."

"Şey, tamam tatlım. Biraz bekleyebilir misin?" dedi Gavin ama içten içe Shakespeare lafları savuruyordu. *Kaba keçe çoraplı parlatanlar kovalasın seni!*

"Gavin."

Thea ona seslenmişti. Sessiz ve kaygı verici bir tonla hem de. Gavin dönüp odaya geri girdi.

Karısı elinde *Kontesin Âşığı*'nı tutuyordu. Kapak açıktı ve tüm notlarıyla altı çizilmiş paragraflar ortadaydı. "Hangimiz rol yapıyorduk acaba?"

Thea, bunun Liv'in çarpık bir şakası falan olduğuna dair Gavin'in yüzünde bir işaret görmeyi bekledi. Tüm bunların düşündüğü şey olmamasını diliyordu.

Ama kocasının sesi gergindi. "Thea, dinle."

"Bana söylediğin o baş döndürücü şeyler..."

"Benim sözcüklerim değildi fakat..."

Bacakları titrese de Thea ayağa kalktı. "Yarım bir adamım ben. Istırabıma son ver. Bana acı." Son kısmı inleyerek söylemişti. Kocası onu bu kelimelerle baştan çıkarmıştı. Bu kelimelerle güvenini kazanmıştı. Liv haklı mıydı yani? Bu Gavin için sadece bir oyun muydu? Sırf bunu yapabileceği için onu mümkün olan her şekilde geri kazanma oyunu mu oynuyordu?

Gavin ona doğru koştu. "Ama hislerim gerçekti, Thea. Önemli olan da bu."

"Beni başkasının kelimeleriyle baştan çıkardın!"

"Kitapta okuduğum birkaç cümleyi kullandım sadece, Thea. N-n-ne diyeceğimi bilemediğim zamanlarda seninle konuşabilmek içindi."

"Kitapta okudukların öylesine şeyler değildi. Çok güzel sözcüklerdi ve her şeyin değiştiğini, artık aramızın düzelebileceğini düşünmemi sağlamışlardı." Bacakları yatağa çarpana kadar geriledi. "Başka neler var?"

Gavin parmaklarını saçlarından geçirdi.

"Son bir ayın ne kadarının düzmece olduğunu öğrenmek için bu kitaplardan kaçını okumalıyım?"

"D-d-düzmece falan yok! Seninle geçirdiğim şu bir ay, hayatımın en önemli zamanıydı."

"Her şeyi uydurdun sen!"

"Hayır, uydurmadım. Çaresiz k-k-kalmıştım. Bana bir şans vermen için n-n-ne yapabileceğimi bilmiyordum. Sonra Del ve diğerleri yardım edebileceklerini söylediler ve..."

Thea'nın midesi altüst oldu. "Del de mi biliyor?" Yapbozun parçaları yerlerine oturup küçük düşürücü bir resmi ortaya çıkarırken dizlerinin bağı iyice çözülen Thea yatağa çöktü. "Mack

ve Malcolm da mı? Buraya gelip kostüm giydikleri o gece de bu yüzden mi ilgiliydi?"

"Bir kitap kulübümüz var." Gavin onun önünde diz çöktü. "İkimiz ilişkilerimizi iyileştirebilmek için aşk romanları okuyoruz."

"Resmen başka birimiş gibi davrandın!"

"Hayır, başka biri değilim. Daha önce olduğumdan daha iyi biriyim sadece. Kitaplar sayesinde değil. Onlar sadece bana farklı bir bakış açısı kattılar. *Lütfen* inan, hayatım."

Thea kusacakmış gibi hissederek ayağa kalktı. "Kafamı toplamam gerek." Yerden kalkan Gavin'den uzaklaştı. "Düşünmeliyim..."

"Ne düşüneceksin?" dedi kocası sertçe. "Beni sevip sevmediğini mi?"

Thea hışımla ona döndü. Gavin'in gözlerindeki yalvaran bakışların yerini kabullenme almıştı şimdi. "Konumuz o değil," dedi.

"Öyle mi?" Genç adam ona doğru iki adım atıp kafasını eğerek yüzüne baktı. "Ben seni seviyorum."

Thea'nın göğsünde beliren acı hızlıca tüm bedenine yayıldı.

"Seni seviyorum, Thea. Bu kelimeleri d-d-duymak istemediğin için sana bunu hissettirmenin farklı yollarını bulmaya çalıştım ama belki de asıl problem, sevildiğini duymayı hiç istememendir."

"Konuyu saptırıyorsun. Konuştukların birbiriyle bağlantılı olmayan şeyler. Şu anda bu konuşmayı yapmayacağım," derken Thea düzgün nefes alamıyordu. Düzgün düşünemiyordu.

"Bu konuşma her şeyden önemli ama!" Gavin onun omuzlarını kavradı. "Beni sevdiğini söyle."

Thea'nın dudaklarından bir hıçkırık kaçtı.

"Neden söyleyemiyorsun, Thea? Yaşadığımız onca şeyden sonra neden bunu söyleyemiyorsun? Beni seviyor musun sevmiyor musun?"

"Sana... Sana güvenmiyorum."

Gavin boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı ve saçlarını çekiş tirerek ona arkasını döndü. Bir an sonra tekrar ona baktığında omuzları mağlup olmuş gibi çökmüştü. "Ne istiyorsun, Thea?"

"Dürüstlük istiyorum."

"Sen bana üç yıl boyunca yalan söyledin. Dürüstlükten bahsetme istersen."

"Hiç adil değil." Bu, tabii ki güçlü bir savunma değildi. Thea çaresizdi ve başka bahanesi yoktu.

"Belki de artık kendine karşı dürüst olma vaktin gelmiştir."

"Ben kendime karşı dürüstüm. Bu yüzden sana evden ayrılmanı söylemiştim! Bu yüzden okula geri dönüyorum."

"Saçmalığın daniskası bu, Thea." Gavin bir kahkaha atıp kafasını iki yana salladı ve parmağını ona doğrulttu. "Bunlar benim kelimelerim değil bu arada. Yapılması gerekeni yapmayı reddettiğimde Del bana böyle söylemişti. Ama artık yapıyorum. Yapabileceğim her şeyi yaptım. Ama çabalayan tek taraf olamam."

Bunları söyledikten sonra Thea'nın yanından geçip odadan çıktı. Yatak odasına doğru ilerlerken adım sesleri yavaşça uzaklaştı.

Thea'nın içindeki korku mikrofonu eline alarak onu kocasının peşine düşürdü. "Öylece çekip gidiyorsun, ha? Neden şaşırmadım acaba?"

Gavin'in yatağın üstüne bir valiz koyduğunu görünce durup keskin bir nefes aldı. "Çantanı çoktan hazırlamıştın zaten."

"O çanta New York için."

"Şimdi ne yapıyorsun?" diye fısıldadı Thea.

"Beni en çok korkutan şeyi," dedi Gavin şifonyere doğru giderken. "Asla yapamayacağımı düşündüğüm şeyi. Ama b-b-bunu yapmam gerek."

Bir üst çekmeceden kıyafetlerini alıp yatağa götürdü. "Seni terk ediyorum."

"Tabii terk edersin," diye çıkıştı Thea. Ancak sesindeki öfke sadece kalp kırıklığını saklamak içindi. "Hep yaptığın şey değil mi zaten?"

Gavin yemi yutmadı. Sakince fermuarını çektiği valizini yataktan aldı. "Hayır, değil. Onu yapan kişi babandı. Ben baban değilim."

"Gavin..." Bu sefer Thea'nın sesi yalvarır gibiydi.

Kocası eşikte durdu ama ona bakmadı. "Geçmiş her şey demektir, Thea. Sen de dönüp geçmişine bir bak istersen. Belki o zaman bir şansımız olur."

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

Gavin gittikten yarım saat sonra Thea eski yalanlarına döndü. İkizlere, babalarının fotoğraf çekimi için New York'a gittiğini, Noel'e kadar döneceğini söyledi.

Ardından canı istemese de kahve demleyip hissetmek istemediği duyguları bastırdı ve her şey yolundaymış gibi davrandı.

Fakat ön kapının kilidinde dönen anahtarın sesini duyduğunda her şey kelimenin tam anlamıyla boka sardı. Koltuktan fırlayıp koridora koştu. "Gavin..."

Antrede duran kişi Liv'di. "Ben geldim."

Oturma odasının zeminine yayılmış halde boyama yapan kızlar her zamanki gibi teyzelerine koştular.

"Bir şey mi unuttun?" Hissettiği ihanete uğramışlık, suçluluk ve kalp kırıklığı Thea'nın sesini acılaştırmıştı.

Kardeşi kızlardan ayrıldı. "Hayır."

"O zaman oh çekmeye geldin. *Ben demiştim*, demeye."

"Hayır. Buradayım çünkü Gavin mesaj atıp bana ihtiyacın olabileceğini söyledi."

Thea sanki elektrik şoku yemiş gibi hissetti ama yine de tepki göstermeyip mutfağa yöneldi. "İhtiyacım yok."

"Thea, özür dilerim," dedi Liv peşine takılarak.

"Niye?" Thea sırf bir şeyler yapıyor olmak için dalgınca kahve makinesine gitti.

"Hepsi benim suçum."

"Hayır, senin suçun değil."

"Bak." Kardeşi öne doğru bir adım attı. "Yanılmış olabilirim. Bana mesaj atması hoş bir davranıştı aslında."

Thea kaşlarını çattı. "Şimdi hoş biri olduğunu mu düşünüyorsun? Son iki aydır bağışlanamaz bir şerefsiz olduğuna dair beni ikna etmeye çalışıyordun hani?"

"Üzgünüm." Liv'in sesi de yüzü de samimiydi. Thea'nın kelimelerini kontrol eden öfkenin biraz olsun yatışmasını sağlamışlardı. "Geri dönecek mi?"

"Bilmiyorum."

"Özür dilerim, Thea. Herkesi kaybettiğim gibi seni de kaybedeceğimden çok korktum. Özür dilerim, çok özür dilerim," dedi Liv yanına gelerek.

Thea kardeşini kucakladı. "Senin suçun değil."

Liv kolunu onun omzuna attı. "Dondurma yiyip *Altın Kızlar* izlemek ister misin?"

Canı bunu da yapmak istemiyordu ama yine de kabul etti. Aslında tek istediği yalnız başına oturmak ve Gavin'in eve dönen aracının sesini duymak için beklemekti. O anda, büyükannesinin sözlerinden birini gerçek anlamıyla kavradı.

Yalnız bir evlilik, dünyadaki en kötü yalnızlıktır.

Thea da şimdi hayatı boyunca olmadığı kadar yalnız hissediyordu.

• • •

Gavin, Mack'in bodrum katındaki koltuklardan birinde uyuyarak karanlık bir gece geçirdi. Bu işin başladığı şekilde bitmesi gözüne muhtemelen görünmüştü.

Eh, bir de başka kimse onu evine kabul etmemişti. Del ile Yan, bu durumla yalnız başa çıkması gerektiğini söylemişlerdi. Malcolm'un başka planları vardı. Russ'un evine de asla gitmezdi zaten. Orada kim bilir ne tür korkunç sindirim kâbuslarıyla karşılaşırdı.

Mack onu evine almış, eline bir şişe viski ve bir battaniye tutuşturmuş ve kilozetten başka bir yere kusarsa hayalarını kesmekle tehdit etmişti.

Gavin uyandığında viski şişesi el değmemiş halde sehpanın üzerinde duruyordu. Tanımadığı bir çift göz ise sanki hayvanat bahçesindeki bir hayvanı izlermiş gibi ona bakıyordu.

"Hasta mısın?" Siyah saçları iki yandan toplanmış minik bir kız, pembe peluş tavşanını göğsüne bastırdı. "Mack Amcam hasta olduğunu söyledi."

Gavin zımparaya dönmüş boğazını temizledi. İnsan alkol içmeden nasıl akşamdan kalmaymış gibi hissedebilirdi? "Mack Amcan mı?"

"Evet, o benim amcam."

"Sen kimsin?"

"Lucy."

"Tanıştığıma memnun oldum."

Lucy elini onun alnına koydu. "Ateşin yok. Ama nefesin biraz pis kokuyor."

Kafasının içinde çınlayan seslere ve kalbinin eskiden olduğu yerde oluşan boşluğa rağmen Gavin gülümsemeyi başardı. "Eminim öyledir."

"Mack Amcam sana bunu vermemi söyledi." Kız kazağının cebinden yeşil bir elma çıkardı.

Gavin küçük bir kahkaha attı. "Mack Amcan nerede peki?"

"Annem, babam ve kız kardeşlerimle birlikte yukarıda."

Havuzlu arka bahçeye açılan Fransız kapıların perdesinden içeri güneş ışığı dolduğunda Gavin'in kafasındaki çınlama çekiç vuruşlarına dönüştü. "Eh," dedi oturarak. "Elma için teşekkürler. Mack'e söyler misin buraya gelsin?"

"Olur!" Lucy sekerek uzaklaştı.

Onun gidişini izleyen Gavin, birden dün fazla fevri davranıp davranmadığı konusunda endişeye düştü. Evden ayrılır ayrılmaz geri mi dönmeliydi acaba? Karısından af mı dilenmeliydi? Ama hayır, bunu yapamazdı. Artık olmazdı.

Merdivendeki adım seslerine bakılırsa Mack geliyordu. "Yaşıyor musun?" dedi genç adam köşeyi dönüp onu görünce gülümseyerek.

"Hiç içmedim."

Mack bir kaşını kaldırdı. "Vay canına. Değişmişsin."

Gavin avuçlarını yüzüne sürttü. "Yeğenin olduğunu bilmiyordum."

"Birkaç tane hem de. Ağabeyimin çocukları."

"Ağabeyin olduğunu da bilmiyordum."

"Hakkımda bilmediğin çok şey var."

Gavin başını salladı. "Kalmama izin verdiğin için teşekkürler."

"Uçağın ne zaman kalkacak?"

Doğru. New York'a gidecekti. Gerçi şu anda dünyada en az umursadığı şey bu olabilirdi. "İki saat sonra."

Mack oyun sandalyelerinden birine oturup öne eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Evi terk etmen cesurca bir davranış, Gav."

"Del öyle düşünmüyor."

"Ha, bir numaralı kuralı ihlal etmiş sayılırsın da ondan."

"Kitap kulübünden kimseye bahsetmemek mi?"

Mack kafasını çevirip ona yandan baktı. "Pekâlâ, iki numaralı kuralı."

"Russ'un tuvaletini kullanmasına izin vermemek mi?"

"Kitabı yeniden canlandırmaman gerekiyordu, ukala herif! Sana söylemiştik."

Gavin elindeki elmaya baktı. "Sonuç ne olursa olsun b-b-bilmenizi istiyorum, yaptıklarınız için sana da diğerlerine de minnettarım."

Kitap kulübüyle tanışmasından önceki adam değildi artık. Kendi hatalarını ve bunların sonuçlarını görebiliyordu. Kendini ifade etme konusunda da daha özgüvenliydi. Ah, tabii bir de daha iyi bir sevgiliydi.

Fakat yine de yetmemişti. Aşk yeterli değildi.

"Şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?" dedi Mack ayağa kalkarak.

"Uçağıma yetişmeyi. Sonrasını hiç bilmiyorum."

Top artık Thea'daydı. Gavin'in beklemekten başka çaresi yoktu.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Thea misafir odasındaki yatakta uyandı. Kitap okurken uyuyakaldığı için boynu tuhaf pozisyonu yüzünden tutulmuştu. Bütün gece rüyasında Naiplik Dönemini görmüştü ama kişiler kendi hayatındaki insanlardı.

Uyandığında utancı da onunla birlikte uyanmıştı.

"Kahve ister misin?"

Thea omzunun üstünden kapıya bakınca Liv'i gördü. "Olur."

Kardeşi içeri girip yatağa oturdu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Dün gece ne yaptım biliyor musun?" dedi Thea, kalkıp cama doğru yürürken.

"Duvarı mı yıktın?"

Thea küçük bir kahkaha attı. "Hayır. Annemi düşündüm."

"*Hayatının tamamını gerçeğe tek bir taraftan bakarak geçirmişsin... Durumu hiç annenin bakışıyla görmeye çalıştın mı?*"

Liv geriledi. "Neden?"

Çünkü geçmiş her şey demektir. "Yaşananlara onun açısından bakmaya çalıştım."

"Tabii. Bunu çok hak ediyor ya."

"Hak etmiyor olabilir ama verdiği kararlar yüzünden otomatik olarak ondan nefret etmek bende işe yaramadı. Sende de yaradığını söyleyebilir misin?"

Kardeşi ayağa kalktı. "Altından çıkacak şeye hazır olmadığın bir kütüğü kaldırma."

Thea güldü. "Ah, büyükanneciğim." Zamanında ikisi de bu cümleyi neredeyse her gün duymuşlardı. Ama Thea bu hayat felsefesini tamamen yanlış anladığını şimdi fark ediyordu. Mesele, kütüğün altından çıkacak çirkin şeylerden korkmak değil, onlarla yüzleşecek kadar güçlü olabilmekti.

"Ben korkağın tekiyim, Liv."

Kardeşi her zamanki *ne saçmalıyorsun yine* gülüşünü attı. "Sen mi korkaksın? Sen benim hayatımda tanıdığım en güçlü insansın."

"Hayır, değilim. Gavin yanılmıyor, ben korkak biriyim."

"Yapma, Thea."

"Yapmak zorundayım ama. Onunla ayrılmamıza ne sebep oldu, biliyor musun?"

Liv gergin bir şekilde gözlerini kırpıştırdı.

"Yatakta rol yapıyordum. Gavin bunu öğrenince kırıldı. Verdiği tepki de oldukça kötü oldu. Ama ben de iyi bir tepki vermedim. Ona karşı adil değildim."

"Gayet de adildin."

"Gerçekten mi? Onunlayken her konuda rol yaptım resmen. Sebebi Gavin'in davranışları falan değildi. Ben arızalıyım, Liv. Ona kalbimi açamayacak kadar korkağım. Ve şimdi o gitti. Yine."

Gavin haklıydı. Geçmiş her şey demekti. Uydurulmuş orgazmlar. Onu sevdiğini söylerken gönülsüz oluşu. Kitapları gördüğünde verdiği tepki. Onun hakkında en kötüsünü varsayması.

Herkesin kaçmağa hayatı boyunca yürüttüğü sorun lardı. Anne babası yüzünden kimseye güvenemiyordu. Ve bu, sevdiği adamı kaybetmesine neden olmuştu.

Gavin'i seviyordu, evet. Hem de çok.

Kocası onu terk etmemişti.

Thea onu kendinden uzaklaştırmıştı.

Dönüp kardeşine sarıldı. "Burada olduğun için teşekkür ederim."

Liv de onu sıkıca kucakladı. "Tabii, tabii. Sen ve ben, daima."

"Liv, sana çok yüklendiğimi biliyorum ama," dedi Thea, kardeşinin alnına düşen saçları geri iterek. "Bu hafta sonu kızlarla kalabilir misin?"

Kardeşi sırıttı. "Gavin'i görmek için New York'a mı gideceksin?"

"Hayır. Babamın düğününe gideceğim."

Gavin uçağa son anda yetişti. Del, Yan ve diğer oyuncular çoktan uçağa binmişlerdi bile. Valizini ve montunu koltuğunun üstündeki dolaba koydu. Bu sırada Del'in beyzbol sahasında rakibe korku salan sessiz ölüm bakışları üzerindeydi.

Arkadaşına dik bir bakış attıktan sonra yerine oturdu ve gözlerini yumup kafasını arkasına yasladı. Del'in, *seni sik kafalı ahmak* laflarını dinleyecek ruh halinde olmadığı mesajını almış olmasını umuyordu.

"Seni sik kafalı ahmak."

"Yapmam g-g-gerekeni yaptım, Del."

"Onu terk etmenin iyi bir fikir olduğunu nasıl düşünebilirsin?"

Gavin gözlerini açıp ona dikti. "İyi bir fikir olduğunu düşünmedim zaten. Korkunç bir şey bu. Ölüyorum burada, içim kan ağlıyor."

O sırada telefonu çalınca telaşla cebine uzandı. Lütfen Thea olsun. Lütfen Thea olsun.

Ama arayan Liv'di. *Lanetlenmiş umacılar aşkına!*

"Açsana salak herif," dedi Del.

Gavin parmağını ekranda kaydırdı. Baldızı merhaba demeye zahmet etmeden direkt konuya girdi: "Sana ihtiyacı olacağını bilmen gerekir diye düşündüm."

Aklına olabilecek en kötü şeyler gelen ve kalbi gümbürdemeye başlayan Gavin anında doğruldu. "N'oldu? Kızlardan birine mi bir şey oldu?"

"Thea, Atlanta'ya doğru yola çıktı."

Bunun ne anlama geldiğini anlaması Gavin'in birkaç saniyesini aldı. "Düğüne mi gidiyor?"

"Neler oluyor bilmiyorum ama sanki o düğüne gitmek onun için dünyadaki en önemli şeymiş gibi koşturarak çıkıp gitti resmen."

"Geçmiş."

"Ne?"

"Yapıyor. Geçmişine bakıyor."

"Bunun ne demek olduğunu bilmem mi gerekiyor?"

"Bana söylediğin için teşekkürler, Liv. Benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

"Ablamın iyi olduğundan emin ol," dedi kız yumuşayan sesiyle. Sonra telefonu kapattı.

Gavin bir an kararsızlıkla hareketsiz kaldı, sonra ayağa fırladı. Kafasını tepedeki dolaplara çarpınca dilini tutamayıp yüksek sesle küfretti. "Hay kenef suratlı kancık!"

Kafasını ovalayarak koridora çıktığında bir kabin görevlisi, yerine oturması gerektiğini çünkü dış kapının kapanmak üzere olduğunu söyledi.

Del ona doğru eğildi. "Dostum, ne yapıyorsun?"

"Uçaktan inmem lazım." Gavin dolabı açıp eşyalarını aldı.

Kabin görevlisi ellerini kaldırarak ona yaklaştı. "Efendim, gerçekten oturmanız gerek."

"Oturamam. İnmeme izin vermelisiniz. Benim hemen bir yere... Acil bir durum var."

"Benim de inmem gerek." Del de birden ayağa kalkmıştı.

Yan da onun peşi sıra kalktı. "*Yo también.*"*

"Beyler, lütfen..."

"Dinleyin, acil bir durum var diyoruz," diye kükredi Del.

"Hastalandınız mı?"

Uçaktakiler artık onlara bakıyordu ve bir başka kabin görevlisi daha yanlarına gelmek için hareketlenmişti.

Del, Gavin'in kolunu kavrayıp sırıttı. "Büyük an geldi mi?"

"Kesinlikle." Gavin kabin görevlisine dönüp en sert yüz ifadesini takındı. "Beni bu uçaktan hemen indirin. Gidip karımla evlenmem gerek."

---

* (İsp.) "Ben de" anlamına gelir. (ç.n.)

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

Thea'nın doğru yerde olduğunu anlaması için taş katedralin önüne sıra sıra park edilmiş vintage Rolls-Royceları görmesi yetti. Babası bir şey yaptı mı tam yapardı. Tabii evlilikleri hariç. Adamın tüm evlilikleri yarımdı resmen. Ama iş düğün yapmaya gelince bol bol harcamaktan çekinmezdi.

Thea bu sabah Atlanta'ya kadar dört saat araba sürmüştü. Yol boyunca Gavin'i belki on kez aramayı düşünmüş ama yapamamıştı. Açıp açmayacağını bile bilmiyordu ki. Hem açsaydı da onunla konuşmaya henüz hazır değildi.

Mucize eseri düğüne erken gelmiş ve kilisenin tam karşısında boş bir park yeri bulmuştu. Bu sayede gerekirse hemen arabasına atlayıp kaçabilirdi. Kötü olan şuydu ki şimdi bir süre düşünceleriyle baş başa oturmak zorunda kalacaktı.

Gözlerini kapatıp başını koltuğa dayadı. Yüce İsa, burada ne yapıyordu? Aptalca, fevri bir şeydi bu. Ne kazanacaktı ki? Düğün gününde babasıyla yüzleşmek adil bir davranış olmazdı. Ayrıca nişanlısı olan kadının büyük gününü mahvetmek istemiyordu. Zavallı kadın zaten gelecekte yeterince incinecekti.

Ama bunca yolu gelmişken bir şey yapmadan dönemezdi. Çünkü Gavin hakkında. Çok uzun zamandır geçmişinden kaçıyordu. Ve babası bu geçmişteki başarısızlıklardan biriydi.

O anda arabanın camı tıklatılınca korkuyla sıçradı. Gözlerini açtığında babasının camın öbür tarafında olduğunu gördü. Kömür rengi smokini ve aklar düşmüş saçlarıyla damattan çok damadın babasına benziyordu.

Thea camı indirirken adam ona gülerek bakıyordu. "İçeri gelecek misin yoksa düğün törenini burada mı izleyeceksin?"

"Burada olduğumu nereden anladın?"

Babası kilisenin üst katlarını işaret etti. "Camdan gördüm."

"O kadar uzaktan beni tanıdın mı?"

"Kızımı tanırım herhalde."

Kızım kelimesi Thea'nın tenine batan koca bir iğne gibiydi. Bu adamı hiç tanımıyordu, ona *baba* demek bile içinden gelmiyordu. Ama o kolayca, öylece "kızım" kelimesini kullanabiliyor muydu?

"Geleceğini sanmıyordum," dedi.

"Merak etme, kimseyi yemem."

"Böyle davranma, Thea. Düğün planlayıcısı çoktan Jessica'nın anne babasının yanındaki yerini ayarladı."

"Anne babasının yanında mı?" Thea geriledi. "Ah, hayır. Olmaz. Lütfen yapma bunu. Bu çok fazla."

Babası doğrulup çenesiyle ön yolcu koltuğunu işaret etti. "Binebilir miyim?"

"Damat işlerin falan yok mu senin?"

"Bunu birkaç kez yaptım. Görevlerimi biliyorum."

"Bu sana komik geliyor olabilir ama aslında mide bulandırıcı bir şey."

"Gelebilir miyim?" dedi adam tekrar koltuğu işaret ederek.

Thea kapıların kilidini açıp onun arabanın önünden dolaşmasını, bu esnada ona seslenen birine el sallamasını izledi.

Babası arabaya bindiğinde içeride bir süre sessiz çığlıklar yankılandı. Biriyle arabada oturmak ya fazlasıyla sıradan ya da inanılmaz derecede tuhaf bir aktivite olabiliyordu. Şu an tabii ki tuhaftı. Thea, çoğu insanın babalarıyla beraberken hissettiği rahatlığı maalesef ki hiç tatmamıştı. Yanındaki bu adam onu geceleri hiç yatağa götürmemiş, yaraları iyileşsin diye öpücük vermemiş, sevgi göstermemişti. Onu teselli etmek için hiç kucağına almamış, onunla birlikte pankek yapmamıştı. Bir yabancıydı onun için. Beş yılda bir aile toplantılarında görüştüğü, ona ikide bir boyunun ne kadar uzadığını söyleyen uzak bir amca gibiydi.

Ama ne yazık ki bu yabancının davranışları içinde öyle yaralar bırakmıştı ki neredeyse âşık olduğu, onu çok seven, kalbini geri kazanmak için aşk romanları okuyup önemli cümlelerin altını çizen erkeği kaybetme eşiğine gelmişti.

Arabasındaki bu yabancının sebep olduğu yaralar bugün onu öyle güvensiz birine dönüştürmüştü ki kocasının çabalarını görememiş, duygularının ne kadar güzel, içten ve *dürüst* olduğunu anlayamamıştı.

"Gavin ve kızlar seninle gelmediler mi?" diye sordu Dan sonunda.

"Hayır, kendim geldim."

"Liv?"

"Gelmedi."

"Eh, senin gelmene sevindim. Fikrini değiştirmene ne sebep oldu?"

"Birkaç kütüğü yerinden oynatmaya karar verdim."

Dan'in dudaklarının köşeleri kıvrıldı. "Kütüklerin altından çıkacak şeylere hazır mısın?"

Thea ön camdan dışarıya baktı. "Neden buraya geldiğimi bilmiyorum aslında. Ama hata yaptım sanırım."

"Bir şey demeden gidersen hata yapmış olursun."

"Ne diyeceğim ki?" dedi kollarını direksiyona sararak.

"Söylemen gereken şeyin ne olduğunu düşünüyorsan onu söyle. Böylece kütüklerin altını temizleyebilirsin."

"Söyleyecek bir şeyim yok. Sadece görmek istedim."

Babası kafasını kaldırdı. "Görmek mi?"

Thea yıllardan beri ilk kez onun gözlerinin içine baktı. "Bana nasıl baktığını görmek istiyorum."

Karşısındaki adamın yüz ifadesi saniyelik olarak değişti. Ve onu izlerken Thea'nın göğsünde bir çatlak oluştu. Sanki toprakta oluşan bir yarık gibiydi ve bastırdığı *geçmişinin* zehirli gazını dışarı salmaya başlamıştı. Ah yüce İsa, baskının bir kısmının yok olması nasıl da rahatlatıcıydı.

"Bana, Gavin'in kızlarımıza baktığı gibi bakıyor musun diye merak ettim. Bana hiç öyle baktın mı?"

Dan *hıh* diye bir ses çıkardı. "Bir de söyleyecek bir şeyim yok diyordun."

Thea kafasını iki yana sallayarak arabanın motor düğmesine bastı. "Artık içeri git yoksa kendi düğününe geç kalacaksın. Buraya gelmem bir hataydı, senden önemli bir şey duyamayacağım nasılsa."

Babası etkilenmiş gibi güldü. "Babalığımın berbat olduğunu biliyorum. Bunu telafi etmek için çok geç kalmamış olduğumu umduğumu söylemek de klişe olur, bunu da biliyorum."

"Öyle." Zehirli gazın bir kısmı daha dışarı salındı. "Çok geç artık."

"O zaman bunun canımı nasıl yaktığını duymak hoşuna gidecektir. Şöyle arkama yaslanıp bakıyorum da, senin ve kız kardeşinin nasıl harika kadınlar olduğunuzu görüyor, bunun bir parçası olamayacağımı biliyorum. Güzel kızlarını görüyor, onlara büyükbabalık edemeyeceğimi biliyorum."

Thea'nın elleri gevşekçe iki yana düşerken ağzı şaşkınlıkla açıldı. "Hayır, bu hoşuma gitmiyor. Hem de hiç. Beni üzüyor çünkü böyle olmak zorunda değildi. Ama sen hep bizim hayat-

kurumun bir kenarında durmayı, yerimizi tekrar tekrar başkala rıyla doldurmayı seçtin."

"Çünkü sen de Liv de bensiz daha iyiydiniz!"

Çatlak artık kocaman olmuştu. İçindeki gaz patlamak üzereydi. "Kendine söylediğin bu mu gerçekten?"

"O zamanlar böyle diyordum kendime. Okuldaki spor takımlarınıza antrenörlük edecek bir adam olamayacaktım. Ya da... ya da..."

"Cumartesi sabahları pankek yapacak bir adam olamayacaktın."

"Ben para kazanıyordum. İşim buydu ve işimi iyi yapıyordum. Bu şekilde size babalık edebilirdim."

"Ama sen kendi kendine öyle söylerken Liv ve ben, bizde bir sorun olduğunu düşünerek yaşadık. Bizde bir şey var ve bu yüzden insanlar bizi hep terk edip gidecek sandık. Şimdi de kocamı kaybetmek üzereyim çünkü korkum yüzünden onu kendimden uzaklaştırdım."

Dan hızla ona döndü. "Gavin'le ne sorununuz var?"

Thea soruyu geçiştirmek için elini salladı. "Buraya baba tavsiyesi almaya gelmedim. Bu yüzden zahmete girme. Ama bir şeyi merak ediyorum."

Ah, yüce İsa, yapmak üzereydi. Hayatı boyunca tepesinde bir hayalet gibi asılı olan o soruyu soracaktı.

"Ben..." Sesli bir nefes verdi. "... ben doğdum diye pişman oldun mu?"

"Asla," dedi Dan, sert ve net bir sesle. "Asla pişman olmadım. Bir kez bile."

Thea gözlerini yumdu.

"Bana bak," dedi babası. Thea ikinci kez onun gözlerinin içine baktı. "Annenin hamile kalması başıma gelen en güzel şeydi. Ama ben öyle aptal ve bencildim ki senin hak ettiğin gibi bir baba olamadım."

O sırada kilise kapısı açıldı ve kırmızı tayyör içindeki telaşlı bir kadın etrafa bakınmaya başladı.

Dan içini çekti.

"Düğün planlayıcısı mı o?"

"Evet."

"Damat kaçtı diye korkmuşa benziyor. İçeri gitsen iyi olur."

Babası dalgınca onayladı. Sonra kapısını açtı. "Umarım kalırsın," dedi. "Ama kalmazsan da anlarım."

Thea onun koşarak caddeyi geçmesini izledi. Düğün planlayıcısı onu fark edince rahatlamış görünerek ellerini havaya kaldırdı.

Dan bir süre kadınla konuştu; ona güvence verir gibiydi. Ardından ikisi birlikte kilise merdivenini çıktılar. Kapıya varınca babası dönüp Thea'ya baktı.

Ve içeri girdi.

Thea yanaklarını sildi. Mükemmel. Makyajı bozulmuştu işte. Gerçi bu oradan ayrılmak için iyi bir bahane olabilirdi.

Yerdeki çantasına baktı. Bu sabah evden ayrılırken nedense *Sinir Bozucu Kontes*'i de yanına almıştı.

Kitabı çantadan alıp dün gece kaldığı yerden okumaya devam etti.

Benedict gözlerini kırpıştırdı. Öksürdü. Ceketini çekiştirdi. "*O halde... O halde derhal arabacıyı çağırayım.*"

"*Beni yanlış anladınız, lordum. Ben kırsala gidiyorum.*"

Hayır. Yüce Tanrı aşkına, hayır. "*Irena, lütfen.*"

"*Varlığını kabul etmek istemediğin bir yaraya deva olamam, Benedict. Ve bunun kabahatini de üstlenemem.*"

"*Senden bunları yapmanı istemedim ki ben.*"

"Bir vârisin olmasına hazır olduğunda beni ziyaret edebilirsin. Birlikte oturup..." Bir an tereddüt etti. "... soyunu devam ettirme hususunda konuşuruz. Fakat artık bu şekilde devam edemem."

"Irena lütfen. Seni seviyorum."

"Bunu çoktan anlamışsınızdır sanıyordum, lordum. Sadece aşk yeterli değildir."

Saçmalık. Hem de ne saçmalık.

Aşk yeterliydi.

Her zaman yeterliydi.

Thea arabadan inip koşarak karşıya geçti ve törene beş dakika kala kiliseye girdi. Pembe tayyör giymiş bir kadın ona programı uzatıp holde aceleyle ilerlemesi karşısında pis bir bakış attı. Yaylı çalgılar dörtlüsü romantik bir ezgi çalıyordu. Sağdıçlar bir örnek koyu gri smokinler içinde çoktan mihrabın önündeki yerlerini almışlardı. Thea, rahibin yanında duran babası dışındaki hiç kimseyi tanımıyordu.

Babasının sanki ilk kez damat oluyormuş gibi ellerini önünde birleştirip topuklarının üstünde gergince öne arkaya sallanmasını izlerken en arkadan ikinci sıraya doğru gidip bir başka çiftin dik bakışlarına maruz kalarak oturdu. Müzisyenler "Canon in D"yi çalmaya başlarken zümrüt yeşili elbiseler içindeki nedimeler de ellerinde kırmızı güllerle koridorda ilerlemeye başladılar. Ardından konuklar ayağa kalkıp büyük anı, gelinin gelişini izlemek için arkaya döndüler. Thea'nın yeni üvey annesi geliyordu işte.

Duvağın ardından genç kadının yüzü tam görünmüyordu ama Thea'dan fazla yaşlı değildi. Gülümsemesinin parıltısı yüzünü örten danteli aşıyordu. Gözleri Dan'in gözlerindeydi ve ikisi de birbirlerinden başkasını görmüyor gibiydi. Koridorun sonuna vardığında müstakbel karısının ellerini tutarken Dan'in bakışları... Vay canına, adam deli gibi âşıktı.

Bu onun için gerçekti.

Jessica için de.

Thea bundan emin olmuştu çünkü bu bakışları biliyordu. Nasıl bir his olduğunu da...

Tanrı aşkına, ne düşünmüştü acaba? Soğuk tavırlarına ve yaptığı her şeye rağmen onu sevmeye devam eden adamın peşinden gidebilecekken onu nasıl seveceğini bilmeyen bir adam için Atlanta'ya gelmişti. Üç dakikada bir telefonundaki saate bakmaya başladı. Yanında oturan çiftin sinirli bakışları hâlâ üzerindeydi. Eh, geç kaldıysa ve bir an önce gitmek için sabırsızlanıyorsa ne olmuştu yani? Acil durum olduğunu bilmiyorlar mıydı? Kendi evliliğini kurtarması gerektiğini bilmiyorlar mıydı?

Evet, evliliğini kurtaracaktı. Thea, gelinle damat yeminlerini eder etmez kalkıp New York'a gidecek ve asla yapmayacağını sandığı bir şeyi gerçekleştirecekti.

Kocasına onu kabul etmesi için yalvaracaktı.

OTUZUNCU BÖLÜM

"Neden koşuyoruz?" diye bağırdı Mack.

Koşuyorlardı.

Mack, Del, Yan, Rus, Gavin. Atlanta'nın kaldırımlarında, ufukta gördükleri devasa kiliseye doğru, arkalarından atlı kovalıyormuş gibi bir koşu tutturmuşlardı.

"Çünkü büyük an geldi," dedi Rus soluk soluğa. "Büyük anlarda her zaman koşarsın."

"Ayrıca arabayı yedi blok öteye park ettin!" diye bağırdı Gavin.

Mack telefonundaki GPS'in sorunlu olduğuyla alakalı bir şeyler söyledi ama Gavin'in umurunda değildi. Artık kiliseye iyice yaklaşmışlardı ve karısına ulaşmasını hiç kimse, hiçbir şey engelleyemezdi. Adımlarını hızlandırdı. Uçaktan indiğinden beri koşuyordu. Havalimanında koşmuş, sonra da otoparkta arabasına koşmuştu. Ve yolda Mack'le Rus'u da alıp son gaz buraya gelmişlerdi.

Ama artık öğleden sonra üç olmuştu. Yani bayağı geç kalmışlardı.

Bu yüzden son hızda koşması gerekiyordu. Çünkü yemin anını kaçırırsa şansını da kaçırırdı.

* * *

Sonunda, neredeyse bir saat kadar gelen bir sürenin ardından gelin ve damat yeminlerini etmek için birbirlerine döndüler.

Thea bacağını hızla sallamaya başlayınca yanındakilerden birer dik bakış daha kazandı.

Yemine ilk başlayan babası oldu. Yanındakilerin yardımıyla sözcükleri tekrarlıyordu; gerçi muhtemelen hepsi ezberindeydi. Karısını seveceğine, onu mutlu edeceğine, hastalıkta ve sağlıkta yanında kalıp en iyi dostu olacağına yemin etti.

Thea saate baktı.

Gelin de alçak sesle yeminini etmeye başladı.

Sevgi. Onur. Mutluluk. Hastalık. Sağlık. Evet. Evet.

İsa aşkına, bir an önce öpüşselerdi de tören bitseydi ne olurdu yani?

Babası gelini öpmek için eğilirken kalabalıktan bir alkış koptu. Tam da o sırada kilisenin arka tarafında bir patırtı olunca gelinle damat dudaklarını ayırdılar. İçerideki herkesin kafası arkaya döndü. Kadınlar şaşkınlıkla keskin birer nefes alırken erkekler birbirinden ilginç küfürler savurdular.

Sonra bir ses, tüm bu sesleri bastırdı. Yüksek, nefes nefese bir ses.

"E-e-evet!"

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Peki... Belki de bunu yapmadan önce daha iyi düşünmeliydi.

İki yüz adet şaşkın surat Gavin'e dönmüştü şimdi. Gelin eliyle ağzını kapatmıştı. Damat ise... Offf. Thea'nın babası fırtına koparmak üzereymiş gibi görünüyordu.

Gelin tarafından bir adam ayağa fırladı. "Bunun anlamı nedir?" diye gürledi. "Benim kızımın düğünü bu!"

Arkadan koşan ve kayarak duran adım sesleri geldi, arkadaşları grup halinde Gavin'in sağından solundan içeri baktılar.

"Kahretsin," dedi Mack.

Del iki büklüm olup ellerini dizlerine dayadı. Soluk soluğaydı. "Yeminleri kaçırdık mı?"

Yan ile Rus, bitkinlikle duvara yaslandılar.

"Ne oluyor?" dedi gelinin yanındaki adam tekrar. "Siz kimsiniz?"

Mack elini kaldırdı. "Ben Braden Mack."

Gavin ceketini çekiştirdi. "Kusura bakmayın. Ben, şey, ben Thea'yı arıyordum."

"Thea da kim be!" diye kükredi adam.

"Benim kızım," dedi Dan, arka taraftaki sıraya işaret ederek. Gavin onun gülümsediğine yemin edebilirdi.

Herkesle birlikte Dan'in bakışlarını takip edince sonunda kaynağı gördü. Birkaç metre ötede, ağzı bir karış açık halde oturuyor, göğsü hızla inip kalkıyordu. Oturduğu yerden kalkarken yüzünde bin tane duygu aynı anda belirdi. Şaşkınlık, utanç, keyif... Ve aşk.

"Merhaba," dedi soluk soluğa.

Gavin alnındaki terleri sildi. "Merhaba. Acaba b-b-biraz..." Arkasındaki kapıya işaret etti.

Thea insanların dizlerine çarpıp özür mırıltılarıyla banktan çıktı ve koridorun sonundaki babasına baktı. "Ben... şey, ben gidiyorum."

"Resepsiyona kalacaksın, değil mi?" diye sordu gelin.

"Emin değilim," dedi Thea tiz bir sesle.

"Umarım kalırsın. Henüz tanışmadık bile."

Onlar konuşurken konukların kafası bir sağa bir sola dönüyordu.

"Doğru," dedi Thea. "Tanıştığıma memnun oldum. Kusura bakmayın. Şimdi gitmem lazım..." Kapıya doğru yöneldi.

Gavin geri geri giderken salondakilere el salladı. "Böldüğüm için özür dilerim."

"Kahretsin, Gavin," dedi Thea. "İlk hamleyi *ben* yapacaktım." Sonra yakasından tutarak onu kendine çekti ve dudaklarına yapıştı. Parmaklarını saçlarının arasına daldırıp tüm tutkusuyla öptü.

Bir yandan da konuşuyordu. "New York'a gelecektim."

Bir öpücük daha.

"Seni bulacaktım."

Daha büyük bir öpücük.

"Karşına dikilip sana diyecektim ki..."

Daha da arzulu bir öpücük.

"Seni seviyorum."

Gavin onun yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Bir daha söyle."

"Seni seviyorum, Gavin. Seni seviyorum. Ve özür dilerim. Hak kında söylediklerin doğruydu. Korkmuştum ve aptallık ediyordum."

"Ben de öyle."

"Gelecekte bir noktada yine korkaklık ve aptallık ettiğimiz olacaktır."

"Ama hepsini aşacağız," diye yemin etti Gavin.

Mack boğazını temizledi. "Şu işi hızlandıralım. Yemin faslı bitmek üzere."

Doğru. Henüz işi bitmemişti. Büyük an tamamlanmamıştı. Gavin bir dizinin üstüne çöküp karısının elini tuttu.

"Ne yapıyorsun?" dedi Thea gülerek.

"Bunu daha önce doğru düzgün yapma şansım olmamıştı. Bu yüzden şimdi yapacağım. Thea Scott, benimle evlenir misin?"

"Şimdi mi?"

"Evet, şimdi. Kilisedeyiz nasılsa."

Thea kahkaha atarken Gavin ayağa kalktı. "Rus," dedi soluk soluğa. "Gel buraya."

"Adamın adı Rus mu?"

"Benim adım Vlad. Banyonuz konusunda üzgünüm."

"Siz... Kankalar kitap kulübü müsünüz?" diye sordu Thea.

Mack hafifçe kafasını salladı, sonra sallaması hızlandı. "Bu hoşuma gitti. Kankalar Kitap Kulübü."

"Hadi artık," diye araya girdi Gavin, Thea'ya dönüp ellerini tutarak.

"Benden sonra tekrar et," dedi Vlad, Gavin'in daha önceden ona verdiği katlanmış kâğıdı açarak. "Ben, Gavin Scott..."

"Ben, Gavin Scott."

Kilisede bir alkış tufanı koptu.

"Sana, Thea Scott, söz veriyorum."

"Sana, Thea Scott, söz veriyorum."

Orkestra müziği çalmaya başladı. Gavin, kâğıdı Vlad'ın elinden çekip aldı ve yeminini ezberden okudu. "Sana söz veriyorum, aklımdan geçenleri hep söyleyeceğim. Sana her gece kitap okuyacağım. Bedeninin kıymetini bileceğim ve..."

Mack ile Del kulaklarını tıkadılar. "Çocuklar var burada!"

Gavin karısını kendine çekip yeminin geri kalanını kulağına fısıldadı. "Ve asla unutmayacağım ki aşk her zaman..."

"Yeterlidir," dedi Thea nefesi kesilerek.

Gavin onu tekrar öperken kapılar ardına kadar açıldı. Yeni gelinle damat –ve tabii diğer yeni gelinle damat– alkışlar ve "Canon in D" eşliğinde kiliseden çıktılar.

"Eh," dedi Dan ifadesiz bir sesle. "Görüyorum ki işler yolunda."

Gavin kayınpederine baktı. Bu adamın yüzüne yumruğu geçirmeyi öyle isterdi ki. "Kusura bakma ama kalamayacağız, Dan. Kendi mutlu sonumuza koşmamız gerekiyor da..."

Ardından karısını kucağına aldı. "Hazır mısın sevgilim?"

Thea elini onun çenesinde kaydırdı. "Emrinize amadeyim, lordum."

SONSÖZ

Noel Arifesi

Thea, Gavin'in yanına sokulup parmaklarını tembelce karnında dolaştırdı. Noel ağacının loş sarı ışıkları vücutlarını aydınlatıyordu. Üst katta çoktan uykuya dalmış olan ikizler, yüzüncü rüyalarında şekerlemeler ve Nintendo oyunlarını görüyorlardı muhtemelen.

Annecikle babacık da yeminlerini tekrarlamakla meşguldüler.

Ona kitap okurken Gavin'in sesi yorgundu. Atlanta'dan beri her gece okuyorlardı. Ama artık kitapları değişmişti.

"Irena bekle!"

Benedict karısının peşinden koştu. Şaşkınlığa uğramış cemiyet üyeleri genç kadını dışlamaya ne kadar hazırsa şimdi de karşılarındaki dramatik sahneyi izlemeye o kadar hazır ve meraklıydı.

Benedict, balo salonunda uzun adımlarla ilerledi.

Irena hışımla ona döndü. "Lordum, yapmayın. Rica ediyorum."

"Neyi yapmayayım? Tüm dünyanın önünde sana ne kadar âşık olduğumu açıklamayayım mı?"

Bu sözcükler salonda şaşkın seslerin yankılanmasına neden oldu.

Benedict, karısına doğru yürüdü, kolunu beline sardı ve...

Gavin olmayı kesti. "Onu öpmeli mi yoksa önce izin mi istemeli?"

Thea hımladı. "Bu noktada habersiz öpücük kabul edilebilir bence. Bu büyük an sonuçta. En heyecanlı kısım."

Gavin karısının burnunun ucunu öptü. "Katılıyorum."

... kolunu beline sararak, "Karıma evlenme teklif etmek arzusundayım," dedi.

Sonra onu öptü. Hem de herkesin önünde. Salon adeta dedikodu kazanına dönmüştü. Genç kızlar ahh ve ohh nidalarıyla iç çekiyorlardı. Irena ise kendini kocasına bırakmıştı.

Benedict, onun ağzına doğru, "Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Seninle evlenmemin sebebi sana âşık olmamdı. Sen beni değiştirdin, gerçek bir adam yaptın. Sayende çok daha iyi bir insan oldum."

Gavin başını eğip Thea'ya baktı. "Ben de aynı düşüncedeyim."

Thea onu öptü. Dudakları dudaklarının üzerinde oynarken elleri gövdesinden aşağılara doğru kaymaya başladı.

Gavin gülümsedi. "Okumamız bitti mi?"

"Hı hı."

Gavin kitabı bıraktı, onu kucaklayarak sırtüstü yatırdı. Thea da bacaklarını onun beline dolayıp duygularının tüm yoğunluğunu katarak dudaklarını öptü. İletişim konusunda fazlasıyla iyiydiler artık.

Kocası öpücüğün açısını değiştirdiğinde işin rengi de değişti. Arzu tenini karıncalandırıyor, duyguları içini kıpır kıpır edip tüm bedeninin titremesine yol açıyordu.

"Sana doyamıyorum," dedi Gavin çatallanmış sesiyle. Bir yandan da, eskisi yırtıldığı için yeni aldıkları formasının düğmelerini açmaya uğraşıyordu. Sonunda düğmeleri açabildiğinde göğüslerine doğru eğildi ve önce bir meme ucunu, sonra diğerini ağzına aldı.

Thea elini bedenlerinin arasına uzatıp aletini şortunun içinden çekti ve daha o anda onu içinde hissetti. "Ben de sana doyamıyorum."

Gavin soluk soluğa bir küfür savurdu.

Thea'nın içini tamamen doldurmuştu. Hem fiziksel olarak hem de sevgisiyle.

"Konuş benimle," diye fısıldadı Thea. "Ne istediğini söyle."

Genç adam onu kollarıyla sarıp dönerek üstüne geçirdi. "Üstümde olmanı istiyorum," diye inledi.

Thea aşağı yukarı hareket etmeye başladı. Her hareketiyle onu daha da derinlerine davet ediyordu. Nefesleri birbirine karışıyor, dudakları birbirine çarpıyor, kalçaları aynı ritimle hareket ediyordu.

"Keyfini çıkarmanı istiyorum," dedi kocası pürüzlü bir sesle.

Thea eğilip göğüslerini onun göğsündeki tüylere sürttü.

"Beni sonsuza dek sevmeni istiyorum, Thea."

Thea'nın orgazmı çok ani oldu. Son zamanlarda hep böyle oluyordu. Sanki içinde, sadece Gavin'in ulaşabildiği derin bir güven kuyusu vardı.

"Seni seviyorum," dedi genç adam, onu sıkıca sarıp zevk dalgalarının tadını çıkarmasına izin verirken.

"Seni seviyorum," dedi Thea da. Ardından tekrar hareket etmeye başladı ve kocasına adını bir dua gibi söyletene dek kalçalarını ileri geri oynattı.

Sonunda kendini onun göğsüne bırakıp yüzünü boynuna gömdü.

Gavin ise parmaklarını saçlarından ayırmadan onu sıkıca sardı. "Sence n-n-nasıl bitecek?"

"Bence Benedict ile Irena mutlu sonu hak ettiler."

"Bence de," dedi Gavin, kafasına bir öpücük kondurarak. "Bence biz de hak ettik."

Thea boğazında bir yumru oluştuğunu hissetti. Aklına neredeyse mutlu sonu ellerinden kaçıracakları gelmişti. Neredeyse birbirlerini kaybedeceklerdi.

Dirseğine dayanarak doğruldu ve kocasına baktı. "Ne düşünüyorum biliyor musun?"

"Söyle bakalım."

"Bence bizim mutlu sonumuz daha güzel."

Sonrasında uykuya dalmaları fazlasıyla uzun sürdü.